

Ammon

1112

1785

Pertinet ad F. Philippum
Hortz A. 6

Ad usum del P. Philipp. d'Orre

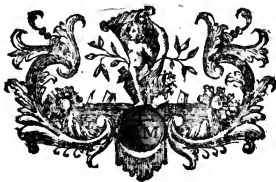
1871

My dear Mr. [illegible]

Yours
[illegible]

COMPENDIARIA
GRÆCÆ
GRAMMATICES
INSTITUTIO
IN USUM
SEMINARII PATAVINI

*Suprema hac editione nonnullis locis
emendata, pluribus aucta.*

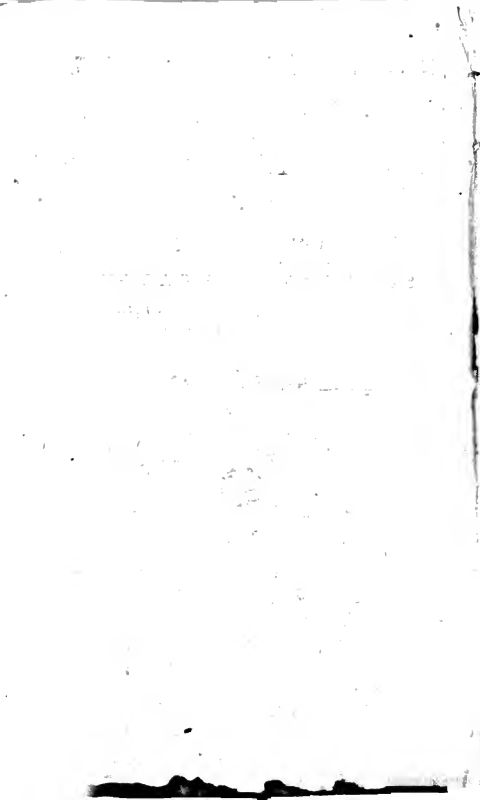
NEAPOLI X MDCCLXXIII.

Typis JOSEPHI BISOGNO

Sumtibus CAJETANI MIGLIACCIO,

Et ab eodem venundantur in ejus Bibliotheca prope
Ecclesiam S. Gregorii vulgo S. Liguoro.

Superiorum facultate, ac Privilegio.

GRÆCORUM L I T E R Æ

VIGINTI QUATUOR.

NOMEN.	FIGURA.	POTESTAS.
Alpha	A α	a
Beta	B β	b
Gamma	Γ γ	g
Delta	Δ δ	d
Epsilon	E ε	e
Zeta	Z ζ	z
Iota	H η	i
Theta	Θ θ	th
Iota	I ι	i
Cappa	K κ	c, k
Lambda	Λ λ	l
My	M μ	m
Ny	N ν	n
Xi	Ξ ξ	x, cs
O micron	O ο	o parvum
Pi	Π π	p
Rho	P ρ	r
Sigma	Σ σ	f
Tau	T τ	t
Ypsilon	T υ	y
Phi	Φ φ	ph
Chi	X χ	ch
Psi	Ψ ψ	pf
O mega	Ω ω	o magnum

DE QUARUNDAM LITERARUM PRONUNTIATIONE.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametsi quidam malint pronuntiare ut *v* consonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, sed aliquanto blæsius.

η a Græcis nostris pronuntiatur ut *i* latinum; sed revera magis accedere debet ad sonum literæ *e*; & quidem in *ε* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & *ω* hodie pronuntiatione non distinguuntur; sed tamen credibile est, *ω* apud veteres Græcos aliquanto sonantius, ac plenius fuisse.

υ pronuntiari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad sibilum pressis; sed Græci nostri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronuntiari deberent; sed jam usus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *η*, *ου*, *οι*, tanquam simplices vocales proferantur. Itaque *αι* valet *æ*; *η* & *οι* valent *i*; *ου* valet *u*.

γ ante *γ* sonat perinde ut *r*, ut ἀγγελος, *nunci*us; item ante *κ*, ut πικρακα, *apparui*; ante *ξ*, ut λύξ, *singultus*; & ante *χ*, ut ἔγχος, *basia*. Imo antiqua monumenta in his locis habent inodo *γ*, modo *r*.

DE DIVISIONE LITERARUM.

Septem sunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ omnes sunt Consonantes.

DE DIVISIONE VOCALIIUM.

Vocales	[	Longæ, η, ω.
	[	Breves, ε, ο.
	[	Ancipites, α, ι, υ.
	[	Mutabiles, α, ε, ο.
	[	Immutabiles, η, ι, υ, ω.
	[	Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.
	[	Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia suapte natura producantur: Breves, quia corripuntur: Ancipites, quia modo producantur, modo corripuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis: Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

DE DIPHTHONGIS.

Diphthongi	[	Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
	[	valent, æ, au, i, eu, i, u.
	[	Impropriæ, ε, η, θ, ηυ, υι, ου.
	[	valent a, i, o, iu, ui, ou.
	[	Mutabiles, αι, αυ, οι.
	[	Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia si recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem sonum reddunt: Impropriæ, quia simplicem efficiunt sonum: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

DE

DE DIVISIONE CONSONANTIIUM.

Consonantes { Mutæ.
Semivocales.

Mutæ { Tenuēs, π, κ, τ.
Mediæ, β, γ, δ.
Aspiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenuēs, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aspiratæ, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutæ inter { π, β, φ, propter idem Labiorum.
se affines { κ, γ, χ, instrumentum Palati.
τ, δ, θ, Dentium.

Semivocales { Liquidæ, seu Immutabiles.
Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam posite quasi liquefcunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ consonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ σδ, vel δσ.
{ ξ valent, κσ, γσ, χσ.
{ ↓ τσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis est suæ potestatis: nec Liquidæ, nec Duplex; credita non vera litera, sed potius sibilus.

DE ACCENTIBUS.

Accentus sunt tres: Acutus': Θεός, Deus: Gravis': τιμή, honor: Circumflexus': ποιεῖ, facio. Acutus habet locum

cum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima; Circumflexus in ultima, & penultima. Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam; Gravis deprimat.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: sed εἰ interrogativum semper Acutum retinet.

DE SPIRITIBUS.

Spiritus duo sunt: Lenis, sive Tenuis, ' ut is: Asper, sive Denfus, ' ut ó:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio, ut ἐρῶ, *mons*: ἐκαστὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab υ, vel ρ aspirantur. Sed si in medio ρ geminetur, prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut ἐρρώσο, *vale*.

DE APOSTROPHO.

Apostrophus ' est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι: ut κατ' αὐτὸν; pro κατὰ αὐτὸν: βύλομαι ἐγὼ, pro βύλομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas: ut ἀφ' οὗ, pro ἀπὸ ε: νύχθ' ὅλην, pro, νύχτῃ ὅλην.

DE PARTIBUS ORATIONIS.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria : Masculinum, Fœmininum, Neutrum.

DE ARTICULO.

Articulus duplex est : Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc : *apud Italos*, il, la, lo : Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N.A.G.D.	N. G. D. A.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν :	τοῦ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοῖς.
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	ταῦ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, ταῖς.
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τοῖν.	τοῦ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τοῖς.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N.A.G.D.	N. G. D. A.
Masc. ὅς, ὃ, ᾧ, ὃν.	ὃ, οἷν.	οἱ, ᾧν, οἷς, ὧς.
Fœm. ἥ, ἥς, ἥ, ἥν.	ἥ, αἷν.	αἱ, ᾧν, αἷς, ἥς.
Neut. ὃ, ὃ, ᾧ, ὃ.	ὃ, οἷν.	ἃ, ᾧν, οἷς, ἃ.

DE NOMINE.

Nominum Declinationes sunt decem : Quinque nominum Simplicium : Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parisyllabæ, idest non crescentes in genitivo : Quinta vero est imparisyllaba, in genitivo crescens ; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM

DECLINATIO PRIMA.

Duas habet terminationes, *ας*, & *ης*, generis tantum masculini, ut, ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryses; sed ὁ, καὶ ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ αἰνεία, Genit. & Dat. τοῖν αἰνείαν.

Plur. Nom. οἱ αἰνείαι, Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου, Dat. τῷ χρύσῳ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

DE GENITIVO.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuo in *ων*.

In prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἀγία, τῶν ἀγίων.

DE DATIVO.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet *ι*, semper subscriptum, scilicet, *α*, *η*, *ω*, punctulo subiecto.

Quædam nomina in *ας* Dorice declinata formant Gen. in *α*, ut ὁ δομαῖς, τοῦ δομαῖ.

DE VOCATIVO.

Attice Vocativus est idem cum nominativo, in omni declinatione : in hac autem prima Attice, & Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, non tamen contra.

EXCEPTIO.

Nomina in *ης*, ut *προφήτης*, propheta : Gentilia, ut *Σκύθης*, Scythæ : Poetica in *ης*, ut *κυνώπης*, impudens; Composita a *πωλῶ* vendo, ut *βιβλιοπώλης*, librorum venditor; a *μετρῶ* metior, ut *γῶμέτρης*, terræ menfor; a *τρίβω* tero, ut *παιδοτρίβης*, puerorum præceptor, formant Vocativum in *α* breve, ut *ὦ προφήτα*, *ὦ σκύδα* &c.

Sing. Nom. *ὁ κριτής*, judex, Gen. *οῦ κριτῆ*, Dat. *τῷ κριτῇ*, Acc. *τὸν κριτὴν*. Voc. *ὦ κριτά*.

Dual. Nom. Acc. Vocat. *οἱ κριταί*, Gen. Dat. *τῶν κριτῶν*.

Plural. Nom. *οἱ κριταί*, Gen. *τῶν κριτῶν*, Dat. *τοῖς κριταῖς*, Acc. *τοὺς κριταίς*, Voc. *ὦ κριταί*.

DECLINATIO SECUNDA.

Duas complectitur terminationes, *α* & *η*, generis fœminini, ut *ἡ μῦσα*, musa, *ἡ σμῆ*, honos.

Sing. Nom. *ἡ μῦσα*, Gen. *τῆς μύσης*, Dat. *τῇ μύσῃ*, Acc. *τὴν μύσαν*, Voc. *ὦ μύσα*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *αἱ μύσαι*, Gen. & Dat. *ταῦν μύσων*.

Plur. Nom. *αἱ μύσαι*, Gen. *τῶν μυσῶν*, Dat. *ταῖς μύσαις*, Acc. *τὰς μύσας*, Voc. *ὦ μύσαι*.

Sing. Nom. *ἡ σμῆ*, Gen. *τῆς σμῆς*, Dat. *τῇ σμῇ*, Acc. *τὴν σμῆν*, Voc. *ὦ σμῆ*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *αἱ σμαί*, Gen. & Dat. *ταῦν σμῶν*.

Plural. Nom. *αἱ σμαί*, Gen. *τῶν σμῶν*, Dat. *ταῖς σμαῖς*, Acc. *τὰς σμαῖς*, Voc. *ὦ σμαί*.

Sing.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. πῶς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Accus. Voc. αὐτὴ λύπα, Gen. & Dat. ταῦν λύπων.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. πῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

EXCEPTIO.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto singulari α. Itaque Genitivus est in ας, Dativus in α: Sic Αἰδωᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Naufica, μινᾶ, mina, contracta ex Αἰδωαῖα, Ναυσικαῖα, μινᾶα. His adde Δέκλα, Thecla Genit. ας, Dat. α. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. πῶς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual. Nom. Acc. Vocat. αὐτὴ φιλία, Gen. & Dat. ταῦν φιλίων.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. πῶν φιλίων, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας, Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. πῶς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐτὴ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῦν γεφύρων.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. πῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo, & Accusativo singulari patiuntur Metaplasma, ut ἀλκί, pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur syllabis φι, & φιν, ut δύρη janua, δύρηφι.

DECLINATIO TERTIA

Duas continet terminationes *ος*, & *ον*: *ος* masculini, fœminini, & communis generis; *ον* neutrius: ut ὁ καρπός, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing.

Sing. Nom. ὁ καρπός, fructus. Gen. τοῦ καρπῶ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ καρπῶ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπούς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, sermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἀμπέλός, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἀμπelon, Voc. ὦ ἀμπέλε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῇ ἀμπέλῳ, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιιν.

Plur. Nom. αἱ ἀμπελοὶ, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις. Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἀμπελοὶ.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀνδρῶπις, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀνδρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνδρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀνδρῶπον, Voc. ὦ ἀνδρῶπε.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ καὶ τῇ ἀνδρώπῳ, Gen. & Dat. τοῖκα, καὶ ταῖν ἀνδρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀνδρῶποι, Gen. τῶν ἀνδρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνδρώποις, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀνδρώπους. Voc. ὦ ἀνδρῶποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸν ξύλον, Voc. ὦ ξύλο.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ξύλῳ, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Accus. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasium, ut παρθένῳ pro παρδίνῳ; ἄστρασι, pro ἄστροις; σάββασι pro σαββάτοις. Paucæ pa-

patiuntur Apocopen, ut ἱερὰ pro ἱερῶν, lana: & nonnullis φη, & φιν adjungitur, ut στρατόφη, pro στρατός, exercitus.

QUARTA DECLINATIO ATTICORUM PROPRIA.

Duas habet terminationes, *ως* & *ων*: *ως* masculini, *σέ-
minini*, & communis generis; & *ων* neutrius: ut ὁ *μενέ-
λως*, Menelaus, τὸ *εὐγών* fertile.

Sing. Nom. ὁ *μενέλως*, Gen. τῷ *μενέλω*, Dat. τῷ *με-
νέλω*, Acc. τὸν *μενέλων*, Voc. ὦ *μενέλως*.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ *μενέλω*, Gen. & Dat. τοῖν *μενέλω*.

Plur. Nom. οἱ *μενέλω*, Gen. τῶν *μενέλων*, Dat. τοῖς *μενέλω*, Acc. τοὺς *μενέλως*, Voc. ὦ *μενέλω*.

Sing. Nom. τὸ *εὐγών*, Gen. τῷ *εὐγῶ*, Dat. τῷ *εὐγῶ*,
Accus. τὸ *εὐγών*, Voc. ὦ *εὐγών*.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ *εὐγῶ*, Gen. & Dat. τοῖν *εὐγῶ*.

Plur. Nom. τὰ *εὐγῶ*, Gen. τῶν *εὐγῶν*, Dat. τοῖς *εὐ-
γῶ*, Acc. τὰ *εὐγῶ*, Voc. ὦ *εὐγῶ*.

*Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusati-
vum in ω: uti ἄδω, ἄδω, Ἄσθω mons, ἰως, ἰω, aurora,
κίως, κίω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cēs insula, λαγῶς, λα-
γῶ, lepus.*

*Veteres Attici v finalem ex accusativo removerunt, ut
ἀγῆρῶ pro ἀγῆρων. Unicum est nomen hujus Declinationis
in ωs neutrius generis: τὸ χρίως, debitum.*

QUINTA DECLINATIO IMPARISYLLABA.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, *α, ι, υ,*
ω, & quinque consonantes, *ν, ρ, σ, ξ, ψ*: genera vero
comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ *πᾶν*, Titan. Gen. τῷ *παῖν*, Dat. τῷ
τιπᾶν, Acc. τὸν *παῖνα*, Voc. ὦ *πᾶν*.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀπᾶνε , Gen. & Dat. τῶν ἀπᾶνῶν .

Plural. Nom. οἱ ἀπᾶνες , Gen. τῶν ἀπᾶνων , Dat. τοῖς ἀπᾶσι , Acc. τῶς ἀπᾶνες , Voc. ὃ ἀπᾶνες .

Sing. Nom. ἡ λαμπάς lucerna , Gen. τῆς λαμπάδος , Dat. τῇ λαμπάδι , Acc. τὴν λαμπάδα , Voc. ὦ λαμπάς .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε , Gen. & Dat. τῶν λαμπάδων .

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες , Gen. τῶν λαμπάδων , Dat. ταῖς λαμπάσι , Acc. τὰς λαμπάδας , Voc. ὦ λαμπάδες .

Sing. Nom. τὸ σῶμα , Gen. τοῦ σώματος , Dat. τῷ σώματι , Acc. τὸ σῶμα , Voc. ὦ σῶμα .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ σώματα , Gen. & Dat. τῶν σωμάτων .

Plur. Nom. τὰ σώματα , Gen. τῶν σωμάτων , Dat. τοῖς σώμασι , Acc. τὰ σώματα , Voc. ὦ σώματα .

ACCUSATIVUS DESINIT IN *η*.

EXCEPTIONES.

Nomina in *is* , & *us* , pura in genitivo , formant Accusativum in *ιν* , & *υν* : ut ὁ ὄφις serpens , τὸν ὄφιν , ὁ βότρυς , racemus , τὸν βότρυν .

Gravitona in *is* , & *us* , non pure declinata utramque retinent terminationem , *η* , & *υ* : ut ἡ ἱερὰ , contentio , τὴν ἱερὰ , & ἱερὰ : ὁ νέηλος , advena , τὸν νέηλον , & νέηλον .

Nomina in *aus* , & *ous* , formant accusativum in *αυν* , & *ουν* , ut γραῦς anus , γραῦν : βῆς , bos , βοῦν , poetice βῆα . Sed πῆς , pes , habet πόδα , & ὀδῆς , dens , ὀδόντα .

VOCATIVUS SIMILIS EST NOMINATIVO.

EXCEPTIONES.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per *αντος* ut ὁ *Θόας*, ὁ *Θόαντος*, Thoas : per *εντος*, ut, ὁ *χαείης*, *χαείεντος*, gratiofus : per *οντος*, ut ὁ *γέρον*, *γέροντος*, senex, formant Vocativum ablato *τ* Genitivi : ut ὦ *Θόαν*, ὦ *χαείην*, ὦ *γέρον*. Adjectiva tamen in *ης* habent Vocativum etiam in *ης*, ut ὦ *χαείης*.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in *ης* : horum enim Vocativus similis est Nominativo : ut ὁ *τύφας*, *τύφαντος*, ὦ *τύφας* ; ὁ *τυφθής*, *τυφθέντος*, ὦ *τυφθής* ; ὁ *τύπων*, *τύποντος*, ὦ *τύπων* : ὁ *Κλήμης*, *κλεις*, ὦ *Κλήμης*, Clemens : ὁ *Ουάλης*, *εντος*, ὦ *Ουάλης*, Valens.

Adjectiva in *ην* ; ut ὁ, *κῆ* ἡ *τέρην*, *τέρενος*, tener ; & Gravitona in *ωρ*, ut ὁ *παντοκράτωρ*, *παντοκρατορος*, omnipotens ; & in *ας*, *ανος*, ut ὁ *μέλας*, *μέλανος*, niger ; & in *ων*, *ονος*, ut *δαίμων*, *δαίμονος*, formant Vocativum ablato *ος* Genitivi : ut ὦ *τέρην* ὦ *παντοκράτωρ* ὦ *μέλαν* ὦ *δαίμον*.

Gravitona in *ηρ* formant vocativum in *ερ*, ut ἡ *μήτηρ*, mater, ὦ *μητέρα* : & quatuor acutitona, ὁ *πατήρ*, pater, ὁ *δασήρ*, levir, ὁ *ἀνήρ*, vir, ὁ *σωτήρ*, salvator, ὦ *πάτερ*, *δάτερ*, *ἀνερ*, *σώτερ*.

Nomina in *ως*, & *ως* abijciunt *ς* : ut *βασιλεύς*, rex, ὦ *βασιλεῦ* : præter *πῦς* pes, ὦ *πῦς* : (ambiguum id tamen in *δύπυς*, & cæteris compositis) & ὁδός, dens, ὦ *ὁδός*, & participia *δός*, & *γνός*.

Gravitona in *ις*, & *υς*, ut ὁ *ὄφις* serpens ; ὁ *βότρυς*, *βοτρυς* ; & adjectiva acutitona in *υς* ; ut ὁ *ἄξυς*, acutus ; itemque monosyllaba in *υς*, ut ὁ *μῦς*, mus : amittunt *ς* in Vocativo : ut ὦ *ὄφι* ὦ *βότρυ* ὦ *ἄξυ* ὦ *μῦ*. Substantiva acutitona, in *ις*, & *υς* ; ut ἡ *πατρίς*, patria ; ἡ *χλαμύς*, *chlamys* ; retinent *ς* in Vocativo : ut ὦ *πατρίς*, ὦ *χλαμύς*.

Nomen ὁ, *κῆ* ἡ *παῖς*, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ *παῖ*. Sed ejus composita retinent *ς* : ut ὁ, *κῆ* ἡ *ἄπαις*, exors liberorum, ὦ *ἄπαις* ὁ *κῆ* ἡ *εὐπαις*, prole felix, ὦ *εὐπαις*.

DE DATIVO PLURALI.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari affumendo σ ante ι , & abjiciendo δ , θ , ν , τ , vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuatibus in ξ , ψ , vel diphthongo, ut $\text{Αῤα}\psi$, Arabs, $\text{Αῤα}\psi$. βασιλεύς, rex, βασιλεύσι * κόραξ, corvus, κόραξι * βῆς, bos, βυσί.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo ι post ϵ , & υ post $\omicron$; ita ut, quæ habent in Dativo singulari $\epsilon\alpha\eta$, habeant in Dativo plurali $\epsilon\sigma\iota$ * quæ vero $\omicron\alpha\eta$, habeant $\omicron\sigma\iota$: ut $\alphaἰθέρι\eta$, αἰθέσι * $\lambdaήν\eta$, λήσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in $\alpha\sigma\iota$, ut $\text{παῖ}\sigma\eta\rho$, πατρός, πατράσι * $\text{μή}\sigma\eta\rho$, μητρος, μητράσι. Sed in accusativo singulari $\text{πατέ}\rho\alpha$, & $\text{μητέ}\rho\alpha$, tantum leguntur; quia $\text{πά}\tau\rho\alpha$, patriam, & $\text{μέ}\tau\rho\alpha$, matricem significant.

Dativis pluralibus in $\sigma\iota$, & personis verborum desinentibus in ϵ , vel $\sigma\iota$, itemque tertiæ personæ singulari verbi $\epsilonἶμι$, additur ν , cum vocalis vel diphthongus subsequitur: ut $\lambdaέ\sigma\tau\iota\nu$ $\epsilonἰκέν\omicron\iota\varsigma$: $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\epsilon\nu$ $\alphaὐτό\nu$: $\tauύ\pi\tau\alpha\sigma\iota\nu$, $\epsilonκέν\omicron\nu$. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonaus subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando Θ in $\epsilon\alpha$, vel $\epsilon\sigma\sigma\iota$: ut $\eta\eta\omega\sigma$, $\eta\eta\omega\sigma\iota$, Θ $\eta\eta\omega\sigma\sigma\iota$, *heros*: $\epsilon\pi\omega\sigma$, $\epsilon\pi\omega\sigma\sigma\iota$, *verbum*.

Quibusdam neutris hujus declinationis in $\omicron\varsigma$ additur Syllaba $\phi\iota$, Θ $\phi\iota\eta$ verso in ϵ : ut $\piῶ$ $\epsilon\eta\delta\omicron\varsigma$, *pectus*, $\epsilon\eta\delta\epsilon\sigma\phi\iota$ $\piῶ$ $\omicron\varsigma$, *mons*, $\omicron\varsigma\epsilon\sigma\phi\iota$ * $\piῶ$ $\omicron\chi\omicron\varsigma$, *currus*, $\omicron\chi\epsilon\sigma\phi\iota$. In fæmininis vero in $\omega\eta$, abjicitur σ genitivi: ut η $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omega\eta$, *coxa*, $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omicron\gamma\omicron\varsigma$, $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omicron\gamma\omicron\phi\iota$ * η $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\omega\eta$, *cyna*, $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\omicron\gamma\omicron\phi\iota$.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominibus $\piῶ$ $\sigma\acute{\kappa}\epsilon\pi\alpha$, *pro* $\sigma\acute{\kappa}\epsilon\pi\alpha\sigma\mu\alpha$, *tegmen*. In Genitivo, $\piῶ$ $\alphaἶ\alpha\eta$, *pro* $\alphaἶ\alpha\eta\tau\omicron\varsigma$. In Dativo, $\piῶ$ $\delta\alphaῖ$, *pro* $\delta\alphaῖ\delta\iota$, *pugnæ*: $\text{παρά}\kappa\omicron\iota\eta$ *pro* $\text{παρά}\kappa\omicron\iota\eta\delta\iota$, *uxori*: $\piῶ$ $\iotaδ\tilde{\rho}\tilde{\omega}$, *pro* $\iotaδ\tilde{\rho}\tilde{\omega}\eta$, *sudori*. In Accusativo, $\tauόν$ $\text{Απόλλ}\omega\eta$, *pro* $\text{Απόλλ}\omega\eta\alpha$ * $\tauόν$ $\iotaδ\tilde{\rho}\tilde{\omega}$, *pro* $\iotaδ\tilde{\rho}\tilde{\omega}\pi\epsilon$, *sudorem*. In Vocativo, $\tilde{\omega}$ Λαοδάμα , *pro* $\text{Λαοδά}\tilde{\omega}\eta\alpha$, *Laodamas*: $\text{Αἶ}\alpha$, *pro* $\text{Αἶ}\alpha\eta$, *Ajax*.

N O M I N A

A D C O N F I R M A N D U M U S U M

D E C L I N A T I O N U M S I M P L I C I U M .

P R I M Æ .

ὁ ταμίης, <i>quæstor.</i>	ὁ μελιποπώλης, <i>venditor mel-</i>
ὁ μισσίας, <i>Messias.</i>	lis.
ὁ ἀγχίσσης, <i>Anchises.</i>	ὁ ἵπποπώλης, <i>equorum ven-</i>
ὁ ἀκινάκης, <i>acinaces.</i>	ditor.
ὁ ποιητής, <i>poeta.</i>	ὁ σιτομέτρης, <i>mensor fru-</i>
ὁ μαθητής, <i>discipulus.</i>	menti.
ὁ ἀνταγωνιστής, <i>adversarius.</i>	ὁ χοινικομέτρης, <i>qui chœnice</i>
ὁ προφήτης, <i>propheta.</i>	metitur.
ὁ δισπότης, <i>dominus.</i>	ὁ οἰκοτελής, <i>verna.</i>

S E C U N D Æ .

ἡ δόξα, <i>gloria.</i>	ἡ σελήνη, <i>luna.</i>
ἡ τράπεζα, <i>mensa.</i>	ἡ λήδα, <i>Leda.</i>
ἡ ἀρετή, <i>virtus.</i>	ἡ μάρθα, <i>Martha.</i>
ἡ ἀκανθα, <i>spina.</i>	ἡ μάχαιρα, <i>gladius.</i>
ἡ χαρά, <i>gaudium.</i>	ἡ σοφία, <i>Sapientia.</i>
ἡ θύρα, <i>janua.</i>	ἡ δσιβεα, <i>Pietas.</i>

T E R T I Æ .

ὁ θυμός, <i>animus.</i>	ὁ συνόδος, <i>conventus.</i>
ὁ φόβος, <i>timor.</i>	ὁ, καὶ ἡ ἄτομος, <i>indivoiduus.</i>
ὁ διδάσκαλος, <i>magister.</i>	τὸ ἡλὸν, <i>honestas.</i>
ὁ, καὶ ἡ ἐνδοξός, <i>gloriosus.</i>	τὸ ἔργον, <i>opus.</i>
ἡ ὁδός, <i>via.</i>	τὸ πρίβατον, <i>ovis.</i>
ἡ παρθένα, <i>virgo.</i>	ὁ, καὶ ἡ χρησίμω, καὶ τὸ χρή-
ὁ, καὶ ἡ ἰσόμετρος, <i>æqualis men-</i>	σιμον, <i>utilis, & uti-</i>
suræ.	le.

QUAR-

QUARTÆ.

ὁ νεῶς, <i>templum</i> .	ἡ γάλως, <i>glos</i> .
ὁ λεῶς, <i>populus</i> .	ὁ, καὶ ἡ βαθύγως, <i>profundus</i> .
ὁ ρινόκερως, <i>rhinoceros</i> .	ὁ, καὶ ἡ ἀνάπλεως, <i>plenus</i> , α.
ὁ νικόλαως, <i>Nicolaus</i> .	τὸ ἀνώγειον, <i>cœnaculum</i> .
ὁ ἀνδρόγεως, <i>Androgeos</i> .	τὸ ἀνάπλεον, <i>plenum</i> ,
ἡ ἀλως, <i>area</i> .	

QUINTÆ.

In qua, ut variae sunt terminationes nominativi, ita etiam variae vocales, & consonantes sunt ante & Genitivi.

α. τὸ γράμμα, <i>pos</i> , <i>litera</i> .	ἡ χελιδὼν, <i>onos</i> , <i>hirundo</i> .
ι. τὸ μέλι, <i>ιτος</i> , <i>mel</i> .	ὁ ξενόφων, <i>ωντος</i> , <i>Xenophon</i> .
υ. τὸ γόνυ, <i>υ</i> , <i>genu</i> .	ὁ δράκων, <i>οτος</i> , <i>draco</i> .
τὸ ἄστυ, <i>ε</i> , <i>urbs</i> .	ξ. ὁ θώραξ, <i>ακος</i> , <i>thorax</i> .
ω. ἡ λητώ, <i>ό</i> , <i>Latona</i> .	ὁ ἀναξ, <i>ακος</i> , <i>rex</i> .
αν. ὁ παιάν, <i>ᾶν</i> , <i>Pæan</i> .	ὁ ἀρπαξ, <i>αγ</i> , <i>raptax</i> .
τὸ τύψαν, <i>αντος</i> , <i>quod verberavit</i> .	ἡ θοῖξ, <i>τειχὺς</i> , <i>capillus</i> .
ων. τὸ τέλειον, <i>εως</i> , <i>tenerum</i> .	ἡ πτέρυξ, <i>υγ</i> , <i>ala</i> .
τὸ χαρίεν, <i>εντος</i> , <i>gratiosum</i> .	ὁ ὄνυξ, <i>υχ</i> , <i>unguis</i> .
λω. ὁ ἑλλω, <i>λω</i> , <i>Græcus</i> .	ἡ ἀλώπηξ, <i>εκ</i> , <i>vulpes</i> .
ὁ ποιμήν, <i>έν</i> , <i>pastor</i> .	ρ. ἡ δάμαρ, <i>αρτος</i> , <i>uxor</i> .
ιν. ἡ ἀκτίς, <i>ίν</i> , <i>radius</i> .	τὸ ἥπαρ, <i>απος</i> , <i>hepar</i> .
ον. τὸ μαῖζον, <i>ον</i> , <i>maius</i> .	ὁ φθέρ, <i>ειρός</i> , <i>pediculus</i> .
τὸ τύπτον, <i>οντος</i> , <i>verberans</i> .	ἡ χείρ, <i>ειρός</i> , <i>manus</i> .
αν. τὸ δίπτερ, <i>οδος</i> , <i>bipes</i> .	ηρ. ὁ σῆρ, <i>ηρός</i> , <i>vermis</i> .
τὸ τυποῦν, <i>οῦντος</i> , <i>verberaturum</i> .	ὁ σωτήρ, <i>ῆρ</i> , <i>servator</i> .
ω. ὁ μόσσω, <i>ωος</i> , <i>turris</i> .	ὁ αἰθήρ, <i>έρ</i> , <i>ether</i> .
τὸ ζῳγνύ, <i>νῶντος</i> , <i>jun-gens</i> .	ὁ ἀνὴρ, <i>έρ</i> , & <i>ἀνδρ</i> , <i>vir</i> .
ων. ὁ κλών, <i>ωνός</i> , <i>rañius</i> .	ορ. τὸ ἦτορ, <i>ορ</i> , <i>cor</i> .
	υρ. ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, <i>υρ</i> , <i>testis</i> .
	ωρ. ὁ φῶρ, <i>ωρός</i> , <i>fur</i> .

ὁ Ἑκτωρ, opor, Hector.	τὸ τετυφός, ότος, quod ver-
τὸ ὕδωρ, apor, aqua.	beravit.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.	ας. ὁ, καὶ ἡ βας, οός, bos.
ὁ μέλας, ανος, niger.	ὁ πλακὺς, ουῶτος, placen-
ἡ μονάς, άδος, unitas.	ta.
τὸ γῆρας, απος, senectus.	ὁ ὀδύς, αντος, dens.
ας. ἡ δαίς, ατός, convi-	ὁ πῆς, οδός, pes.
viunt.	τὸ ἤς, απός, auris.
ὁ, καὶ ἡ παῖς, αιδός, puer,	υς. ὁ μῦς, μυός, mus.
puella.	ἡ πέλεκυς, εως, securis.
αυς. ἡ ταῦς, vel νηῦς, αός,	ἡ χλαμὺς, ύδος, chla-
vel ηός, navis.	mys.
ας. ὁ κτεῖς, ενός, pecten.	ὁ ζάγνυς, υῖτος, jungens.
ὁ χάρις, εως, gratus.	ἡ κόρυς, υδος, galea.
ἡ κλείς, ειδός, clavis.	ας. ὁ γέλως, ωπος, risus.
ας. ὁ βασιλεύς, εως, rex.	ἡ αἰδώς, όος, pudor.
ας. ἡ ἐσθῆς, ηπος, vestis.	ὁ Τρώς, ωός, Trojanus.
ὁ πμῆς, ηντος, honoratus.	ας. ὁ ἄλς, λός, sal.
ὁ Κλήμης, εως, Clement.	ἡ ἄλς, λός, mare.
ὁ Δημοσθένης, εως, De-	ας. ἡ ἑλμυς, υδος, tinea.
mosthenes.	ας. ὁ, καὶ ἡ μάκαρς, πτος,
ας. ὁ ὄφις, ιός, serpens.	beatus.
ὁ πάρις, ιδός, Paris.	ψ. ὁ ὠψ, πός, vultus.
ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ιδός, avis.	ὁ Ἀραψ, βοs, Arabs.
ας. τὸ τεῖχος, εος, murus.	ἡ καπλίψ, φος, scala.

CONTRACTORUM:

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ sillabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ servantur, ut πείχεϊ, πείχει, vel Crasi, cum vel mutatur utraque vocalis, ut πείχεια, πείχη vel altera tollitur, ut πείχων, ὦγ.

DECLINATIO PRIMÆ.

Tres continet terminationes, in ης masculini, ſœmini-
ni, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes;
ἡ τριήρης, triremis; ὁ, καὶ ἡ ἀληθής, verus, vera: in ες,
& ος neutrius: ut τὸ σάφες, manifestum; τὸ τεῖχος, murus.
Sing.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, νος,
Dat. τῷ Δημοσθένει, ιει, Acc. τὸν Δημοσθένα, νη, Voc.
ὦ Δημοσθένης.

Dual, Nom. Acc. Voc. τοὺ Δημοσθέε, νη, Gen. & Dat.
τοῖν Δημοσθενέων, ροῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθέες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθε-
νέων, ρῶν, Dat. τοῖς Δημοσθέεσι. Acc. τοὺς Δημοσθέας,
νεις, Voc. ὦ Δημοσθέες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τεμής, triremis, Gen. τῆς τεμῆρος,
ρος, Dat. τῇ τεμῆρι, ρει, Acc. τὴν τεμήρα, ρη, Voc. ὦ
τεμήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. ταὶ τεμήρε, ρη, Gen. & Dat.
ταῖν τεμῆρεων, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τεμήρες, ρεις. Gen. τῶν τεμῆρων, ρῶν,
Dat. ταῖς τεμήρεσι, Acc. τὰς τεμήρας, ρεις, Voc. ὦ τεμή-
ρες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀληθής, verus, vera. Gen. τοῦ, καὶ
τῆς ἀληθείας, θῆς. Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, θῇ, Acc. τὸν, καὶ
τὴν ἀληθέα, θῇ, Voc. ὦ ἀληθές, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ, καὶ ταὶ ἀληθείε, θῇ, Gen. &
Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθείων, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθείες, θῆς, Gen. τῶν ἀληθέων,
θῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀληθείσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθείας
θῆς, Voc. ὦ ἀληθείες, θῆς.

Sing. Nom. τὸ σαφές, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, φῆς,
Dat. τῷ σαφεῖ, φῇ, Acc. τὸ σαφές, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ σαφέε, φῇ, Gen. & Dat. τοῖν,
σαφεῖων, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῇ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat.
τοῖς σαφέσι, Acc. τὰ σαφέα, φῇ, Voc. ὦ σαφέα, φῇ.

Sing. Nom. τὸ πείχος, murus, Gen. τοῦ πείχεος, χῆς,
Dat. τῷ πείχει, χει, Acc. τὸ πείχος, Voc. ὦ πείχος.

Dual. Nom. Accuf. Voc τῷ πείχε, χη, Gen. & Dat.
τοῖν πειχέων, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ πείχεα, χη, Gen. τῶν πειχέων, χῶν,
Dat. τοῖς πείχεσι, Acc. τὰ πείχεα, χη, Voc. ὦ πείχεα, χη.

R E G U L A .

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicitum in quibusdam casibus, ut πὼν Ἀεισοράνην, οἱ Ἀεισοράναι, πῶς Ἀεισοράνας, & πὼν Σωκράτῳ, ὦ Σωκράτη: unde latinum, o Socrate. Item composita ab ἔπος, annus; ut ὁ, ἑπταέτης, septennis, πῶς ἑπταέτης.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accusativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ εὐφυής, ingeniosus Accusat. πὼν, καὶ πὴν διφυέα, διφυᾶ.

DECLINATIO SECUNDA.

Duas habet terminationes, ις, masculini, & foemini generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut πὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. πὼν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τοὺ ὄφιε, φι, Gen. & Dat. πῶν ὀφίων.

Plural. Nominat. οἱ ὄφιεσ, ὄφιεσ, Gen. πῶν ὀφίων, Dat. πῶις ὀφισι, Accus. πῶς ὀφιας, ὄφιεσ, Voc. ὦ ὀφιεσ, ὄφιεσ.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξις, Dat. τῇ λέξει, λέξι, Acc. τῷ λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Vocat. ταὶ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. πῶν λεξίων.

Plur. Nom. αἱ λέξιεσ, λέξιεσ, Gen. πῶν λεξίων, Dat. πῶις λέξισι, Acc. πῶς λέξιας, ξιεσ, Voc. ὦ λέξιεσ, λέξιεσ.

Sing. Nom. πὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπι, Dat. τῷ σινήπι, πι, Acc. πὸ σινήπι, Voc. ὦ σινίπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. πὸ σίνηπιε, πι, Gen. & Dat. πῶν σινηπίων.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. πῶν σινηπίων, Dat. πῶις σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

R E -

REGULA.

INFLEXIO ATTICA MULTO USITATIOR.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis sit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄρις, Gen. τοῦ ὄρεως, Dat. τῷ ὄρει, φει, Acc. τὸν ὄριν, Voc. ὦ ὄρι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῦ ὄρει, φη, Gen. & Dat. τῶν ὀρείων, ὄρεων.

Plur. Nom. οἱ ὄρες, φεις, Gen. τῶν ὄρων, Dat. τοῖς ὄρεσι, Acc. τοὺς ὄρας, φεις, Voc. ὦ ὄρες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. ταῖς λέξεσ, ξη, Gen. & Dat. τῶν λέξεων, λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξας, ξεις, Voc. ὦ λέξεις, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπου, Dat. τῷ σινί, νήπει, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῦ σινύπει, νήπη, Gen. & Dat. τῶν σινυπέων, νήπεων.

Plur. Nom. τὰ σινήπεα, γήπη, Gen. τῶν σινήπων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, γήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

DECLINATIO TERTIA.

Unicam habet terminationem in *ως*, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέ, Att. ἰως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῦ βασιλέ, λῆ, Gen. & Dat. τῶν βασιλέων.

Plur. Nom. οἱ βασιλεῖς, λῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λῆς, Voc. ὦ βασιλεῖς, λῆς.

EXCEPTIO.

Genitivus in *ίως* non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante *ίως* vocalem, vel diphthongum habent: ut *ὁ πειραιεύς*, Piræus, *ἢ πειραιεύς*, *πειραιῶς* * *ὁ σκευιάς*, Stirieus, *ἢ σκευιάς*, *σκευιάς* * *ὁ χορεύς*, congius, *ἢ χορεύς*, *χοῶς*. Eadem accusativum contrahunt in *ᾶ*: *τὸν πειραιᾶ*, *τὸν σκευᾶ*, *τὸν χοᾶ*.

DECLINATIO QUARTA.

Duas habet terminationes, in *ω*, & *ως*: generis tantum fœminini: ut *ἡ λητώ*, latona: *ἡ αἰδώς*, verecundia.

Sing. Nom. *ἡ λητώ*, Gen. *τῆς λητώος*, *τῆς*, Dat. *τῇ λητοῖ*, *τῷ*, Acc. *τὴν λητώα*, *πὲ*, Voc. *ὦ λητοῖ*.

Dual. Nom. Accus. Voc. *ταῖ λητώ* Gen. & Dat. *ταῖν λητοῖν*.

Plur. Nom. *αἱ λητοῖ*, Gen. *τῶν λητῶν*, Dat. *ταῖ λητοῖς*, Acc. *ταῖς ληταῖς*, Voc. *ὦ λητοῖ*.

Sing. Nom. *ἡ αἰδώς*, Gen. *τῆς αἰδόος*, *αἰδῶς*, Dat. *τῇ αἰδοῖ*, *αἰδοῖ*, Acc. *τὴν αἰδοῖα*, *αἰδῶ*, Voc. *ὦ αἰδοῖ*.

Dual. Nom. Accus. Voc. *ταῖ αἰδῶ*, Gen. & Dat. *ταῖν αἰδοῖν*.

Plur. Nom. *αἱ αἰδοῖ*, Gen. *τῶν αἰδῶν*, Dat. *ταῖς αἰδοῖς*, Acc. *ταῖς αἰδῶς*, Voc. *ὦ αἰδοῖ*.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui definit in *οῖ*.

DECLINATIO QUINTA.

Duas complectitur terminationes, in *ας* purum, & *ρας*, generis neutrius tantum; ut *τὸ κρέας*, caro; *τὸ κέρας*, cornu. Ex inflexione communi, quæ est in *ας*, Jonice eximitur *τ*; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per *ω*, in reliquis autem casibus per *α*.

Sing.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τῷ κρέατι, κρέατος, κρέατος, κρέατος,
 Dat. τῷ κρέατι, κρέατι, κρέατι, Accusati. τὸ κρέας, Vocat.
 ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ κρέαςτε, κρέατε, κρέατε, Gen.
 & Dat. τοῖν κρέασι, κρέασιν, κρέασιν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέατα, κρέατα. Gen. τῶν κρέα-
 των, κρέατων, κρέατων, Dat. τοῖς κρέασιν, Acc. τὰ κρέατα,
 κρέατα, κρέατα, Voc. ὦ κρέατα, κρέατα, κρέατα.

Sing. Nom. τὸ κέραν, Gen. τῷ κέρατι, κέρατος, κέρατος,
 Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, κέρατι, Acc. τὸ κέραν, Voc. ὦ κέραν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ κέρατε, κέρατε, κέρατε, Gen.
 & Dat. τοῖν κέρασι, κέρασιν, κέρασιν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρατα, Gen. τῶν κέρα-
 των, κέρατων, κέρατων, Dat. τοῖς κέρασιν, Acc. τὰ κέρατα,
 κέρατα, κέρατα, Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρατα.

· AD CONFIRMANDUM USUM

NOMINUM CONTRACTORUM.

PRIMÆ.

ὁ καλλισθένης, Callisthenes.	ὁ, καὶ ἡ ὑπερπῆς, excellens.
ὁ σωσιγένης, Sosigenes.	τὸ ὑπερπῆς, decorum.
ὁ σωκράτης, Socrates.	τὸ ἵππομανές, Hippomanes.
ὁ, καὶ ἡ ὑπερπῆς, pius, pia.	τὸ ἀλγος, dolor.
ἡ διήρης, biremis.	τὸ μέρος, pars.
ἡ τετρήρης, quadrivemis.	τὸ πέλαγος, pelagus.

SECUNDÆ.

ὁ φῖγας, auriga.	ἡ γνώσις, cognitio.
ὁ πρόπαις, praefectus.	ἡ αἵρεσις, electio.
ὁ, καὶ ἡ νῆσις, jejunus.	ἡ ἀποκάλυψις, revelatio.
ἡ πόλις, civitas.	ἡ γένεσις, generatio.
ἡ κρισις, iudicium.	ἡ ἀνάστασις, resurrectio.
ἡ φύσις, natura.	τὸ νῆσι, jejunum.

TER.

T E R T I Æ.

ὁ γονεὺς, *prens.*
 ὁ πομεὺς, *sector.*
 ὁ νομεὺς, *pastor.*
 ὁ χαλκπεὺς, *excusor.*
 ὁ κλοπεὺς, *fur.*
 ὁ φορεὺς, *bajulus.*

ὁ φονεὺς, *homicida.*
 ὁ συγγραφεὺς, *scriptor.*
 ὁ γραμμασεὺς, *scriba.*
 ὁ ἀρχιερεὺς, *everfor.*
 ὁ ἀνατροπῶς, *Pontifex.*
 ὁ κεραμεὺς, *figulus.*

Q U A R T Æ.

ἡ ἡρώ, *Ero.*
 ἡ ἀκκῶ, *Acco.*
 ἡ σαρδῶ, *Sardinia.*
 ἡ κλωθῶ, *Clotho.*
 ἡ κλειῶ, *Clio.*
 ἡ ἰῶ, *Io.*

ἡ σαπφῶ, *Sappho.*
 ἡ διδῶ, *Dido.*
 ἡ κοτυτῶ, *Cotyto.*
 ἡ ἐρατῶ, *Erato.*
 ἡ καλλιστῶ, *Callisto.*
 ἡ καλυψῶ, *Calypso.*

Q U I N T Æ.

τὸ πάγκρεας, *Pancreum.*
 τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*
 τὸ γέρας, *præmium.*
 τὸ κατέρας, *res possessa.*

τὸ κτέρας, *signum.*
 τὸ γῆρας, *senectus.*
 τὸ πέρας, *terminus.*
 τὸ πείρας, *finis.*

DE ADJECTIVIS.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

ADJECTIVARUM TRIUM ARTICULORUM,
ET TRIUM TERMINATIONUM.

Habent ma- sculipum in	[os]	fœmini- num in	[η]	neu- trum in	[ον]
	[ας]				
	[εις]				
	[υς]				
	[υς]				

Masculin. Sing. Nom. ὁ καλός, pulcher, ἡ καλή, τὸ κα-
λόν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τῷ καλῷ, Dat. τῷ
3. **Simplic.** καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλόν, τὴν
femin. est 2. καλὴν, τὸ καλόν, Voc. ὦ καλὲ, καλῇ; καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ καλῶ, αἱ καλὰ, τὸ καλῶ,
Gen. & Dat. τῶν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τῶν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ αἱ καλᾶ, Gen. τῶν κα-
λῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς
καλούς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλὸ, καλαί, καλὰ.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν,
Gen. τοῦ παντός, τῆς πάσης, τῷ παντός, Dat. τῷ
5. **Simplic.** παντί, τῇ πάσῃ, τῷ παντί, Acc. τὸν πάντα, τὴν
feminin. 2. πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ πάντε, αἱ πᾶσα, τὸ πάντε,
Gen. & Dat. τῶν παντῶν, ταῖν πᾶσαν, τῶν παντῶν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν
πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς
πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πᾶσας, τὰ πάν-
τα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ χαίρις, gratiofus, ἡ χαίρις-
Gen. τοῦ χαίριος, τῆς χαίριος, τῷ χαίριος, Dat. τῷ
5. **Simplic.** χαίριος, τῇ χαίριος, τῷ χαίριος, Acc. τὸν χαίριος, τὴν
feminin. 2. χαίριον, τὸ χαίριος, Voc. ὦ χαίριος, & χαίριος,
χαίριος, χαίριος.

Dual.

Dual. Nom. Ἀcc. Voc. τὸ χαλῆντε, τὰ χαλῆσσα, τὸ χαλῆντε, Gen. & Dat. τῶν χαλῆντων, τῶν χαλῆσσαιν, τῶν χαλῆντων.

Plur. Nom. οἱ χαλῆντες, αἱ χαλῆσσαι, τὰ χαλῆντα, Gen. τῶν χαλῆντων, τῶν χαλῆσσῶν, τῶν χαλῆντων, Dat. τοῖς χαλῆσι, ταῖς χαλῆσαις, τοῖς χαλῆσι, Acc. τοὺς χαλῆντας, τὰς χαλῆσας, τὰ χαλῆντα, Voc. ὦ χαλῆντες, χαλῆσσαι, χαλῆντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ ὀξύς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξύ, & neutr. Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξεῖας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεί, τῇ ὀξεῖα, τῷ ὀξεί, Acc. τὸν ὀξύν, τὴν ὀξείαν, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Ἀcc. Voc. τὸ ὀξεῖ, τὰ ὀξεῖα, τὸ ὀξεῖ, Gen. & Dat. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξεῖων, τῶν ὀξέων.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξεῖα, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξεῖων, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξεῖαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξεῖας, τὰ ὀξεῖα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξεῖα.

EXCEPTIONES.

Adjectiva in os purum, & ros, formant fœmininum per α: ut, ὁ ἅγιος; ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus: ὁ ἀνδρὸς, ἡ ἀνδρῆα, τὸ ἀνδρὸν, floridus: πρᾶτερ ὁ ὄγδοος, ἡ ὄγδοή, τὸ ὄγδον, octavus, ὁ ἀπλὸς, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, simplex; & quæ huic affinia sunt, διπλὸς, duplex, τετραπλὸς, triplus, πετραπλὸς, quadruplex, &c. Quorundam neutra sunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ πολικῆτος, ἡ πολικῆτις, τὸ πολικῆτο, tantus; ὁ ποσῆτος, ἡ ποσῆτις, τὸ ποσῆτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ ποιῆτος, ἡ ποιῆτις, τὸ ποιῆτο, talis; & tria pronomina, εἶπος, αὐτή, πῶτο, hic: αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse: ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille: quamquam passim etiam neutra sunt πολικῆτον, ποσῆτον, ποιῆτον, πωτόν, pro τὸ αὐτό, πωτονὶ pro πωτὶ. Reperitur & simplex αὐτόν pro μύτο.

Adjectivum ὁ μέγας, magnus, variat alicubi.

Masculin. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα,
 & neutr. Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τῷ μεγάλῳ, Dat.
 3. *Simplic.* τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν
 & *fœmin.* 2. μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας,
 μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὸν μεγάλῳ, τὴν μεγάλην, τὸ
 μεγάλῳ, Gen. & Dat. τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν
 μεγάλων.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen.
 τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς με-
 γάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους,
 τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, με-
 γάλα.

Participia passiva, & activa in εἰς, habent fœmini-
 num in εἰσα, neutrum in εν: ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ
 τυφθέν, verberatus: ὁ τιθεῖς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν, ponens.

Adjectivum πολὺς, multus, in quibusdam casibus pec-
 uliarem habet inflexionem.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, Gen.
 & neutr. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τῷ πολλῷ, Dat. τῷ πολλῷ,
 3. *Simplic.* τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλήν,
 & *fœmin.* 2. τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλή, πολὺ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸν πολλῷ, τὴν πολλῇ, τὸν πολ-
 λῷ, Gen. & Dat. τῶν πολλῶν, τῶν πολλῶν, τῶν πολλῶν.

Plural. Nom. οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν
 πολλῶν, Dat. τοῖς, πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Ac-
 cusat. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοί,
 πολλαί, πολλὰ.

EXEMPLA ADJECTIVORUM

PRIMÆ CLASSIS.

- ὁ ἀγαθός, ἡ ἀγαθή, τὸ ἀγαθόν, bonus, na, num.
 ὁ κακός, ἡ κακή, τὸ κακόν, malus, la, lum.
 ὁ χαλεπός, ἡ χαλεπή, τὸ χαλεπόν, difficilis, le,
 ὁ κενός, ἡ κενή, τὸ κενόν, vacuus, ua, uum.
 ὁ κοινός, ἡ κοινή, τὸ κοινόν, communis, ne.
 ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.
 ὁ λίθινος, ἡ λίθινή, τὸ λίθινον, lapideus, a, um.
 ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, quisque, quæque, quodque.
 ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτόματη, τὸ αὐτόματον, spontaneus, a, um.
 ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, niger, gra, grum.
 ὁ πάλας, ἡ πάλαινα, τὸ πάλαν, miser, ra, rum.
 ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, omnis, omne.
 ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, universus, sa, sum.
 ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, qui, quæ, quod verberavit.
 ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, qui, quæ, quod dixit.
 ὁ πρῆμης, ἡ πρῆμίσσα, τὸ πρῆμην, honestus, a, um.
 ὁ μελιτόης, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόν, melleus, a, um.
 ὁ δαφνήης, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνήην, laurus, a, um.
 ὁ φοινῆης, ἡ φοινῆεσσα, τὸ φοινῆην, purpureus, a, um.
 ὁ φοινικόης, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόην, puniceus, a, um.
 ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, scriptus, a, um.
 ὁ μερισθεὶς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθὲν, divisus, a, um.
 ὁ θεῖς, ἡ θεῖσα, τὸ θεῖν, qui, quæ, quod posuit.
 ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ εἶν, qui, quæ, quod misit.

- ὁ βαρὺς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρὺ, *gravis*, *ve*.
 ὁ βαθύς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ, *profundus*, *a*, *um*.
 ὁ ἠδύς, ἡ ἠδεῖα, τὸ ἠδύ, *suavis*, *ve*.
 ὁ δασύς, ἡ δασεῖα, τὸ δασύ, *densus*, *sa*, *sum*.
 ὁ βραδύς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ, *tardus*, *a*, *um*.
 ὁ βραχύς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχύ, *brevis*, *ve*.
 ὁ πλατύς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατύ, *latus*, *a*, *um*.
 ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχύ, *parvus*, *a*, *um*.
 ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίση, τὸ ἡμισυ, *dimidius*, *a*, *um*.

- ὁ ἰδιῶ, ἡ ἰδία, τὸ ἰδιον, *privatus*, *a*, *um*.
 ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus*, *a*, *um*.
 ὁ ἀξιῶ, ἡ ἀξία, τὸ ἀξιον, *dignus*, *a*, *um*.
 ὁ ὄσιῶ, ἡ ὀσία, τὸ ὀσιον, *justus*, *a*, *um*.
 ὁ τέλειῶ, ἡ τελεία, τὸ τέλειον, *perfectus*, *a*, *um*.
 ὁ ἀρχαῖῶ, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus*, *a*, *um*.
 ὁ ὅμοιῶ, ἡ ὁμοία, τὸ ὁμοιον, *similis*, *le*.
 ὁ ἀστειῶ, ἡ ἀστεία, τὸ ἀστειον, *urbanus*, *a*, *um*.
 ὁ δίκαιῶ, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, *justus*, *a*, *um*.

- ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερά, τὸ ἱερὸν, *sacer*, *cra*, *crum*.
 ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρά, τὸ λαμπρὸν, *splendidus*, *a*, *um*.
 ὁ μικρὸς, ἡ μικρά, τὸ μικρὸν, *parvus*, *a*, *um*.
 ὁ μακρὸς, ἡ μακρά, τὸ μακρὸν, *longus*, *a*, *um*.
 ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρά, τὸ πονηρὸν, *malignus*, *a*, *um*.
 ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερά, τὸ φοβερὸν, *formidabilis*, *le*.
 ὁ πίειρῶ, ἡ πείρα, τὸ πίειρον, *pinguis*, *e*.
 ὁ ἕτερῶ, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter*, *ra*, *rum*.
 ὁ πρότερῶ, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, *prior*, *prius*.
 ὁ ὕστερῶ, ἡ ὕτέρα, τὸ ὕστερον, *posterior*, *us*.

ADJECTIVA TRIUM ARTICULORUM, ET DUARUM TERMINATIONUM

Habent ma-
sculinum, &
fœmininum in

neu-
trum in

[os]	[oy]
[ωs]	[ωy]
[αs]	[αy]
[ιs]	[ι]
[ηy]	[εν]
[υs]	[υ]
[υs]	[υy]
[ωy]	[οy]
[ωp]	[οp]
[ηs]	[εs]

Masculin. Singul. Nomin. *ὁ*, & *ἡ* ἐνδοξός, & τὸ ἐν-
neutr. δοξόν, gloriosus, Gen. *τοῦ*, & *τῆς*, & *τῷ* ἐνδο-
 3. *Simplic.* ξῷ, Dat. *τῷ*, & *τῇ*, & *τῷ* ἐνδοξῷ, Acc. *τὸν*,
fœmin. 2. & *τὴν*, & τὰ ἐνδοξόν, Voc. *ὦ* ἐνδοξε, & *ὦ*
 ἐνδοξόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. *αὐ*, & *αἱ*, & *αὐ* ἐνδοξῶ, Gen.
 & Dat. *αὐῶν*, & *αὐῶν*, & *αὐῶν* ἐνδοξοῖν.

Plur. Nom. *οἱ*, & *αἱ* ἐνδοξοί, & *αἱ* ἐνδοξαί, Gen. *αὐῶν*
 ἐνδοξῶν, Dat. *αὐῶν*, & *αὐῶν*, & *αὐῶν* ἐνδοξοῖς, Acc. *αὐς*, &
αὐς ἐνδοξῶς, & *αἱ* ἐνδοξαί, Voc. *ὦ* ἐνδοξεῖ, & *ὦ* ἐνδοξαί.

Sing.

4. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατέπλεως, καὶ τὸ κατέ-
cium. πλεον, expletus, a, um. Gen. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ
κατέπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατέπλεω,
Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατέπλεον, Voc. ὦ κατέπλεως,
καὶ ὦ κατέπλεον.

Dual. Nom. Acc. Voc. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ κατέπλεω, Gen.
& Dat. πῶν, καὶ πῶν, καὶ πῶν κατέπλεων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατέπλεω, καὶ οἱ κατέπλεω, Gen.
πῶν κατέπλεων, Dat. πῶς, καὶ πῶς, καὶ πῶς κατέπλεως,
Acc. πῶς, καὶ πῶς κατέπλεω, καὶ οἱ κατέπλεω, Voc. ὦ κα-
τέπλεω, καὶ ὦ κατέπλεω.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ αἰένας, καὶ τὸ αἰέναν, per-
cium. petuo fluens, Gen. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ αἰέναντος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ αἰέναντι, Acc. τὸν, καὶ
τὴν αἰέναντε, καὶ τὸ αἰέναν, Voc. ὦ αἰέναν.

Dual. Nom. Accus. Voc. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ αἰέναντε,
Gen. & Dat. πῶν, καὶ πῶν, καὶ πῶν αἰέναντων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ αἰέναντες, καὶ οἱ αἰέναντε, Gen.
πῶν αἰέναντων, Dat. πῶς, καὶ πῶς, καὶ πῶς αἰένανσι, Accus.
πῶς, καὶ πῶς αἰέναντες, καὶ οἱ αἰέναντε, Voc. ὦ αἰέναντες,
καὶ ὦ αἰέναντε.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ αἰς, καὶ τὸ αἰ, aliquis,
cium. Gen. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ αἰνός. Dat. τῷ, καὶ τῇ,
καὶ τῷ αἰνί, Acc. τὸν, καὶ τὴν αἰνά, καὶ τὸ αἰ,
Vocativo caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. Voc. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ αἰνός, Gen.
& Dat. πῶν, καὶ πῶν, καὶ πῶν αἰνόν.

Plural. Nom. ὁ, καὶ αἱ αἰνές, καὶ οἱ αἰνά, Gen. πῶν
αἰνόν, Dat. πῶς, καὶ πῶς, καὶ πῶς αἰνί, Acc. πῶς, καὶ
πῶς αἰνάς, καὶ οἱ αἰνά. Sic interrogativum πῆς, αἰνός,
quis, quæ, quod.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ,
cium. non lacrymans, Gen. πῶ, καὶ πῆς, καὶ πῷ ἄδα-
κρως, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἄδακρυϊ, Ac-
cus. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδα-
κρυ.

Dual. Nom. Acc. Vocat. πῶ, καὶ πᾶ, καὶ πῶ ἀδάκρυς,
Gen. & Dat. πῶν, καὶ παῖν, καὶ πῶν ἀδακρύειν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ πᾶ ἀδάκρυε,
Gen. πῶν ἀδακρύων, Dat. πῶς, καὶ παῖς, καὶ πῶς ἀδάκρυσι,
Acc. πᾶς, καὶ πᾶς ἀδάκρυες, καὶ πᾶ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδά-
κρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπυς, καὶ τὸ τετρά-
cium. πυν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ τε-
στράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι,
Accusf. πὺν, καὶ πὺν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπυν, Voc. ὦ
τετράπυς, vel τετράπυ, καὶ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πῶ, καὶ παῖ, καὶ πῶ τετράποδε,
Gen. & Dat. πῶν, καὶ παῖν, καὶ πῶν τετράποδων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ πᾶ τετράποδα,
Gen. πῶν τετράποδων, Dat. πῶς, καὶ παῖς, καὶ πῶς τετρά-
ποσι, Acc. πᾶς, καὶ πᾶς τετράποδας, καὶ πᾶ τετράποδα,
Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σώφρον,
cium.. moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ σώφρονος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. πὺν, καὶ
πὺν σώφρονα, καὶ τὸ σώφρον, Voc. ὦ σώφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. πῶ, καὶ παῖ, καὶ πῶ σώφρονα,
Gen. & Dat. πῶν, καὶ παῖν, καὶ πῶν σωφρόνων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ πᾶ σώφρονα, Gen.
πῶν σωφρόνων, Dat. πῶς, καὶ παῖς, καὶ πῶς σώφροσι, Acc.
πᾶς, καὶ πᾶς σώφρονες, καὶ πᾶ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες,
καὶ ὦ σώφρονα.

3. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλή-
cium. τωρ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ μεγα-
λήτορος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Acc. πὺν,
καὶ πὺν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλήτωρ, Voc. ὦ μεγαλήτωρ.

Dual. Nom. Acc. Vocat. πῶ, καὶ παῖ, καὶ πῶ μεγαλήτορι,
Gen. & Dat. πῶν, καὶ παῖν, καὶ πῶν μεγαλήτορων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες. καὶ πᾶ μεγαλήτορα,
Gen. πῶν μεγαλήτορων, Dat. πῶς, καὶ παῖς, καὶ πῶς μεγα-
λήτορι, Acc. πᾶς, καὶ πᾶς μεγαλήτορας, καὶ πᾶ μεγαλήτο-
ρα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

Sing.

1. *Contra-Sing. Nom.* ὁ, καὶ, ἡ νημερτὴς, καὶ τὸ νημερτές, *Eorum. verus*, *Gen.* αὐ, καὶ αὐς, καὶ αὐ νημερτέος, αὐς

Dat. αὐ καὶ αὐ, καὶ τὸ νημερτέϊ, τεῖ, *Acc.* αὐν, καὶ πῶν νημερτέα, πῶ, καὶ τὸ νημερτές, *Voc.* ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐ, καὶ τε, καὶ τὸ νημερτέε, αὐ, *Gen. & Dat.* τοῖν, καὶ παῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ παῖ νημερτέα, αὐ, *Gen.* πῶν νημερτέων, ὧν, *Dat.* τοῖς, καὶ παῖς, καὶ πῶς νημερτέσι, *Acc.* αὐς, καὶ πᾶς νημερτέας, τεῖς, καὶ παῖ νημερτέα, αὐ, *Voc.* ὦ νημερτέες, τεῖς, καὶ ὦ νημερτέα, αὐ.

EXEMPLA ADJECTIVORUM

SECUNDÆ CLASSIS.

ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, καὶ τὸ αἰμύλον, *blandus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ αἰσιος, καὶ τὸ αἰσιον, *faustus, a, am.*

ὁ, καὶ ἡ ἀτακτος, καὶ τὸ ἀτακτον, *inordinatus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ ἀπέλαντος, καὶ τὸ ἀπέλαντον, *aqualis, le.*

ὁ, καὶ ἡ ἀσχετος, καὶ τὸ ἀσχετον, *intolerabilis.*

ὁ, καὶ ἡ ἀπίσδαλος, καὶ τὸ ἀπίσδαλον, *perniciosus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ ἱλεως, καὶ τὸ ἱλεων, *propitius, a, um.*

ὁ καὶ ἡ πολύκρεως, καὶ τὸ πολύκρεων, *habens multa cornua.*

ὁ, καὶ ἡ ἡδύκρεως, καὶ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes suaves sunt.*

ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa passus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ πολυδεράς, καὶ τὸ πολυδεράν, *cacuminosus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ εὐπλοκαμῖς, καὶ τὸ εὐπλοκαμί, *pulchre cincinnatus.*

ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ ἀπολις, καὶ τὸ ἀπολι, *extorris, re.*

ὁ, καὶ ἡ εὐνις, καὶ τὸ εὐνι, *orbis, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ εὐκνημις, καὶ τὸ εὐκνημι, *bene creatus.*

- ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum*.
 ὁ, καὶ ὁ ἄρσεν, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυῤῥῆς, καὶ τὸ πολυῤῥέν, *multus agnos habens*.
 ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυῦδακρυς, καὶ τὸ πολυῦδακρυ, *admodum lacrymans*.
 ὁ, καὶ ἡ παχύδακρυς, καὶ τὸ παχύδακρυ, *cito lacrymans*.
 ὁ, καὶ ἡ ἑνδακρυς, καὶ τὸ ἑνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur*.
 ὁ, καὶ ἡ ἄπυς, καὶ τὸ ἄπυν, *pedibus carens*.
 ὁ, καὶ ἡ πολύπυς, καὶ τὸ πολύπυν, *multipes*.
 ὁ, καὶ ἡ οἰδίπυς, καὶ τὸ οἰδίπυν, *tumidos pedes habens*.
 ὁ, καὶ ἡ πλατύπυς, καὶ τὸ πλατύπυν, *latos pedes habens*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens*.
 ὁ, καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ πάντλημον, *omnino miser, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ δυσλήμων, καὶ τὸ δύσλημον, *avermosus, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυτλήμων, καὶ τὸ πολύτλημον, *multum patiens*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ἀσχημον, *indecorus, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ αὐτοκράτωρ, καὶ τὸ αὐτοκράτωρ, *sui juris existens*.
 ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρωρ, *omnipotens*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀκράτωρ, καὶ τὸ ἄκρωρ, *impotens*.
 ὁ, καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητωρ, *tristis, te*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ἀσφαλές, *tutus, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσθενής, καὶ τὸ ἀσθενές, *infirmus, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσελγής, καὶ τὸ ἀσελγές, *petulans*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσεβής, καὶ τὸ ἀσεβές, *impius, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀτρεκής, καὶ τὸ ἀτρεκές, *certus, a, um*.
 ὁ, καὶ ἡ λυσιστελής, καὶ τὸ λυσιστελές, *utilis, le*.

ADJECTIVA TRIUM ARTICULORUM,
ET UNIUS TERMINATIONIS.

5. simpl.	ὅ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ.
	[ιν τετράγωνον	[τετράγωνος, tricuspis.
	[ξ ἄρπαξ	[ἄρπαξος, rapax.
designunt	[ρ μάκαρ.	[μάκαρος, felix.
in	[ς λευκόχρως	[λευκόχρωτος, albi capitis,
	[αρος μάκαρος	[μάκαρτος, felix.
	[↓ αἰδο↓	[αἰδοτος, subfuscus.

EXEMPLA ADJECTIVORUM
TERTIÆ CLASSIS.

Simul observandæ proponuntur quorundam variae terminationes in Nominativo, & Genitivo.

- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκην, *pulehros habens radios.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐγλῶχιν, *pulchras habens cuspidēs.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τετράγωνον, *cuspidibus munitus, a, um.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλῶχιν, *multos habens angulos.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πανγλῶχιν, *extensos habens aculeos.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ευρεῖν, *ragax.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόρριν, *aduncum habens nasum.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύειν, *naves latas habens.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύειν, *nasum habens crassum.*
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κολοβοόρριν, *mutilas nares habens.*

- ὁ, κη η, κη τὸ πᾶς, κός, *pavidus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ χειρῶναξ, κτθ, *qui manibus operatur*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἐπίτεξ, εκθ, *parturiens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ αἰνοπληξ, ηγθ, *graviter feriens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ αἰολοθώραξ, ηκθ, *varium habens thoracem*.
 ὁ, κη η, κη τὸ κυναλώπηξ, εκθ, *cane, & vulpe natus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πολυαῖξ, κος, *valde impetuosus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ὑσδεξ, κος, *sus pilos habens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ὁμηρομάσιξ, γος, *Homeri flagellum*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἔμφλοξ, γος, *ignitus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ εὐφόρμιγξ, γος, *pulchram habens citharam*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πάνδοξ, κος, *hospes publicus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πῶξ, κός, *timidus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἀπορρώξ, γος, *abruptus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ σύζυξ, χος, *conjunctus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ δίπτυξ, χος, *duplex*.
 ὁ, κη η, κη τὸ χρυσάμπυξ, κος, *aureum reticulum habens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ καλλιγυνάειξ, αικος, *pulchras habens mulieres*.
 ὁ, κη η, κη τὸ μιξόδηρ, ηρος, *semiferus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πλατυγάσθρ, ηρος, *latum habens ventrem*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἑξάχειρ, ειρος, *sex habens manus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *testis*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πολυδεράς, άδος, *cacuminosus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἀβρόδαις, αιπος, *delicatus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ μυρίοναυς, αως, *permultis navibus instructus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ δονακεύς, εως, *arundinosus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ πολύαγρ, αρνος, *multos agnos possidens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ κατώβλετ, πορ, *deorsum respiciens*.
 ὁ, κη η, κη τὸ αἰγίλιτ, πορ, *relictus a capris*.
 ὁ, κη η, κη τὸ χοιροθλιτ, βορ, *libidinosus*.
 ὁ, κη η, κη τὸ γλαυκῶτ, ὠπος, *castios habens oculos*.
 ὁ, κη η, κη τὸ εὐρύοτ, οπος, *late sonans*.
 ὁ, κη η, κη τὸ ἰλίκωτ, ωπος, *volubiles habens oculos*.

DE ADJECTIVIS NUMERALIBUS.

Quædam sunt Cardinalia, quedam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolutum significant.

ὅς, unus.

[Mas. Nom. εἷς, Gen. ἑνός, Dat. ἐνί, Acc. ἑνα.

Sing. [Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.

[Neut. Nom. ἓν, Gen. ἐνός, Dat. ἐνί, Acc. ἓν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur composita: ἑδεις, ἑδεμία, ἑδὲν· μηδεις, μηδεμία, μηδὲν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. [N. A. δύο, & Attice δύο, G. & D. δυῶν, & Attice in fœminino δυῶν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυοῖ in Plurali.

τρεῖς, tres.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισι, Acc. τρεῖς, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσασι, Accus. τρεῖς, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε quinque: ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα, decem: ἑνδεκά, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπτε: δεκαοκτώ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδυό, &c. τετράκοντα, σσεσάρκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἑννēήκοντα, ἑκατόν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, πὰ διακόσια, ducenti, τρεῖς, τα; τετρακόσιοι, τεσσαράκοσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τεσχιλίοι, τετρασχιλίοι, πεντακισχιλίοι, ἑξακισχιλίοι, ἑπτακισχιλίοι, ὀγδοακισχιλίοι, ἑννακισχιλίοι, μύριοι; decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

NUMERUM SIGNIFICANT IN ORDINE.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδοος, ἑννατος, δέκατος, decimus: ἑνδεκάτος, δυοκαδέκατος, τρισκαδέκατος, &c. εἰκοσός, vicesimus: εἰκοσός πρῶτος, εἰκοσός δεύτερος, &c. τετρακσός, τεσσαρκσός, πεντακσός, ἑξακσός, ἑβδομηκσός, ὀγδοηκσός, ἑννεηκσός, ἑκατσός, centesimus: διακοσσιοςός, τετρακοσσιοςός, &c. χιλιοςός, millesimus: δισχιλιοςός, μυριοςός, decies millesimus: δισμυριοςός, & sic deinceps.

DE NOMINIBUS DERIVATIVIS.

Derivatorum Nominum species sunt præsertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

DE COMPARATIVIS, ET SUPERLATIVIS.

Formantur a Positivis : Comparativa masculina in *τερ*, foemina in *τέρα*, neutra in *τερον* : Superlativa masculina in *πιτ*, foemina in *πίτη*, neutra in *πιτον* : ita ut masculina, & neutra sint tertiæ Simpliciūm, foemina secundæ.

Positivum. *Comparativum.* *Superlativum.*

ὁ λευκός, ὁ λευκότερος, ὁ λευκότεστος.

ἡ λευκή, ἡ λευκοτέρα, ἡ λευκοτάτη.

τὸ λευκόν, τὸ λευκότερον, τὸ λευκότετον.

candidus, a, um. candidior, ius. candidissimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Positiva. *Comparativa.* *Superlativa.*

in

in

in

ος

{ ὀτερος
ώτερος

{ ὀσπετος
ώσπετος

ων

ον έσπερος

ον έσπετος

αρ

άρτερος

άρπετας

ας

αντερας

ανπετος

ις

ίτερος

ίσπετος

[ας

έτερος

έσπετος

[ην

[ης

ας

ύτερος

ύσπετος

υς

ύτερας

ύπετος

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ο	[	πρῶτος	, πρῶτερος	, πρῶτατος	, mitis.
	[	σοφός	, σοφώτερος	, σοφώτατος	, sapiens.
ων		σώφρων	, σωφρονέστερος	, σωφρονέστατος	, modestus.
αρ		μάκαρ	, μακάριος	, μακάριστατος	, felix.
ας		μέλας	, μελάντερος	, μελάντατος	, niger.
ως		χαρίεις	, χαριέστερος	, χαριέστατος	, graciosus.
ων		τέρην	, τερενέστερος	, τερενέστατος	, tener.
ης		εὐσεβής	, εὐσεβέστερος	, εὐσεβέστατος	, pius.
εις		γαστρίς	, γαστρίστερος	, γαστρίστατος	, gulosus.
ας		ἀπλῆς	, ἀπλῆστερος	, ἀπλῆστατος	, simplex.
υς		εὐρύς	, εὐρύτερος	, εὐρύτατος	, latus.

OBSERVATIO.

Positiva in *ος*, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo *ο* in *ων*: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens: σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενός, κενώτερος, κενώτατος, vacuus: στενός, στενότερος, στενότατος, angustus. Reperiuntur tamen κενώστερος, & στενώστερος: ισότερος, & ισώτερος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

	Compar.	Superlat.
ἀγαθός bonus	[ἀμείνων	[ἀρίστος
	[ἀρείων	[κράτιστος optimus.
	[κρείστων	[λυγίστος
	[λωγίων	
	melior,	

κακός malus	[κακώτερος	pejor	[κακίστος [χείριστος peffimus.
	[κακίων		
	[χείρων		
	[χερείων poet.		

μέγας magnus	[μεϊζων	major	μέγιστος maximus.
	[μάστων		

μικρός parvus	[μικρότερος	minor	[μικρότατος, [ἥκιστος minimus [ελάχιστος
	[μειών		
	[ἥττων, ἥστων		
	[ελάττων, ελάστων		

καλός, καλλίων, κάλιστα, pulcher.

αἰσχρός, αἰσχίων, αἰσχιστα, turpis.

ἐχθρός, ἐχθίων, ἐχθιστα, inimicus.

ῥάδιος, ῥαίων, ῥαίστα, facilis.

πολύς, πλείων, πλείστα, multus.

Quædam in os, abjiciunt o, vel u, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος, φίλτερος,	[φίλαστος,	amicus.
	[φίλιστος,	

γεραίος, γεραίτερος, γεραίτατος, senex.

Ita

Ita παλαιός, antiquus, σχολαῖος, otiosus, δερῆς, æstivus. παλαιότερος, παλαιότατος. σχολαίτερος, σχολαίτατος. δερειότερος, δερειότατος, &c.

Attici formant multa a Positivis
in os per

[έτερος, έτατος.

[αίτερος, αίτατος.

[ίτερος, ίτατος.

ἄκρατος, ἄκρατέτερος, ἄκρατέτατος, incontinens.

ἡσυχος, ἡσυχαιότερος, ἡσυχαιότατος, quietus.

ὀλιγος, ὀλιγίτερος, ὀλιγίτατος, & ὀλίγιστος, parvus.

Sunt hujusmodi αἰδοῖος, αἰδοίετος, αἰδοίετατος, venerabilis, αἰμορφος, αἰμορφίτερος, αἰμορφίτατος, deformis. ἄσμενος, ἄσμενέτερος, ἄσμενέτατος, lubens: σπουδαῖος, σπουδαιέτερος, σπουδαιέτατος, studiosus: ἰδίος, ἰδιαιότερος, ἰδιαιότατος, peculiaris: μέσος, μεσαιότερος: μεσαιότατος, medius: ἴσος, ισαιότερος, ισαιότατος, æqualis, πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, vicinus: κάλος, καλότερος, καλίστατος, loquax: λάγνος, λαγνίτερος, λαγνίστατος, salax.

Eandem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, ostentator, fit ἀλαζονίστατος. ἄρπαξ, rapax, ἄρπαγίστατος. βλαξ, mollis, βλακίστατος. κλέπτω, fur, seu callidus, κλεπτίστατος. πλήκτω, percussor, πληκτίστατος. πόσις, bibulus, ποτίστατος. ψευδής, mendax, ψευδίστατος. Quædam item in us, sunt in ὅτερος, vel ὡτερος: ut διπλὺς, duplex, διπλότερος. πορφυρὺς, purpureus, πορφυρώτερος. Aliqua in ην formant in εἰρότερος: ut πέρην, tener, τεραινότερος.

Plurima in us habent Comparativum in ἰων, Superlativum in ἰσος: ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιστος. βαθὺς, profundus, βαθίων, βάδιστος. ita γλυκὺς dulcis: παχύς, crassus: ὠκύς, velox: εὐρύς, latus: ταχύς, celer, quod & παχίων, & θάσσων.

Comparativa in *ων*, præsertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium.

Sing. Nom. *ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεον*, amplior, & amplius, Gen. *πλεονος, καὶ πλεονος*, Dat. *πλεονι, καὶ πλεονι*, Acc. *τὸν, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεον*, Voc. *ὦ πλεον*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *πλεον, καὶ πλεον, καὶ πλεον*, Gen. & Dat. *πλεονων, καὶ πλεονων, καὶ πλεονων*.

Plur. Nom. *οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα*, Gen. *πλεονων, καὶ πλεονων*, Dat. *πλεονι, καὶ πλεονι, καὶ πλεονι*, Accus. *πλεονας, καὶ πλεονας, καὶ πλεονας*, Voc. *ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα*.

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparisonem migrant in Adjectiva.

EX SUBSTANTIVO.

Κέρδος lucrum, fit *κερδίων*, lucrosior, *κέρδιστος*, lucrosissimus: *ὕψος*, altitudo, *ὑψίστος*, altior, *ὑψιστος*, altissimus: *κῦδος*, gloria, *κυδίων*, & *κυδοτέρῳ*, gloriosior: *θεός*, deus, *θειότερος*, diviniore: *βασιλεὺς*, rex, *βασιλευτέρος*, *βασιλεύτατος*, regno potentior, & potentissimus; & alia plurima.

EX PRONOMINE.

Αὐτός, ipse, *αὐτότατος*, ipsissimus.

EX VERBIS.

Βάλλω, mitto, *βέλτερος*, & *βελτίων*, melior, *βέλτερος*, optimus: *φέρω*, fero, *φέρτερος*, præstantior, *φέρτατος*, *φείσος*, & *φείστος*, præstantissimus: *δεύω*, relinquo, *δεύτερος*, posterior, *δεύτατος*, postremus.

EX PARTICIPIO.

Ἐρρωμένος, validus, ἔρρωμενέτερος, ἔρρωμενέστατος, validior, validissimus.

EX ADVERBIIIS.

Ἀνω, supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόρρω, longe, πωρρώτερος, πωρρώτατος, longior, longissimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαιτέρων, ulterius, ultimum: ἔγγυς, prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγύων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

EX PRÆPOSITIONIBUS.

Ἐπὶ, supra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, superior, supremus: πρὸ, ante, πρότερον, prior, πρότερος, & εἰς τ, facilius crasi, πρόατον, πρῶτος, primus.

DE PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur: ut Κρόνον, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, idest Saturni filius: Αἰακός, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, idest Æaci nepos.

[*αδης*, orta a rectis Primitivorum primæ
 [Simplicium, mutato *ας*, vel *ης* in *αδης*: ut,
 [*Αἰνείας*, Æneas, *Αἰνεάδης*, Æneades: *Ἴπ-*
 [*πότης*, Hippotes: *Ἱπποσείδης*, Hippotades:
 [vel etiam in *ιαδης*, quoties Primitivum in
 [penultima genitivi est longum: ut *Λαέρτης*,
 [Laertes, *Λαερτιάδης*, Laertiades.
 [*ιδης* ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium,
 [verso & recti in *ιδης*: ut *Πρίαμος*, Priamus,
 Masculina *Πριάμειδης*, Priamides: quanquam & in *αδης*,
 sunt in [cum scilicet terminationem & præcedit *ι*:
 [ut *Ἥλιος*, Sol, *Ἡλιάδης*, Solis filius: tum a
 [Primitivis quintæ Simplicium, verso & ge-
 [nitivi in *ιδης*: ut *Νέστωρ*, *Νέστωρ*, Nestor,
 [is, *Νεστωρίδης*, Nestorides: *Ἀηΐς*, *Ἀηΐς*,
 [Latona, & *Ἀησιδης*, Latonides: *Πηλεὺς*,
 [*Πηλεΐς*, Peleus, & *Πηλεΐδης*, & synæresi *Πη-*
 [*λαΐδης*, Pelides: quoties enim terminationem
 [*ιδης* præcedit *ι*, vel *ο*, vocales *α*, & *οἱ* coa-
 [lescunt in diphthongos *ει*, *οι*.

Ceterum *Πηλεὺς*, & reliqua in *υς* habent Ionice
 genitivum in *ῆς*: a quo itidem formatur Patronymi-
 cum: ut a *πῶ* *Πηληΐς*, ὁ *Πηληΐδης*, & *επενθεσι* vo-
 calis *α*, Poetis in Patronymicis familiari, ὁ *Πηληϊά-*
δης, πῶ *Πηληϊάδην*, & Ionice *Πηληϊάδην* apud Home-
 rum primo versu *Iliados*; item *Iliad.* *α*, *φ*, & *χ* a *πυ-*
λεὺς, *Πηλεΐων*, *ωνος*.

[*Ας*, & *ις*, nata a Patronymicis masculi-
 [nis in *αδης*, & *ιδης*, rejecto *δης*: ut ὁ *Ἡλιά-*
 [*δης*, ἡ *Ἡλιάς*, filia Solis: ὁ *Νεστωρίδης*, ἡ
 [*Νεστωρίς*, filia Nestoris.
 Feminina [*Ἰνῆ*, vel *ῶνῆ*, rejecta ultima recti Primi-
 sunt in [tivorum: quæ si fuerint tertiæ Simplicium
 [in & impurum, habebunt in *ινῆ*: ut ὁ *Ἀ-*
 [*δραστῆς*, Adrastus, ἡ *Ἀδραστῆινῆ*, Adraستي fi-
 [lia: præcedente autem *ι*, in *ῶνῆ*: ut ὁ *Ἰκά-*
 [*εις*, Icarus, ἡ *Ἰκαριῶνῆ*, Icarii filia: ὁ *Ἡ-*
 [*ετίων*, Eetion, ἡ *Ἡετιῶνῆ*, Eetionis filia.

De

DE DIMINUTIVIS.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; usitatiores, quæ sequuntur.

Masculina in [ων: μωρίος, stultus; μωρίων, stultulus.
[αξ: Ρ'όδιος, Rhodius; Ρ'όδαξ, Rhodiolus.
[ας: Ζηνοδόωρος, Zenodorus; Ζηνάς, Zenodorulus.
[σκος: ἀνδρώπικος, homo; ἀνδρώπικος, homunculus.
[λος: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautulus.
[υς: Διονύσιος, Bacchus; Διονῦς, Bacculus.

Fœminina in [ων: Ὑψιπύλη, Hypsipyla; Ὑψιπύλη, Hypsipylula.
[ις: κρήνη, fons; κρήνις, ἴδος, fonticulus.
[χνη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
[σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neutra in [ων: γνώμη, sententia; γνώμειδιον, sententiosula.
[αων: γυνή, mulier; γυνάειον, muliercula.
[ειον: ἀγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

DE POSSESSIVIS.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Definunt in [ος: Πλάτων, Plato; Πλατωνικός, Platoniscus.
[εος: Ἑκτορ, Hector; Ἑκτορείος, Hectoreus.
[ιος: ἀνθρώπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
[ιος: οὐρανός, cœlum; οὐράνιος, cœlestis.
[αῖος: Ρ'ώμη, Roma; Ρ'ωμαῖος, Romanus.
[ειος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχιλλεύς, Achilleus.
[ος: πᾶς, omnis; παντός, omnigena.
[ῶος: πατήρ, pater; πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ὁδῆς, & εἰς exeuntia: quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut λίθος lapis; λιθάδης, lapidosus: χάρις, gratia: χαρίεις, gratiofus: ἀμᾶδος, arena; ἀμαδάδης, & ἀμαδοίς, arenofus.

Denominativa hic recenferi folent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλον, Philo; ἡ φιλότις, philia, φιλοσύνη, amicitia: τὸ φίλιον, amicium: quo quidem nomine appellari poffunt reliquæ etiam fpecies jam dictæ.

Verbalia funt, quæ proficifcuntur a Verbis. De his ftatim poft Verba.

DE HETEROCLITIS.

Heteroclita funt, quæ a communi declinandi ratione defleclunt.

HETEROCLITA GENERE.

In fingulari numero generis funt mafculini, in plurali neutrius: ὁ ἑρετμός, remus, πῆ ἑρετμά: ὁ ζυγός, jugum, πῆ ζυγά: ὁ πᾶρπαρος, tartarus, πῆ πᾶρπαρά: ὁ χέδρω†, legumen, πῆ χέδρωπα.

In fingulari numero generis funt mafculini, in plurali mafculini, & neutrius: ὁ δεσμός, vinculum, οἱ δεσμοί, & πῆ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & πῆ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & πῆ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vectis: ὁ μηρός, femur: ὁ νῶτος, dorfum: ὁ πυρρός, fax: ὁ σταθμός, ftatio: ὁ παρσός, planta pedis: ὁ πρᾶχνηλος, collum: ὁ χαλινός, frenum.

In fingulari numero generis funt fœminini, in duali vero mafculini; ἡ γυνή, mulier, πῶ γυνᾶϊκε: ἡ πόλις, civitas, πῶ πόλει: ἡ χεὶρ, manus, πῶ χεῖρε: ἡ ὁδός, via, πῶ ὁδῶ: cum compofitis. Attice fœminina omnia fic inflecluntur, ἡ τέχνη, ars, πῶ τέχνα: ἡ ἡμέρα dies, πῶ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius : ἡ κέλαιδος, via ; αἱ κέλαιδοι, & πᾶ κέλαιδα.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius, τὸ στάδιον stadium ; οἱ στάδιοι, καὶ πᾶ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu ; sed vel propter significationem : ut ὁ ἵππος, equus ; ἡ ἵππος, equa, & equitatus : ὁ λίθος, lapis ; ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus ; vel propter dialectum : ut communiter masculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi, Ἀττικὴ fœminina sunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίων, communiter, sed Jonice, ἡ κίων columna.

HETEROCLITA NUMERO.

Duali, & plurali carent nomina propria ; itemque ut plurimum ὁ αἶρ, aer ; ἡ ἅλς, mare ; ἡ γῆ, terra ; τὸ πῦρ, ignis ; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Festa ; ut, πᾶ Κρόνια, Saturnalia ; πᾶ Διονύσια, Bacchanalia ; πᾶ Ὀλύμπια, Olympia : nomina quædam urbium : ut, Ἀθῆναι, Athenæ ; Θῆβαι, Thebæ ; Μέγαρα, Megara : ita, ἀλφита, necessaria ad victum ; ἐπιτίμια, præmia ; ὀνείρατα, somnia, cum pluribus aliis.

HETEROCLITA CASIBUS.

1. Deficientia Casibus.

Nullos casus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα : omnes numeri a quatuor usque ad centum, ut τέσσαρες, quinque, ἕξ, sex : quæ apocopen patiuntur ; ut δῶ, pro δῶμα, domus ; τρόφι, pro τροφίμων, nutrimentum : aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, χρέων fatum, cum aliis. Item pleraque nomina

λαῖς, αὐ λαός lapis: ὁ Μίως, τὸ Μίνω, ὁ Μίνω, Μίνος: ὁ γέλως, αὐ γέλωτος, ὁ γέλω, risus. Hujusmodi sunt ὁ θαλῆς, αὐ, vel θαλής, ηως, Thales: ὁ λάχης, χυ, vel λάχης, ητ, Laches: ὁ Μωσῆς, αὐ Μωσῆ, vel ὁ Μωϋσῆς, αὐ Μωϋσῆ, vel ὁ Μωσεύς, αὐ Μωσείως, vel ὁ Μωϋσεύς, τῷ Μωϋσείως, Moyses: ὁ Οἰδίπυς, τῷ Οἰδίπο, Oedipus.

HETEROCLITA DECLINATIONE.

Quædam neutra in ἀρ genitivum habent in ατ, ab inusitatis nominibus in ας: ut τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατ, hep-
παρ, ab ἥπας, sic ἡμὰρ dies; εἶδαρ, esca; φρέαρ, puteus;
εἰαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra; ὄνηαρ, utilitas; ἔδαρ,
mammina. His addi possunt, τὸ ὕδαρ, τῷ ὕδατ, aqua,
τὸ ὤς, τῷ ὠτός, auris, τὸ σκῶρ, τῷ σκαπός, oletum, τὸ
ὄναρ, τῷ ὀνείρατ, somnium, & alia.

Quandoquidem nomina ejusdem rei sumunt casus a
diversis: ut ἡ γυνῆς, inusitatum, pro quo ἡ γυνή mu-
lier, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τῷ μυναικά, ὡ γύναι, sine
ξ: interdum ὡ ἀνα, ab ἀναξ rex: tria ἀναξ, νύξ, γάλαξ,
genitivum faciunt in κτ, pleonasmō literæ τ, unde
ἀνακτ, νυκτός, γάλακτος, pro ἀνάκτος, νυκτός, γάλακτος, a
nominativis ὁ ἀναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro
quo γάλα, lac.

HETEROCLITA SYNCOPE.

Quinque nomina in ηρ patiuntur syncopen: ὁ ἀνὴρ,
vir, τῷ ἀνέρ, & ἀνδρός, ita deinceps, post syncopen,
interposito δ, ὡ ἀνερ. Quatuor non habent syncopen,
nisi in genitivo, & dativo sing. πέρ, τρός, πέρι, τεῖ:
ὁ πατήρ, pater: ἡ γαστήρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ
θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem
in ασι: quidam tamen volunt γαστήρσι, non γασράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυός, κυῖ,
κυῖα, pro κύωνος, κύωνι, κύωνα: sic ὁ, καὶ ἡ ἀρνῆν, agnus,
ἀρνός, ἀρνί, ἀρνα, pro ἀρένης, &c:

HE-

HETEROCLITA CONTRACTIONE.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὀλοπαδεῖ, idest quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαδεῖ, quæ in paucioribus.

Ὀλοπαδεῖ

Nomina in οος.

3. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, mens, Gen. τοῦ νόου, νῆ, *cium*. Dat. τῷ νόῳ, νῇ, Acc. τὸν νόον, νῆν, Voc. ὦ νόε, νῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ νόῳ, νῶ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νῆς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥῆς, *fluxus*: ὁ πλόος, πλῆς, *navigatio*: ὁ ἀπλόος, ἀπλῆς, *simplex*: διπλόος, διπλῆς, *dimplex*: τεμπλόος, τεμπλῆς, *triplex*: ἡοοῦν ἡοοῖν, *neutra ubique contrahuntur*.

2. *Simpli-* Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, Gen. τῆς ἀπλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῇ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόη, ἀπλη.

Dual. Nom. Accus. Voc. αἱ ἀπλόαι, ἀπλά, Gen. & Dat. ταῖν ἀπλόαιν, ἀπλαῖν.

Plur. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαῖ, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόαις, ἀπλαῖς, Accus. τὰς ἀπλόας, ἀπλαῖς, Voc. ὦ ἀπλόαι, ἀπλαῖ.

3. *Simpli-* Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν, Gen. τοῦ ἀπλόου, ἀπλῶν, Dat. τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῷ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν, Voc. ὦ ἀπλόον, ἀπλῶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόω, ἀπλώ, Gen. & Dat. τοῖν ἀπλόοιν, ἀπλοῖν.

Plural. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαῖ, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόοις, ἀπλοῖς, Acc. τὰ ἀπλόα, ἀπλαῖ, Voc. ὦ ἀπλόα, ἀπλαῖ.

Nomina in εΘ.

Sing. Nom. ὁ χρῦσεΘ, χρῦσῆς, aureus, pro χρύσεος : irregulariter enim accentus locum suum non servat, Gen. τῷ χρυσεῖ, χρυσῷ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσειον, χρύσειον, Voc. ὦ χρύσειε, χρυσῷ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσή, χρυσῇ, aurea, Gen. αἷς χρυσεῖς, χρυσεῖς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσήν, χρυσήν, Voc. ὦ χρυσή, χρυσῇ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσειον, χρυσῶν, aureum, Gen. αἷ χρυσεῖς, χρυσῷ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσειον, χρυσῶν, Voc. ὦ χρύσειον, χρυσῶν, &c.

Similiter ὁ ἀργυρεΘ, ἀργυρῆς, ἡ ἀργυρία ἀργυρῆ, τὸ ἀργυρεον ἀργυρῶν, argenteus : ὁ χαλκεΘ χαλκεῖς, ἡ χαλκή χαλκῆ, τὸ χαλκειον χαλκῶν, æneus : τὸ ὀσειῶ ὀσειῶν, τὸ ὀσειῶ ὀσειῶν, os, offis.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasim factas.

οῖς [ὁ σιμόεις σιμῆς, Simois, τῷ σιμόεντῷ σιμῶντῷ.
ῆς [ὁ πλακῶεις πλακῆς, placenta, τῷ πλακῶεντῷ πλακῶντῷ.

ῆς [ὁ τιμῆεις τιμῆς, honoratus, τῷ τιμῆεντῷ τιμῶντῷ.

αῖς [ὁ ἀλλᾶεις ἀλλᾶς, botellus, τῷ ἀλλᾶεντῷ ἀλλᾶντῷ.

αῖς [ὁ, καὶ ἡ παῖς, παῖς puer, vel puella, τῷ, καὶ τῇ παῖδῷ, παῖδός.

αῖς [ἡ δαῖς δᾶς, fax, τῇ δαῖδῷ δρδός.

ἐκρ [πὲ χέκρ, κῆρ, cor, τὴ χέκρ & κῆρ & τὸ εἶκρ, εῆρ, adeps,
ῆρ [τὴ εἶκρ & εῆρ & .

ὥν { κενὼν, κενῶν, venter, τὸ κενῶν, κενῶν.

ἀκρῶς { πρὸ κράως, κράως, caput, τὸ κράναι, κράτος.

Ad Heteroclitā ὁλοπαδῇ revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut Εῤῥμείας ἥς, τῷ Εῤῥμείῳ ὤ, Mercurius: ὁ Ἀπειληῆς ἥς, τῷ Ἀπειλήῳ ὤ, Apelles: aliqua etiam secundæ; ut ἡ μνάα ᾧ, τῆς μνάας ᾗς, mina: ἡ γαλῆν ἥ, τῆς γαλῆνς ἥς, mustela. Itaque omnes declinationes simplicium, præter quartam, admittunt contractionem in casibus omnibus.

○ལྟག་པ་འདི་ཏི་ .

Substantiva in ὁς & οὗς contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plural, ut, ὁ βότρυς, τῷ βότρυν· racemus, τοὺς βότρυνες βότρυς, τὰς βότρινας βότρυς, αἱ βότρινες βότρυς· ὁ ἰχθύς, τῷ ἰχθύν· piscis, οἱ ἰχθύες ἰχθύς, τὰς ἰχθύας ἰχθύς· αἱ ἰχθύες ἰχθύς.

Adjectiva in *ὁς ἑός*, crasīn patiuntur. in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum : ut *ὁ ἡδὺς*, *τῷ ἡδέος*, *θυῖ ἡδέος*, *οἱ*, *καὶ αἱ ἡδέες*, *ἡδέες*, *τῶν*, *καὶ αὐτῶν ἡδέας ἡδέων*.

Imparisyllaba in *us* similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut, ὁ βῦς, τῷ βοός, βοσ, ὁ βόες βῦς, τῶν βόας, βῦς, Dorice βῶ, τῷ βόας βῦς. Item ναῦς, ναῖς, αἱ, καὶ ναὶς, καὶ τῷ ναῦς. Sic γρᾶῦς, ανῦς, vetula.

Comparativa in *ω* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, elisa litera *ν*, ac deinde facta crasi ex *ο*, & sequenti vocali: ut *ὁ, καὶ ἡ μείζων*, major: *τὸν μείζονα; μείζονα, μείζω*: tum in tribus casibus pluralibus,

bus, Nom. Accus. Voc. omnis generis: οἱ, καὶ αἱ μέ-
ζωνες, μέζονες, μέζους; καὶ τὰ μέζονα, μέζονα, μέζω· αὐ-
τὸς, καὶ αὐτὴς μέζοντας, μέζοντας, μέζους, καὶ τὰ μέζονα, μέζονα,
μέζω· ὁ μέζωνες, μέζονες, μέζους, καὶ ὁ μέζονα, μέζονα,
μέζω.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἑρμῆς, ἑρμῆς,
αἱ ἑρμίδες, τὰς ἑρμίδας, ἑρμῆς· ἡ κάλπις, κάλπις, αἱ κάλπι-
δες, τὰς κάλπιδας, κάλπις· ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνις, οἱ, καὶ
αἱ ὄρνιδες, ὄρνις, καὶ τὰς ὄρνιδας, ὄρνις· ἡ κλεῖς, κλεῖς, αἱ
κλειδὸς, τῇ κλειδί, τὴν κλειδα, καὶ κλεῖν, & in plur.
αἱ κλειδίδες, τὰς κλειδίδας, κλειδῖς· τῷ ἄστει, ἄστει, τῷ ἄστει,
τῷ ἄστει, ἄστει· τῷ πῶνι, πῶνι, τῷ πῶνι, πῶνι· τῷ πῶνι,
πῶνι· ὁ σάος, σάος, ὡς Ἀττικῶς, τὸν σάον σῶν, τὸς σάους σῶς,
τὰ σάα σάα.

CONTRACTIO QUÆDAM HETEROCLITA.

IN PRIMA CONTRACTORUM.

Nomina propria in *ης*, composita a κλεῖς, contra-
huntur in Nominativo singulari dupliciter in reli-
quis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ
Ἡρακλέους Ἡρακλέως, Ἡρακλέως Ἡρακλῆος. Dat. τῷ Ἡρα-
κλεῖ Ἡρακλεῖ, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέα
Ἡρακλέην, Ἡρακλέα Ἡρακλεῖ, & Ἡρακλέην Ἡρακλεῖν Atti.
Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεες, Ἡρακλες, & Ἡρακλῆς Atti.
Dual. Nom. Acc. Voc. τοῦ Ἡρακλέως Ἡρακλεῖ, Ἡρα-
κλέε Ἡρακλεῖ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεῶν Ἡρακλεῶν,
Ἡρακλεῶν.

Plur. Nom. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Ἡρακλέες, Ἡρακλεῖς,
Gen. τῶν Ἡρακλεῶν Ἡρακλεῶν, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρα-
κλεῶσι Ἡρακλεῶσι, Acc. τὸς Ἡρακλέας, Ἡρακλέας Ἡρα-
κλεῖς Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Ἡρακλέες
Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θημιστοκλῆς, Themistocles;
Σοφοκλῆς, Sophocles; Περικλῆς, Pericles; Ἰφικλῆς;
Iphicles: & alia plurima.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

PRIMITIVUM

PRIMÆ PERSONÆ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμῶ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ,
& per aphæresin μῶ, μοί, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νῶ, & νῶ, Gen. Dat. νῶϊν νῶν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

SECUNDÆ PERSONÆ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σῶ, Dat. σοί, Acc. σέ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῶ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῶν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

TERTIÆ PERSONÆ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, sui, Dat. οἷ, Acc. ἷ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῆ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῖν.

Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφεᾶς.

Omnes casus hujus pronominis adhiberi solent a Græcis loco casuum pronominis αὐτὸς ipse.

POSSESSIVUM.

Est octuplex.

ἐμὸς, ἐμή, ἐμὸν, meus, mea, meum.

σὸς, σή, σὸν, tuus, tua, tuum.

ὄς, ἡ, ὄν, suus, sua, suum.

νῶϊτερος, νῶϊτέρα, νῶϊτερον, noster, a, um duorum.

σφῶϊτερος, σφῶϊτέρα, σφῶϊτερον, vester, a, um duorum.

Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον, noster, a, um.

ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον, vester, a, um.

σφεῖτερος, σφετέρα, σφετερον, suus, a, um.

Horum

Horum masculina, & neutra sunt tertiæ simplicium ;
fœminina autem secundæ.

Derivantur Possessiva ἐμὸς, σὸς, ὃς a tribus genitiuis
primitivorum, ἐμῦ, σὺ, ἔ, γωίτερος, & σφωίτερος a genitiuis
dualibus poeticis γῶϊν, σφῶϊν· reliqua tria ἡμέτερος, ὑμέτε-
ρος, σφέτερος, a genitiuis pluralibus, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

DEMONSTRATIVUM

Est duplex.

Sing. Nom. ἐγώ, αὐτή, τὸ, hic, hæc, hoc, **Gen.** αὐτῆς, αὐτοῦ, **Dat.** αὐτῇ, αὐτῷ, **Acc.** αὐτήν, αὐτόν, **Voc.** ὦ οὐτό, ὦ αὐτή, ὦ τὸ, heus tu.

Dual. Nom. Acc. ὑμεῖς, αὐτε, **Gen. & Dat.** ὑμῶν, αὐτῶν, **Voc.** ὦ ὑμεῖς, ὦ αὐτε, ὦ ὑμεῖς, heus vos duo.

Plural. Nom. ἑσσι, αὐταί, αὐτοί, **Gen.** τῶν, **Dat.** ταῖς, αὐταῖς, αὐτοῖς, **Acc.** αὐτάς, αὐτούς, **Voc.** ὦ αὐταί, ὦ αὐτοί, ὦ ταῦτα, heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖν, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud, **Gen.** ἐκείνης, ἐκείνου, **Dat.** ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, ἐκείνῳ, **Acc.** ἐκείνην, ἐκείνον, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκεῖνα, ἐκείνα, ἐκείνω, **Gen. & Dat.** ἐκείνων, ἐκείνων, ἐκείνων.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, **Gen.** ἐκείνων, **Dat.** ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, **Acc.** ἐκεῖνους, ἐκεῖνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi præsens indicetur, addunt Demonstrativis iota acutum, ut οὐτοσί, ταυτί ταυτί, ταυτί· ἐκευοσί, ἐκευεῖ, &c. In neutro autem singulari ταυτοῖ, & sæpius ταυτί in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.

RELATIVUM

Est unum.

Sing. Nom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, a, um, **Gen.** αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, **Dat.** αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, **Acc.** αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, &c.

Com-

Composita tria sunt, carentia Nominativo : ἑμαυτῆ, meiipſius, σεαυτῆ, tuiipſius, ἑαυτῆ, fuiipſius.

Sing. Gen. ἑμαυτῆς, ἑμαυτῆς, ἑμαυτῆς, Dat. ἑμαυτῇ, ἑμαυτῇ, ἑμαυτῇ, Acc. ἑμαυτὴν, ἑμαυτὴν, ἑμαυτὴν.

Sing. Genit. σεαυτῆς, σεαυτῆς, σεαυτῆς, Dat. σεαυτῇ, σεαυτῇ, σεαυτῇ, Acc. σεαυτὴν, σεαυτὴν, σεαυτὴν : & per crasin σαυτῆ, σαυτῆ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτῆς, ἑαυτῆς, ἑαυτῆς, Dat. ἑαυτῇ, ἑαυτῇ, ἑαυτῇ, Acc. ἑαυτὴν, ἑαυτὴν, ἑαυτὴν. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinaturque pluraliter, & conjunctim, & diviſim : ἑαυτῶν, & σφῶν. αὐτῶν ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat : ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, fuiipſorum : ἑαυτῶν nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum singulariter ἑαυτῆ, tuiipſius, ἑαυτῆ, teipſum. Quum reperiuntur aspirata αὐτῆ, αὐτῆ, αὐτὸν, & similia, crasis est pro ἑαυτῆ, ἑαυτῆ, ἑαυτὸν.

INFINITUM.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam : quo utuntur Græci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant : Itali, *un certo tale*. Declinatur autem sic :

ὁ	τῷ	τῷ	τὸν
οἱ δεῖνα	τοῖς δείνοις	τοῖς δείνοις	τοὺς δείνα.
τὸ	τῷ	τῷ	τὸ.

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τὸ δείνοισι, τῷ δείνῳ. Et ὁ δείνα, τῷ δείνῳ. & ὁ δείσι, τῷ δείνοισι, τῷ δείνῳ, τὸν δείνα, apud Poetas.

D. E. V. E. R. B. O.

AFFECTIONES PROPRIÆ VERBI.

Conjugationes
tredecim [sex Barytonorum in *ω*.
[tres Circumflexorum in *ω̄*.
[quatuor Verborum in *μ*.

Voces, sive For- [Activa in *ω*, *ω̄*, *μ*.
mæ inflectendi [Passiva [in *μ*.
[Media [in *μ*.

Modi quinque [Indicativus.
[Imperativus.
[Optativus.
[Subjunctivus.
[Infinitivus.

Tempora novem [Præsens.
[Præteritum imperfectum.
[Præteritum plusquam perfectum.
[Aoristus primus [indefinita
[Aoristus secundus [præterita.
[Futurum primum.
[Futurum secundum.
[Paulo post futurum, in Passivo.

Numeri tres [Singularis.
[Dualis.
[Pluralis.

Personæ tres [Prima.
[Secunda.
[Tertia.

AFFECTIONES ALIÆ.

Qualitas, qua
Verbum est

[Personale, ut γράφω, scribo.
[Impersonale, ut δέο, oportet.

Genera quin-
que

[Activum; ut πέμπο, mitto.
[Passivum; ut πέμπομαι, mittor.
[Neutrum; ut ὑγιαίνω, valeo.
[Commune, sive Medium; ut βιάζομαι,
cogo, & cogor.
[Deponens, sive Submedium; ut μάχομαι,
pugno.

Species duæ

[Primitiva; ut γαμίζω, uxorem duco.
[Derivativa; ut γαμνσίζω, nuptias cupio.

Figuræ tres

[Simplex; ut ἄγω, duco.
[Composita; ut περιάγω, circumduco.
[Decomposita; ut συμπεριάγω, una circum-
duco.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravein Tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativæ sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti, Futuro primo, & Præterito perfecto Vocis Activæ, a quibus pendent cætera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

CONJUGATIONIS.

PRIMÆ.

Præsentis. Futuri. Præteriti.

$$\begin{array}{l} \pi \\ \beta \\ \phi \\ \pi\tau \end{array}$$
[ψ][ϕ]

SECUNDÆ.

$$\begin{array}{l} \kappa \\ \gamma \\ \chi \\ \kappa\tau \end{array}$$
[ξ][χ]

TERTIÆ.

$$\begin{array}{l} \tau \\ \delta \\ \theta \end{array}$$
[σ][κ]

QUARTÆ.

$$\begin{array}{l} \zeta \\ \sigma\sigma \end{array}$$
[ξ][χ]

vel

$$\begin{array}{l} \zeta \\ \sigma\sigma \end{array}$$
[σ][κ]

QUIN.

QUINTÆ.

Præsentis. Futuri. Præteriti.

λ]	[λ]	
μ]	[μ]	[αι
ν]	[ν]	
ρ]	[ρ]	
μν]		

SEXTÆ.

• purum] [σ] [κ.

In terminationibus πω, κω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

TABULA LATIOR

PRIMÆ.

•Sunt verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ↓ω, Præteritum in φα.

Præsens	Futur.	Præter.
π [τέρω]	[τέρ↓ω]	[τέτερφα, delecto.
β [λείβω]	↓ω [λεί↓ω]	φα [λείηφα, libo.
φ [γράφω]	[γρά↓ω]	[γέγραφα, scribo.
πτ [τύπτω]	[τύ↓ω]	[τέτυφα, verbero.

SECUNDÆ.

In κω, γω, χω, κτω.

	Futur. in ξω.	Præter. in χα.
κ [πλέω]	[πλέξω]	[πέπλεχα, plico.
γ [λέγω]	ξω [λέξω]	χα [λέλεχα, dico.
χ [βρέχω]	[βρέξω]	[βέβρεχα, rigo.
κτ [σίκτω]	[σέξω]	[σέτεχα, pario.

T E R T I Æ.

In ω , $\delta\omega$, $\vartheta\omega$. Futur. in $\sigma\omega$. Præter. in $\kappa\alpha$.

τ [$\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\tau\omega$]	[$\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\sigma\omega$]	[$\eta\nu\kappa\alpha$,	perficio.
δ [$\acute{\alpha}\delta\omega$]	$\sigma\omega$ [$\acute{\alpha}\sigma\omega$]	$\kappa\alpha$ [$\eta\kappa\alpha$,	cano.
ϑ [$\pi\lambda\acute{\eta}\vartheta\omega$]	[$\pi\lambda\acute{\eta}\sigma\omega$]	[$\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\eta\kappa\alpha$,	impleo.

Q U A R T Æ.

In $\zeta\omega$, $\sigma\sigma\omega$, vel Attice $\tau\tau\omega$.

ut in Secunda Conjugatione,

Fut. in $\xi\omega$. Præter. in $\chi\alpha$.

ζ [$\pi\acute{\alpha}\iota\zeta\omega$]	$\xi\omega$ [$\pi\acute{\alpha}\iota\xi\omega$]	$\chi\alpha$ [$\pi\acute{\iota}\pi\alpha\chi\alpha$,	ludo.
$\sigma\sigma$ [$\acute{\omicron}\rho\upsilon\sigma\sigma\omega$]	[$\acute{\omicron}\rho\upsilon\xi\omega$]	[$\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$,	fodio.

vel ut in Tertia Conjugatione .

Fut. in $\sigma\omega$. Præter. in $\kappa\alpha$.

ζ [$\phi\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$]	$\sigma\omega$ [$\phi\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$]	$\kappa\alpha$ [$\pi\acute{\iota}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$,	dico.
$\sigma\sigma$ [$\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega$]	[$\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$]	[$\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\alpha\kappa\alpha$,	figo.

Verba in $\zeta\omega$ fere sequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut motum animi significant, ut $\omicron\iota\mu\acute{\omega}\zeta\omega$, ploro; $\sigma\epsilon\iota\acute{\alpha}\zeta\omega$, ingemisco; $\kappa\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$, clamo. Fut. $\xi\omega$. Præter. $\chi\alpha$. Quædam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam; ut $\pi\acute{\alpha}\iota\zeta\omega$, ludo; $\acute{\alpha}\rho\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, rapio; $\sigma\alpha\lambda\pi\acute{\iota}\zeta\omega$, buccina cano. Futur. $\xi\omega$, & $\sigma\omega$. Præter. $\chi\alpha$, & $\kappa\alpha$.

Verba in $\sigma\sigma\omega$ sequuntur Secundam; aliqua Tertiam; ut $\pi\rho\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega$, vendo; $\pi\acute{\alpha}\pi\sigma\omega$, pinso; $\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$, spargo. Futur. $\sigma\omega$. Præter. $\kappa\alpha$. Nonnulla utramque: ut $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\sigma\omega$, remigo; $\acute{\alpha}\phi\acute{\upsilon}\sigma\sigma\omega$, haurio. Futur. $\sigma\omega$, & $\xi\omega$. Præter. $\kappa\alpha$, & $\chi\alpha$.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in $\xi\omega$, & Præter. in $\chi\alpha$; at duplex Præsens. Hujusmodi sunt $\sigma\phi\acute{\alpha}\zeta\omega$, vel $\sigma\phi\acute{\alpha}\sigma\omega$, jugulo; $\phi\omicron\iota\nu\acute{\iota}\zeta\omega$, & $\phi\omicron\iota\nu\acute{\iota}\sigma\omega$, rubefacio; $\mu\acute{\alpha}\zeta\omega$, & $\mu\acute{\alpha}\sigma\omega$, pinso. Sed $\phi\rho\acute{\iota}\sigma\omega$, sive $\phi\rho\acute{\iota}\tau\omega$, horreo. Fut. $\xi\omega$, Præter. $\kappa\alpha$.

QUIN-

Q U I N T Æ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω. Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Præter. κα.

λ	[λάλω]	[λαλῶ]	[ἐλάλλα, digitis pulso.
μ	[νέμω]	[νέμῶ]	[νενέμηκα, tribuo.
ν	[φαίνω]	ω [φαινῶ]	κα [πέφαγκα, ostendo.
ρ	[σπείρω]	[σπερῶ]	[ἔσπαρκα, fero.
μν	[τέμνω]	[τέμῶ]	[τετέμηκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permaneant, ut in præsentī; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut λάλω, λαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

S E X T Æ.

In ω purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præter. κα. Nam quæ in Futuro habent simplex σ, habent κ in Præterito.

α	[γελᾶω]	[γελᾶσω]	{	[γυγέλακα, rideo.
ε	[τελέω]	[τελέσω]	{	[τετέλεκα, finio.
ι	[τίω]	[τίσω]	{	[τέτικα, honoro.
ο	[ὁμῶω]	[ὁμῶσω]	{	[ὤμοκα, juro.
υ	[δύω]	[δύσω]	{	[δέδυκα, ingredior.
ω	[ρώω]	[ρώσω]	{	[ῥέρωκα, roboro.
αι	[ταίω]	σω [παίσω]	κα	[πέπακα, ferio.
αι	[τάμω]	[τάμσω]	{	[ἔταμκα, tango.
ει	[θείω]	[θείσω]	{	[σείσθικα, quatio.
ευ	[ἵππῶω]	[ἵππῶσω]	{	[ἵππῶκα, equito.
οι	[οίω]	[οίσω]	{	[ῶκα, fero.
ου	[κρύω]	[κρύσω]	{	[κτέρυκα, pulso.
υι	[ὀπύω]	[ὀπύσω]	{	[ὠπυικα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflectionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in μν. —
E Se-

Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in Activis; aut in *ται*, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præter. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

VERBUM BARYTONUM

VOCIS ACTIVÆ

EX PRIMA CONJUGATIONE

Inflexum secundum cognata Tempora.

MODUS INDICATIVUS,

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. [τύπω, τύπεις, τύπτει.

Verbero.

D. [τύπτεσθον, τύπτεσθον.

P. [τύπομεν, τύπετε, τύψι.

Unde Imperfectum.

S. [ἐτύπων, ἐτύπεις, ἐτύπε.

Verberabam.

D. [ἐτύπεσθον, ἐτύπεσθον.

P. [ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἐτύπον.

Aoristus secundus.

S. [ἐτύπον, ἐτύπεις, ἐτύπε.

Verberavi.

D. [ἐτύπεσθον, ἐτύπεσθον.

P. [ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἐτύπον.

Unde Futurum secundum.

S. [τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.

Verberabo.

D. [τυπῆσθον, τυπῆσθον.

P. [τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Futurum primum.

S. [τύψω, τύψεις, τύψα.

Verberabo.

D. [τύψεσθον, τύψεσθον.

P. [τύψομεν, τύψετε, τύψι.

Un.

Unde Aoristus primus.

S. [ἐτύψα, ἐτύψας, ἐτύψε.

Verberavi.

D. [ἐτύψατον, ἐτύψάτω.

P. [ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἐτύψαν.

Perfectum.

S. [τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.

Verberavi.

D. [τέτυφατον, τέτυφάτω.

P. [τέτυφαμεν, τέτυφατε, τέτυφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. [ἐτέτυφην, ἐτέτυφης, ἐτέτυφε.

Verberaveram.

D. [ἐτέτυφον, ἐτέτυφάτω.

P. [ἐτέτυφαμεν, ἐτέτυφατε, ἐτέτυφασαν.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

S. [τύπτε, τυπέτω.

Verbera.

D. [τύπτετον, τυπέτω.

P. [τύπτετε, τυπέτωσαν.

Aoristus secundus.

S. [τύπε, τυπέτω.

Verberato tu.

D. [τύπετον, τυπέτω.

P. [τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. [τύλον, τυλέτω.

Verberato tu.

D. [τύλατον, τυλέτω.

P. [τύλατε, τυλέτωσαν.

Perfectum, & plusquam Perfectum.

S. [τέτυφε, τέτυφέτω.

Verberaveris.

D. [τέτυφον, τέτυφέτω.

P. [τέτυφετε, τέτυφέτωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

ἄε, utinam.

S. [τύπωμι, τύποις, τύποι.

Verberarem.

D. [τύποιτον, τυποιέτω.

P. [τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Institutio Græcæ
Aoristus secundus.

- S. [τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. [τύποιτον, τυποίητω.
P. [τύποιμεν, τυποίητε, τυποίηεν.
Futurum secundum.

Verberaverim.

- S. [τυποιμι, τυποις, τυποι.
D. [τυποιτον, τυποίητω.
P. [τυποιμεν, τυποίητε, τυποίηεν.
Futurum primum.

Verberem.

- S. [τύλωμι, τύλωις, τύλωι.
D. [τύλωτον, τυλώιτω.
P. [τύλωμεν, τύλωιτε, τύλωιεν.
Aoristus primus.

Verberem.

- S. [τύλαιμι, τύλαις, τύλαι.
D. [τύλαιτον, τυλαίτω.
P. [τύλαίμεν, τύλαιτε, τύλαιεν.
Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

Verberaverim.

- S. [τύλεια, τύλειαις, τύλειαι.
D. [τυλείατον, τυλείατω.
P. [τυλείαμεν, τυλείατε, τυλείαεν.
Perfectum, & plusquam Perfectum.

Verberaverim.

- S. [τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. [τετύποιτον, τετυποίητω.
P. [τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.
Verberavissim.

Verberavissim.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

εἰν, σιμ

- S. [τύπτω, τύπτεις, τύπτῃ, *Si verberem, vel verberarem.*
D. [τύπτητον, τύπτητον.
P. [τύπτομεν, τύπτητε, τύπτησι.

Aoristus secundus εἰν

Si verberavero.

- S. [τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
D. [τύπητον, τύπητον.
P. [τύπωμεν, τύπητε, τύπησι.

Aoristus primus εἰν

Si verberavero.

- S. [τύλω, τύλῃς, τύλῃ.
D. [τύλητον, τύλητον.
P. [τύλωμεν, τύλητε, τύλωσι.

Per-

Perfectum, & plusquam Perfectum ἰάν

S. [	αετύρω, αετύρης, αετύρη.	Si verberaverim.
D. [	αετύρητον, αετύρητον.	
P. [	αετύρωμεν, αετύρητε, αετύρησι.	

MODUS INFINITIVUS.

[	Præs. & Imperf. τύπειν.
[	Aoristus 2. τυπεῖν.
[	Futurum 2. τυπεῖν.
[	Futurum 1. τύψαι.
[	Aoristus 1. τύψαι.
[	Perf. & plus. αετυφέναι.

PARTICIPIUM.

Præsens, & Imperfectum.

M. [	ὁ τύπων, αὐτὸν τύποντος.	Verberans.
F. [	ἡ τυπῶσα, αὐτὴν τυπώσῃς.	
N. [	τὸν τύπον, αὐτὸν τύποντος.	

Aoristus secundus.

M. [	ὁ τυπῶν, αὐτὸν τυπώντος.	Qui verberavit.
F. [	ἡ τυπῶσα, αὐτὴν τυπώσῃς.	
N. [	τὸν τυπῶν, αὐτὸν τυπώντος.	

Futurum secundum.

M. [	ὁ τυπῶν, αὐτὸν τυπῶντος.	Verberaturus.
F. [	ἡ τυπῶσα, αὐτὴν τυπῶσῃς.	
N. [	τὸν τυπῶν, αὐτὸν τυπῶντος.	

Futurum primum.

M. [	ὁ τύψαι, αὐτὸν τύψοντος.	Verberaturus.
F. [	ἡ τύψαισα, αὐτὴν τύψῃς.	
N. [	τὸν τύψαι, αὐτὸν τύψοντος.	

Aoristus primus.

M. [	ὁ τύψας, αὐτὸν τύψαντος.	Qui verberavit.
F. [	ἡ τύψαισα, αὐτὴν τύψῃς.	
N. [	τὸν τύψαι, αὐτὸν τύψαντος.	

Perfectum & plusquam &c.

M. [	ὁ αετυφῶς, αὐτὸν αετυφόντος.	Qui verberavit.
F. [	ἡ αετυφῶσα, αὐτὴν αετυφῃς.	
N. [	τὸν αετυφῶς, αὐτὸν αετυφόντος.	

INFLEXIO OMNIUM CONJUGATIONUM SECUNDUM
COGNATA TEMPORA PER OMNES
MODOS.

PRIMÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτω	τύπτε	τύπτομαι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	τύπτον					
Aor. 2.	τύπον	τύπε	τύπομαι	τύπω	τύπῃν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυπόμην		τυπῆν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψομαι		τύψην	τύψων
Aor. 1.	τύψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τιψαί	τύψας
Perf.	τέτυρα	τέτυρε	τετύρομαι	τετύρω	πετύρέ- ναι	τετυρώς
Plusq.	τετύρην					

SECUNDÆ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἐλεγον					
Aor. 2.	ἐλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγείν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοίμην		λεγείν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξομαι		λέξην	λέξων
Aor. 1.	ἐλέξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	ἐλέξα	ἐλέγε	ἐλέγοιμι	ἐλέγω	ἐλελεχί- ναι	ἐλελεχώς
Plusq.	ἐλελέχην	χῶ		χῶ		

TER.

T E R T I Æ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	πείθω	πείθε	πείδοιμι	πείδω	πείθειν	πείδων
Imp.	ἐπειθον					
Aor. 2.	ἐπίδον	πίδε	πίδοιμι	πίδω	πίδειν	πίδων
Fut. 2.	πιδῶ		πιδοίμι		πιδεῖν	πιδῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἐπείσα	πείσον	πείσωμι	πείσω	πείσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πέπεικοι	πέπεικω	πέπεικε	πέπεικώς
Plusq.	ἐπέπει- κειν		μι		ναι	

Q U A R T Æ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἐφράζον					
Aor. 2.	ἐφράδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοίμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἐφράσα	φράσον	φράσωμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πέφρακοι	πέφρακω	πέφρακε	πέφρακώς
Plusq.	ἐπέφρακειν	κε	μι	κω	κέναι	

Q U I N T Æ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	πείρω	σπείρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἐσπείρον					
Aor. 2.	ἐσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροίμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπείρω		σπείροιμι		σπείρειν	σπείρων
Aor. 1.	ἐσπείρα	σπείρον	σπείρωμι	σπείρω	σπείραι	σπείρας
Perf.	ἐσπαρκα	ἐσπαρκε	ἐσπαρκοι	ἐσπαρκω	ἐσπαρκε	ἐσπαρκώς
Plusq.	ἐσπάρκειν		μι		ναι	

SEXTÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	ἀκούω	ἀκούε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor. 2.	ἤκουσθ	ἤκουε	ἤκούοιμι	ἤκούω	ἤκουειν	ἤκούων
Fut. 2.	ἀκούσθ		ἀκούοιμι		ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἤκουσον	ἤκούεσσιμι	ἤκούσω	ἤκούσαι	ἤκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἤκούκοιμι	ἤκούκω	ἤκούκεναι	ἤκουκός
Plusq.	ἤκουκην					

TEMPORUM FORMATIO.

PRÆSENS.

Præsens est thema, & fundamentum, ut τύπτω.

IMPERFECTUM.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando ω in ου, & præponendo augmentum, ut τύπωω, ἔτυπων.

Augmentum est duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum est ε; cum Verbum incipit a consonante: tunc enim præfigitur Imperfecto, Plusquamperfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὄρεω, ἰεώρεω, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε: ut ῥεπεω, projicio.

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mu-

Mutabiles Vocales	[α]	]mutan-]tur in	[η, ἀνύω, ἥνυον, perficio, bam.
	[ε]		[η, ἐλάδω, ἤλαδον, venio, bam.
	[ο]		[ω, ὀπάζω, ὤπαζον; præbeo, bam.

Mutabiles Diphthongi	[αι]	]mutan-]tur in	[η, αἶρω, ἤρον, tollo, bam.
	[αυ]		[αυ, αὐξάνω, αὐξανον, augeo, bam.
	[οι]		[ω, οἰκίζω, ὤκιζον, condo, bam.

Immutabiles Vocales	[η]	]mutan-]tur in	[η, ἤχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
	[ι]		[ι, ἔξω, ἔξωον, visco aves capio.
	[υ]		[υ, ὕβριζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	[ω]		[ω, ὤθω, ὤδον, impello.

Immutabiles Diphthongi	[ει]	]mutan-]tur in	[ει, εἰκάω, εἰκάον, affimilo.
	[δι]		[δι, εὐδιώω, εὐδιωνον, dirigo.
	[υι]		[υι, ὑπάζω, ὑπάζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto vel aliis temporibus adsciscunt : ut, ἔχω, εἶχον, habeo : ἔλω, εἶλον, capio : ἔλκω, ἐλύνω, ἐλκίζω, ἐλκύνω, ἐλκυσον, ἐλκίζον, traho : ἔρπω, ἐρπίζω, ἐρπον, ἐρπιζον, serpo : ἐσέκω, plusquam perfect. εἰσέκειν, sto : ἐσιάω, εἰσιέον, convivio excipio : ἐάω, εἶαον, sino : εἶω, perf. pass. εἶμαι, induo, seu pono : ἐρύω, εἶρυον, traho : ἐθίζω, ἐθίζον, assuefacio : ἐργάζομαι, ἐργαζόμεν, operator : ἐπώ, εἶπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis : ἐθώ, perfect. med. ἐλώθα, assuesco : ἐορτάζω, ἐορτάζον, & ἐόρταζον, festum celebroy.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδάνω, οἰδανον, tumeo : *Ea autem sunt, quæ derivantur a dictionibus sequentibus.*

οἰάξ, clavus) οἰακίζω, οἰάκίζον, clavum rego.

οἶν, vinum) οἶνίζω, οἶνίζον, vinum oleo, seu emo.

οἰανός, augurium) οἰανίζομαι, οἰανίζομεν, auguror.

οἶμα, via) οἶμάω, οἶμαον, irruo.

οἶσπος, astrum) οἶσπέω, οἶσπεω, astro agito, & agitor.

οἶος, solus) οἶός, destituo : unde οἶώδην, solus egi :
 His addunt οἰκεῖν, domi sedeo : οἰμάζω, lugeo ; quod
 οἰμῶζον, οἰμῶζον.

DE AUGMENTO COMPOSITORUM.

[Nomine : ut φιλοσοφῶ, philosophor ; a
 [φίλος, amicus, & σοφός, sapiens, ἐφιλοσόφην.
 [Pronomine αὐτός : ut ἀντιστοιχῶ, fugio
 [ad hostes, ὑποτιμολῶ.
 Augmentum [Præpositione, quæ non mutet significa-
 erit in prin- [tionem Verbi : ut ἐνέπω, idem cum sim-
 cipio, si Ver- [plici ἐπω, dico, ἤνεπον.
 ba compo- [Verbo simplici, quod non sit in usu :
 nantur vel [ut ἀντιβολῶ, supplico, ἡντιβόλῃ.
 cum [Adverbiis ὁμῶς, vel ὁμῶς, simul & ut
 [ὁμολογῶ, fateor, ὁμολόγησεν.
 [Particula privativa α : ut ἀφρονῶ, insi-
 [piens sum, ἡφρόνησεν.

[Præpositione, quæ mutet significationem
 [Verbi : ut γινώσκω, cognosco, καταγινώ-
 [σκω, condemno ; κατεγινώσκον.
 Augmentum [Particulis δὲ, male, & εὖ, bene, mo-
 erit in me- [do sequatur vocalis mutabilis : ut δυσαρ-
 dio, si com- [εῶ, displiceo ; δυσπρέπον. Διεργέω, benefa-
 ponantur vel [cio ; Διηγέσθην. At sequente consonante,
 cum [aut vocali immutabili, Simplicium regu-
 [lam sequuntur : ut δυσυχῶ, infelix sum,
 [ἐδυσύχην. Δυσσεβῶ, pietatem colo, εὐσε-
 [βην. Διημερῶ, prospere ago, Διημέρην.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent
 tamen Augmentum in medio : ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέ-
 λαιον, & ἀπήλαιον. ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρην. ἐγκυ-
 μιάζω, laudo, ἐνεκυμιάζον. προσκύνῶ, adoro, προσε-
 κύνῃ.

Quædam habent augmentum in principio, & in me-
 dio : ut ἀνορθῶ, corrigo, ἠνώρθην. ἐνοχλῶ, molestus sum,
 ἠεώχλην. reperitur tamen ἐνωχλήθη. ἀνίχομαι, tolero,
 ἀνέ-

ἀνιχνόμην, & ἡνιχνόμην. Sic ὀνομασποιῶ, nomen fingō : παροινῶ, debaccor : προδῶποιῶ, viam patefacio : ἀνάνομαι, abnuo : item διαιτῶ, arbiter sum, cum suis compositis.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἡγγυῶ, ἡγγύηκα, & ἡγγεγύηκα, despondeo : διακονῶ, ἰδισκόνυν, & διεκόνυν, ministro. Sic ἡμπολῶ, versor: μεθῶδω, methodo utor.

Verbum κατηγορῶ, accuso, nullum capit incrementum.

Præpositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί: ut παρικούω, perperam audio, παρήκουσιν, a παρὰ, & ἀκούω.

κατελέγω, deligo, κατέλεγον, a κατέ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & crasi προύβαλλον, a πρὸ, & βάλλω. Hinc προϊχω, & πρύχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιήγον. Sic & ἐπιτορχῶ, pejero, ἐπιτορχυν.

ἀμπιελίσσω, in orbem verto, ex ἀμφί, & ἐλίσσω, ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumstipo, ex ἀμφί, & ἔπω.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali; vel diphthongo aspirata: ut καθάπτω, attingo, ex κατέ, & ἄπτωμαι: ἀφαιρούμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπό, & αἰρούμαι.

AORISTUS SECUNDUS.

Aoristus significat aliquid præteritisse, sed indefinite: Incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud italos, amai: cum Præteritum Perf. significet, modo aliquid præteritisse; ut apud Italos, ho-amato. Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in significando, sed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteristica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta posteriore litera, retenta priore, si Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἐτυπτον, ἐτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præsentis penultimæ corripiendæ causa in Aoristo secundo.

η	(λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω	(τρώγω, ἔτρωγον, comedo.
αι	in α (λγίω, ἔκκον, uro.
ου	(παύω, ἔπαον, sedo.

ευ in υ: φάγω, ἔφυγον, fugio.

ου in ο: ἀκούω, ἤκουον, audio.

ει in ι: λέπω, ἔλιπον, linquo.

(dissyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, fero.

ει in 5. Conjug. in (

(trissyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam dissyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾄδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἤκω, ἤκον, venio: ἔλκω, εἰλκον, traho. Etiam trissyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρδω, ἔπαρθον, per metathesim, ἔπραθον, vasto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eandem penultimam corripiendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

OBSERVATIO.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλεκον, plico	)	(ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτρεπον, verto	)	(ἔβλεπον, vidi.
τέλλω, ἐσάλλον, mitto	)	excipe
τέμνω, ἔταμον, & ἔπεμον, seco	)	(ἔφλεγον, uffi.

EXCEPTIO.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.

κρύπτω, ἐκρυβον, abscondo.

βάπτω, ἔβαφον, tingo.

σκά-

σκάπτω, ἰσκαφῶν, fodio.

ράπτω, ἑρράφω, suo.

θάπτω, ἰθαφῶν, sepelio.

Verba Sextæ finita in ῶ, ῖω, ῡω: ut κρῶ, pulso; πεζῶ, jaculor, ὀπυῶ, uxorem habeo, carent Aoristo secundo, & Præterito medio. Ideo ἠκούω ab ἀκούω, audio, non est in usu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti solent: ut pro ἰκαμον, κέκαμον, laboravi.

FUTURUM SECUNDUM.

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, & vertendo *or* in *ω* circumflexum: ut ἰτυπῶν, τυπῶ. Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rarissimo est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.

FUTURUM PRIMUM.

Oritur Futurum Primum a Præsentī, variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, re-tenta eadem penultima, quæ Præsentis sūt τύπω, τύψω.

OBSERVATIONES.

Futurum quintæ Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, si fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, psallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel elisa vocali subjunctiva diphthongi: ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo; vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. Inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut ψαλῶ, εἶς, εἰ: εἶπον, εἶπον: ἦμεν, εἴτε, ὅσι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, volo: ὀφείλω, ὀφειλήσω, debeo: μέλω, μελήσω, cunctor: αὐξώ, αὐξήσω, augeo: ἴψω, ἑψήσω, cōquo: ἀλέξω, ἀλεξήσω, arceo. Sic βέλομαι, βελησσομαι, volo: οἶμαι, οἰήσομαι, puto: quasi a θελήω, ὀφελίω, ὄσ. c contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut δοκέω, δόξω.

δόξω, α δόκω, vide r: ὠδέω, ὠσω, ab ὠδω, trudo. Reperitur tamen Futurum δοκήσω.

Disyllaba sextæ Conjugationis in ῖω formant Futurum in ῑσω; ut πλέω, πλώσω, navigo: ῥέω, ῥώσω, fluo. πνέω, πνέσω, spiro: præter δέω, δήσω, ligo, τρέω, τρέσω, tremo; & γένω, γήσω, nato, neo, redeo; nam γένω pro γένω, annuo, γένωσω. Duo in αῖω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Polysyllaba quartæ Conjugationis in ῖω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflexunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιῶμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιῶμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Præsentis: ut τρέπω, θρέπω, nutrio, ad differentiam futuri τρέψω a τρέπω, verto: τρέχω, θρέχω, curro: τύφω, θύφω, inflammo: ἔχω, ἔξω, habeo, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

AORISTUS PRIMUS.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἐτύφα.

EXCEPTIONES.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: ἔπα, dixi; ἤνεκα, tuli; ἔδηκα, posui; ἤδωκα, dedi; ἤκα, misi: ab ἔπω, ἐρέχω, αἰδέομαι, δίδωμι, ἵμι.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: ἔχθω, quod, & ἔχθω fudi; ἔσθω, concussi; ἔλθω, vitavi; ἔκω, accendi: a χέω, σέω, ἀλέω, χέω, vel κάω: quæ excludunt σ. Reperitur etiam ἔχθωσα, ἔσωσα, ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem, producit hac mutatione.

α simplex in α: ἄλλω, ἄλω, ἔηλα, pfallo.

[communiter in α: φαίνω, φανῶ, ἔφανα,
 α [Attice in [η: [ἔφνα, appareo.
 [vel [vel
 [η [ἔφνα]
 [α: σπείρω, σπερῶ, ἔσπερα, fero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sextæ, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, dico: κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, volvo. De hoc in Prosodia.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ε: ut τύπω, τύψω, ἔτυψα, verbero: γράφω, γράψω, ἔγραψα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπερα, fero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτησα, quero.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουα; audio; ὀνομάζω, ὀνόμαζον, ὀνόμακα, nomen; εἰκάζω, εἰκάζον, εἰκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: δύνω, πέδυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut, ῥίπτω, ῥέριψα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

EX-

EXCEPTIONES.

Incipientia a muta cum liquida γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα; cognosco: γρηγορώ, ἐγρηγόρικα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτώω, πέπτωκα, cado: κτρίομαι, κέκμηκα, possideo: μένομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἐκτεκα, occido: κτίζω, ἐκτεκα, fabrico: πτῶσω, ἐπτεχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαστῶ, βεβλάστηκα, ὦ ἰβλάστηκα, germino: similiter βλακῶ, piger sum; γλωττῶ, deblatero; γλύφω, insculpo; γνάμπτω, flecto; βλάπτω, noceo; θλάω, tundō; κρύπτω, abscondo.

OBSERVATIONES.

Dissyllaba quintæ Conjugationis mutant: Futuri in α: ut σπείρω, σπερώ, ἑσπαρκα, sero: εἰλω, εἰλώ, ἑσσεκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito; ut in Futuro: ut λαίλω, λαλώ, ἑλαλλα, psallo: φθείρω, φθερώ, ἑφθαρκα, corrumpo.

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα: ut νέμω, νημῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τημῶ, τετέμηκα, & per syncopen τέτμηκα, seco.

Dissyllaba in εῖνω, ἰνω, ὕνω, abijciunt: Futuri in Præterito: ut στένω, στενώ, τέσσακα, extendo: κτείνω, κτενῶ, κέκτεικα, judico: θαύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt in γ: ut φαίνω, φαινῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: semper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: At μένω, μινῶ, μεμίνηκα, tanquam a μενίω, μα-
neo.

PRÆTERITUM PERFECTUM ATTICUM.

Attici Verbis incipientibus a λ vel μ, pro communi Augmento præponunt ε: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, sumō: μέρομαι, μέμερμαι, εἰμερμαι, fortior.

Verbis incipientibus ab α brevī, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præsentis: ut ἀγείρω, ἤγαρκα, ἀγήγαρκα, congrego: ὄλλω, ὤλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem excefferit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωπῶ, ἠρώπηκα, ἐρηρόπηκα, interrogo.

abjecta	[	α in ι: αλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
præpositiva	[	ω in υ: ἐλθῶ, ἤλθθα, ἐλήλυθα, venio: Præterit. Med.
abjecta	[	οι) ἐπιμαίζω, ἐπίμακα, ἐπιτόμακα, paro.
subjunctiva	[	) in ο: ου) ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut ἀγήγαρκα.

Retinent diphthongum ἐρείδω, ἤρεια, ἐρήρεια, firmo, ut differat ab ἐρήρεια, quod ab ἐρίζω, contendo.

Irregularia sunt ἔδω, ἤκα, ἔδηκα, & interposito δο, ἐδήδοκα, edo: ἄγω, ἤχα, ἀγηχα, & assumpto ο, ἀγήνοχα, item in Aorist. 2. ἤγον, ἀγηγον, & per metathesin ἤγαγον, duco.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὤρακα, ἐώρακα, video: ὠδω, πέλλω, ὠσμαι, ἰωσμαι, Præter. pass. ὀγῶ, aperio, ἔργα, Præter. med.

Sic ἔκω, οἶκα, ἵοικα, similis sum, Præter. Med. ἔπω, εἶπα, ἔειπα, dixi. Aor. 1. ἤκα, ἔκα, nisi; unde ξυνέκα, commisi, item intellexi: ὠσάμην, & ἰωσάμην, impulsi.

Disyllaba primæ, & secundæ Conjugationis Attice

vertunt Perfecti penultimam ϵ in $\omicron$: ut κλέπτω, κέκλιθα, κέκλοθα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

PRÆTERITUM PLUSQUAMPERFECTUM.

Formatur a Perfecto mutando α in $\alpha\nu$; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ϵ assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut πένυφα, έπένυφην: alioquin incipit, & augetur, sicut Perfectum; ut έσαλχα, έσαλχην, miseram; ήκηκα, ήκέκην, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut συνέσαλχα, συνέσαλχην, contraxeram; ύπήκηκα, ύπήκέκην, obedieram.

PRÆTERITUM PLUSQUAMPERFECTUM ATTICUM.

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione: ut δίδυκην, pro ίδεδύκην, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut άγήγεκα, ήγηγέκην, congregaveram; όρώρυχα, άρωρύχην, foderam: άκήκα, ήκήκέην, audieram. Excipe έηλύκεν, & έηλύθειν, veneram, ab έήλυκα, & έήλυθα. At έολπα, speravi; έοργα, feci; έοικα, similis sum, habent augmentum in medio; έώλπειν, έώργειν, έώκειν.

Prima, & tertia singularis Attice est per η : ut έτετύφη έγω, verberaveram ego: έτετύφη εκείν, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per $\epsilon\sigma\alpha\nu$: ut έτετύφεσαν, verberaverant.

OBSERVATIO

IN MODOS RELIQUOS.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum ubique servat Augmentum; Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPE-

IMPERATIVUS non habet primam personam; caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus, sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut τύπε : sed acunt tres, ἐλθέ, venito: ὦρε, invenito: εἰπέ, dicito: sic Attice λαβέ, accipito: ἴδε, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima *αι*; at in Aoristo primo Activo, & medio *αι*.

Circumflectit Futurum secundum: alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus: apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando *αι* in *ει*: ut τύψαι, τύψει.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet *η*, & *ω*: in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriad *η*: in duali, & plurali tantum vocalem *η*.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Foeminina ad secundam.

VERBUM BARYTONUM

VOCIS PASSIVÆ

INFLEXUM SECUNDUM COGNATA TEMPORA.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [τύπμαι, τύπῃ, τύπεται.
D. [τυπώμενον, τυπεσθον, τυπασθον.
P. [τυπώμεθα, τυπεσθε, τύπονται.

Verberon.

Unde Imperfectum.

- S. [ἐτυπώμην, ἐτύπων, ἐτύπετο.
 D. [ἐτυπώμενον, ἐτύπεσθον, ἐσθλῶ.
 P. [ἐτυπώμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύπωντο.

Verberabar.

Aoristus secundus.

- S. [ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
 D. [ἐτύπητον, ἐτυπήτῳ
 P. [ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Verberatus fui.

Unde Futurum secundum.

- S. [τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
 D. [τυπησόμενον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
 P. [τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Verberabor.

Perfectum.

- S. [πέτυμμι, πέτυψαι, πέτυπται.
 D. [πετύμμεθον, πέτυψον, πέτυφθον.
 P. [πετύμμεθα, πέτυψθε, πετυμμένοι είσί.

Verberatus sum.

Unde plusquam perfectum.

- S. [έπετύμμι, έπέτυψο, έπέτυπον.
 D. [έπετύμμεθον, έπέτυψον, έπετύφθην.
 P. [έπετύμμεθα, έπέτυψθε, πετυμμένοι ήσαν.

Verberatus eram.

Unde paulo post Futurum.

- S. [πετύλομαι, πετύλῃ, πετύλεται. Mox Verberabor, &
 D. [πετυλόμεθον, πετύλεσθον, εσθον. pene jam verbera-
 P. [πετυλόμεθα, πετύλεσθε, πετύλονται. tus sum.

Aoristus primus.

- S. [έτύφθην, έτύφθης, έτύφθῃ.
 D. [έτύφθητον, έτυφθήτην.
 P. [έτύφθημεν, έτύφθητε, έτύφθησαν.

Verberatus fui.

Unde Futurum primum.

- S. [τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
 D. [τυφθησόμενον, τυφθήσεσθον, εσθον.
 P. [τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Verberabor.

MO-

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- S. [τύπα, τυπάσθω. *Verberare.*
 D. [τύπασθον, τυπάσθων.
 P. [τύπασθε, τυπάσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. [τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
 D. [τύπηθον, τυπήτων.
 P. [τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & plusquam.

- S. [τέτυψο, τετύφθω. *Verberatus es.*
 D. [τέτυφθον, τετύφθων.
 P. [τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

- S. [τύφθηθι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
 D. [τύφθηθον, τυφθήτων.
 P. [τύφθητε, τυφθήτωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

εἰδε, utinam

- S. [τυπώμην, τύπτω, τύπτοιτο. *Verberarer.*
 D. [τυπώμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθω.
 P. [τυπώμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιτο.

Aoristus secundus.

- S. [τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim, vel*
 D. [τυπείηθον, τυπείητων. *fuero.*
 P. [τυπείμεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum secundum.

- S. [τυπήσομαι, τυπήσῃς, τυπήσῃτο. *Verberer.*
 D. [τυπήσομεθον, τυπήσῃσθον, σοίσθω.
 P. [τυπήσομεθα, τυπήσῃσθε, τυπήσῃτο.

Perfectum, & plusquam.

- S. [πετυμμέν^{ος} ἔω, ἔης, ἔη. *Verberatus sim, vel essem.*
 D. [πετυμμένω ἔησιν, ἐήτλω.
 P. [πετυμμένοι ἐήμεν; ἐήτε, ἐήσαν.

Paulo post Futurum.

- S. [τετυλοίμω, τετύλοιο, τετύλοιτο. *Mox verberer.*
 D. [τετυλοίμεθον, τετύλοισιν, τετυλοίσιν.
 P. [τετυλοίμεθα, τετύλοισθε, τετύλοιτο.

Aoristus primus.

- S. [τυφδέην, τυφδέης, τυφδέη. *Verberatus sim, vel*
 D. [τυφδέησιν, τυφδέήτλω. *fuerim.*
 P. [τυφδέήμεν, τυφδέήτε, τυφδέήσαν.

Futurum primum.

- S. [τυφδήσοίμω, τυφδήσοιο, τυφδήσοιτο. *Verberer.*
 D. [τυφδήσοίμεθον, τυφδήσοισιν, σοίσιν.
 P. [τυφδήσοίμεθα, τυφδήσοισθε, τυφδήσοιτο.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- ἐάν, cum
- S. [τύπτομαι, τύπῃ, τύπῃται. *Si verberer, vel verbe-*
 D. [τυπώμεθον, τύπῃσιν, τύπῃσιν. *rarer.*
 P. [τύπώμεθα, τύπῃσθε, τύπῃται.

Aoristus secundus, ἐάν

- S. [τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus sim, vel fuerim,*
 D. [τυπῇσιν, τυπῇσιν. *vel fuero.*
 P. [τυπῶμεν, τυπῇτε, τυπῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν

- S. [πετυμμέν^{ος}, ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus sim, vel essem.*
 D. [πετυμμένω, ἦσιν, ἦσιν.
 P. [πετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ἦσι.

Aori-

Aoristus primus εἰν

- S. [τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ. *Si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.*
 D. [τυφθῆτον, τυφθῆτον.
 P. [τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

MODUS INFINITIVUS.

- (Præf. & Imperf. τυπασθαι.
 (Aoristus 2. τυπῶαι.
 (Futurum 2. τυπήσθαι.
 (Perf. & plusf. τετύφθαι.
 (Paulo post Fut. τετύφισθαι.
 (Aoristus 1. τυφθῶαι.
 (Futurum 1. τυφθήσθαι.

PARTICIPIIA.

Præfens, & Imperfectum.

- M. [ὁ τυπώμενος, ὡς τυπώμενος. *Qui verberatur.*
 F. [ἡ τυπώμενη, ὡς τυπώμενης.
 N. [τὸ τυπώμενον, ὡς τυπώμενον.

Aoristus secundus.

- M. [ὁ τυπείς, ὡς τυπέντος. *Verberatus.*
 F. [ἡ τυπέσα, ὡς τυπέσης.
 N. [τὸ τυπέν, ὡς τυπέντος.

Futurum secundum.

- M. [ὁ τυπησόμενος, ὡς τυπησομένους. *Verberandus.*
 F. [ἡ τυπησομένη, ὡς τυπησομένης.
 N. [τὸ τυπησόμενον, ὡς τυπησομένους.

Perfectum, & plusquam &c.

- M. [ὁ τετυμμένος, ὡς τετυμμένος. *Verberatus.*
 F. [ἡ τετυμμένη, ὡς τετυμμένης.
 N. [τὸ τετυμμένον, ὡς τετυμμένους.

Paulo post Futurum.

M.	[ὁ τετυλόμενος, πῶ τετυλόμενος.]	<i>Mox verberandus.</i>
F.	[ἡ τετυλόμένη, πῶς τετυλόμένης.]	
N.	[τὸ τετυλόμενον, πῶ τετυλόμενον.]	

Aoristus primus.

M.	[ὁ τυφθεῖς, πῶ τυφθέντος.]	<i>Verberatus.</i>
F.	[ἡ τυφθεῖσα, πῶς τυφθείσης.]	
N.	[τὸ τυφθέν, πῶ τυφθέντος.]	

Futurum primum.

M.	[ὁ τυφθησόμενος, πῶ τυφθησομένους.]	<i>Verberandus.</i>
F.	[ἡ τυφθησομένη, πῶς τυφθησομένης.]	
N.	[τὸ τυφθησόμενον, πῶ τυφθησομένου.]	

INFLEXIO OMNIUM CONJUGATIONUM SECUNDUM
COGNATA TEMPORA PER OMNES MODOS.

P R I M Æ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτομαι	τύπτω	τυπώι- μην.	τύπτο- μαι.	τύπτε- σθαι.	τυπώμα- νος
Imp.	ἐτύπτομαι	τύπτω	τυπέω	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Aor. 2.	ἐτύπλω	τύπηθι	τυπέω	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσῃ	τυπήσῃ	τυπήσε- σθαι	τυπησό- μενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυλο	τετυμ- μένους	τετυμ- μένους	τετύφθαι	τετυμμέ- νος
Plusq.	ἐτέτυμμαι	τέτυλο	τετυμ- μένους	τετυμ- μένους	τετύφθαι	τετυμμέ- νος
Paul. p.	τετύλομαι	τετύλω	τετύλω	τετύλω	τετύλε- σθαι	τετύλό- μενος
Aor. 1.	ἐτύφθω	τύφθηθι	τυφθείη	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεῖς
Fut. 1.	τυφθήσο- μαι	τυφθήσῃ	τυφθήσῃ	τυφθήσῃ	τυφθήσε- σθαι	τυφθησό- μενος

SECUNDÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγω- μαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγοίμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγῃς	λεγείην	λεγῶ	λεγῶσαι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσο- μαι		λεγήσοί- μην		λεγήσε- σθαι	λεγήσόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμέ- νος	λελεγ- μένος	λελεχ- σθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλεγεύ- μην		εἶην	ᾤ		
Paul. p.	λελέξομαι		λελέξοί- μην		λελέξε- σθαι	λελέξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχ- θητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆ- ναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσο- μαι		λεχθή- σοίμην		λεχθή- σεσθαι	λεχθήσομε- νος.

TERTIÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τείδομαι	τείδου	τείδοί- μην	τείδω- μαι	τείδε- σθαι	τειδόμενος
Imp.	ἐτείδόμην					
Aor. 2.	ἐτίδην	τίδῃς	τιδείην	τιδῶ	τιδῶσαι	τιθείς
Fut. 2.	τιδήσο- μαι		τιδή- σοίμην		τιδήσε- σθαι	τιδήσόμενος
Perf.	τέπει- μαι	πέπει- σο	τεπει- σμένος	τεπεί- σμένος	τεπεί- σθαι	τεπεισμένος
Plusq.	ἐτεπεί- μην		εἶην	ᾤ		
Paul. p.	τεπεῖσο- μαι		τεπεῖσοί- μην		τεπεῖσε- σθαι	τεπεῖσόμενος
Aor. 1.	ἐτεῖσθην	τεῖσ- θητι	τεσθεῖην	τεσθῶ	τεσθῆ- ναι	τεσθεὶς
Fut. 1.	τεσθήσο- μαι		τεσθη- σοίμην		τεσθῆ- σεσθαι	τεσθήσο- μενος

QUAR.

QUARTÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	φράζομαι (μην	φράζε	φράζοί- μην	φράζω- μαι	φράζε- σθαι (ναι	φράζό- μεν
Imp.	ἑφράζο					
Aor. 2.	ἑφράδην	φράδην	φραδέην	φραδῶ	φραδῆν	φραδεῖς
Fut. 2.	φραδέησο- μαι	δι	φραδῆ- σοίμην		φραδέη- σεσθαι	φραδην- σόμενος
Perf.	πέφρασο- μαι	πέφρα- σο	πέφρασο- μένος	πέφρασο- μέν	πέφρα- σθαι	πέφρασ- μέν
Plusq.	ἑπέφρασο- μην		εἶην	ῶ		
Paul. p.	πέφρασο- μαι		πέφρα- σοίμην		πέφρα- σεσθαι	πέφρα- σόμενος
Aor. 1.	ἑφράσδην	φρα- σδην	φρασδέη- ν	φρασδῶ	φρασδῆν	φρασδεῖς
Fut. 1.	φρασδέη- σομαι		φρασδῆ- σοίμην		φρασδέη- σεσθαι	φρασδην- σόμενος.

QUINTÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	σπείρομαι	σπείρε	σπείροί- μην	σπείρω- μαι	σπείρε- σθαι (ναι	σπείρό- μενος
Imp.	ἑσπείρομην					
Aor. 2.	ἑσπάρην	σπάρην	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆν	σπαρεῖς
Fut. 2.	σπαρήσο- μαι		σπαρη- σοίμην		σπαρῆ- σεσθαι	σπαρη- σόμενος
Perf.	ἑσπαρμαι	ἑσπαρ- σο	ἑσπαρ- μέν	ἑσπαρ- μέν	ἑσπάρ- σθαι	ἑσπαρ- μέν
Plusq.	ἑσπάρην		εἶην	ῶ		
Paul. p.	ἑσπάρσο- μαι		ἑσπαρ- σοίμην		ἑσπάρ- σεσθαι	ἑσπάρ- σόμενος
Aor. 1.	ἑσπάρδην	σπάρ- δην	σπαρδεῖην	σπαρ- δῶ	σπαρ- δεῖν	σπαρ- θεῖς
Fut. 1.	σπαρδέησο- μαι		σπαρδῆ- σοίμην		σπαρδέη- σεσθαι	σπαρδην- σόμενος

SEX.

S E X T Æ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	ἀκούμα	ἀκού	ἀκούοι- μην	ἀκού- μαι	ἀκούε- σθαι	ἀκούμεν
Imp.	ἠκούμην					
Aor. 2.	ἠκούω	ἠκούθι	ἠκούην	ἠκούῃ	ἠκούωαι	ἠκούεις
Fut. 2.	ἀκούσο- μαι		ἀκούσοι- μιν		ἀκούσε- σθαι	ἀκούσόμε- ν
Perf.	ἠκούσμαι	ἠκούσο	ἠκούσμέ- ν	ἠκούσ- μένος	ἠκού- σθαι	ἠκούσμέν
Plufq.	ἠκούσμεν		εἶλω	ῶ		
Paul. p.	ἠκούσο- μαι		ἠκούσοι- μιν		ἠκούσε- σθαι	ἠκούσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθω	ἠκούσ- θη	ἠκούσ- θῆω	ἠκού- σθῃ	ἠκούσθῆναι	ἠκούσθεις
Fut. 1.	ἀκούσθῶ- σομαι		ἀκούσθῶ- σοίμιν		ἀκούσθῶ- σθαι	ἀκούσθῶ- σόμεν

TEMPORUM FORMATIO.

Novem sunt Tempora in voce Passiva: quorum tria deducuntur ab Activa (Præfens.

(Præteritum.

(Aoristus secundus.

P R Æ S E N S.

Præfens formatur a Præfenti Activo, mutando ω in ημαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda persona singularis Præfentis, sicut & Futurorum definit in η, Attice in α; communiter vero in hisce quatuor, βλέμι, vis, οἶμι, putas, ὄψι, videbis, ἔμι, & facta crasi, εἶ, es. Aliquando in quibusdam Barytonis definit in σαι; ut φάγσαι, pro φάγη, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut κωχάσαι, κωχᾶσαι, pro κωχέη, κωχῆ, gloriaris; ὀδυνάσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνῆ, ὀδωῆ, crenariis.

IM-

IMPERFECTUM.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\eta$, & præponendo Augmentum: ut $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\mu\eta\eta$.

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis, & Mediis, quæ in Activis non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in Verbis in $\mu\iota$.

AORISTUS SECUNDUS.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo $\sigma\upsilon$ in $\eta\upsilon$: ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\sigma\upsilon$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\eta$.

FUTURUM SECUNDUM.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi, addendo $\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, & abjiciendo Augmentum: ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota$.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam in Prima persona in $\mu\alpha\iota$; in Secunda in $\sigma\alpha\iota$; in Tertia in $\sigma\alpha\iota$: cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio

Ante $\mu\alpha\iota$, habet β , quæ ob euphoniâ vertitur in μ : ante $\sigma\alpha\iota$, habet π , non quidem expressam, sed implicitam in duplici $\downarrow$: ante $\sigma\alpha\iota$, pariter habet π , non implicitam, sed expressam.

a $\pi\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha$, verberavi, quod a $\tau\upsilon\pi\omega$,

$\mu\mu\alpha\iota$ (

$\downarrow\alpha\iota$ ($\pi\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, $\pi\epsilon\tau\upsilon\downarrow\alpha\iota$, $\pi\epsilon\tau\upsilon\pi\sigma\alpha\iota$: verberatus, sum, es,

$\pi\sigma\alpha\iota$ (

est.

2. Con-

2. Conjugatio

Ante *μαι*, habet *γ*: ante *σαι*, habet *κ*, non expressam, sed implicitam in duplici *ξ*: ante *ται*, pariter habet, *κ* non implicitam, sed expressam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus sum, es, est.
κται, (

3. Conjugatio

Ante *μαι*, habet *σ*: ante *σαι*, nullam aliam: ante *ται*, pariter habet *σ*:

a πέπεικα, persuasi: quod a πείδω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, τέπεισαι, πέπεισαι: persuasus sum, es, est.
σται, (

4. Conjugatio

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus sum, es, est.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισαι: putatus sum, es, est.
σται, (

5. Conjugatio

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo immutabiles *λ*, & *ρ*:

ab ἔσπελχα, misi, quod a σείλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσπελμαι, ἔσπελσαι, ἔσπελται: missus sum, es, est.
λται, (

ab ἑσπαρκα, feminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἑσπαρμαι, ἑσπαρσαι, ἑσπαρται: feminatus sum, es, est.
ρται, (

Finita in *μω*, aut *μνω*, Activum habent in *ηκα*: Passivum in *ημαι*.

ημαι, (*α νενέμηκα*, distribui, quod a *νέμω*,
πσαι, (*νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται*, distributus sum, es, est.
ηται, (*α σπείρηκα*; fecui, quod a *σπείρω*,
ηται, (*σπείρημαι, σπείρησαι, σπείρηται*: sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abjecerant *ν*, abjiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt *σ* ante *μαι*, ideoque nec ante *ται*: & quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item Tertiæ præponitur.

α κίκεκα, judicavi, quod a *κρίνω*,

μαι, (*κίκεμαι, κίκεσαι, κίκεται*: judicatus sum, es, est.
σαι, (*κίκεμαι, κίκεσαι, κίκεται*: judicatus sum, es, est.
ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant *ν* in *γ*, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante *μ*, propter euphoniā, mutatur in *μ*.

α πέφαγκα, ostendi, quod a *φαίνω*,

μμαι, (*πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται*: ostensus sum, es, est.
σαι, (*πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται*: ostensus sum, es, est.
νται, (

Attice vero,

σμαι, (*πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται*.
σαι, (*πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται*.
σται, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi sit brevis, assumit *σ* in Præterito passivo.

σμαι, (*α τετέλεκα*, perfecti, quod a *τελέω*,
σαι, (*τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεται*: perfectus sum, es, est.
σται, (*α γεγάληκα*, risi, quod a *γελάω*,
σται, (*γεγάλησμαι, ασαι, ασται*; nam ibi anceps corripitur.

Excipe *δίδωμαι* a *δίω*, ligo, a quo tamen Verbale *διδωμι*, vinculum: *ἤρομαι*, ab *ἥροκα*, quod ab *ἄρω*, aro.

Si penultima Præteriti Activi sit longa, nihil assumit.

μαι, (*α τεπόζηκα*, fagitta petii, quod a *ποζέω*,
σαι, (*τεπόζημαι, τεπόζησαι, τεπόζηται*: fagitta petitus sum, (es, est.
ται, (*α τέπηκα*, honoravi, quod a *τίω*, (es, est.
ται, (*τέπημαι, τέπησαι, τέπηται*; nam ibi anceps producitur.

Exci-

Excipe ἵκυσμαι ab αἰκύνω, audio: κίκρυσμαι a κρέω, pul-
 so: ἔπταυσμαι a παύω, impingo: κεκέλυσμαι a κελῶ,
 jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudio: σέσεισμαι a σείω, qua-
 tio: κεκόλυσμαι a κολύω, turbo: ἔγνωσμαι a γνῶω, pro
 quo γινώσκω, cognosco: τέθασμαι a θραύω, frango.

REGULÆ DE DUALI, ET PLURALI.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singu-
 lari, flexa solum terminatione.

τέτυμμαι [τετύμμεδον,
 [τετύμμεδα.

λείλυμαι [λείλγμεδον,
 [λείλγμεδα.

πέπεισμαι [πιπίεσμεδον,
 [πιπίεσμεδα.

ῥύριγμαι [ῥύργμεδον,
 [ῥύργμεδα.

νινομίσμαι [νινομίσμεδον,
 [νινομίσμεδα.

ἔσαλμαι [ἐσάλμεδον,
 [ἐσάλμεδα.

τετελείσμαι [τετελείσμεδον,
 [τετελείσμεδα.

A ter-

- A tertia Singulari formatur secunda & tertia Dualis vertendo *αι* in *ον*, & secunda pluralis vertendo *αι* in *ι*, & tenues in suas aspiratas.

τέτυπται { τέτυκτον, τέτυκτον,
[τέτυκθε.

λέλεκται { λέλεχτον, λέλεχτον,
[λέλεχθε.

πέπεισται { πέπειστον, πέπειστον,
[πέπεισθε.

ᾠρυχται { ᾠρυχτον, ᾠρυχτον,
[ᾠρυχθε.

νερόμισται { νερόμιστον, νερόμιστον,
[νερόμισθε.

ἔσσεσται { ἔσσεσθον, ἔσσεσθον,
[ἔσσεσθε.

τετέλεσται { τετέλεσθον, τετέλεσθον,
[τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi definit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interferunt *σ*.

γενέμεσται { γενέμεσθον, γενέμεσθον,
[γενέμεσθε.

[κέ-

(κέκρισθον, κέκρισθον.
 κέκριται (
 (κέκρισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito *ν*.
 ante *ται* purum.

γενέμενται : γενέμενηται,
 κέκριται : κέκρισται.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem
 circumloquimur per Participium Præteriti temporis, &
 Verbum Substantivum *εἰσί*, *sunt*.

πέτυπται : πετυμμένοι εἰσί.
 λείκεται : λελεγμένοι εἰσί.

OBSERVATIO.

Diffyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ
 mutant in Perfecto Activo *ε* in *ο*, illud repetunt in Per-
 fecto Passivo.

πέμπω, πέμπωσα, πέπευμαι, mitto.
 κλέπω, κέκλωσα, κέκλημαι, furor.

Quæ habent *ρ* implicitum cum aliqua consonante, ver-
 tunt *ε* in *α*.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμαι, verto.
 ῥέρω, ῖσρεφα, ῖσραμαι,
 fed βρέχω, βέβρεχα, βέβρωμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem
 hujus Temporis, ponendo *α* ante *ται*, & mutando præce-
 dentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. πέτυπται, πετύφαται, *α* τύπω, verbero.
 2. λείκεται, λελέχαται, *α* λέγω, dico.
 3. τέπειται, τεπέχεται, *α* πείνω, ordino.

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ , δ , θ , pro ratione Characteristica Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἥνυσται, ἥνύσασται, ab ἄνυσω, perficio.
ἤνυσται, ἤνυσται, ab ἔδω, cano.
πέπεισται, πεπεῖσται, a πείθω, persuadeo.

4. πέφρασαι, πεφράδασται, a φράζω, loquor.
ἔφρασαι, ἔφρασαι, ab ἔρυττω, excauo.

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἐψαλται, ἐψάλαται, a ψάλλω, cano.
ἐφθάρται, ἐφθάρται, a φθείρω, corrumpo.

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

6. διεδήλωται, διεδηλόασται, a δηλώω, ostendo.
πεποίηται, πεποιάσται, a ποιῶ, facio.
πέθειται, πεθέασται, a θέω, pono, unde αἶθημι.
βεβλήται, βεβλήσται, Poet. pro βεβλήσται,
a βάλλω, jacio.

PAULO POST FUTURUM.

Formatur a secunda persona Perfecti, posito $\sigma\mu$ ante α : ut πέτυλαι, πετύλομαι.

PRÆTERITUM PLUSQUAM PERFECTUM.

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\eta$; in Secunda, & Tertia $\alpha\iota$ in σ , & præfigendo ϵ , si Perfectum incipiat a simplici consonante: ut πέτυμμαι, ἐπέτύμμην; πέτυλαι, ἐπέτυλο: πέτυπσαι, ἐπέτυππο.

Si Tertia singularis desinat in $\sigma\omega$ purum; in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interferitur σ : ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis desinit in $\nu\sigma\omega$: ut ἐκέλευσθε, accusatus erat; ἐκέλευσθε, ἐκέλευσθε; ἐκέλευσθε. Si autem exeat in $\sigma\omega$ impurum, circumloquitur per Participium Præteritum, & Verbum Substantivum ἦσαν, erant: ut ἐπέτυππο, πετυμμένοι ἦσαν.

AORISTUS PRIMUS.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ην*, & Tenuēs in suas Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut *ἐτύπαι*, *ἐτύφην*.

EXCEPTIO.

<i>μῆνηται</i> , <i>ἠμνήσθην</i> ,	recordatus fui :	) assumunt
<i>ἔρρωται</i> , <i>ἔρρώσθω</i> ,	convaleui	) σ.
<i>σείσασθαι</i> , <i>ἑσώσθην</i> ,	fervatus fui :	abjicit σ.
<i>εὕρηται</i> , <i>ἔρέθην</i> ,	inventus fui :	)
<i>ἦρηται</i> , <i>ἠρέθην</i> ,	sublatus fui :	) mutant
<i>ἐπῆρηται</i> , <i>ἐπηνέθην</i> ,	laudatus fui :	) η in ε.
<i>ἔρρηται</i> , <i>ἔρρέθην</i> , & <i>ἔρρήθην</i> ,	dictus fui,	
<i>πέθειται</i> , <i>πέθην</i> ,	positus fui.	

OBSERVATIO.

Verba, quæ in Præterito verterant s in *αι*, repetunt suum s in Aoristo Primo : ut *ἔσραμαι*, *ἔσρέθω*, verus sum.

Verba in *νω*, quæ in Præterito abjecerant *ν*, hic illud poetice recipiunt : ut *ἐκλίνθω*, *ἐκρίνθω*, pro *ἐκλίθω*, *ἐκρίθω*, a *κλίνω*, inclino, & *κρίνω*, judico. Et a *πνέω*, spiro, quamvis non desinat in *νω*, fit *ἐπνύνθω*.

FUTURUM PRIMUM.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo *σομαι*, & abjiciendo Augmentum, ut *ἐτύφθῃ*, *τυφθήσομαι*.

OBSERVATIO
IN MODOS RELIQUOS.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a secunda Plusquam perfecti Indicativi: ut ἐπέ-
τυψο, πέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, mi-
grante π in θω; ut ἐψαλσο, ἐψάλθω. Quod si præcesserit
Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐπετυπσο, πε-
τύρθω. Si autem ante π fuerit vocalis, assumitur σ: ut
ἐκέκρετο, κέκρεθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suo-
rum similium, addito θι: sed Primus definit in α, pro-
pter aliud θ præcedens: ut ἐτύρθη, τύρθηαι. Utriusque
Tertia singularis, & reliqui numeri per σ, non θ: ut
τυρθήσω, τυπήσω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia
Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Par-
ticipium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhi-
benda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ personæ Præteriti passivi fuerit η,
convertitur in υ: ut

a νενέμμαι, quod a νέμω, distribuo.

Sing. νενεμήμην, νενεμήσθω, νενεμήσθω.

Dual. νενεμήμεθον, νενεμήσθον, νενεμήσθω.

Plur. νενεμήμεθα, νενεμήσθε, νενεμήσθω.

υ in γ. ut

a σέθυμαι, quod a θύνω, festino.

Sing. σεθήμην, σεθήσθω, σεθήσθω.

Dual. σεθήμεθον, σεθήσθον, σεθήσθω.

Plur. σεθήμεθα, σεθήσθε, σεθήσθω.

α in α: ut

ab ἐκταμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταίμην, ἐκταίσθω, ἐκταίσθω.

Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταίσθον, ἐκταίσθω.

Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταίσθε, ἐκταίσθω.

¶ maret integrum, sed tamen longum hic, etiamsi bre-
ve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκριμαι, quod a κρίνω, judico.

Sing. κέκερμαι, κέκετο, κέκριτο.

Dual. κέκεσμεθον, κέκεσθον, κέκεσθω.

Plur. κέκεσθε, κέκρισθε, κέκριντο.

Si ante *μαι* sit diphthongus, cujus subjunctiva sit *υ*, tunc circumlocutione opus est, ut

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.

Sing. πεπαυμένω, εἶλω, εἶης, εἶη.

Dual. πεπαυμένοι, εἴητον, εἴητω.

Plur. πεπαυμένοι, εἴμεν, εἴητε, εἴησαν.

Eodem modo a πέσθαι, quod a πῶ, jaculor, πέσθαι, εἶλω.

Al qui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet *υ*: ut a λένυμαι, λενυμένω, εἶλω: sed alii non admittunt, formantes λελύμηνω, λελύη, λελύτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμενω, λελύς, λελύτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένω, εἶλω, εἶης, εἶη.

Dual. τετυμμένοι, εἴητον, εἴητω.

Plur. τετυμμένοι, εἴμεν, εἴητε, εἴησαν.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante *μαι* primæ personæ Præteriti Indicativi fit *ω*; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμή, νενεμήσται.

Dual. νενεμώμεθον, νενεμήσθον, νενεμήσθω.

Plur. νενεμώμεθα, νενεμήσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in *μι*, ut a ποτίημαι, ποτιῶμαι; a μέμνημαι, μεμνῶμαι; a κεχρύσμαι, κεχρυσῶμαι; a στέβημαι, στιβῶμαι: ut apparet loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo *e* in *ai*, & penultima acueda: ut a *πέτυρθε*, *πετύρθαι*.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut *πετυμμένθ*: ultimam in Aoristis; ut *πυρθεῖς*, *τυπείς*: antepenultimam in reliquis: ut *τυπώμενθ*, &c.

Participia in *μενθ*, & *μενον* ad tertiam pertinent Declinationem simplicium: in *eis*, & *εν* ad quintam: Fœminina omnia ad secundam.

VERBUM BARYTONUM

VOCIS MEDIÆ.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias passive significat; ut *ἄγομαι*, duco, & ducor: *κομίζομαι*, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat: ut *σέσηπα*, computrui, a *σῆπω*: *μίμνηα*, insanivi, a *μαίνω*, & similia: Reliquis temporibus utramque.

2^a Activam terminationem habet Perfectum, & Plusquam Perfectum: Reliqua tempora Passivam.

INFLEXUM SECUNDUM COGNATA TEMPORA.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

S. [*τύπτομαι*, *τύπτη*, *τύπτεται*. Verbero, & Verberor.

D. [*τυπώμενον*, *τύπτεσθον*, *τύπτεσθον*.

P. [*τυπώμεθα*, *τύπτεσθε*, *τύπνυσται*.

Unde Imperfectum.

- S. [ἐτυπώμην, ἐτύπης, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar.*
 D. [ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπείσθην.
 P. [ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Aoristus secundus.

- S. [ἐτυπώμην, ἐτύπη, ἐτύπητο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
 D. [ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπείσθην.
 P. [ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum secundum.

- S. [τυπῆμαι, τυπή, τυπῆται. *Verberabo, vel Verberabor.*
 D. [τυπόμεθον, τυπέσθον, τυπείσθον.
 P. [τυπόμεθα, τυπέσθε, τυπῆνται.

Futurum primum.

- S. [τυλόμαι, τύλη, πύλεται. *Verberabo vel Verberabor.*
 D. [τυλόμεθον, τύλεσθον, τυλέσθον.
 P. [τυλόμεθα, τύλεσθε, τύλονται.

Aoristus primus.

- S. [ἐτυλόμην, ἐτύλη, ἐτύλετο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
 D. [ἐτυλόμεθον, ἐτύλεσθον, ἐτυλέσθην.
 P. [ἐτυλόμεθα, ἐτύλεσθε, ἐτύλεοντο.

Præteritum perfectum.

- S. [πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε. *Verberavi, vel Verberatus sum.*
 D. [πετύπατον, πετύπατον.
 P. [πετύπαμεν, πετύπατε, πετύπασι.

Plusquam perfectum.

- S. [ἐπετύπειν, ἐπετύπεις, ἐπετύπει. *Verberaveram, vel Verberatus eram.*
 D. [ἐπετύπειτον, ἐπετυπείην.
 P. [ἐπετύπεμεν, ἐπετύπειτε, ἐπετύπεισαν.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- S. [τύπων, τυπάζω. *Verbera, vel verberare.*
 D. [τύπασθον, τυπάζεσθων,
 P. [τύπασθε, τυπάζεσθωσαν.

Aoristus *secundus*.

- S. [τυπῃ, τυπάζω. *Verberato, vel Verberator tu.*
 D. [τύπασθον, τυπάζεσθων.
 P. [τύπασθε, τυπάζεσθωσαν.

Aoristus primus.

- S. [τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel verberator tu.*
 D. [τύψασθον, τυψάσθων.
 P. [τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. [τέτυπαι, τετυπίω. *Verberaveris, vel Verberatus es.*
 D. [τετύπασθον, τετυπάζεσθων.
 P. [τετύπασθε, τετυπάζεσθωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

ἄδε, utinam

- S. [τυποίμην, τύποιω, τύποιω. *Verberarem, vel Ver-*
 D. [τυποίμεθον, τυποίσαιον, τυποίσαιω. *berarer.*
 P. [τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Aoristus secundus.

- S. [τυποίμην, τύποιω, τύποιω. *Verberaverim, vel Verbera-*
 D. [τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσαιω. *tus sim, vel*
 P. [τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fucri.*

Futurum secundum.

- S. [τυποίμην, τυποίω, τυποίω. *Verberem, vel Verberer.*
 D. [τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσαιω.
 P. [τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίντω.

Futurum primum.

- S. [τυφούμεν, τυφούο, τυφούοιτο. *Verberem, vel Verberor.*
 D. [τυφούμενον, τυφούουσιν, τυφούουσιν.
 P. [τυφούμεθα, τυφούσθε, τυφούοντο.

Aoristus primus.

- S. [τυφάμεν, τυφάω: τυφάω. *Verberaverim, vel*
 D. [τυφάμενον, τυφάουσιν, τυφάουσιν. *Verberatus sim,*
 P. [τυφάμεθα, τυφάσθε, τυφάοντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. [τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissim, vel Ver-*
 D. [τετύποισιν, τετύποισιν. *beratus sim, vel essem.*
 P. [τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- ἐάν, εἰμή
 S. [τύπωμαι, τύπη, τύπηται. *Si verberer, vel ver-*
 D. [τυπώμενον, τύπησθον, τύπησθον. *beraver.*
 P. [τυπώμεθα, τύπησθε, τύπησθαι.

Aoristus secundus.

- S. [τύπωμαι, τύπη, τύπηται. *Si verberavero, vel si*
 D. [τυπώμενον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
 P. [τυπώμεθα, τύπησθε, τύπησθαι.

Aoristus primus.

- S. [τυφώμαι, τυφώ, τυφώται. *Si verberavero, vel si*
 D. [τυφώμενον, τυφώσθον, τυφώσθον. *verberatus sim, vel*
 P. [τυφώμεθα, τυφώσθε, τυφώσθαι. *fuerim, vel fuero.*

Præteritum perfectum, & plusq. perf.

- S. [τετύπων, τετύπης, τετύπη. *Si verberaverim, vel*
 D. [τετύπησιν, τετύπησιν. *si verberatus sim,*
 P. [τετύποιμεν, τετύπητε, τετύπησι. *vel essem.*

MODUS INFINITIVUS.

- [Præf. & Imperf. τύπτεσθαι.
 [Aoristus 2. τύπτεσθαι.
 [Futurum 2. τυπήσθαι.
 [Futurum 1. τύψασθαι.
 [Aoristus 1. τύψασθαι.
 [Perf. & plusq. πετυπέναι.

PARTICIPIUM.

Præfens, & Imperfectum.

- M. [ὁ τυπτόμενος, ἢ τυπτομένη. *Verberans, vel qui*
 F. [ἡ τυπτομένη, ἧς τυπτομένης. *verberatur.*
 N. [τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Aoristus secundus.

- M. [ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
 F. [ἡ τυπομένη, ἧς τυπομένης. *verberatus.*
 N. [τὸ τυόμενον, τοῦ τυομένου.

Futurum secundum.

- M. [ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπμένου. *Verberaturus, vel*
 F. [ἡ τυπόμενη, ἧς τυπόμενης. *verberandus.*
 N. [τὸ τυόμενον, τοῦ τυπμένου.

Futurum primum.

- M. [ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
 F. [ἡ τυψομένη, ἧς τυψομένης. *verberandus.*
 N. [τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoristus primus.

- M. [ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
 F. [ἡ τυψαμένη, ἧς τυψαμένης. *verberatus.*
 N. [τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfect. & Plusquam.

- M. [ὁ πετυπώς, τοῦ πετυπότος. *Qui verberavit, vel*
 F. [ἡ πετυπῆς, ἧς πετυπῆς. *verberatus.*
 N. [τὸ πετυπός, τοῦ πετυπότος.

INFLEXIO OMNIUM CONJUGATIONUM SECUNDUM
COGNATA TEMPORA PER OMNES MODOS.

PRIMÆ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τύπτοί- μι	τύπτο- μαι.	τύπτε- σθαι.	τυπόμε- ν
Imp.	ἐτύπτομαι					
Aor. 2.	ἐτύπόμεν	τυπῆ	τύποί- μι	τύπω- μαι	τυπεί- σθαι	τυκόμε- ν
Fut. 2.	τυπέμαι		τυποί- μι		τυπῆ- σθαι	τυπέμε- ν
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοί- μι		τύψε- σθαι	τυψόμε- ν
Aor. 1.	ἐτύψα- μην	τύψαι	τυψαί- μην	τύψω- μαι	τύψα- σθαι	τυψάμε- ν
Perf.	πέτυπα	πέτυπε	πετύ-	πετύ-	πετυ-	πετυκώς
Plusq.	ἔπετύπειν		ποιμι	πω	πέναι	

SECUNDÆ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμεν	λέγω- μαι	λέγε- σθαι	λεγόμεν
Imp.	ἐλεγοίμεν					
Aor. 2.	ἐλεγοίμεν	λεγε	λεγοίμεν	λέγω- μαι	λεγεί- σθαι	λεγόμεν
Fut. 2.	λεγεῖμαι		λεγοίμεν		λεγῆ- σθαι	λεγεῖμεν
Fut. 1.	λέξομαι		λέξοίμεν		λέξε- σθαι	λέξομεν
Aor. 1.	ἐλέξαίμεν	λέξαι	λέξαίμεν	λέξω- μαι	λέξα- σθαι	λεξάμεν
Perf.	λέλογα	λέλο-	λελόγοι-	λελό-	λελογέ-	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγην	γε	μι	γω	ναι	

TERTIÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præs.	πείδομαι	πείδε	πειθοί- μην	πείθω- μαι	πείδε- σθαι	πειδόμε- νός
Imp.	ἐπειδοίμην					
Aor. 2.	ἐπειδόμην	πειδῦ	πειδοίμην	πείσω- μαι	πείε- σθαι	πειδόμε- νός
Fut. 2.	πειθήμαι		πειδοίμην		πειθή- σθαι	πειθήμε- νός
Fut. 1.	τείσομαι		τεισοί- μην		τείσε- σθαι	τεισόμε- νός
Aor. 1.	ἐπεισάμην	τείσαι	πεισάι- μην	πείσω- μαι	πείσα- σθαι	πεισάμε- νός
Perf.	πέποιθα	πέποι- δε	πεποίθοι- μι	πεποί- θω	πεποιθέ- ναι	πεποι- θώς
Plusq.	ἐπεποιθέν					

QUARTÆ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζε	φραζοί- μην	φράζω- μαι	φράζε- σθαι	φραζόμε- νός
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φραδῦ	φραδοί- μην	φραδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδόμε- νός
Fut. 2.	φραδῆμαι		φραδοί- μην		φραδέι- σθαι	φραδέμε- νός
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοί- μην		φράσε- σθαι	φρασόμε- νός
Aor. 1.	ἐφρασά- μην	φράσαι	φρασάι- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασάμε- νός
Perf.	πέφραδα	πέφρα- δε	πέφρα- δοιμι	πέφρά- θω	πέφρα- θέναι	πέφραδώς
Plusq.	ἐπέφραδέν					

Q U I N T Æ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præf.	αἰρώμεαι	αἰρῶ	αἰροί- μεν	αἰρώ- μαι	αἰρέ- σθαι	αἰρόμεν
Imp.	ἑαυρομένη					
Aor. 2.	ἑαυρό- μεν	αἰρῶ	αἰροί- μεν	αἰρώ- μαι	αἰρέ- σθαι	αἰρόμεν
Fut. 2.	αἰροῦμαι		αἰροί- μεν		αἰρέ- σθαι	αἰρόμεν
Fut. 1.	αἰρεῦμαι		αἰροί- μεν		αἰρεῖ- σθαι	αἰρέμεν
Aor. 1.	ἑαυρά- μεν	αἰρῶ	αἰροί- μεν	αἰρώ- μαι	αἰρέ- σθαι	αἰράμεν
Perf.	ἑαυρα	ἑαυρα	ἑαυροί- μι	ἑαυρα	ἑαυρέ- ναι	ἑαυρώς
Plufq.	ἑαυρεν					

S E X T Æ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	ἀκρόμαι	ἀκρῶ	ἀκροί- μεν	ἀκρώ- μαι	ἀκρέ- σθαι	ἀκρόμε- ν
Imp.	ἡκρόμεν					
Aor. 2.	ἡκρόμεν	ἀκρῶ	ἀκροί- μεν	ἀκρω- μαι	ἀκρέ- σθαι	ἀκρόμε- ν
Fut. 2.	ἀκροῦμαι		ἀκροί- μεν		ἀκρεῖ- σθαι	ἀκρόμε- ν
Fut. 1.	ἀκρόσο- μαι		ἀκροσοί- μεν		ἀκρόσε- σθαι	ἀκρόσομε- ν
Aor. 1.	ἡκρόσά- μεν	ἀκρῶ	ἀκροσά- μεν	ἀκρόσω- μαι	ἀκρόσα- σθαι	ἀκρόσάμε- ν
Perf.	ἡκρῶ	ἡκρῶ	ἡκρόσοι- μι	ἡκρῶ	ἡκρόσεναι	ἡκρώς
Plufq.	ἡκρόσω					

TEMPORUM FORMATIO.

PRÆSENS

Est idem cum præsentī passivo.

IMPERFECTUM

Est idem cum Imperfecto passivo.

AORISTUS SECUNDUS

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *όμεν*; ut *ἔτυπον*, *ἐτυπόμεν*.

FUTURUM SECUNDUM

Formatur a Futuro secundo Activo vertendo *ω* circumflexum in *ῖμαι*: ut *τυπῶ*, *τυπῖμαι*.

EXCEPTIO.

Ἔδομαι, *πίομαι*, *φαγόμεαι*: pro *ἰδέμαι*, *πιῖμαι*, *φαγῶμαι*; ab *ἴδω*, *έδο*; *πίω*, *βίβο*; *φάγω*, *έδο*, & Pœtica illa *βίομαι*, *ίβο*; *νίομαι*, per crasin, *νδῖμαι*, *ίβο*.

FUTURUM PRIMUM

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι*: ut *τύψω*, *τύψομαι*.

OBSERVATIO.

In quinta Conjugatione Futurum primum definit in *ῖμαι*; nam Activum in *ω* circumflectitur: ut *σείρω*, *semino*, *σπερῶ*, *σπερῖμαι*; *σέλλω*, *mitto*, *σελῶ*, *σελῖμαι*, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: *ὑβρίζω*, contumelia afficio, *ὑβριῶ*, *ὑβριῖμαι*.

AO-

AORISTUS PRIMUS

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo α in $\acute{\alpha}\mu\omega$, ut $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\alpha$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\omega$.

S. [$\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\omega$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha\tau\omicron$.

D. [$\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\delta\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha\sigma\delta\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\sigma\delta\omega$.

P. [$\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha\sigma\theta\epsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha\tau\omicron$.

PRÆTERITUM PERFECTUM

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi assumendo Characteristicam Aoristi secundi: ut a $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$ fit $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$: a $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\alpha\chi\alpha$, $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\alpha\gamma\alpha$: a $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\delta\alpha$: nam Aoristi secundi sunt $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\tau\alpha\gamma\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\delta\omicron\nu$.

In sexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\kappa\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\alpha$: quanquam hoc tempus, ut & Aoristus secundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a $\sigma\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\alpha$, $\sigma\acute{\epsilon}\tau\epsilon\lambda\alpha$: a $\mu\acute{\epsilon}\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\kappa\alpha$, $\mu\acute{\epsilon}\mu\epsilon\lambda\alpha$, unde $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\lambda\alpha$: a $\delta\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$, $\delta\acute{\epsilon}\delta\eta\alpha$: a $\nu\acute{\epsilon}\nu\acute{\iota}\kappa\eta\kappa\alpha$, $\nu\acute{\epsilon}\nu\eta\kappa\alpha$.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\alpha$ a $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\kappa\alpha$: $\mu\acute{\epsilon}\mu\alpha$ a $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\kappa\alpha$: unde participia $\gamma\epsilon\gamma\alpha\acute{\iota}\varsigma$, & $\gamma\epsilon\gamma\omega\acute{\iota}\varsigma$: $\mu\epsilon\mu\alpha\acute{\iota}\varsigma$, & $\mu\epsilon\mu\omega\acute{\iota}\varsigma$.

REGULÆ.

Penultima Præteriti Medii est eadem, quæ Perfecti Activi, ut $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\acute{\sigma}\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$.

EXCEPTIO.

Disyllaba, quæ habent ϵ & in penultima Futuri, mutant ϵ in $\omicron$ in penultima Præteriti Medii: ut $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, $\lambda\acute{\epsilon}\zeta\omega$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\omicron\chi\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\omicron\gamma\kappa$.

Penultima præsentis Activi α mutatur in η , ut δάλλω, ἀδάλλα, germino; α tamen aliquando servatur, ut ψάλλω, ἱψαλα, cano: ϵ in $\omicron$, ut πείδω, πέποιθα, persuadeo: α in η , ut φαίνω, πέφηνα, appareo; μαίνω, μωμήναι, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in dissyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέβοθα, ut colligitur ex derivatis, βολή, jactus, ἐκβέλος, longe jaculans, &c.

Cum χ vel ϕ est Characteristica thematis, idem est Præteritum Activum, & Medium: ut λέγραφα, α γράφω, scribo: σέτρυχαί, α τρύχω, attero.

PRÆTERITUM PLUSQUAMPERFECTUM

Formatur à Præterito, mutando α in $\epsilon\upsilon$, & præponendo ϵ , si Verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida: ut σέτυπα, ἐτέτυπεν: ut in voce Activa.

OBSERVATIO

IN MODOS RELIQUOS.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Passivo, sic & in Medio pendent ab Indicativo, similia tempora a suis similibus.

Aoristus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐνυδάμην, τύψαι, τυδάμην, τυψασθαι, τυψάμεν &c.

OPTATIVUS habet Futurum secundum, quod in secundis, & tertiis personis differt ab Aoristo secundo tantum accentu: nam Aorist. τυπόιμην, τύποις: Futur. τυπείμην, τυποῖς.

INFINITIVUS habet Aoristum secundum in ἴσθαι: Futurum vero secundum in ἔσθαι: ut τυπέσθαι, τυπῆσθαι.

PAR-

PARTICIPIUM Aoristum secundum in ὄμεν⊙, Futurum secundum in ὕμεν⊙.

Masculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Fæminina ad secundam: excepto Præterito perfecto, cujus masculinum, & neutrum est Quintæ simplicium, Fæmininum secundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce

ACTIVA, PASSIVA, MEDIA.

MODUS INDICATIVUS.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἔτρεπόμην	ἔτρεπόμην
Aoristus 2.	ἔτραπον	ἔτράπην	ἔτραπόμην
Futur. 2.	τραπήω	τραπήσομαι	τραπήμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρέψήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	ἔτρεψα	ἔτρέψην	ἔτρέψαμην
Perfect.	τέτρερα	τέτραμαι	τέταρα
Plusquam.	ἔτετρέφην	ἔτετράμην	ἔτετρόπην
Paulo post F.		τετράψομαι	

MODUS IMPERATIVUS.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Aoristus 2.	τράπε	τράπῃ	τραπή
Aoristus 1.	τρέψον	τρέψῃ	τρέψαι
Perf. & plusq.	τέτρεφε	τέτραψαι	τετράπῃ

MODUS OPTATIVUS.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεπόιμην
Aoristus 2.	τράποιμι	τραπήν	τραποίμην
Futur. 2.	τραποίμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθισοίμην	τρέψοιμην
Aoristus 1.	τρέψαιμι	τρεφδεῖν	πρέψαιμην
Perf. & plusq.	πετρέφοιμι	πετραμμένος εἶην	πετρόποιμι
Paulo post F.		πετραφοίμην	

MODUS SUBJUNCTIVUS.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπῶ	τραπόμαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεφῶ	τρέψομαι
Perf. & plusq.	πετρέψω	πετραμμένος ὦ	πετρόψω

MODUS INFINITIVUS.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπεῖν	τραπῶναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσοσθαι	τραπέσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθισέσθαι	τρέψέσθαι
Aoristus 1.	τρέψαι	τρεφῶναι	τρέψασθαι
Perf. & plusq.	πετρέψιναι	πετραφῶναι	πετροπέναι
Paulo post F.		πετραφέσθαι	

PARTICIPIIUM.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τράπων	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπών	τραπήσόμενος	τραπόμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθισόμενος	τρέψόμενος
Aoristus 1.	τρέψας	τρεφείς	τρέψάμενος
Perf. & plusq.	πετρεπώς	πετραμμένος	πετροπώς
Paulo post F.		πετραψόμενος	

EXEM-

EXEMPLA VERBORUM BARYTONORUM.

PRIMÆ CONJUGATIONIS.

α

Τρέπω, *verto*.βλέπω, *aspicio*.πέμπω, *mitto*.λείπω, *relinquo*.λάμπω, *luceo*.μέλω, *canto*.λείπω, *exuo*.θάλλω, *foveo*.δρέπω, *colligo*.ἐρέπω, *evertō*.ρέπω, *inclino*.

β

θλίβω, *premo*.σίλω, *splendo*.ἀμείβω, *commuto*.σίβω, *colo*.φέρβω, *pasco*.πρίβω, *tero*.ρίμβω, *in gyrum ago*.

γ

τύφω, *inflammo*.νήφω, *vigilo*.γλείφω, *ungo*.σρέφω, *verto*.γλάφω, *cauo*.γλύφω, *fodio*.δέφω, *excorio*.ἐρέφω, *tego*.

πτ

ρίπτω, *projicio*.κλέπτω, *furor*.κόπτω, *cedo*.νίπτω, *lauo*.κάμπω, *flecto*.θρύπτω, *frango*.κύπτω, *incurvo*.δώπτω, *assentor*.φαλίπτω, *desipio*.χαλίπτω, *evertō*.χείμπω, *admoneo*.δάπτω, *uro*.δρύπτω, *lacero*.ἐρέπτω, *edo*.κολάπτω, *tundo*.ὀκόπτω, *vello*.

SECUNDÆ.

λήγω, liquefacio.
 κρίνω, pectine pulso.
 ἵκω, venio.
 βρῦχω, mordeo.
 δίκω, jacio.

διώκω, persequor.
 ἱρέκω, frango.
 ἱρύκω, contineo.
 πέκω, pecto.

πνίγω, strangulo.
 οἶγω, aperio.
 λήγω, cesso.
 δῖγω, tango.
 τέγω, tingo.
 φρύγω, torreo.
 ἀμείλω, mulgeo.
 ἱράλω, rueto.

ελέγω, uro.
 δάλω, mulceo.
 δήγω, acuo.
 φλέγω, uro.
 σφίγγω, stringo.
 ἐνώγω, jubeo.
 ἱρέγω, porrigo.

νήχω, nato.
 σάχω, struo.
 βρύχω, strideo.
 ἀρχω, impero.
 ἐλέγχω, arguo.

βρέχω, madefacio.
 βράχω, sono.
 βρόχω, sorbeo.
 ῥέχω, sterto.
 ῥάχω, dentibus fremo.

TERTIÆ.

δέδω, timeo.
 μείδω, impeto.
 αἶδω, cano.
 σένδω, comedo.

ἄρδω, irrigo.
 ἐρείδω, figo.
 πέρδω, pedo.

κάδω, abscondo.
 κλώθω, glomero.
 λήθω, celo.
 τέθω, persuadeo.
 φλεγέθω, c nuro.
 τέρω, rasio.

βεῖδω, sum gravis.
 ἐρέδω, lacerasso.
 κνήδω, scalpo.
 αῖδω, uro.
 πρήδω, inflammo.

QUAR-

QUARTÆ.

σσ, ττ

ρήσσω, att. ττω, frango.
 νύσσω, att. νύττω, pungo.
 πάσσω, att. ττω, inspergo.
 φινάσσω, att. ττω, quatio.
 μαλάσσω, att. ττω, mollio.
 ἀμύσσω, att. ττω, laceio.
 θάψω, att. ττω, sedeo.
 θωύσσω, att. ττω, clamo.
 φλανύσσω, att. ττω, garrio.

φράσσω, att. ττω, munio.
 φυλάσσω, att. ττω, custodio.
 χαράσσω, att. ττω, sculpo.
 ἀράσσω, att. ττω, amputo.
 ἐλίσσω, att. ττω, volvo.
 ὀδύσσω, att. ττω, irascor.
 πράσσω, att. ττω, ago.
 ῥάσσω, v. ττω, allido.

ζ

ῥαβδίζω, virgis cædo.
 αὐλίζω, in aula versor.
 αὐγάζω, illucesco.
 κοιμίζω, fero.
 κπίζω, condo.
 νομίζω, existimo.
 θαμιζω, frequento.
 θαμάζω, miror.
 θερίζω, meto.
 θεσπίζω, vaticinor.

θωμιζω, flagris cædo.
 φαντάζω, apparere facio.
 φλάζω, stulte loquor.
 φλογίζω, inflammo.
 φροντίζω, curo.
 χωρίζω, separo.
 βαλλίζω, tripudio.
 οἰνίζω, vinum emo vel sapio.
 ὀργίζω, ad iram excito.

QUINTÆ.

λ

πίλλω, vellico.
 θάλλω, tireo.
 ἀγγέλλω, nuncio.
 ἰάλλω, emitto.
 ἀσχάλλω, mæreo.
 σφάλλω, supplantō.

βδέλλω, mulgeo.
 κωπίλλω, fabulor.
 ὀφέλλω, adjuvo.
 αἰχάλλω, blandior.
 πάλλω, vibro.

μ

βρίμω, fremo.
 γίμω, plenus sum.

δίμω, adifico.

ῥαίνω, perfundo.
 αῤαίνω, sicco.
 ἀμύνω, auxilior.
 κλύνω, inclino.
 τείνω, tendo.
 λαχαίνω, fodio.
 παρσύνω, fiduciam affero.
 θαυμάζω, admiror.
 δαίνω, serio.

θερμαίνω, calefacio.
 φαυλύνω, splendidum reddo.
 φένω, interficio.
 χλαίνω, tepefacio.
 χραίνω, coloro.
 διαίνω, madesfacio.
 κραίνω, perficio.
 ὀνομαίνω, nomino.

τείρω, vexo.
 μέρω, divido.
 θέρω, calefacio.
 πείρω, transadigo.
 φθείρω, corrumpo.
 φύρω, misceo.

ἐγείρω, excito.
 κείρω, tondeo.
 οἰκτείρω, commiseror.
 ἀδύρω, ludo.
 ππείρω, sternuto.
 σαίρω, scopis purgo.

S E X T Æ.

ω purum.

χρίω, ungo.
 κωλύω, prohibeo.
 λύω, solvo.
 φθίω, labefacto.
 πορύω, pinso.
 χλίω, deliciis frango.
 ἀφύω, haurio.
 κρύω, germino.

σθεύω, contendo.
 ἀνύω, perficio.
 κηλίω, volvo.
 ὀδῶ, iter facio.
 κελῶ, jubeo.
 κολέω, amputo.
 σπράύω, frango.

DE CONJUGATIONIBUS CIRCUMFLEXORUM.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποίεω, ποιῶ.

Nascuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in εῶ, αῖα, ῖω: unde tres sunt Conjugationes Circumflexorum.

Di-

Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales α , ϵ , o , proxime præcedentes ω Præsentis.

Prima.

Præf.	Fut.	Præt.
$\acute{\epsilon}\omega$	$\acute{\eta}\sigma\omega$	$\eta\chi\alpha$

Secunda.

$\acute{o}\omega$	$\acute{\omicron}\sigma\omega$	$\omicron\chi\alpha$
-------------------	--------------------------------	----------------------

Tertia.

$\acute{\omicron}\omega$	$\acute{\omega}\sigma\omega$	$\omega\chi\alpha$
--------------------------	------------------------------	--------------------

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.

Carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

PRIMÆ CONJUGATIONIS CONTRACTIO.

1. $\epsilon\epsilon$ contrahitur in $\epsilon\epsilon$
2. $\epsilon\sigma$ in $\epsilon\sigma$
3. Si post ϵ sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ϵ .

VERBUM CIRCUMFLEXUM
EX PRIMA CONJUGATIONE
VOCIS ACTIVÆ
MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [ποιῶ, ποιῶν : ποιῆς, ποιῆς : ποιῆν : ποιῇ. *Facio.*
D. [ποιέσθον, ποιεῖσθον : ποιέσθον, ποιεῖσθον.
P. [ποιέμεν, ποιῶμεν : ποιέετε, ποιεῖτε, ποιέμεσι, ποιῶσι.

Imperfectum.

- S. [ἐποιῶν, ὤν : ἐποιῆς, ἔς : ἐποιῆς, ἐ.
D. [ἐποιέσθον, ἐπὶσθον : ἐποιεῖσθον, ἐπὶσθον.
P. [ἐποιέμεν, ἔμεν : ἐποιέετε, εἴτε : ἐποιέον, ὤν.

Fut. I. ποιήσω. Aor. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα.
Plusq. perf. ἐπεποίηκα; ad normam Barytonorum &
hic, & in reliquis Modis.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- S. [ποίεε, ποίεε : ποιεέσθω, ποιεῖσθω.
D. [ποιέσθον, ποιεῖσθον : ποιεέσθων, ποιεῖσθων.
P. [ποιέετε; ποιεῖτε : ποιεέτωσαν, ποιεῖτωσαν.

Aor. I. ποιήσθον. Præt. perf. & plusq. πεποίηκ.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

εἶδε, utinam

- S. [ποίεομαι, οἶμι : ποίεοις, οἶς : ποίεοις, οἶ.
D. [ποίεοίμην, οἶσθον : ποίεοίμην, οἶσθον.
P. [ποίεοίμεν, οἶμεν : ποίεοίτε, οἶτε : ποίεοίμεν, οἶεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

- S. [ποιῶν, ποιῶνς, ποιῶν.
 D. [ποιῶντων, ποιῶντων.
 P. [ποιῶμεν, ποιῶντε, ποιῶσιν.

Inflexio Dorica.

- S. [ποιῶν, ποιῶνς, ποιῶν.
 D. [ποιῶντων, ποιῶντων.
 P. [ποιῶμεν, ποιῶντε, ποιῶσιν.
 Fut. I. ποιήσοιμι. Aor. I. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσῃ.
 Præt. Perf. πεποιήκοιμι.

*MODUS SUBJUNCTIVUS.**Præfens, & Imperfectum.*

- ἰάν, cum
 S. [ποιῶν, ὦ: ποιῶνς, ἤς: ποιῶν, ἤ.
 D. [ποιῶντων, ἦτων: ποιῶντων, ἦτων.
 P. [ποιῶμεν, ὦμεν, ποιῶντε, ἦτε: ποιῶσι, ὦσι.
 Aor. I. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

MODUS INFINITIVUS.

- Præf. & Imperf. ποιῶν, ποιῶν.
 Fut. I. ποιήσων.
 Aor. I. ποιήσαι.
 Præt. perf. πεποιήκων.

*PARTICIPIIUM.**Præfens, & Imperfectum.*

- M. [ὁ ποιῶν, ὦν: τῷ ποιῶντος, ὦντος.
 F. [ἡ ποιῶσα, ὤσα: τῇ ποιῶσας, ὤσας.
 N. [τὸ ποιῶν, ὦν: τῷ ποιῶντος, ὦντος.
 Fut. I. ὁ ποιήσων. Aor. I. ὁ ποιήσας.
 Præt. perf. ὁ πεποιήκων.

VOCIS PASSIVÆ
MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [ποίεομαι, ἔμμε : ποίειν, ᾧ : ποιεῖσθαι, εἶται.
D. [ποιεόμενον, ἑμμενον : ποιεέσθον, εἶσθον : ποιεέσθιν, εἶσθιν.
P. [ποιεόμενα, ἑμμενα : ποιεέσθεις, εἶσθεις, ποιέονται, ἔνται.

Imperfectum.

- S. [ἐποίεον, ἑμμεν : ἐποίειν, ᾧ : ἐποιεῖσθαι, εἶτο.
D. [ἐποιέμενον, ἑμμενον : ἐποιεέσθον, εἶσθον : ἐποιεέσθιν, εἶσθιν.
P. [ἐποιέμενα, ἑμμενα : ἐποιεέσθεις, εἶσθεις : ἐποιέοντο, ἔντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Plusq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo post Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποίησθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- S. [ποίειν, ᾧ : ποιεέσθιν, εἶσθιν.
D. [ποιεέσθον, εἶσθον : ποιεέσθιν, εἶσθιν.
P. [ποιεέσθεις, εἶσθεις : ποιεέσθισαν, εἶσθισαν.

Perf. & plusq. πεποίησα. Aor. 1. ποιήθητι.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperf.

εἴθε, utinam

- S. [ποιεοίμην, οἴμην : ποιέοιο, οἶο : ποιέοιτο, οἶτο.
D. [ποιεοίμεθον, οἴμεθα : ποιέοισθον, οἶσθον : ποιεοίσθην, οἶσθην.
P. [ποιεοίμεθα : οἴμεθα : ποιέοισθεις, οἶσθεις : ποιέοιντο, οἶντο.

Per-

Perfectum, & Plusquam perfectum.

S. [πεποιήμεν, ἦσθ, ἦτο.

D. [πεποιήμεθον, ἦσθον, ἦσθην.

P. [πεποιήμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Paulo post Fut. πεποιησοίμεν. Aor. 1. ποιηθείη.

Fut. 1. ποιηθισοίμεν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

ἐάν, cum

S. [ποιέωμαι, ὦμαι, ποιέη, ἢ: ποιέηται, ἦται.

D. [ποιέωμεθον, ὦμεθον: ποιέησθον, ἦσθον: ποιέησθον, ἦσθον.

P. [ποιέωμεθα, ὦμεθα: ποιέησθε, ἦσθε: ποιέωνται, ὦνται.

Perf. & Plusq. perf.

S. [πεποιώμαι, ἦ, ἦται.

D. [πεποιώμεθον, ἦσθον, ἦσθον.

P. [πεποιώμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Aor. 1. ποιηθῶ.

MODUS INFINITIVUS.

Præf. & Imperf. ποιέσθαι, ποιεῖσθαι.

Perf. & Plusq. πεποιήσθαι.

Paulo post Fut. πεποιήσεσθαι.

Aor. 1. ποιηθήναι.

Fut. 1. ποιηθήσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Præfens, & Imperfectum.

M. [ὁ ποιούμενος, ἕμενος: τῷ ποιούμενῳ, ἕμένῳ.

F. [ἡ ποιούμενη, ἕμένη: τῇ ποιούμενῃ, ἕμένῃ.

N. [τὸ ποιούμενον, ἕμενον: τῷ ποιούμενῳ, ἕμένῳ.

Perf. & plusq. πεποιημένος. Paulo post Fut. πεποιησόμενος.

Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθισόμενος.

VOCIS MEDIÆ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem in voce Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. I.

Indic. ποιήσομαι.

Optat. ποιησόμενην.

Infini. ποιήσεσθαι.

Partic. ποιησόμενθ'.

Aor. I.

Indicat. ἐποίησάμην.

Imper. ποιήσαι.

Optat. ποιησαίμην.

Subjun. ποιήσωμαι.

Infini. ποιήσασθαι.

Particip. ποιησάμενθ'.

OBSERVATIO.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ῥσω, & ῖσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλήω voco; Fut. καλήσω & καλίσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, sapio; φορέω, gesto; κορέω, satio; τελέω, perficio; πορεύω, laboro; & alia.

Dissyllaba formant Futurum in ῥσω: ut χέω, fundo; Fut. χέσω. Sic ρέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Dissyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis Præsentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομαι, πλέοσι; non πλώ, πλώμαι, πλώσι.

Contrahitur tamen Præsens Infinitivi, ut πλέειν, πλεῖν; τρέειν, τρεῖν; πνέειν, πνεῖν; ρέειν, ρεῖν. Reperitur & Participii Præsens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλέω a φιλέω, amo: Aorist. 2. ἐφίλον: Futur. 2. φιλήσω: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa. Dissyllaba verò nunquam habent, præter χέω (quod tamen inusitatum in Præsentis) cujus Aor. 2. ἔχον.

SE-

SECUNDÆ CONJUGATIONIS CONTRACTIO.

1. Si post α sequitur o , vel ω , fit contractio in ω .
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α ; nisi sequitur oi , vel ou : nam tunc fit contractio in ω .
3. Sicubi reperitur i , subscibitur, $υ$ vero abjicitur.

VERBUM CIRCUMFLEXUM
EX SECUNDÆ CONJUGATIONE
VOCIS ACTIVÆ
MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [βοᾶν, βοῶ: βοᾶεις, βοᾶς: βοᾶει, βοᾶ. Clamo.
D. [βοᾶτον, βοᾶτον: βοᾶετον, βοᾶτον.
P. [βοᾶμεν, βοᾶμεν: βοᾶσθε, βοᾶτε: βοᾶνσι, βοᾶσι.

Imperfectum.

- S. [ἐβοᾶον, ὦν: ἐβοᾶες, ας: ἐβοᾶε, α.
D. [ἐβοᾶετον, ᾶτον: ἐβοᾶετον, ᾶτων.
P. [ἐβοᾶμεν, ὦμεν: ἐβοᾶτε, ᾶτε: ἐβοᾶον, ὦν.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Plusq. perf. ἐβεβόηκεν.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- S. [βοᾶε, βοᾶ: βοᾶέτω, βοᾶτω.
D. [βοᾶετον, βοᾶτον: βοᾶέτων, βοᾶτων,
P. [βοᾶτε, βοᾶτε, βοᾶέσσαν, βοᾶτωσαν.

Aor. 1. βόησον. Perf. & plusq. perf. βεβόηκε.

MODUS OPTATIVUS.

Præf. & Imperf.

εἶδε, utinam

S. [βοάοιμι, ὦμι : βοάοις, ὦς : βοάοι, ὦ.

D. [βοάοιστον, ὦτον : βοάοιπν, ὦπν.

P. [βοάοιμεν, ὦμεν : βοάοιτε, ὦτε : βοάοιεν, ὦεν.

Inflexio Attica.

S. [βοῶλω, βοῶνς, βοῶη.

D. [βοῶλῶτον, βοῶήπν.

P. [βοῶώμεν, βοῶήτε, βοῶήσαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι Aor. Æol. βοήσεα.

Perf. & plusq. βεβοήκοιμι.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἰάν, cum

S. [βοῶω, ὦ : βοῶης, ὦς : βοῶη, ὦ.

D. [βοῶήτον, ὦτον : βοῶήπν, ὦπν.

P. [βοῶώμεν, ὦμεν : βοῶήτε, ὦτε : βοῶώσι, ὦσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & plusq. βεβοήκω.

MODUS INFINITIVUS.

Præf. & Imperf. βοᾶν, βοῶν.

Fut. 1. βοήσιν.

Aor. 1. βοήσαι.

Perf. & plusq. perf. βεβοήκεναι.

PARTICIPIIUM.

Præfens, & Imperfecti.

M. [ὁ βοῶν, ὢν : τῷ βοῶντος, ὢντος.

F. [ἡ βοῶσα, ὡσα : τῆς βοῶσης, ὡσης.

N. [τὸ βοῶν, ὢν : τοῦ βοῶντος, ὢντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Perf. & plusq. βεβόηκώς.

VOCIS PASSIVÆ

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

S. [βοῶμαι, ὦμαι : βοῶ, ᾶ : βοᾷται, ᾶται.

D. [βοῶμεθον, ὦμεθον : βοᾷσθον, ᾡσθον : βοᾷσθων, ᾡσθων.

P. [βοῶμεθια, ὦμεθια : βοᾷσθιε, ᾡσθιε : βοῶνται, ὦνται.

Imperfectum.

S. [ἔβοῶμην, ὥμην : ἔβοῶς, ὦ : ἔβοᾷτο, ᾡτο.

D. [ἔβοῶμεθον, ὥμεθον : ἔβοᾷσθον, ᾡσθον : ἔβοᾷσθην, ᾡσθην.

P. [ἔβοῶμεθια, ὥμεθια : ἔβοᾷσθιε, ᾡσθιε : ἔβοῶντο, ὦντο.

Perf. βεβόημαι. Plusq. perf. ἐβεβόημην. Paulo post Fut. βεβόησομαι. Aor. 1. ἐβόηθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

S. [βοᾷς, ὦ : βοᾷσθι, ᾡσθι.

D. [βοᾷσθον, ᾡσθον : βοᾷσθιν, ᾡσθιν.

P. [βοᾷσθιε, ᾡσθιε : βοᾷσθισαν, ᾡσθισαν.

Perf. & plusq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθηθι.

MODUS OPTATIVUS.

Præf. & Imperf.

εἴθε, utinam

- S. [βοαοίμην, ῥίμην : βοάωτο, ῥο : βοάωτο, ῥτο.
 D. [βοαώμεδον, ῥμέδον : βοάοισδον, ῥσδον : βοαήσδω, ῥσδω.
 P. [βοαοίμεθα, ῥμέθα : βοάεσθε, ῥσθε : βοάοιντο, ῥντο.

Perf. & Plusq. perf.

- S. [βεβοῆμην, βεβοῆο, βεβοῆτο.
 D. [βεβοῆμεδον, βεβοῆσδον, βεβοῆσθην.
 P. [βεβοῆμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.
 Paulo post Fut. βεβοήσοίμην. Aor. 1. βοηδέην.
 Fut. 1. βοηθήσοίμην.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

εἰάν, cum

- S. [βοάωμαι, ῥμαι : βοάη, ᾶ : βοάηται, ᾶται.
 D. [βοαώμεδον, ῥμέδον : βοάησδον, ᾶσδον : βοάησδον, ᾶσδον.
 P. [βοαώμεθα, ῥμέθα : βοάησθε, ᾶσθε : βοάωνται, ῶνται.

Perfectum, & Plusquam perfectum.

- S. [βεβοῶμαι, βεβοῶ, βεβοῶται.
 D. [βεβοῶμεδον, βεβοῶσδον, βεβοῶσθην.
 P. [βεβοῶμεθα, βεβοῶσθε, βεβοῶνται.
 Aor. 1. βοηθῶ.

MODUS INFINITIVUS.

Præf. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾷσθαι.

Perf. & plusq. perf. βεβοῆσθαι.

Paulo post Fut. βεβοήσεσθαι.

Aoristus 1. βοηθῆναι.

Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Præfens, & Imperfectum.

M. [ὁ βοσκόμενος, ὠμένοσ : τῷ βοσκομένῳ, ὠμένῳ.

F. [ἡ βοσκομένη, ὠμένη : τῆς βοσκομένης, ὠμένης.

N. [τὸ βοσκόμενον, ὠμένοσ : τῷ βοσκομένῳ, ὠμένῳ.

Perf. & plusq. βεβησμένῳ. Paulo post Fut. βεβησόμενῳ. Aor. 1. βηθείς, Fut. 1. βηθήσόμενῳ.

VOCIS MEDIÆ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem, atque Passiva: Reliqua ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. βήσομαι.

Optat. βήσοίμην.

Infinit. βήσασθαι.

Partic. βησόμενῳ.

Aorist. 1.

Indicat. ἐβησάμην.

Imperat. βήσαι.

Optat. βήσοίμην.

Subjun. βήσωμαι.

Infinit. βήσασθαι.

Particip. βησάμενῳ.

OBSERVATIO.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in αῖω, Præt. in ακα : præsertim habentia ε, vel ι, ante αω : ut ἰάω, fino, ἰάσω, εἶακα : κοτιάω, laboro, κοτιάσω, κεκοπίακα : plurima habentia λ, vel ρ ante αω : ut γιλάω rideo, γιλάσω, γιγίλακα : δράω facio, δράσω, δέδρακα.

His adde διχάω judico: διφάω quæro: θλάω tundo: μάω, & μαίμáω, vehementer cupio: ράω fluo: πάω possideo: πάω, vel λο: πάλáω, suffero: φθάω prævenio: φλάω tundo: & alia.

I

Hæc

Hæc tamen καίν, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλεύσω.

Quædam etiam utramque habent terminationem in άσω, & ήσω, ut περάω, tranſeri, περάσω, & περήσω; πειράω, conor, πειράσω, & περήσω.

Attici contrahunt αις in ης, αι in η, & αν in ην, in his quatuor: ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῆν, vivo; πανῶ, νῆς, νῆ, νῆν, esurio: διψῶ, ης, η, ην, sitio; χρῶμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αι in ης ubique: Ἄεoles vertunt in Infinito ἄν in αῖς, ut γελᾷς pro γελᾶν.

Jones post factam contractionem in ω præponunt ι, ut µενώµενος, pro µενώµενος, memorans. Poetæ præponunt ο, si præcedens syllaba sit brevis, ut καρηκοµούοντες, pro καρηκοµώντες, caput comatum habentes; si autem sit longa, præponunt ω, ut πειρώοντες, pro πειρώντες, tentantes. Aliquando postponunt ο, ut µνῶµαι, pro µνῶμαι, recorder. Nonnunquam geminant α, ut ἐλάαν, pro ἐλᾶν, incitare; τιμάσθαι, pro τιᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non desinat in ω purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut α τιµῶ, quod α τιµάω honoro, Aor. 2. ἐτιµον. Fut. 1. τιµῶ. Præt. Med. σέτιµα. Non reperitur tamen vel post hujusmodi contractionem in dissyllabis, præter σπάω, σπῶ, cujus Aor. 2. ἔσπον.

TERTIÆ CONJUGATIONIS CONTRACTIO.

1. Si post ο sequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. post ο sequitur ε, vel ο, vel υ, fit contractio in υ.
3. Si post ο sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: nisi in infinitivo, qui contrahitur in υν.

VERBUM CIRCUMFLEXUM EX TERTIA CONJUGATIONE VOCIS ACTIVE MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

S. [χρυσάω, ᾶ: χρυσάεις, οῖς: χρυσάει, οῖ.

D. [χρυσάετον, ἔτον, χρυσάεπον, ἔπον.

P. [χρυσάοµεν, ἔµεν: χρυσάετε, ἔτε: χρυσάουσι, ἔσι.

Im-

Imperfectum.

- S. [ἐχρύσσον, υν : ἐχρύσσοις, υς : ἐχρύσσει, υ.
 D. [ἐχρύσσοτον, ὅτον : ἐχρύσσοιτων, ὅτλω.
 P. [ἐχρύσσομεν, ὅμεν : ἐχρύσσοτε, ὅτε : ἐχρύσσουν, υν.

Fut. 1. χρύσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
 Plusf. perf. ἐκεχρύσanken.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- S. [χρύσσε, υ : χρύσσειτω, ὅτω.
 D. [χρύσσοτον, ὅτον : χρύσσοιτων, ὅτλω.
 P. [χρύσσοτε, ὅτε : χρύσσοιψαν, ὅτψαν.

Aor. 1. χρύσσω. Perf. & plusq. Perf. κεχρύσωκε.

MODUS OPTATIVUS

Præf. & Imperf.

εἶδε, utinam

- S. [χρυσόοιμι, ὀίμι : χρυσόοις, οἷς : χρυσόοι, οἶ.
 D. [χρυσόοιτον, ὀίτον : χρυσόοιτλω, οἷτλω.
 P. [χρυσόοιμεν, ὀίμεν : χρυσόοιτε, οἷτε : χρυσόοιεν, οἷεν.

Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol.
 χρυσώσηα. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκοιμι.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperf.

εἰάν, cum

- S. [χρυσώω, ὦ : χρυσώωις, οἷς : χρυσώωι, οἶ.
 D. [χρυσώωιτον, ὦιτον : χρυσώωιττω, ὦιττω.
 P. [χρυσώωιμεν, ὦιμεν : χρυσώωιτε, ὦιτε : χρυσώωισι, ὦισι.

Aor. 1. χρυσώω. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώωω.

MODUS INFINITIVUS.

Præf. & Imperf. χρυσῶν, χρυσῶν.

Fut. 1. χρυσώσθην.

Aor. 1. χρυσῶσαι.

Perf. & plusq. κεχρυσώκηναι.

PARTICIPIIUM.

Præfens, & Imperfectum.

M. [ὁ χρυσῶν, ὢν : τῷ χρυσῶντος, ὄντις.

F. [ἡ χρυσῶσα, ὤσα : τῆς χρυσῶσης, ὤσης.

N. [τὸ χρυσῶν, ὄν : τῷ χρυσῶντος, ὄντις.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκως.

VOCIS PASSIVÆ.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

S. [χρυσόμαι, ἔμαι : χρυσή, οἷ : χρυσέσται, ἔσται.

D. [χρυσόμενον, ἔμενον : χρυσέσθον, ἔσθον, χρυσέσθον, ἔσθον.

P. [χρυσόμεθα, ἔμεθα : χρυσέσθι, ἔσθι : χρυσόνται, ἔνται.

Imperfectum.

S. [ἰχρυσόμην, ἔμην : ἰχρυσέ, σῶ : ἰχρυσέσθην, ἔσθην.

D. [ἰχρυσόμενον, ἔμεθον : ἰχρυσέσθον, ἔσθον : ἰχρυσό-
[σθην, ἔσθην.

P. [ἰχρυσόμεθα, ἔμεθα : ἰχρυσέσθι, ἔσθι : ἰχρυσόσθην, ἔσθην.

Perf. κεχρυσώμαι. Plusq. perf. ἐκεχρυσώμην.

Paulo post Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἰχρυσώθην.

Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- S. [χρυσόν, ῥ: χρυσόσθιν, ῥσθιν.
 D. [χρυσόσθινον, ῥσθινον: χρυσόσθινον, ῥσθινον.
 P. [χρυσόσθινε, ῥσθινε: χρυσόσθινσθε, ῥσθινσθε.

Perf. & plusq. κεχρυσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

ἔθι, utinam

- S. [χρυσοίμεν, οίμεν: χρυσόοιο, οἶο: χρυσόοιτο, οἶτο.
 D. [χρυσοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθιν, οἶσθιν: χρυσοί-
 σθιν, οἶσθιν.
 P. [χρυσοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οἶσθε, χρυσόοιτο,
 οἶτο.

Perfect. & Plusquam.

- S. [κεχρυσώμεν, κεχρυσῶ, κεχρυσῶτο.
 D. [κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθιν, κεχρυσῶσθιν.
 P. [κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶντο.

Paulo post Fut. κεχρυσωσοίμεν. Aor. 1. χρυσωθήμεν.
 Fut. 1. χρυσωθήσοίμεν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfect.

ἰάν, cum

- S. [χρυσώμαι, ῥμαι: χρυσῶ, οἶ: χρυσώηται, ῥται.
 D. [χρυσώμεθον, ῥμεθον: χρυσῶσθιν, ῥσθιν: χρυσώσθιν,
 ῥσθιν.
 P. [χρυσώμεθα, ῥμεθα: χρυσῶσθε, ῥσθε: χρυσώηται,
 ῥται.

Perfect. & Plusquam.

- S. [κεχρυσάμαι, κεχρυσῆ, κεχρυσῆται.
 D. [κεχρυσάμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
 P. [κεχρυσάμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.
 Aor. 1. χρυσωθείν.

MODUS INFINITIVUS.

- Præf. & Imperf. χρυσοῦσθαι, χρυσῖσθαι.
 Perf. & plusq. κεχρυσάσθαι
 Paulo post Fut. κεχρυσώσεσθαι.
 Aor. 1. χρυσωθείναι.
 Fut. 1. χρυσωθείσθαι.

PARTICIPIIUM.

Præfens, & Imperfectum.

- M. [ὁ χρυσοῦμεν, ἡμεν : τ χρυσοῦμεν, ἡμεν.
 F. [ἡ χρυσομένη, ἡμεν : α χρυσομένης, ἡμεν.
 N. [τὸ χρυσοῦμενον, ἡμενον : α χρυσομένη, ἡμεν.
 Perf. & plusq. κεχρυσάμενος. Paulo post Fut. κεχρυσώ-
 σόμεν. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθείσόμεν.

VOCIS MEDIÆ.

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadem in voce Me-
 dia, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Me-
 dia Barytona.

Fut. 1.

- Indic. χρυσώσομαι.
 Oprat. χρυσώσοίμην.
 Infinit. χρυσώσεσθαι.
 Partic. χρυσώσόμεν.

Aor. 1.

- Indicat. ἐχρυσώσάμην.
 Imper. χρύσασαι.
 Oprat. χρυσώσάμην.
 Subjun. χρυσώσωμαι.
 Infinit. χρυσώσασθαι.
 Partic. χουσώσάμεν.

OBSERVATIO.

Verba in *ὦω*, a Nomine derivata mutant in Futuro o in *ω* : ut *δηλώω*, *δηλώσω*, manifesto, a *δηλῶ* manifestus: cætera fere retinent o : ut *ἀρώω*, *ἀρώσω*, aro. At *δῶω*, *δῶσω*, do.

Aoritus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

/ E X E M P L A

PRIMÆ CONJUGATIONIS

CIRCUMFLEXORUM

in *ῖω*.

κινέω, moveo.
κοιμέω, curam gero.
κονέω, festino, ministro.
κορέω, vervò.
κρατέω, teneo.
οιδέω, tumeo.
οικέω, habito.
ὀκνέω, cunct.r.
αἰνέω, laudo.
ροφέω, exhaurio.
θαρρέω, confido.
θεωρέω, specto.
θυλλέω, murmuro.
φορέω, gesto.
φθονέω, invideo.

φλέω, nugar.
φρβέω, terreo.
φρηνέω, sapio.
αἰτέω, peto.
ἁλιπέω, pecco.
αὐθεντέω, auctoritatem usurpo.
αὐρέω, fruor.
πολέω, verto.
φρασέω, custodio.
χειροτονέω, per suffragia creo.
χωρέω, proficiscor.
βοηδέω, auxilior.
ζητέω, quæro.

SECUNDÆ.

in *ᾶω*.

κοιμάω, dormire facio.
καλεράω, proculco.
καλλᾶω, glutino.

κοιμάω, comam alo.
ὀπταέω, torreo.
ὀρμαάω, prorumpo.

αἰσπράω, *aspergo*.
 πειράω, *conor*.
 ῥικάω, *decipio*.
 κυβερνάω, *gubernō*.
 θλάω, *frango*.
 θράω, *sedeo*.
 θρυγανάω, *frico*.
 θυμιάω, *odores incendo*.
 φλάω, *contundo*.
 φλιδάω, *putresco*.
 περάω, *vendo, transeo*.

φρεστιάω, *ventito*.
 φυσάω, *sufflo*.
 χαλάω, *remitto*.
 ἡμάω, *honoro*.
 βροντάω, *tono*.
 γοάω, *gemo*.
 γράω, *comedo*.
 δαμιάω, *domo*.
 δαπανάω, *consumo*.
 ἐρωτιάω, *interrogo*.

TERTIÆ.

in *ὀω*.

κληρόω, *sorte deligo*.
 κοινόω, *communico*.
 ἑμοιόω, *assimilo*.
 αἰσιμόω, *insumo*.
 πληρόω, *impleo*.
 ῥιζόω, *stabilio*.
 χαριστόω, *gratum reddo*.
 ἀρόω, *aro*.
 δικαιοόω, *justifico*.
 ἐλευθερόω, *libero*.
 λυθρόω, *cruento*.
 λυκέω, *destruo*.
 θανατώω, *neco*.

δεμóω, *appropinquare cogo*.
 θυμόω, *ad iram provooco*.
 φανερόω, *manifesto*.
 φαρμακόω, *pharmaca misceo*.
 φιμόω, *os occludo*.
 ἀκρεβόω, *exquiro*.
 χρυσόω, *inauro*.
 θεμελιόω, *fundamentum jacio*.
 ἱρημόω, *vasto*.
 φυσióω, *inflō*.
 φραγελλόω, *flagello*.

DE CONJUGATIONIBUS VERBORUM IN *μι*.

Vocantur Verba in *μι*, propter ultimam syllabam *μι*, in quam desinunt: ut *πείθωμι*.

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in *έω*, *άω*, *ὀω*, *ύω*: unde Quatuor sunt Conjugationes Verborum in *μι*.

Habent pro Characteristica, Prima *α*: Secunda *α*: Tertia *ο*: Quarta *υ*.

Fiunt autem mutando *α* ultimam syllabam in *μι*,

VER-

vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet
 ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præ-
 ponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex est	[Propria: cum prima consonans Thema- tis, vel Tenuis loco Aspiratæ cum, bre- vi reperitur: ut		
	δίω,	πιδίω,	πίδημι, pono.
	δῶω,	διδῶω,	δίδωμι, do.
	[Impropria: cum, solum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ε, vel a Vocali: ut		
	εάω,	ισάω,	ισημι, sto.
	ῖω,	ῖῖω,	ῖημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præsenti, & Præterito Imperfecto solum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; sed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a δίω,	] format	[πίδημι, pono.
2. a εάω,		[ισημι, sto.
3. a δῶω,		[δίδωμι, do.
4. a ζῶω,		[ζῶωμι, jungo.

Multa sunt etiam sine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημι, dico: ἄλωμι, capio: γινῶμι, cognosco: & alia.

Poeta perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporalis. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι sine ulla omnino Re-

Reduplicatione ut : φίλημι a φίλῳ , ἀμῶ : γέλημι a γελῶ , video : ἰδῶδέρωμι ab ἰδῶδερῶ , libero : κλύμι , κλύῳ , audio : ἀλῶαυε ριῦθα , non tantum Poetis , sed & aliis subinde usurpata . Interdum adhibent quidem Reduplicationem , sed per ι : ut τοίῳ , τόημι , νενόημι , intelligo : πελῶ , πέλημι , πεπέλημι , perficio : πλάῳ , πλῆμι , πέδλημι , toleo . In quibusdam Verbis , loci Reduplicationis reperiuntur duas primas literas Præsentis ; ut ἀλυκτέῳ , ἀλύκωμι , ἀλαλύκωμι , in angustias redigo : ἀλάῳ , ἀλῆμι , ἀλάλῆμι , erro : ἀχῶ , ἀχῆμι , ἀκάχῆμι , arger . Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in secunda syllaba : ut ὀνέῳ , seu ὀνάῳ , ὀνῆμι , ὀνίρμι , jureq . Aliquando Reduplicatio siue per ι , siue per ε , suapte natura brevis , producitur inserto μ : ut πρᾶῳ , πρῆμι , πίμπρῆμι , combusto : πλάῳ , siue πλῆῳ , πλῆμι , πίμπλημι , impleo . Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro . Hinc δίδῶσω pro δώσω : διδράσῳ pro δρασῶ a διδράσκει fugio .

ADVERTENDA ANTE INFLEXIONEM.

Peculiarem habent inflexionem Præsens , Imperfectum , Aoristus secundus : Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum .

Destituuntur Verba in μι omni Futuro secundo , Præterito Perfecto Medio , Aoristo secundo Passivo .

Verba Quartæ Conjugationis , si Dissyllaba sunt , Futurum habent , & Aoristum secundum : si Trissyllaba , non ultra Imperfectum flectuntur . Carent etiam modo Optativo , & Conjunctivo .

INFLEXIO VERBORUM
EX QUATUOR CONJUGATIONIBUS IN μ.

VOCIS ACTIVÆ
MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- 1.S. [τίδημι, τίδης, τίδησι.
D. [τίδετον, τίδετον.
P. [τίδεμεν, τίδετε, τίδεσι, Jon. τιδέασι.
- 2.S. [ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. [ἴσατον, ἴσατον.
P. [ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
- 3.S. [δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. [δίδοτον, δίδοτον.
P. [δίδομεν, δίδοτε, δίδεσι, Jon. διδέασι.
- 4.S. [ζάγωμι, ζάγως, ζάγωσι.
D. [ζάγοτον, ζάγοτον.
P. [ζάγομεν, ζάγοτε, ζάγοσι; in usu ζάγουσι.

Imperfectum.

- 1.S. [ἐτίδω, ἐτίδης, ἐτίδη.
D. [ἐτίδετον, ἐτίδετον.
P. [ἐτίδεμεν, ἐτίδετε, ἐτίδεσαν.
- 2.S. [ἴσσω, ἴσσης, ἴσση.
D. [ἴσατον, ἴσατον.
P. [ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
- 3.S. [ἐδίδω, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. [ἐδίδοτον, ἐδίδοτον.
P. [ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδεσαν.

4.S.

- 4.S. [ἰζῶνται, ἰζῶντες, ἰζῶντο.
 D. [ἰζῶντων, ἰζῶντων.
 P. [ἰζῶμεν, ἰζῶντε, ἰζῶσαν.

Aoristus secundus.

- 1.S. [ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῆ.
 D. [ἰδέσθω, ἰδέσθω.
 P. [ἰθίμεν, ἰδίτε, ἰδίσαν.

- 2.S. [ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ.
 D. [ἰσησθῶ, ἰσησθῶ.
 P. [ἰσημεν, ἰσητε, ἰσησαν.

- 3.S. [ἰδῶν, ἰδῶς, ἰδῶ.
 D. [ἰδῶσθω, ἰδῶσθω.
 P. [ἰδομεν, ἰδοτε, ἰδοσαν.

Futurum primum.

1. ἰθήσω.
 2. ἰθήσῃ.
 3. ἰθήσῃ.

Aoristus primus.

1. ἰθήκα.
 2. ἰθήσας.
 3. ἰδῶκα.

Eur ἰθήκα, ἰδῶκα habeant κ, diximus loco suo.

Præteritum perfectum.

1. ἰθήκα: α pro η, more Bæotorum.
 2. ἰσάκα, pro ἰσηκα, ad differentiam ἰσηκα, quod est Præterit. Medium ab ἰσῆκα, sto. In Compositis tamen remanet in η, ut ἀφῆσκα.
 3. ἰδῶκα.

Præt. Plusquam perf.

1. ἰσπεδείχην.
 2. ἰσάχην.
 3. ἰδεδάχην.

MODUS IMPERATIVUS.

Præs. & Imperf.

- 1.S. [τίθει, τίθεις .
D. [τίθεισιν, τίθείσων .
P. [τίθετε, τίθείσασιν .

- 2.S. [ἵσθι, ἵσθης .
D. [ἵσθουσιν, ἵσθούσων .
P. [ἵστατε, ἵστάσασιν .

- 3.S. [δίδοθι, δίδότης .
D. [δίδουσιν, διδόουσιν .
P. [δίδετε, διδόσασιν .

- 4.S. [ζάγνυθι, ζάγνυθης .
D. [ζάγνουσιν, ζάγνούσων .
P. [ζάγνυτε, ζάγνύσασιν .

Aoristus secundus.

- 1.S. [θές, θέης .
D. [θέουσιν, θέούσων .
P. [θέτε, θέσασιν .

- 2.S. [εἵθι, εἵθης .
D. [εἵθουσιν, εἵθούσων .
P. [εἵτε, εἵσασιν .

- 3.S. [δός, δότης .
D. [δόουσιν, δόουσιν ,
P. [δότε, δόσασιν ,

Aoristus primus.

1. θῆκον .
2. εἵσων .
3. δῶκον .

Præ-

Præteritum perf. & Plusq. perf.

1. πέθευκε.
2. ἔτακε.
3. δέδωκε.

MODUS OPTATIVUS.

εἴθε, utinam

- 1.S. [πθείλω, πθείης, πθείη.
- D. [πθείητον, πθειήτῳ.
- P. [πθειήμεν, πθείητε, πθείησαν, & πθειέν.
- 2.S. [ισάιλω, ισάιης, ισάιη.
- D. [ισάιητον, ισαιήτῳ.
- P. [ισάιημεν, ισάιητε, ισάιησαν, & ισάιεν.
- 3.S. [δίδοίλω, δίδοις, δίδοιη.
- D. [δίδοιητον, διδοιήτῳ.
- P. [δίδοιημεν, δίδοιητε, δίδοιησαν, & δίδοιεν.

Aoristus secundus.

- 1.S. [θέιλω, θείης, θείη.
- D. [θείητον,θειήτῳ.
- P. [θείημεν, θείητε, θείησαν, & θείεν.
- 2.S. [εαίλω, εαίης, εαίη.
- D. [εαίητον, εαιήτῳ.
- P. [εαίημεν, εαίητε, εαίησαν, & εαίεν.
- 3.S. [δοίλω, δοις, δοιη.
- D. [δοιητον, δοιήτῳ.
- P. [δοιημεν, δοιητε, δοιησαν, & δοιεν.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. σήσομαι.
3. δώσομαι.

Aori-

Aoristus primus.

1. θήκαμι.
2. ἔησαμι.
3. δόκαμι.

Præt. Perfect. & Plusq.

1. πεθείκοιμι.
2. ἑσάκοιμι.
3. δόδωκοιμι.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

ἰάν, cum

- 1.S. [αἰῶ, αἰῶς, αἰῶ.
- D. [αἰῶτον, αἰῶτον.
- P. [αἰῶμεν, αἰῶτε, αἰῶσι.
- 2.S. [ἰσῶ, ἰσῶς, ἰσῶ.
- D. [ἰσῶτον, ἰσῶτον.
- P. [ἰσῶμεν, ἰσῶτε, ἰσῶσι.
- 3.S. [δίδῶ, δίδῶς, δίδῶ.
- D. [δίδῶτον, δίδῶτον.
- P. [δίδῶμεν, δίδῶτε, δίδῶσι.

Aoristus secundus.

- 1.S. [θῶ, θῶς, θῶ.
- D. [θῶτον, θῶτον.
- P. [θῶμεν, θῶτε, θῶσι.
- 2.S. [ἔῶ, ἔῶς, ἔῶ.
- D. [ἔῶτον, ἔῶτον.
- P. [ἔῶμεν, ἔῶτε, ἔῶσι.
- 3.S. [δῶ, δῶς, δῶ.
- D. [δῶτον, δῶτον.
- P. [δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus primus.

1. ἴκω.
2. ἴσω.
3. ἴκω.

Præter. Perfect. & Plusq.

1. τεθείκω.
2. ἰσάκω.
3. δεδάκω.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἰσάναι.
3. διδόναι.
4. ζυγνύναι.

Aoristus secundus.

1. θέναι.
2. ἥναι.
3. ὕναι.

Futurum primum.

1. ἴσων.
2. ἴσειν.
3. δώσειν.

Aoristus primus.

1. ἴλγε.
2. ἥσαι.
3. δώλγε.

Perf. & Plusq. perf.

1. τεθεικέναι.
2. ἰσαχέναι.
3. δεδωκέναι.

PARTICIPIUM.

Præfens, & Imperf.

1. M. [ὁ παίδης, ἡ παῖς, ἡ παῖς, ἡ παῖς.
 F. [ἡ παῖς, ἡ παῖς, ἡ παῖς.
 N. [τὸ παῖς, ἡ παῖς, ἡ παῖς.

2. M. [ὁ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς.
 F. [ἡ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς.
 N. [τὸ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς, ἡ ἰσῆς.

3. M. [ὁ διδύς, ἡ διδύς, ἡ διδύς.
 F. [ἡ διδύς, ἡ διδύς, ἡ διδύς.
 N. [τὸ διδύς, ἡ διδύς, ἡ διδύς.

4. M. [ὁ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς.
 F. [ἡ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς.
 N. [τὸ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς, ἡ ζῳγνύς.

Aoristus secundus.

1. M. [ὁ διῆς, ἡ διῆς, ἡ διῆς.
 F. [ἡ διῆς, ἡ διῆς, ἡ διῆς.
 N. [τὸ διῆς, ἡ διῆς, ἡ διῆς.

2. M. [ὁ σῆς, ἡ σῆς, ἡ σῆς.
 F. [ἡ σῆς, ἡ σῆς, ἡ σῆς.
 N. [τὸ σῆς, ἡ σῆς, ἡ σῆς.

3. M. [ὁ δῆς, ἡ δῆς, ἡ δῆς.
 F. [ἡ δῆς, ἡ δῆς, ἡ δῆς.
 N. [τὸ δῆς, ἡ δῆς, ἡ δῆς.

Futurum primum.

1. διῶν.
2. σῶν.
3. δῶν.

Aoristus primus.

1. διήκας.
2. εἰήσας.
3. δάκας.

Perfectum, & Plusq.

1. τεδιήκως.
2. εἰσακώς.
3. δέδωκως.

VOCIS PASSIVÆ

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

1. S. [αἰδέμαι, αἰδέσθαι, αἰδέσθαι.
D. [αἰδέμενον, αἰδέσθον, αἰδέσθον.
P. [αἰδέμεθα, αἰδέσθαι, αἰδέσθαι.
2. S. [ἰσάμην, ἰσάσθαι, ἰσάσθαι.
D. [ἰσάμενον, ἰσάσθον, ἰσάσθον.
P. [ἰσάμεθα, ἰσάσθαι, ἰσάσθαι.
3. S. [δίδωμαι, δίδωσθαι, δίδωσθαι.
D. [δίδόμενον, δίδωσθον, δίδωσθον.
P. [δίδόμεθα, δίδωσθαι, δίδωσθαι.
4. S. [ζάγωμαι, ζάγυσθαι, ζάγυσθαι.
D. [ζάγυμενον, ζάγυσθον, ζάγυσθον.
P. [ζάγυμεθα, ζάγυσθαι, ζάγυσθαι.

Imperfectum.

1. S. [ἐπιδέμην, ἐπιδέσθαι, & ἐπιδέσθαι, ἐπιδέσθαι.
D. [ἐπιδέμενον, ἐπιδέσθον, ἐπιδέσθον.
P. [ἐπιδέμεθα, ἐπιδέσθαι, ἐπιδέσθαι.

2. S. [ἰσά-

- 2.S. [ἰσάμην, ἴσασο, & ἴσῃ, ἴσῃσσι.
 D. [ἰσάμενον, ἴσαστον, ἰσάσθην.
 P. [ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσαντο.
- 3.S. [ἰδιδόμεν, ἰδίδοσο, & ἰδίδε, ἰδίδον.
 D. [ἰδιδόμενον, ἰδίδοστον, ἰδιδέσθην.
 P. [ἰδιδόμεθα, ἰδίδοσθε, ἰδίδοντο.
- 4.S. [ἰζάγνυμην, ἰζάγνυσο, ἰζάγνυσθαι.
 D. [ἰζάγνυμενον, ἰζάγνυστον, ἰζάγνυσθην.
 P. [ἰζάγνυμεθα, ἰζάγνυσθε, ἰζάγνυντο.

Perfectum.

1. ἴσθαι.
2. ἴσταται.
3. ἰδούσθαι.

Plusquam perfectum.

1. ἰσθήμεν.
2. ἰσάμεν.
3. ἰδιδόμεν.

Paulo post Futurum.

1. ἰσθήσομαι.
2. ἰσάσσομαι.
3. ἰδιδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἰσθῆναι.
2. ἰσάθηναι.
3. ἰδιδέσθηναι.

Futurum primum.

1. ἰσθήσομαι.
2. ἰσάσσομαι.
3. ἰδιδόσομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- 1.S. [πείσο, & πείε, πείσσειω.
 D. [πείσθον, πείσειων..
 P. [πείσθι, πείσειωσαν.

- 2.S. [ἴσσο, & ἴεω, ἴσσειω.
 D. [ἴσθον, ἴσειων..
 P. [ἴσθι, ἴσειωσαν.

- 3.S. [δίδσο, & δίδε, δίδσειω.
 D. [δίδσθον, δίδσειων..
 P. [δίδσθι, δίδσειωσαν.

- 4.S. [ζέγγυσο, & ζέγγυσθω.
 D. [ζέγγυσθον, ζέγγυσθων..
 P. [ζέγγυσθι, ζέγγυσθωσαν.

Perfectum, & Plusquam.

1. πείκεσο.
 2. ἴεασο.
 3. δίδδοσο.

Aoristus primus.

1. πείνητι.
 2. ἴάνητι.
 3. δίδνητι.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

εἰς, utinam

- 1.S. [πειέμενω, πειέῃο, πειέῃτω.
 D. [πειέμενιον, πειέῃσθον, πειέῃσθω.
 P. [πειέμεναι, πειέῃσθι, πειέῃντω.

2.S. [ἴεαι

- 2.S. [ἰσαίμεν, ἰσαῖο, ἰσαῖτο.
 D. [ἰσαίμενον, ἰσαῖσθον, ἰσαῖσθιν.
 P. [ἰσαίμεθα, ἰσαῖσθε, ἰσαῖντο.
 3.S. [δίδοίμεν, δίδοῖο, δίδοῖτο.
 D. [δίδοίμενον, δίδοῖσθον, δίδοῖσθιν.
 P. [δίδοίμεθα, δίδοῖσθε, δίδοῖντο.

Perfectum, & Plusquam.

- 1.S. [πενέμεν, πενέο, πενέτο.
 D. [πενέμενον, πενέισθον, πενέισθιν.
 P. [πενέμεθα, πενέισθε, πενέιντο.
 2.S. [ἑσαίμεν, ἑσαῖο, ἑσαῖτο.
 D. [ἑσαίμενον, ἑσαῖσθον, ἑσαῖσθιν.
 P. [ἑσαίμεθα, ἑσαῖσθε, ἑσαῖντο.
 3.S. [δεδοίμεν, δεδοῖο, δεδοῖτο.
 D. [δεδοίμενον, δεδοῖσθον, δεδοῖσθιν.
 P. [δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo post Futur.

1. πενησοίμεν.
2. ἑασοίμεν.
3. δεδοσοίμεν.

Aoristus primus.

1. πενείμ.
2. ἑαθείμ.
3. δοδείμ.

Futurum primum.

1. πενησοίμεν.
2. ἑαδησοίμεν.
3. δοδησοίμεν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

id est, cum

- 1.S. [αὐτῷμαι, αὐτῇ, αὐτῇται.
 D. [αὐτῷμεθον, αὐτῇσθον, αὐτῇσθον.
 P. [αὐτῷμεθα, αὐτῇσθε, αὐτῇνται.

- 2.S. [ἐσῷμαι, ἐσῇ, ἐσῇται.
 D. [ἐσῷμεθον, ἐσῇσθον, ἐσῇσθον.
 P. [ἐσῷμεθα, ἐσῇσθε, ἐσῇνται.

- 3.S. [δίδῷμαι, δίδῃ, δίδῃται.
 D. [δίδῷμεθον, δίδῃσθον, δίδῃσθον.
 P. [δίδῷμεθα, δίδῃσθε, δίδῃνται.

Præteritum, & Plusq.

- 1.S. [αὐτίμαι, αὐτί, αὐτίται.
 D. [αὐτίμεθον, αὐτίσθον, αὐτίσθον.
 P. [αὐτίμεθα, αὐτίσθε, αὐτίνται.

- 2.S. [ἐστίμαι, ἐστί, ἐστίται.
 D. [ἐστίμεθον, ἐστίσθον, ἐστίσθον.
 P. [ἐστίμεθα, ἐστίσθε, ἐστίνται.

- 3.S. [δίδίμαι, δίδί, δίδίται.
 D. [δίδίμεθον, δίδίσθον, δίδίσθον.
 P. [δίδίμεθα, δίδίσθε, δίδίνται.

Aoristus primus.

1. αὐτί.

2. ἐστί.

3. δίδί.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

1. ἀνθίσταται.
2. ἰσασταί.
3. δίδασταί.
4. ζήγνυσταί.

Perfectum, & plusquam.

1. ἀνθίσταται.
2. ἰσάσται.
3. δίδόσται.

Paulo post Futur.

1. ἀνθήσεται.
2. ἰσάσεται.
3. δίδόσεται.

Aoristus primus.

1. ἀνθήναι.
2. ἰσθήναι.
3. δόδηναι.

Futurum primum.

1. ἀνθήσεται.
2. ἰσθήσεται.
3. δόδησεται.

PARTICIPIIUM.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. [ὁ ἀνθίμενος, ὁ ἀνθιμῆν.
- F. [ἡ ἀνθιμένη, ἡ ἀνθιμένης.
- N. [τὸ ἀνθιμενον, τὸ ἀνθιμῆν.

2. M. [ὁ ἰσάμενος, ὁ ἰσαμῆν.
- F. [ἡ ἰσαμένη, ἡ ἰσαμένης.
- N. [τὸ ἰσαμενον, τὸ ἰσαμῆν.

- 3.M.[ὁ δίδόμενος, ἡ διδόμενη.
 F.[ἡ διδόμενη, τῆς διδόμενης.
 N.[τὸ διδόμενον, ἡ διδόμενη.

- 4.M.[ὁ ζαγνύμενος, ἡ ζαγνύμενη.
 F.[ἡ ζαγνύμενη, τῆς ζαγνύμενης.
 N.[τὸ ζαγνύμενον, ἡ ζαγνύμενη.

Perfect. & Plusquam.

1. πεποιημένος.
2. ἐσποιημένος.
3. δεδομένος.

Paulo post Futurum.

1. πεποισόμενος.
2. ἐσποισόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoristus primus.

1. πειθείς.
2. εἰσθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. πειθισόμενος.
2. εἰσθισόμενος.
3. δοθισόμενος.

VOCIS MEDIÆ

Præfens, & Imperfectum per omnes Modos
 sunt eadem, ac Passiva.

MODUS INDICATIVUS.

Aoristus secundus.

- 1.S.[ἰδέμεν, ἰδεσθαι, & ἰδεναι.
 D.[ἰδέμενον, ἰδεσθον, ἰδεσθαι.
 P.[ἰδέμεθα, ἰδεσθε, ἰδεναι.

2.S.[ἰσεί-

- 2.S. [ἐράμην, ἐρασσο, ἐρατω.
 D. [ἐράμενον, ἐρασσον, ἐράσθην.
 P. [ἐράμενα, ἐρασσε, ἐραντο.

- 3.S. [ἐδόμην, ἐδοσο, & ἐδῃ, ἐδοντο.
 D. [ἐδόμενον, ἐδοσον, ἐδόσθην.
 P. [ἐδόμενα, ἐδοσσε, ἐδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. ἑήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐθνήκαμην.
2. ἐἤσταμην.
3. ἐδώκαμην.

MODUS IMPERATIVUS.

Aoristus secundus.

- 1.S. [νίσο, & νῖ, νίσων.
 D. [νίσον, νίσων.
 P. [νίσου, νίσωνσαν.

- 2.S. [ράσο, ράσων.
 D. [ράσον, ράσων.
 P. [ράσου, ράσωνσαν.

- 3.S. [δόσο, & δῖ, δόσων.
 D. [δόσον, δόσων.
 P. [δόσου, δόσωνσαν.

Aoristus primus.

1. θῆγα.
2. ἑῆσα.
3. δῶγα.

MODUS OPTATIVUS.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam

- 1.S. [δέιμῶ, δεῖο, δεῖτω.
 D. [δέιμεδον, δεῖσθον, δεῖσθῶ.
 P. [δέιμεθα, δεῖσθε, δεῖτω.

- 2.S. [εἰμῶ, εἴω, εἴτω.
 D. [εἰμεδον, εἴσθον, εἴσθῶ.
 P. [εἰμεθα, εἴσθε, εἴτω.

- 3.S. [δοίμην, δοῖο, δοῖτω.
 D. [δοίμεδον, δοῖσθον, δοῖσθῶ.
 P. [δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖτω.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
 2. εησοίμην.
 3. δωσοίμην.

Aoristus primus.

1. θηκαίμην.
 2. εησάμην.
 3. δωκαίμην.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Aoristus secundus.

εἰν, cum

- 1.S. [δῶμαι, δῆ, δῆται.
 D. [δῶμεδον, δῆσθον, δῆσθον.
 P. [δῶμεθα, δῆσθε, δῶνται.

- 2.S. [εῶμαι, εῶ, εῶται.
 D. [εῶμεδον, εῶσθον, εῶσθον.
 P. [εῶμεθα, εῶσθε, εῶνται.

3.S. [δῶ-

- 3.S. [δῶμαι, δῶ, δῶται.
 D. [δώμενον, δῶσθον, δῶσθον.
 P. [δώμεθα, δῶσθε, δῶται.

Aoristus primus.

1. δῆξαμε.
2. εἵσομε.
3. δώξαμε.

MODUS INFINITIVUS.

Aoristus secundus.

1. δίσσαι.
2. εἶσαι.
3. δῶσαι.

Futurum primum.

1. δήσεσθαι.
2. εἴσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoristus primus.

1. δήχασθαι.
2. εἴχασθαι.
3. δώχασθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

- 1.M. [ὁ δέμενος, ὁ δέμενος.
 F. [ἡ δέμενη, ἡ δέμενη.
 N. [τὸ δέμενον, τὸ δέμενον.
- 2.M. [ὁ εἰόμενος, ὁ εἰόμενος.
 F. [ἡ εἰομένη, ἡ εἰομένη.
 N. [τὸ εἰόμενον, τὸ εἰόμενον.

3. M. [ὁ δόμενος, ἡ δομένη.
 F. [ἡ δομένη, τῆς δομένης.
 N. [τὸ δόμενον, τὰ δομένα.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. σθησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoristus primus.

1. θηκάμενος.
2. σθηκάμενος.
3. δωκάμενος.

TEMPORUM QUORUNDAM FORMATIO

IN VOCE ACTIVA.

PRÆSENS.

De hujus formatione satis dictum est supra.

IMPERFECTUM.

Formatur a Præsenti, mutando *μι* in *ν*; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab *ι* positione longo: ut *αἶθμι*, *εἰσθλω*: sed *ἴσμι*, *ἴσλω*.

OBSERVATIO.

Præsens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut *αἶθε*, *ἴσθε*, *δίδου*, *ζῶντων*, &c.

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: ut *εἰσθεις*, *εἰσθεις*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, *ἴσας*, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut *αἶθε*, *ἴσα*, *δίδε*, & contractis *αἶθῶ*, *ἴσῶ*, *δίδῶ*.

AORISTUS SECUNDUS.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum : ut *ἔαθλω*, *ἔθην* : sed *ἔλω*, *ἔλω* : quod, sicut etiam Præteritum *ἔταχα* (quod & *ἔσταα*) neutram, seu passivam habet significationem : *steti*, *jacui*, *vel positus sum*.

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter *ἔλω*, *ἔδων*, & *ἔν*, ab *ἔμμι*, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus : ut *σβῆμι*, *ἔσβλω*, extinguo : *κλῦμι*, *ἔκλω*, audio.

Hi tres Aoristi secundi *ἔλω*, *ἔδων*, *ἔν*, in Indicativo singulariter sunt inusitati extra compositionem.

OBSERVATIO

IN MODOS RELIQUOS.

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando *μι* in *θι*, & longam Vocale in brevem : ut *ἔστημι*, *ἔσθθι* : sed *ἔθι*, non *ἔθθι*, propter alterum *θ* præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in *θι* : ut *ἔστηθι*, *ἔστητω* : *γνώθι*, *γνώτω* : sed *θές*, & *δός*, excipiuntur ; quamvis apud aliquos etiam *δόθι* sicut etiam *σχές*, habeto, a *σχῆμι* : *φρέε*, fer, a *φρήμι* : *ἔε* mitte, ab *ἔμμι*, cum suis compositis.

OPTATIVI Præsens, *τιθείλω*, *ἔαίλω*, *δίδωιλω* : & Aoristus secundus, *θείλω*, *εαίλω*, *δωίλω*, per diphthongum, quæ continet Characteristicam Conjugationis *ει*, *αι*, *οι*.

SUBJUNCTIVI Præsens, *τιθῶ*, *τιθῆς*, *τιθῆι* : *ἔω*, *ἔᾱς*, *ἔῃ* : *διδῶ*, *διδῶς*, *διδῶι*. Secunda, & Tertia persona per diphthongum impropriad ; *ῆ* primæ Conjugationis ; *ᾱ* Secundæ ; *ῶ* Tertiæ. Aoristus autem secundus *θῶ*, *θῆς*, *θῆι* : *εῶ*, *εῆς*, *εῆι* : *δῶ*, *δῶς*, *δῶι*, per *ῆ* in Duabus Primis Conjugationibus, & per *ῶ* in Tertia.

INFINITIVI Præsens, αἰνῆναι, ἰσάναι, διδῆναι. Ζυγωῦναι per Characteristicam suæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἰσάναι, εἰνῆναι. Excipiuntur δῆναι, δῶναι, εἶναι, ab εἶμι, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præsens, αἰδῆς, διδῆς, a themate αἰδῆμι, διδῶμι, mutato μι in ε, & ad Characteristicam brevem sumptam addito ε in τιδῆς, υ in διδῆς: ἰσῆς ab ἴσῆμι, mutato μι in ε, & υ in α longum: ζῶντις a ζῶνυμι, mutato μι in ε. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἴσακός, ἴσακῆς, ἴσακός & Jonice, ἴσαός, ἴσαός: Jones enim e Præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripunt: inde per crasin, ὁ ἴσως, ἴσως: ἢ ἴσῶσα, ἴσῶσης: πὸ ἴσος, ἴσῶς, maximo in usu. Neutrum ἴσως non fecus ac masculinum scribitur per ω, quia natum ex crasi.

TEMPORUM QUORUNDAM FORMATIO

IN VOCE PASSIVA.

PRÆSENS.

Formatur ab Activo αἰδῆμι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in suam brevem, ut & in reliquis Personis omnibus.

OBSERVATIO.

Secunda Persona Præsentis exit in σαι: αἰδῆσαι, ἴσασαι: Attice tamen αἰδῆ, ἴσῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam personam in η: κάθημαι, κάθη, sedeo; ἐπιστάμαι, ἐπιστή, scio; δυνάμαι δυνῆ, possum: pro κάθησαι, ἐπιστάσαι, δυνάσαι: quamvis istæ etiam terminationes reperiantur.

Quedam etiam, Attico præsertim, retinent longam vocalem Activi: ut ὀνῆμαι, ὀνῆσαι, ὀνῆσαι, fruor: pro ὀνῆμαι, ὀνῆσαι, ὀνῆσαι: κάλῆμαι, pro κάλῆμαι, ab Activo κάλῆμι, τωοο: διζῆμαι, pro διζῆμαι, a διζῆμι, quæro: sic in Secunda Conjugatione: ὀρημαι, pro ὀραμαι, ab ὀρημι, video: ἀνῆμαι, ab ἀνῆμι, spiro.

IM-

IMPERFECTUM

A Præsenti *αἰδέμαι*, verso *αι* in *ω*, & Augmento præposito. Cæterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro *αἰδέσο*, est etiam *αἰδῶ*: sic *ἴσασο*, & *ἴσω*: *ἰδίδοσο*, & *ἰδίδῶ*, expuncto *σ*, & duabus vocalibus in unam syllabam contractis.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Formatur a Perfecto Activo, mutando *κα* in *μαι*, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut *ἴσακα*, *ἴσαμαι*, *ἴσαίμενον*, *ἴσαίμεθα*: *δίδωνα*, *δίδομαι*, *δεδόμενον*, *δεδόμεθα*. Sed *αἰδέμαι*, retinet Bæoticam Perfecti Activi diphthongum.

AORISTUS PRIMUS.

Aoristus Primus *ἰσέδω* formatur a Tertia persona Perfecti *αἰδέσθαι*, mutata *αι* in *ω*; retentoque Augmento Imperfecti: Penultima hujus Aoristi corripitur: a *αἰδέσθαι*, *ἰσέδην*, abjecta Subjunctiva *ι*, verso autem *θ* in *τ*, propter alterum *θ* sequens.

OBSERVATIO

IN MODOS RELIQUOS.

IMPERATIVI Præsens *αἰδέσο* formatur a Præsenti Indicativi mutando *μαι* in *σο*; retinendoque brevem Vocale in omnibus Numeris. Ablato *σ* fit crasis Attica: *αἰδέσο*, *αἰδέο*, *αἰδῶ*: *ἴσασο*, *ἴσαο*, *ἴσω*: *δίδοσο*, *δίδοο*, *δίδῶ*.

OPTATIVI Præsens *αἰδέμην*, a Præsenti Indicativi mutando *αι* in *ω*, & ad penultimam brevem addendo *ι*: *ἴσαμαι*, *ἴσαιμην*, *δίδομαι*, *διδόιμην*. Præterea Secunda, ac Tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumfleclitur, nisi Activum non sit in usu: ut *δωάμαι*, possum, *δωάιμην*, *δωάσο*, *δωάσο*; quia non dicitur *δωή-*
μαι,

μι, δυνάμει. Quidam tamen ἰσχύμην, ἰσάω, ἰσάω.

Perfectum τεδείμην nihil differt a Præsenti τεδείμην, nisi prima syllaba: quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præsens τεδῶμαι simile est suo Circumflexo; nisi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῶ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῶ, διδῶται: & pro ἰδῶμαι, ἴδῶ, ἴδῶται, quidam dicunt ἰσῶμαι, ἴσῶ, ἴσῶται: sic δυνῶμαι, δυνῶ, δυνῶται.

Perfectum τεδῶμαι nihil differt a Præsenti τεδῶμαι, nisi prima syllaba: quæ illic est Reduplicatio: hic Augmentum.

INFINITIVI Præsens τείσθαι a Secunda Plurali Præsentis Indicativi, mutando ε in αι.

ANIMADVERSIO

IN VOCEM MEDIAM.

Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis.

Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι. formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum; ut etiam Aoristus primus Activus,

AORISTUS SECUNDUS

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτεδείμην, ἐδείμην, ἰσχύμην, ἰσάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Ἐσάμην convenit cum Præterito plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, στάσο, στάμην, στάμαι, στάσθαι.

Imperativi Aoristus secundus εἰ, fit a θέω, expuncto σ, & duabus Vocalibus in α contractis.

Cæterum Verba in μι, præfertim vero Polyfyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde farcunt: ut ζάγνυμι a ζάγνυναι. Fut. 1. ζάξω a ζάγω: Aor. 1. ἔξαξα: Aor. 2. ἔξυγον.

CONJUGATIO QUORUNDAM ANOMALORUM IN μι

Verbum substantivum Εἰμι, sum.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [εἰμι, εἶς, vel εἴ, εἶς].
 D. [εἶδόν, εἶδόν.
 P. [ἴσμεν, εἶς, εἶς].

Imperfectum,

- S. [ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν,
 D. [ἦτον, ἦτον.
 P. [ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusquam Perfectum,

- S. [ἦν, ἦτο, ἦτο.
 D. [ἦμεν, ἦτον, ἦσαν.
 P. [ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Futurum.

- S. [ἴσμεν, ἴση, ἴσται, vel ἴσαι.
 D. [ἴσμεν, ἴσμεν, ἴσμεν.
 P. [ἴσμεν, ἴσμεν, ἴσμεν.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- S. [ἴσσο, καὶ ἴσθι, ἴστω.
 D. [ἴσσυ, ἴστων.
 P. [ἴσσε, ἴσσωσαν, vel ἴσων Att.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- εἰδή, utinam
 S. [εἶλω, εἶης, εἶη.
 D. [εἶητον, εἶήτω.
 P. [εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Futurum.

- S. [ἴσοίμην, ἴσοιο, ἴσοιτο.
 D. [ἴσοίμεθον, ἴσθῆσθον, ἴσοίσθην.
 P. [ἴσοίμεθα, ἴσοισθε, ἴσοιντο.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- ἴαν, cum
 S. [ἴ, ἴς, ἴ.
 D. [ἴτον, ἴτων.
 P. [ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

MODUS INFINITIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἴσαι.

Futurum.

ἴσασθαι.

PAR-

PARTICIPIUM.

Præsens, & Imperfectum.

- M. [ὁ ὢν, αὐτὸς ὄντων.
 F. [ἡ ὄσα, αἷς, ὄσας.
 N. [τὸ ὄν, αὐτὸ ὄντων.

Futurum.

- M. [ὁ ἔσομεν, αὐτὸς ἔσμεν.
 F. [ἡ ἔσομένη, αἷς ἔσμενης.
 N. [τὸ ἔσμενον, αὐτὸ ἔσμεν.

Εἶμι, Εο.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [εἶμι, εἶς, vel εἰ, εἶσι.
 D. [ἵπον, ἵπον.
 P. [ἵμεν, ἵτε, ἵσι.

Imperfectum.

- S. [εἶν, εἶς, εἶ.
 D. [ἵπον, ἵττω.
 P. [ἵμεν, ἵτε, ἵσαν.

Perfectum.

- S. [εἶκα, εἶκας, εἶκε.
 D. [εἶκατον, εἶκατον.
 P. [εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

Plusquam Perfectum.

- S. [εἶκεν, εἶκεις, εἶκε vel Attice ἤκειν, &c.
 D. [εἶκατον, εἶκαίτω.
 P. [εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασαν.

Perfectum Medium.

- S. [εἶα, εἶας, εἶε, vel ἦα, ἦας, &c.
 D. [εἶατον, εἶατον.
 P. [εἶαμεν, εἶατε, εἶασι.

Plusquam perfectum Medium.

- S. [ἦεν, ἦες, ἦε.
 D. [ἦετον, ἦετῶ.
 P. [ἦεμεν, ἦετε, ἦεσαν.

Aoristus primus.

- S. [εἶσα, εἶσας, εἶσε.
 D. [εἶσατον, εἶσατον.
 P. [εἶσαμεν, εἶσατε, εἶσαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἴδν, ἴες, ἴε.
 D. [ἴδον, ἴετῶ.
 P. [ἴμεν, ἴετε, ἴον.

Futurum primum.

- S. [εἴσω, εἴσας, εἴσει.
 D. [εἴσατον, εἴσατον.
 P. [εἴσομεν, εἴσατε, εἴσασι.

Hoc futurum in usu non est : utimur autem pro eo
 Præsenti Tempore ; hoc est. εἶμι, εἶς, εἶσι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- S. [ἴθι, vel εἰ, ἴτω.
 D. [ἴτον, ἴτων.
 P. [ἴτε, ἴτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἴθι, ἴετω.
 D. [ἴτον, ἴετων.
 P. [ἴτε, ἴετωσαν.

Per

Pro *ἰθι*, per crasin dicitur *εἰ*, *εἴσω*, quod cum omnibus præpositionibus componere licet, ut *δίσει*, *ἔξει*. Duas excipe, nempe *σύν*, & *παρά*.

Optativus & Subjunctivus vix sunt in usu. Habet tamen Demost. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. *ἴη*.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens, & Imperf.

ἶναι, vel *εἶναι*, vel *ἰῖναι*.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

M. [*ὁ ἰὼν, αὐτὸς ἰόντων*.

F. [*ἡ ἰύσα, αὐτὴς ἰύσης*.

N. [*τὸ ἰὸν, αὐτὸ ἰόντων*.

ἴημι, Mitto.

VOX ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

S. [*ἴημι, ἴης, ἴησι*.

D. [*ἴστον, ἴστον*.

P. [*ἴμεν, ἴετε, ἰῶσι, & ἰῶσι Att.*

Imperfectum.

S. [*ἴλω, ἴης, ἴη, & ἴεν, ἴν; ἴεις, ἴεις; ἴει, ἴει contracta.*

D. [*ἴστον, ἴστων*.

P. [*ἴμεν, ἴτε, ἴσαν*.

Perfectum.

S. [*εἶκα, εἶκας, εἶκε*.

D. [*εἶκατον, εἶκατον*.

P. [*εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι*.

L 3

Plus

Plusquam perfectum.

- S. [ἔκην, ἔκης, ἔκει.
 D. [ἔκεισθον, ἔκεισθω.
 P. [ἔκειμεν, ἔκειτε, ἔκεισαν.

Aoristus primus.

- S. [ἦκα, ἦκας, ἦκε, vel ἤκα, ἤκας, &c. Att.
 D. [ἤκατον, ἤκατόω.
 P. [ἤκαμεν, ἤκατε, ἤκαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἦν, ἦς, ἦ.
 D. [ἦτον, ἦτω.
 P. [ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Futurum.

- S. [ἦσώ, ἦσεis, ἦσει.
 D. [ἦσεσθον, ἦσεσθω.
 P. [ἦσομεν, ἦσετε, ἦσουσι.

In reliquis Modis Perfecti. & Plusquam perfectum, Aoristus primus, itemque Futurum inusitata sunt.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- S. [ἴεθι, ἴετω.
 D. [ἴεσθον, ἴεσθων.
 P. [ἴεστε, ἴεσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἔς, ἔτω.
 D. [ἔτον, ἔτων.
 P. [ἔτε, ἔτωσαν.

MO-

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- εἶδε, utinam.
- S. [εἶλω, εἶης, εἶη.
 D. [εἶητον, εἶησαν.
 P. [εἶμεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus secundus.

- S. [εἶην, εἶης, εἶη.
 D. [εἶητον, εἶησαν.
 P. [εἶμεν, εἶητε, εἶησαν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- ἴδω, cum
- S. [ἴω, ἴης, ἴη.
 D. [ἴητον, ἴησαν.
 P. [ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

Aoristus secundus.

- S. [ᾶ, ᾦς, ᾦ.
 D. [ᾶτον, ᾶσαν.
 P. [ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.

MODUS INFINITIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἰέναι.

Aoristus secundus.

εἶναι.

PARTICIPIUM.

Præsens, & Imperf.

M. [ὁ ἰὼν, ἡ ἰούσα.]

F. [ἡ ἰούσα, ἡς ἰούσης.]

N. [τὸ ἰόν, τῆς ἰούσης.]

Aoristus secundus.

M. [ὁ εἰς, ἡ εἰσα.]

F. [ἡ εἰσα, ἡς εἰσής.]

N. [τὸ εἶν, τῆς εἰσής.]

VOX PASSIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

S. [ἵσταμαι, ἵστασθε, ἵσταται.]

D. [ἵσταμενον, ἵστασθον, ἵστασθαι.]

P. [ἵσταμαι, ἵστασθε, ἵσταται.]

Imperfectum.

S. [ἵμελον, ἵστο, ἵστο.]

D. [ἵμενον, ἵσθον, ἵσθαι.]

P. [ἵμεται, ἵσθε, ἵσθαι.]

Perfectum.

S. [εἵμαι, εἵσθε, εἵσθαι.]

D. [εἵμενον, εἵσθον, εἵσθαι.]

P. [εἵμεται, εἵσθε, εἵσθαι.]

Plusquam Perfect.

S. [εἶμελον, εἶστο, εἶστο.]

D. [εἶμενον, εἶσθον, εἶσθαι.]

P. [εἶμεται, εἶσθε, εἶσθαι.]

Aori-

Aoristus primus.

- S. [εἶδω, εἶδες, εἶδῃ, & εἶδω, εἶδες.
 D. [εἶδον, εἶδον.
 P. [εἶδμεν, εἶδετε, εἶδσαν.

Futurum.

- S. [εἰδήσομαι, εἰδήσῃ, εἰδήσεται.
 D. [εἰδήσεμεν, εἰδήσεσθον, εἰδήσεσθον.
 P. [εἰδήσεμεθα, εἰδήσεσθε, εἰδήσουσιν.

Paulo post Futurum.

- S. [εἰσοίμαι, εἴσῃ, εἴσεται.
 D. [εἰσοίμεν, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
 P. [εἰσοίμεθα, εἴσεσθε, εἴσουσιν.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- S. [ἴσθι, ἴσθι, ἴσθι.
 D. [ἴσθον, ἴσθον.
 P. [ἴσθι, ἴσθι, ἴσθι.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis
 ad normam Verbi Passivi ἠδόμεναι.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperfectum,

εἴθε, utinam

- S. [ἴμην, ἴης, ἴη.
 D. [ἴμεν, ἴσθον, ἴσθον.
 P. [ἴμεθα, ἴσθι, ἴσθι.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἰάν, cum

- S. [ἰῶμαι, ἰῆ, ἰῷται.
 D. [ἰῶμεθον, ἰῷσθον, ἰῷσθον.
 P. [ἰῶμεθα, ἰῷσθε, ἰῷνται.

MODUS INFINITIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἴσθαι.

PARTICIPIIUM.

Præfens, & Imperf.

- M. [ὁ ἰµένων, τὸ ἰµένον.
 F. [ἡ ἰµένη, τῆς ἰµένης.
 N. [τὸ ἰµενον, τὸ ἰµένον.

VOX MEDIA.

Præf. & Imperfectum per omnes Modos sunt eadem in
 Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἠγάµην, ἦκον, ἠκαον &c. ut ἰθηγάµην.

Aoristus secundus.

- S. [ἴµην, ἴσος, & ἴσθι, & ἴσθι.
 D. [ἴµισθον, ἴσισθον, ἴσισθον.
 P. [ἴµεθα, ἴσθε, ἴνθι.

MO-

MODUS IMPERATIVUS.

Aoristus secundus.

S. [ἴσο, & ἴο, & ἴ, ἴσθω.

D. [ἴσθον, ἴσθων.

P. [ἴσθε, ἴσθωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam

S. [εἴμελω, εἴο, εἴτω.

D. [εἴμεθον, εἴσθον, εἴσθλω.

P. [εἴμεθα, εἴσθε, εἴντω.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Aoristus secundus.

εἰάν, cum

S. [ὦμαι, ῆ, ῆται.

D. [ὦμεθον, ῆσθον, ῆσθων.

P. [ὦμεθα, ῆσθε, ὦνται.

MODUS INFINITIVUS.

Aoristus secundus.

ἴσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

M. [ὁ ἴμενθ, ἡ ἴμένη.

F. [ἡ ἴμένη, τῆς ἴμένης.

N. [τὸ ἴμενον, τῷ ἴμέντι.

ἴηται,

Ἰημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam Ἰημι mitto; dempto Aoristo primo Activo, qui est ἦσα, non ἦκα. Usitatus est in voce Passiva ἰμαι, quam in aliis; unde compositum ἰψίμαι.

Ἰημι Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἰημι mitto, quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἡμαι, Sedeo.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [ἦμαι, ἦσαι, ἦται, vel ἦσαι Poet.
 D. [ἡμεθον, ἡσθον, ἡσθον.
 P. [ἡμεθα, ἡσθε, ἦνται.

Imperfectum:

- S. [ἦμιλν, ἦσο, ἦτω, vel ἦσαν Poet.
 D. [ἡμεθον, ἡσθον, ἡσθιν.
 P. [ἡμεθα, ἡσθε, ἦντο.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἦσο, ἦσθιν.
 D. [ἡσθον, ἡσθιν.
 P. [ἡσθε, ἡσθισαυ.

Optativus, & Subjunctivus
 non sunt in usu.

MODUS INFINITIVUS.

ἦσθαι.

PAR-

PARTICIPIIUM.

M. [ὁ ἡμεῖς, τὸ ἡμέτερον.

F. [ἡ ἡμεῖς, τῶς, ἡμεῖς.

N. [τὸ ἡμεῖς, τὸ ἡμέτερον.

Inde Compositum Κάθημαι, Sedeo.

Καίμαι, Jaceo.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

S. [καίμαι, καίσαι. καίται.

D. [καίμεθον, καίσθον, καίσθον.

P. [καίμεθα, καίσθε, καίονται.

Imperfectum.

S. [ἐκαίμην, ἐκαίσο, ἐκαίτο.

D. [ἐκαίμεθον, ἐκαίσθον, ἐκαίσθην.

P. [ἐκαίμεθα, ἐκαίσθε, ἐκαίντο.

Fut. 1. καίσομαι, καίση, καίσει, &c. ut τύποις. Sic
 in Optat. καίσοιμην. In Infin. καίσεσθαι. In Part. καίσας
 μένος.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperf.

S. [καίσο, καίσθω.

D. [καίσθον, καίσθων.

P. [καίσθε, καίσθωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperf.

εἶδε, utinam

S. [καίοιμην, καίοιο, καίοιτο.

D. [καίοιμεθον, καίοισθον, καίοισθην.

P. [καίοιμεθα, καίοισθε, καίοιντο.

MO

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, cum

- S. [κέωμαι, κέη, κήτοι.
 D. [κέωμεθον, κέησθον, κήσθον.
 P. [κέωμεθα, κήσθε, κέωνται.

MODUS INFINITIVUS.

κείσθαι.

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ κείμενος, ὁ κείμενος.
 F. [ἡ κείμενη, τῆς κείμενης.
 N. [τὸ κείμενον, τὸ κείμενον.

Composita a κέωμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακείσθαι.

ἴσθμι, Scio.

Vox ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι.
 D. [ἴσμεν, ἴσατον.
 P. [ἴσμεν, ἴσατε, & Syn, ἴσμεν, ἴτε, ἴσασι.

Imperfectum.

- S. [ἴσθς, ἴσθς, ἴσθς.
 D. [ἴσμεν, ἴσμεν.
 P. [ἴσμεν, ἴσατε, ἴσσαν, & ἴσαν Syn.

MO-

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἰσάδι, ἰσάτω.
 D. [ἰσάτων, ἰσάστων.
 P. [ἰσάτε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

- S. [ἰσδι, ἰσω.
 D. [ἰσον, ἰσων.
 P. [ἰε, ἰωσαν, vel ἰων.

MODUS INFINITIVUS.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ ἰσας, ὁ ἰσάντης.
 F. [ἡ ἰσασα, ἡ ἰσάντης.
 N. [τὸ ἰσαν, τὸ ἰσάντῃ.

VOX PASSIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [ἰσάμαι, ἰσάσαι, ἰσάται.
 D. [ἰσάμενον, ἰσάσθον, ἰσάσθον.
 P. [ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἰσάνται.

Vel interjecto τ.

- S. [ἰσάμαι, ἰσάσαι, ἰσάται.
 D. [ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθον.
 P. [ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἰσάνται.

Im-

Imperfectum.

- S. [ἰσάμην, ἰσασο, ἰσαιο.
 D. [ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθῶ.
 P. [ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἰσαντο.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἰσασο, ἰσάσθω.
 D. [ἰσασθον, ἰσάσθων.
 P. [ἰσασθε, ἰσάσθωσαν.

MODUS INDICATIVUS.

ἰσασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compositum Ἐπίσταμαι, Scio.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [ἐπίσταμαι, ἐπίσασσι, ἐπίσται.
 D. [ἐπιστάμενον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθων.
 P. [ἐπιστάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίστανται.

Imperfectum.

- S. [ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἐπίσας Jon. ἐπίσω crafī, ἐπίσαντο.
 D. [ἐπισάμενον, ἐπίσασθον, ἐπισάσθῶ.
 P. [ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσαντο.

Fut. ἐπισήσομαι, ἐπισήσῃ, ἐπισήσεται, &c. ut τύλομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἐπίσασο, ἐπισάσθω.
 D. [ἐπίσασθον, ἐπισάσθων.
 P. [ἐπίσασθε, ἐπισάσθωσαν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

ἐάν, cum

- S. [ἐπίσωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσῃται.
 D. [ἐπισώμεθον, ἐπίσῃσθον, ἐπίσῃσθον.
 P. [ἐπισώμεθα, ἐπίσῃσθε, ἐπίσῃνται.

MODUS INFINITIVUS.

ἐπίσασθαι.

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ ἐπισάμενος, ἡ ἐπισαμένη.
 F. [ἡ ἐπισαμένη, ὁ ἐπισαμένος.
 N. [τὸ ἐπισάμενον, ἡ ἐπισαμένη.

Φημί, dico.

VOCIS ACTIVÆ

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [φημί, φῆς, φησὶ.
 D. [φατὸν, φατὸν.
 P. [φαμέν, φατέ, φησὶ.

Imperfectum.

- S. [ἐφῶ, ἐφῆς, ἐφη.
 D. [ἐφατὸν, ἐφάτιν.
 P. [ἐφαμεν, ἐφατε, ἐφασαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἐφῶ, ἐφῆς, ἐφη.
 D. [ἐφητον, ἐφήτιν.
 P. [ἐφημεν, ἐφητε, ἐφησαν.

M

Fut.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε,
&c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

- S. [φάδι, φάτω.
D. [φάτον, φάτων.
P. [φάτε, φάτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. [φῆδε, φήτω.
D. [φῆτον, φήτων.
P. [φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

MODUS OPTATIVUS.

εἴθε, utinam

- S. [φαίην, φαίης, φαίη.
D. [φαίητον, φαίητων.
P. [φαίημεν, φαίηθε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præf. & Aor.
2. idem sunt.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

εἰάν, cum

- S. [φῶ, φῆς, φῆ.
D. [φῆτον, φῆτων.
P. [φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

MODUS INFINITIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

φαίνας cum acuto, ut distinguatur ab Aorist. 1. φαῖνας,
apparuisse verbi φαίνω. Aori-

Aoristus secundus. φῶαι.

PARTICIPIUM.

M. [ὁ φάς, τῷ φάντῳ.

F. [ἡ φᾶσα, τῇ φάσῃ.

N. [τὸ φάν, τῷ φάντῳ.

VOCIS MEDIE

Præfens.

S. [φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαιαὶ &c.

D. [φάμεδον, φάσδον, φάσθον.

P. [φάμεδα, φάσδε, φάνται.

Aoristus secundus.

S. [ἐφάμην, ἐφασο, ἐφαν.

D. [ἐφάμεδον, ἐφασδον, ἐφάσθην.

P. [ἐφάμεδα, ἐφασδε, ἐφαν.

MODUS INFINITIVUS.

Aoristus secundus.

φᾶσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

M. [ὁ φάμενθ, τῷ φαμένῃ.

F. [ἡ φαμένη, τῇ φαμένῃ.

N. [τὸ φάμενον, τῷ φαμένῃ.

EXEMPLA

CONJUGATIONUM IN μι.

PRIMÆ.

οἶλμι, amo.
 ὄνμι, juro.
 ἄχμι, angor.
 νῶμι, intelligo.
 βλῆμι, percutio.
 νίπτμι, dico.
 κάλμι, voco.

αἶνμι, laudo.
 πέλμι, perficio.
 ἀλίσκμι, in angustias redigo.
 σβῆμι, extinguo.
 ἔχμι, habeo.
 φρῆμι, fero.

SECUNDÆ.

πέθνμι, morior.
 ἄλμι, erro.
 τέδλμι, ὃ τλῆμι, tolero.
 γέλμι, vīdeo.
 νίκμι, vincō.
 κπῆμι, occido.
 πίπρμι, ὃ πίμπρμι, incendo.

ὄρμι, video.
 ἱλμι, propitius sum.
 ἀείτμι, prandeo.
 ἀφῶμι, dimitto.
 πίπλμι, ὃ πίμπλμι, im-
 plo.
 ἄημι, saturo.
 φθῆμι, prævenio.

TERTIÆ.

ἄλωμι, capio.
 ἐλδέρπμι, libero.
 γνῶμι, cognosco.

βίωμι, vivo,
 δοκίμαμι, probō.

QUARTÆ.

ἄγνμι, frango.
 κλῶμι, audio.
 ῥώννμι, roboro.
 σβέννμι, extinguo.
 ὀμνμι, juro.
 μίγνμι, misceo.
 δῶμι, subeo.

ὀλλωμι, perdo.
 τήγνμι, pango.
 πῑπέννμι, extendo.
 φῶμι, nascor.
 ὀπόρννμι, abstergo.
 ἱννμι, induo.

DE VERBALIBUS.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πίπραμαι, πῶμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμός, psalmus: a τέτομα, τέτω, sectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Persona Præteriti Passivi in	[μα,	γράμμα, litera.
	[μῶ,	δεσμός, vinculum.
	[μη,	γραμμή, linea.
	[μων,	νομιών, intelligens.
A Secunda persona Præteriti Passivi in	[ις,	ποίησις, poesis.
	[ια,	δοκιμασία, probatio.
A Tertia persona Præteriti Passivi in	[πτε,	ποιητής, Poeta.
	[τεῶ,	ἀκούς, audibilis.
	[τηρ,	χαρακτήρ, character.
	[ποο,	ut κοσμήτωρ, princeps.
	[κῶ,	κελευσός, judicialis.
	[αις,	πίσις, fides.
	[τυς,	ὀρχηστὴς, saltator.
	[τεα,	ὀρχήστρια, saltatrix.
	[τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
	[πτερον,	ποτήριον, poculum.
	[τρον,	διδάκτρον, minerval.
	Verbalia positionis in ἐῶ, ἐα, ἐόν,	
	ut γραπτέῳ, γραπτῷ, γραπτῶν.	

A Præterito Me- dio in	[	Θ,	λόγ ^Θ , fermo.
	[	η,	ἐπιστολή, epistola.
	[	ιον,	λόγιον, oraculum.
	[	ως,	πομῶς, fector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut λε-
κός, candidus, a λέσσω, video: & ab Aoristo secundo,
ut φυγή, fuga, ab ἱφυγον.

DE IMPERSONALIBUS.

Impersonalia sunt, quæ, cum Vocem Tertiis personis
similem præferant, Personarum tamen significandarum
rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quæ-
dam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ: rursus quæ-
dam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascun-
tur: alia irregulariter evadunt.

Αὐγέκει, decet. imperf. αὐγέκει. partic. αὐγέκον, ab αὐγέκω,
pervenio.

Ἀπείχει, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἡρέσκει. opt. ἀρίσκοι. fut. 1. ἀρέ-
σει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρίσκω placeo. Compos. ἀπα-
ρέσκει, displicet. imperf. ἀπήρεσκει. aor. 1. ἀπήρεσε.
Συναρέσκει, complacet.

Ἀρρη, decretum est, ab ἄρω congruo.

Ἀρκεί, sufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω
sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέρω. partic.
διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἰδεῖ. optat. δεῖ. fut. 1. δεήσει. aor.
1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεῖσεν, δεῖσαι. partic. δέον,
δεῖσον, δεῖσαν, a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ἐν-
δεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est. futur. 1.
προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἑδοξε.
subjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. pas. δίδο-
κται, a δοκίω. videor. Compos. ἀπίδοξε, non vi-
sum est. Μεταδοκεῖ, mutata sententia videtur. aor. 1.

μίτι-

μετέδοξε. subjun. μετέδοξεν. Προέδοκται. prius ducitur. plusq. perf. προεδέδοκτο. Σωδοκεῖ, simul videtur. partic. σωδοξάντα, conventa.

Ἐγχαίρει, licet, locus est. imperf. ἐνεγχαίρει. fut. 1. ἐγχαίρῃσι. subjun. ἐγχαίρῃ. partic. ἐγχαίρων ab ἐγχαίρειν, concedo. Rarius χαίρει, idem. subjun. χαίρῃ.

Εἰμαρται, in fatis est. plusq. perf. εἰμαρτο, a μείρωμαι inusit. dividor.

Εἴρηται, dictum est, ab ἐρέμαι dicor. Compos. διεῖρηται, discussum est. Απείρηται, vetitum est. plusq. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum est.

Ἐκπέλει, licet; minus usitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχεται. infin. ἐνδέχασθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχμαι, admitto.

Εἵκει, par est, videtur, ab εἶκω, similis sum. Compos. ἐπείκει, προσέεικε, idem: ἀπείκει. non par est.

Εἴσι cum compositis ἐνεσι, ἔξεισι, πάρεσι, πρόσσι, licet. Εἴσι. imperf. ὦ. Composita leguntur in præf. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεισι; imperf. ἐξῶ. imperat. ἐξέσω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεσι, interest.

Εὔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compos. παρατυχόν. Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est. imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Ἄολ. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. plusq. perf. ἐμεμήλη. imperat. μελίτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præf. pass. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. subjun. μέλυσται. perf. μεμέληται. plusq. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένῳ. Compos. μεταμέλει, pcenitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. optat. Ἄολ. μεταμελήσειε. infinit. μετεμέλειν. partic. μετεμέλον. Αμολεῖται, cura nulla est. perf. ἡμέληται, ab ἀμελεῖμαι, negligor.

Οφείλει, & οφείλεται, oportet. aor. 2. ὄφειλε, ab ὀφείλω, debeo.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἴαν, cum

- S. [ἴωμαι, ἴῃ, ἴῃται.
 D. [ἴωμεθον, ἴῃσθον, ἴῃσθον.
 P. [ἴωμεθα, ἴῃσθε, ἴωνται.

MODUS INFINITIVUS.

Præfens, & Imperf.

ἴσθαι.

PARTICIPIIUM.

Præfens, & Imperf.

- M. [ὁ ἰµενος, τὸ ἰµενον.
 F. [ἡ ἰµενη, τῆς ἰµενης.
 N. [τὸ ἰµενον, τὸ ἰµενον.

VOX MEDIA.

Præf. & Imperfectum per omnes Modos sunt eadem in
 Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἠγάµην, ἤκα, ἠκαστο &c. ut ἰθηγάµην.

Aoristus secundus.

- S. [ἔµην, ἔσο, & ἔω, & ἔδ, ἔω.
 D. [ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην.
 P. [ἔμεθα, ἔσθε, ἔνθην.

MO-

MODUS IMPERATIVUS.

Aoristus secundus.

S. [ἴσσο, & ἴσ, & ἴ, ἴσθω.

D. [ἴσθον, ἴσθων.

P. [ἴσθε, ἴσθωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam

S. [εἴμην, εἴο, εἴω.

D. [εἴμεθον, εἴσθον, εἴσθην.

P. [εἴμεθα, εἴσθε, εἴησαν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Aoristus secundus.

ἐάν, cum

S. [ᾤμαι, ᾗ, ᾗται.

D. [ᾤμεθον, ᾗσθον, ᾗσθον.

P. [ᾤμεθα, ᾗσθε, ᾗνται.

MODUS INFINITIVUS.

Aoristus secundus.

ἴσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

M. [ὁ ἴμενος, ἡ ἴμένη.

F. [ἡ ἴμένη, τῆς ἴμένης.

N. [τὸ ἴμενον, τὰ ἴμένα.

Γημι,

Ἰημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam Ἰημι mitto, dempto Aoristo primo Activo, qui est ἦσα, non ἦκα. Usitatus est in voce Passiva ἵμην, quam in aliis; unde compositum ἐπίμην.

Ἰημι Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἰημι mitto, quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἡμι, Sedeo.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [ἵμην, ἵσαι, ἵπαι, vel ἦσαι Poet.
D. [ἡμεῖον, ἡσθον, ἡσθον.
P. [ἡμεῖα, ἡσθε, ἡνται.

Imperfectum:

- S. [ἡμῶ, ἦσο, ἦτο, vel ἦσθον Poet.
D. [ἡμεῖον, ἦσθον, ἦσθῶ.
P. [ἡμεῖα, ἦσθε, ἦντο.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἦσο, ἦσθον.
D. [ἦσθον, ἦσθῶ.
P. [ἦσθε, ἦσθῶσαν.

Optativus, & Subjunctivus
non sunt in usu.

MODUS INFINITIVUS.

ἡσθαι.

PAR-

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ ἡμεν^{ος}, τὸ ἡμένον.
 F. [ἡ ἡμενῶν, τῆς ἡμενῆς.
 N. [τὸ ἡμενον, τὸ ἡμένον.

Inde Compōsitum Κάθημαι, Sedeo.

Κῆμαι, Jaceo.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [κῆμαι, κῆσαι, κῆται.
 D. [κείμενον, κείσθον, κείσθων.
 P. [κείμενα, κείσθε, κείνται.

Imperfectum.

- S. [ἐκίμην, ἐκιστο, ἐκιστο.
 D. [ἐκείμενον, ἐκισθον, ἐκισθων.
 P. [ἐκείμενα, ἐκισθε, ἐκιντο.

Fut. 1. κείσομαι, κείσω, κείσεται, &c. ut τύλομαι. Sic in Optat. κείσοιμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κείσθμενος.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- S. [κῆσθ, κῆσθω.
 D. [κῆσθον, κῆσθων.
 P. [κῆσθε, κῆσθωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, & Imperf.

- εἶδε, utinam
 S. [κείοιμην, κείοιο, κείοισθ.
 D. [κείοιμενον, κείοισθον, κείοισθων.
 P. [κείοιμενα, κείοισθε, κείοιντο.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præfens, & Imperfectum.

ἴαν, cum

S. [κέωμαι, κέη, κήται.

D. [κέωμεθον, κήσθον, κήσθον.

P. [κέωμεθα, κήσθε, κήνται.

MODUS INFINITIVUS.

κεῖσθαι.

PARTICIPIUM.

M. [ὁ κείμενος, ἡ κείμενη.

F. [ἡ κείμενη, τῆς κείμενης.

N. [τὸ κείμενον, τὸ κείμενον.

Composita a κέωμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διακείσο: in Infinitivo manet, ut διακείσθαι.

ἴσθμι, Scio.

Vox Activa.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

S. [ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι.

D. [ἴσμεν, ἴσατε.

P. [ἴσμεν, ἴσατε, & Syn, ἴσμεν, ἴτε; ἴσασι.

Imperfectum.

S. [ἴσθην, ἴσθς, ἴσθ.

D. [ἴσμεν, ἴσμεν.

P. [ἴσμεν, ἴσατε, ἴσσαν, & ἴσθην Syn.

MO-

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἴσθι, ἰσάτω.
 D. [ἰσάτων, ἰσάτων.
 P. [ἰσάτε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

- S. [ἴσθι, ἴσω.
 D. [ἴσων, ἴσων.
 P. [ἴε, ἴωσαν, vel ἴων.

MODUS INFINITIVUS.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ ἴσας, ὁ ἰσάντος.
 F. [ἡ ἴσασα, ἡ ἰσάσης.
 N. [τὸ ἴσαν, τὸ ἰσάντος.

VOX PASSIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [ἴσμαι, ἴσσαι, ἴσται.
 D. [ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθον.
 P. [ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἰσάνται.

Vel interjecto τ.

- S. [ἴσμαι, ἴσσαι, ἴσται.
 D. [ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθον.
 P. [ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἰσάνται.

Im-

Imperfectum.

- S. [ἴσμεν, ἴσαο, ἴστω.
 D. [ἴσμεν, ἴσασθον, ἴσασθω.
 P. [ἴσμεθα, ἴσασθε, ἴστων.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἴσαο, ἴσάσθω.
 D. [ἴσασθον, ἴσάσθων.
 P. [ἴσαοτε, ἴσάσθωσαν.

MODUS INDICATIVUS.

ἴσασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compositum Ἐπίσταναι, Scio.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

- S. [ἐπίσταναι, ἐπίστας, ἐπίσταται.
 D. [ἐπιστάμενον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθων.
 P. [ἐπιστάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίστανται.

Imperfectum.

- S. [ἐπιστάμεν, ἐπίσασο, ἐπίσας Jon. ἐπίσω crafī, ἐπίσων.
 D. [ἐπιστάμενον, ἐπίσασθον, ἐπισάσθων.
 P. [ἐπιστάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσωνται.

Fut. ἐπισήσομαι, ἐπισήσῃ, ἐπισήσεται, &c. ut τύψομαι.

MODUS IMPERATIVUS.

- S. [ἐπίσασο, ἐπίσάσθω.
 D. [ἐπίσασθον, ἐπίσάσθων.
 P. [ἐπίσασθε, ἐπίσάσθωσαν.

MO-

MODUS SUBJUNCTIVUS.

ἐάν, cum

- S. [ἐπίστωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσῃται.
 D. [ἐπιστάμειδον, ἐπίσῃσθον, ἐπίσῃσθον.
 P. [ἐπιστάμεθα, ἐπίσῃσθε, ἐπίσῃνται.

MODUS INFINITIVUS.

ἐπίσασθαι.

PARTICIPIUM.

- M. [ὁ ἐπιστάμενος, ἡ ἐπιστάμενη.
 F. [ἡ ἐπιστάμενη, ὁ ἐπιστάμενος.
 N. [τὸ ἐπιστάμενον, ἡ ἐπιστάμενη.

Φημί, dico.

VOCIS ACTIVÆ

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

- S. [φημί, φῆς, φησὶ.
 D. [φατον, φατόν.
 P. [φαμέν, φατέ, φασί.

Imperfectum.

- S. [ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 D. [ἔφατον, ἔφῃτον.
 P. [ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoristus secundus.

- S. [ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 D. [ἔφητον, ἔφήτην.
 P. [ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

M

Fut.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσῃ, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

- S. [φάδι, φάτω.
 D. [φάτον, φάτων.
 P. [φάτε, φάτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. [φῆδε, φήτω.
 D. [φῆτον, φήτων.
 P. [φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

MODUS OPTATIVUS.

εἶδε, utinam

- S. [φαίην φαίης, φαίη.
 D. [φαίητον, φαίητων.
 P. [φαίηνμεν, φαίηθε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præf. & Aor.
 2. idem sunt.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

εἰάν, cum

- S. [φῶ, φῆς, φῆ.
 D. [φῶτον, φῶτων.
 P. [φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens, & Imperfectum.

φαίει cum acuto, ut distinguatur ab Aorist. 1. φᾶναι,
 apparuisse verbi φάινω. Aori-

Aoristus secundus. φῶαι.

PARTICIPIUM.

M. [ὁ φάς, αὐ φάντθ.

F. [ἡ φᾶσα, ἡ φάσης.

N. [τὸ φάν, αὐ φάντθ.

VOCIS MEDIÆ

Præfens.

S. [φάμαι, φάσαι, φάται : alii φαμαὶ &c.

D. [φάμενον, φάσθον, φάσθον.

P. [φάμεθα, φάσθι, φάνται.

Aoristus secundus.

S. [ἱφάμην, ἱφασο, ἱφαν.

D. [ἱφάμενον, ἱφασθον, ἱφάσθην.

P. [ἱφάμεθα, ἱφασθι, ἱφαν.

MODUS INFINITIVUS.

Aoristus secundus.

φᾶσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus secundus.

M. [ὁ φάμενθ, ᾖ φάμενθ.

F. [ἡ φάμενθ, ᾗ φάμενθ.

N. [τὸ φάμενον, ᾗ φάμενθ.

EXEMPLA

CONJUGATIONUM IN ΜΙ.

PRIMÆ.

φίλημι, amo.
 ὄννημι, juvo.
 ἄχνημι, angor.
 νόημι, intelligo.
 βλήμι, percutio.
 νίσπημι, dico.
 κάλημι, voco.

αἶννημι, laudo.
 πέλημι, perficio.
 ἀλίκπημι, in angustias redigo.
 σβῆμι, extinguo.
 ἔχῆμι, habeo.
 φρῆμι, fero.

SECUNDÆ.

πέθνημι, morior.
 ἄλῃμι, erro.
 πέδλημι, ὃ τλήμι, tolero.
 γέλῃμι, video.
 νίκημι, vinco.
 κῶπῃμι, occido.
 πίπρημι, ὃ πίμπρημι, in-
 cendo.

ὄρῃμι, video.
 ἱλῃμι, propitius sum.
 ἀείτῃμι, prandeo.
 ἀφίῃμι, dimitto.
 πίπλημι, ὃ πίμπλημι, im-
 pl-o.
 ἄῃμι, saturo.
 φθῆμι, prævenio.

TERTIÆ.

ἄλωμι, capio.
 ἐλευτέρωμι, libero.
 γινῶμι, cognosco.

βίωμι, vivo,
 δοκίμωμι, probō.

QUARTÆ.

ἄγνυμι, frango.
 κλύμι, audio.
 ῥώννυμι, roborō.
 σβέννυμι, extinguo.
 ὀμνυμι, juro.
 μίγνυμι, misceo.
 δῶμι, subeo.

ὀλλυμι, perdo.
 πῆγνυμι, pango.
 παπέννυμι, extendo.
 φῶμι, nascor.
 ὀπόργνυμι, abstergo.
 ἱννυμι, induo.

DE VERBALIBUS.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πῆπραγμαi, πᾶγμα, res: ab ἔφαλμαι, ψαλμός, psalmus: a τίπμα, τιμή, sectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Persona Præteriti Passivi in	[μα,	γράμμα, litera.
	[μῶ,	δεσμός, vinculum.
	[μη,	γραμμή, linea.
	[μων,	νομιών, inteliigens.

A Secunda persona Præteriti Passivi in	[ις,	ποίησις, poesis.
	[ια,	δοκιμασία, probatio.

[	της,	Ποιητής, Poeta.
[	τῶ,	ἀκροῶς, audibilis.
[	τηρ,	χαρακτήρ, character.
[	πρω,	ut ἡγεμὴν, princeps.
[	κῶ,	κελευσῶς, judicialis.
[	ας,	πίσις, fides.
[	τους,	ὀρχηστὴς, saltator.
[	τρια,	ὀρχήστρια, saltatrix.
[	τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
[	πτερον,	ποτήριον, poculum.
[	τρον,	διδασκτρον, minerval.
[	Verbalia positionis in ἰῶ, ἱα, ἰον,	
[	ut γραπτῶ, γραπτία, γραπτίον.	

A Tertia perso-
na Præteriti
Passivi in

A Præterito Me- dio in	[	⊙,	λόγ⊙, fermo.
	[	η,	ἐπιστολή, epistola.
	[	ιον,	λόγιον, oraculum.
	[	ως,	σώμῳς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut λεῖπός, candidus, a λέσσω, video: & ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ab ἐφυγον.

DE IMPERSONALIBUS.

Impersonalia sunt, quæ, cum Vocem Tertiis personis similem præferant, Personarum tamen significandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ: rursus quædam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἄνῃκει, decet. imperf. ἀνῃκει. partic. ἀνῃκον, ab ἀνῃκα, pervenio.

Ἀπέχει, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκει. fut. ἰ. ἀρέσει. aor. ἰ. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compos. ἀπαρέσκει, displicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. ἰ. ἀπήρισε. Σωπάρεσκει, complacet.

Ἄρρη, decretum est, ab ἄρω congruo.

Ἄρκει, sufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. ἰ. ἤρκεσε, ab ἀρκέω sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέρει. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δεῖ. fut. ἰ. δεήσει. aor. ἰ. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεῖσαι, δεῖσαι. partic. δέον, δεῖσον, δεῖσαν, a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est. futur. ἰ. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἰδοκεῖ. fut. ἰ. δόξει. Aor. ἰ. ἰδοξε. subjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. pas. δέδοκται, a δοκῶ. videor. Compos. ἀπίδοξε, non visum est. Μισπδοκεῖ, mutata sententia videtur. aor. ἰ.

μίστι-

μετέδοξε. subjun. μετέδοξεν. Προεδόκει. prius diceretur. plusq. perf. προεδέδοκτο. Συωδοκεῖ, simul videtur. partic. συωδοζάνται, conventa.

Ἐγχαῖ, licet, locus est. imperf. ἐνεχῶται. fut. 1. ἐγχαρήσῃ. subjun. ἐγχαρῇ. partic. ἐγχαρῶν ab ἐγχαρέω, concedo. Rarius χαρεῖ, idem. subjun. χαρῇ.

Ἐμαρται, in fatis est. plusq. perf. εἰμαρτο, a μείρομαι inusit. dividor.

Ἐῖρηται, dictum est, ab ἐρέμαι dicor. Compos. διεῖρηται, discussum est. Ἀπείρηται, vetitum est. plusq. perf. ἀπείρητο. Πρεῖρηται, ante dictum est.

Ἐπέλει, licet; minus usitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχεται. infin. ἐνδέχεται. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἐοικε, par est, videtur, ab εἶκω, similis sum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε. non par est.

Ἐσι cum compositis ἐνεσι, ἔξει, πάρεσι, πρόσεσι, licet. Ἐσι. imperf. ὦ. Composita leguntur in præf. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξει. imperf. ἐξῶ. imperat. ἐξέτω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεσι, interest.

Ἐτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compos. παρατυχόν. Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσitelῇ, confert.

Μέλε, curæ est. imperf. ἐμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Ἄολ. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. plusq. perf. ἐμμήληκε. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præf. pass. μέλειται. imperf. ἐμέλειτο. subjun. μέλῃται. perf. μεμέληται. plusq. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμειλημένῳ. Compos. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μετεμελήσει. infinit. μετεμελήσιν. aor. 1. μετεμελήσε. optat. Ἄολ. μετεμελήσειε. infinit. μετεμελέιν. partic. μετεμέλον. Ἀμολεῖται, cura nulla est. perf. ἡμέληται, ab ἀμελεῖμαι, negligor.

Ὄφειλε, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὄφελε, ab ὀφείλω, debeo.

ὄψεται, visum fuerit ab ὄπτομα, video inusit.

Παρεῖκει, facile, vel integrum est. optat. παρείκει. subjun. παρείκη.

Παρεῖα, licet. Part. παρασχόν.

Πέπρωται, fero destinatum est. plus. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per syncop. a περαστώ finio, parum utitur.

Πέφαται, dictum est. imperat. πεφάσθω, dictum sit, a πέφαται inusit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπων, a πρέπω, decorus sum.

Προσῆκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, signum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. sub. σημῆναι, a σημαίνω, signum do. Compos. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. σωέφερε. partic. συμφέρον, fut. 1. σωοίσει. opt. pass. συμφέρισθω, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. σωέβη. partic. συμβαίνον, συμβέβηκός, συμβάν, a συμβαίω, contingo.

Τμάρχει, licet, vel necesse est. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν, fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.

Τεῖ, pluuit. Compos. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, solet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρῆ, oportet. imperf. ἔχρην, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inusitat. Compos. ἀπόχρη, sufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρῆ, ἐκχρῆ, & καταχρῆ, sufficit. fut. 1. ἐκχρήσει. καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive significantia formam Imperpersonalium induere possunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, scriptum est: βροντᾷ tonat: ἀεράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Personalium, ut ἐπελθὼν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

DE DEFECTIVIS.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & si quæ Tempora habent præter ea, mutantur illa a verbis aliis.

Desinunt autem fere in

αω :	μαθησάω, discere cupio.
υω :	ρήγνυω, rumpo.
ειω :	ὀφείω, videre cupio.
υω :	ὀπίω, uxorem habeo.
μβω :	ρέμβω, circumago.
ρβω :	φέρβω, pasco.
λδω :	μείλδω, elixo.
νδω :	κυλίνδω, volvo.
αζω :	κνιπέζω, inclino me.
ιζω :	συναχίζω, gemo.
αδω :	κιάδω, vado.
εδω :	ὡς φλεγέδω, uro.
ωδω :	μινύδω, minuo.
χδω :	ἐρέχδω, scindo.
σκω :	μολισκω, venio.
βλω :	μέμβλω, curo.
φλω :	ὀφλω, debeo.
αγω :	αμπερπίνω, pecco.
αανω :	ανταίνω, tendo.
εινω :	φαίνω, luceo.
κνω :	δάκνω, mordeo.
ρσω :	ὄρσω, concito,
ψω :	ἰψω, concoquo.

Præter ita desinentia, Defectiva sunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam syllabam ex Reduplicatione desinentem in consonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appereo : μαρμαίρω a μαίρω, luceo : Tum quæ per pleonasmum sunt facta additione cujuscunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo : τίκτω a τέλω, pario : ἐνίσσω ab ἐνίπω, dico; & similia, quorum non-
nu-

nulla retinent i simplicis, nonnulla mutant in i: Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐρυκακίω ex ἐρυκακίω, quod ab ἐρίω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρίχω ex πέφρικα, quod a φρίττω horreo: πιποίδω, & πεποιδίω ex πίποιθα, quod a πείθω, persua-deo.

OBSERVATIO.

Defectiva in έω sunt quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præsenti, respondent iis, quæ Latini appellant Desiderativa, ut γαμησέω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμῶ, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in έω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudio, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatuo, σείσω, σέσκηκα.

Defectiva in αω sunt & ipsa Desiderativa; ut θανατιάω, seu θανατιάω, mori cupio: βασιλιάω, regnaturio, quibus accedunt Imitativa; ut μελαινιαίω, nigricō.

Verbum πίνδω, libo, etiam si in νδω, tamen habet Fut. πείσω. Aor. 1. έψησα.

DE VERBIS ANOMALIS.

Quia discrimen est inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Personis, vel Temporibus destituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur; quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud est, quod eum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quasi subsidium petat, ut omnia sua Tempora expleat, sicut fero apud Latinos: ideo hic de Anomalis.

Anomalorum etiam si quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod observetur: ut λείπω, λείπω, regulare Verbum est; attamen observandum in eo, fere non uti nos Aoristo primo Activo έλειψα, sed secundo έλι-

ἔλιπον; non Perfecto Activo λείψα, sed Medio λείποιται.
 Simile quippiam existima in cæteris.

VERBA ANOMALA.

A

- Miror** Ἀγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aorist. ἠγάσθην. aorist. 1. med. ἠγασάμην.
- Ago** Ἀγῶ: fut. ἄζω. præter. ἤχα, Attice ἀγόχα, aor. 2. ἤγον, Attice ἠγαγον.
- Frango** Ἀγνυμι. fut. ἄζω. præter. ἤχα. aor. 1. εἶξα, & εἶξα, unde κατέαξα. præter. med. ἤγα, inusitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.
- Dico** Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præter. εἶρηκα ab εἶρω.
- Cano** Ἀῖδω, futur. ἄσω, Aor. 1. ἤσα.
- Placeo** Ἀδω. præter med. ἤδα, & ἔαδα.
- Capio** Ἀῖρῶ. futur. αἰρήσω. aorist. 2. εἶλον ab εἰλω inusitato.
- Eligo** Αἰρῶμαι. fut. αἰρήσομαι. præter. ἤρημαι. aor. 1. ἠρέδην. aorist. 2. med. εἰλόμην ab εἰλωμαι inusitato.
- Sentio** Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præter. ἥσθημαι. aorist. 2. med. ἥσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθῆμαι inusitato.
- Arceo** Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inusitato.
- Tollo** Ἀῖρω. fut. ἀρῶ, aor. 1. ἤρα, vel ἦρα. aor. 2. ἤρον. præter. ἤρκα. aor. 1. imper. aor. ἄρον. subj. ἀρῶ, ης, η. part. ὁ ἄρας, τ ἄραντ. imperat. pass. ἄρθησ. aor. 2. imperat. aor. ἄρον.
- Capior** Ἀλίσκομαι. fut. ἀλώσομαι. præter. ἤλωκα, & ἐάλωκα. aor. 1. ἤλωσα, & ἐιάλωσα, ab ἀλόν, ᾧ. aor. 2. ἤλων, ἤλως, ἤλω, & ἐάλων, aor. 2. inf. ἀλῶναι. part. ὁ ἀλὺς, τ ἀλόντ. ab ἄλωμι.
- Pecco** Ἀμαρτάνω. fut. ἀμαρτήσω. præter. ἠμάρτεκα. aor. 2. ἠμαρσον, ab ἀμαρτέω inusitato.
- Induo** Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφίτσω. præter. pass. ἠμφύσμαι.

- Renuo** Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνῆνάμην.
Consumo Ἀναλίσκω. fut. ἀνελώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνέλωκα, & in pass. ἀνήλωμαι.
Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνέωγα; pass. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνέωχθην.
Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inusitato.
Odio sum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθίσομαι ἡμᾶι inusitato.
Perdo Ἀπολλύν & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολώ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολείω. præt. ἀπώλεκα, Attice αἰπολώλεκα. præt. med. Ἄτις. ἀπόλωλα.
Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκέναι, ab inusitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκληαίω ab ἀπόσκλημι. præteritum simplex est ἴσκληκα. aor. 2. ἴσκλην α σκληῖμι. Thema usitatum est σκέλλω, seu σκάλλω, exsicco, arefacio. fut. σκαλώ. aor. 1. ἴσκαλα, & ἴσκηλα. Hinc Aoristus Æolicus σκήλεια, σκήλειαι, σκήλεις, arefecerim, induruerim.
Privo Ἀπαυρῶ, ὦ. aor. 1. ἀπῆυρα. aor. 2. ἀπῆυρον.
Placeo Ἀρίσκομαι. fut. ἀρέσομαι.
Augeo Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἠύξησα, tanquam ab αὐξίω.
Ægre fero Ἀχθόμαι. fut. & ἀχθήσομαι, & ἀχθίσομαι, ab ἀχθίσομαι inusitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

B

- Mitto** Βάλλω. futur. βαλώ. præt. βέβληκα, quasi a βλίω. aorist. 2. ἱβαλόν.
Vado Βαίγω. futur. βύσομαι. Aorist. 2. ἱβλώ, a βῆμι inusitato.
Germino Βλασάνω. fut. βλασήσω, aor. 2. ἱβλασον, a βλασέω inusitat.
Vivo Βιώω. fut. βιώσω. aor. 2. ἱβίω, ἱβίως, ἱβίω. partic. ὁ βιών, τ βιώντ, a βίωμι, inusitat.
Volo

Volo Βάλλομαι. fut. βεβλήσομαι. præt. βεβλήμαι. plusq. ἔβεβλήμην. aorist. 1. ἔβληθίην, a βεβλήμαι inulitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inulit.

Γ

Duco u- Γαμῶ, ὦ. fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα, a γά-
xorem μω; & ἑγάμησα.

Gigno Γίνομαι. fut. γενῶμαι. aor. 1. med. ἐγενάμην.

Lætor Γυθῶ. fut. γυθήσω. præt. γεγήθηκα. præt. med. γέγηθα, a γήδω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inulitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γε-
γέννημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην, a γενάομαι inulitat. præter. med. γέ-
γονα, a γένω inulitat.

Cogno- Γινώσκω, fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνώω, ὦ. aor. 2. ἔγνω, ως, ω. im-
fco perat. γνώδι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνῶς, ὃ γνόντῃ, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præt. med. ἐγρηγόρα. plusq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & Δαίω, fut. δαίσω a δαίω. præt. pass. δεδάημαι, & etiam δέδασμαι a δάζωμαι. aor. 2. ἔδάλω. præt. med.

Divido δέδαα, & δέδῃα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκα.

Oportet Δεῖ, fut. δέησι. aor. 1. ἐδέησι. imperf. ἰδεῖ. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. aor. 1. ἔδεισα. præt. δέδεικα. med. δέδεικα. pro δέδειδα, Jon. δέδισα, Poet. δέδισα. plusq. ἐδέδισιν, & ἐδέδισιν imperat. δέδιδι ab inulit. δέδιδι.

Rogo Δέχομαι. fut. δεήσομαι. præt. δέδειμαι. aor. 1. ἔδεχθην a δεύομαι δεύμαι.

Suscipio Δίχομαι. futur. δέχομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδέξαμην.

Ligo

- Ligo** Δέω . fut. δέσω , & δήσω . aor. 1. ἔδησα , præt. δέδεκα , & δέδηκα , præt. pass. δέδεμαι , & δέδημαι . aor. 1. pass. ἐδέδην .
- Doceo** Διδάσκω , ἐδίδασκον . fut. διδάξω a διδάχω . aor. 1. ἐδίδαξα . præt. δεδίδαχα .
- Aufugio** Διδράσκω . fut. διδράσω a διδράω , aor. 2. διέδραν , pro διέδρην . part. διαδράς , & διαδράν-
τῃ a διὰδρημι .
- Existimo** Δοκέω , ὦ . fut. δόξω a δόκω . aor. 1. ἔδοξα . præt. δέδοκῃκα a δοκέω , fut. 1. δοκήσω .
- Facio** Δράω , ὦ . futur. δράσω . præt. δέδρακα . aor. 1. ἔδρασα .
- Possum** Δυνάμει , δυνάσαι , & δύνῃ , δυνασαι . imperf. ἰδυνάμην , Attic. ἡδυνάμην . præt. pass. δεδυνή-
μαι . aor. 1. ἰδυνήδην , seu ἡδυνήδην , a δυνάω ;
vel ἰδυνάσδην , seu ἡδυνάσδην a δυνάζω , fut.
1. med. δυνήσομαι . aor. 1. med. ἰδυησάμην . Ca-
ret imperativo per omnia tempora .
- Subeo** Δύνω , & δύω , & δῦμι . fut. δύσω , aor. 2. ἔδω ,
unde κατέδω , & ἀνέδω . imper. δῦθι .

E

- Sino** Εἰώ , ὦ . imperf. εἶον , εἶων . fut. εἴσω . aor. 1. εἶσα .
- Excito** Εγείρω , fut. ἐγερῶ . aor. 1. ἤγειρα . med. ἠγειράμην .
- Polliceor** Ἐγγυάω . fut. ἐγγυήσω . aor. 1. ἠγγύησα . præt. ἠγγύηκα , & ἐγγεγύηκα .
- Edo** Ἐδω , præt. perf. ἤκα , Att. ἔδηκα , & per pleo-
nasmum ἐδήδοκα . præt. med. ἤδα , Attic. ἔδη-
δα . partic. ἐδηδώς , fut. med. ἔδομαι pro ἐδῦμαι .
- Volo** Ἐθέλω , fut. ἐθελήσω ab ἐθελίω .
- Solitus** Ἐδω , præter. med. εἶωθα pro εἶδα , per pleo-
nasmum ω .
- Scio , &
Video** Εἶδω . fut. εἴσω , & εἰδήσω , vel εἰδήσομαι , ab εἰδίω ,
præt. perf. εἶδηκα , per Sync. εἶδα , Attice ἦδα .
infin. εἰδῃκέναι , & per Sync. εἰδέναι . partic.
εἰδηκώς , & εἰδώς . præt. med. οἶδα , ας , ε , & secun-
da singularis οἶδασθα , & οἶσθα . aor. 2. εἶδου ,
& cum refertur ad scio , ἴδον .
- Dico** Εἶρω , & ἐρίω . fut. 1. ἐρῶ , & ἐρήσω , præt. ἔ-
ρηκα .

ρηκα. pass. εἶρημαι. paulo post fut. εἰρήσομαι.
aor. 1. pass. ἐῤῥήθην; partic. ῥηθεῖς.

Abigo Εἰλάυνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, At-
tic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. perf. pass. ἤλαμαι,
Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἤλάθην; partic. ἐλαθεῖς.

Sortitus Εἰμύρομαι præt. med. a μεῖρω, μερῶ, μέμωρα, &
ἔμωρα.

Speravi Εὐλόπα, præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Dico Εἶπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμεν in Composi-
tis. infinit. εἰπασθαι; partic. εἰπάμενθ', aor.
2. εἶπον, med. εἰπόμεν.

Operor Εργάζομαι. perf. pass. ἐργασμαι; part. ἐργασ-
μένθ'. aor. 1. ἐργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσο-
μαι, & ἐργᾶμαι, & αἶται. aor. 1. ἐργασάμεν.

Interro- Εῖρωμαι, & εἴρωμαι, & ἐρεύομαι. fut. 1. ἐρήσομαι.
go aor. 1. εἰρησάμεν, & ἠραίμεν. aor. 2. ἠρόμεν,
& εἰρόμεν poet.

Pereo Εῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἐῤῥηκα.

Venio Εῤῥομαι. fut. ἐλᾶσομαι ab ἐλᾶθω. perf. ἤλᾶ-
κα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤ-
λυθε, per Sync. ἤλθον, ἤλθες, ἤλθε; infinit.
ἐλθεῖν. præt. med. ἤλᾶθα, Att. ἐλήλυθα.

Invenio Εὐρίσκω. fut. ὀρήσω. præt. ὤρηκα. aorist. 2.
εὖρον ab ὀρέω ὀρῶ. præt. pass. εὖρημαι. plusq.
perf. εὐρήμην. aor. 1. med. ὀρησάμεν, &
ὀράμεν, part. ὀράμενος.

Habeo Εἶχω. fut. ἔξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα a
σχέω. aor. 2. ἔσχον; imperat. σχές; optat.
σχοῖμι, Att. σκούλω. subjun. σχῶ; infin. σχεῖν;
part. σχῶν. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Vivo Ζάω ζῶ. fut. ζήσω, aor. 1. ἔζησα, utrumque in-
terdum significat Ἀέθιβε vivifico. imperf. ἔζω
a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι, optat. ζάίλω,
& ζήίλω a ζῶμι.

Jungo Ζάγνυμι, & ζάγνύω. futur. ζάξω a ζάγω. præt.
ἔζαχα.

Cingo Ζώννυμι, ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώνω.
perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζομαι, & ἔζωσμαι.

Laetor

H

Lætor Ἡδομαι. fut. ἡσομαι. perf. ἡσμαι. aor. 1. ἡσάμην.
med. ἡσάμεν.

Tristavit Ἡκέχεν ab ἄχῳ.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέπειρα. aor. 1. ἐθάψα.
perf. pass. τέθαμμαι. aor. 2. pass. ἐτάφην
a τέφρῃ. fut. 1. pass. πεφθίσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελήω. aorist. 1. ἐθέλησα,
Att. ἠθέλησα.

Curro Θίω. imperf. ἴθων. fut. δεύσομαι, Attice δευσῆμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθαγον. fut. 2. med. θανῆμαι a
θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθναα a θνάω.
Bæot. autem σέθνηκα, vel σέθναα, a σέθνη-
μι, unde præf. imperat. σέθναδι; optat. σθιναίω;
infin. σθιναίην. præt. part. σθιναῖος, σθιναί-
κως, σθιναῖως, σθιναῖος, σθιναῖως, & poet. σθ-
θνηῖος. Invenitur etiam fut. 1. σθινήσω, θνή-
ξω, & σθινήξω. fut. 1. med. σθινήσομαι, θνή-
ξομαι, & σθινήξομαι.

I

Pervenio Ἰκνέομαι ἔμαι. fut. ἴξομαι. aor. 2. ἐκόνην ab ἴκο-
μαι. perf. ἴγμαι.

Placo Ἰλάσκομαι. fut. ἰλάσομαι ab ἰλάομαι.

Volo, as. Ἰπταμαι. fut. πῆσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι.
aor. 2. ἐπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην, ἐπτό-
μην; infin. πῆσθαι, & πῆσθαι; partic. πῆπταις.

Eundem Ἰστέον, & pleonasmō ἰπστέον ab εἶμαι, vado. præt.
act. inusitat. εἶχα; pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶπαι,
unde εἰστέον, & ε ablato, ἰστέον.

K

Se- (Καδίξω, & καδίξομαι. fut. 2. med. καδεῖδμαι.
deo (Κάδημαι. fut. καδήσομαι. De-

- Demitto** Καθίμι. aor. 1. καθῆκα.
Voco Καλῶ. futur. καλίσω, & καλήσω. perf. κέκληκα, Sync. προ κεκάληκα. fut. 1. pass. κληθήσομαι.
Laboro Κάμνω, & κάμω. fut. κاميμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.
Dormio Καταδάρδω. fut. καταδάρδησομαι. aor. 2. κατέδαρδον α καταδάρδω.
Misceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, pass. κέκραμαι, infin. κερᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κειράμαι, κεικράσθαι.
Clango Κλάζω. futur. κλάξω α κλάγγω; Poet. κεκλάγγω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα α κλήγω.
Fleo Κλείω, vel κλαίω. fut. κλαίσω α κλαίω, & κλαήσω α κλαίω inusitato. aor. 1. ἔκλαυσα. perf. pass. κέκλαυμαι.
Audio Κλύμι α κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυω; imper. κλύθι: particip. κλύς, πῶ κλύτῳ.
Saturo Κορηννύω, & κορέννυμι. fut. κορίσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα α κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι. perf. κέκορα.
Clamo Κράζω. fut. κράζω. aor. 1. ἔκραξα. Attic. ἐκίκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραιγῶ, præt. med. κέκραγα.
Pendeo Κρέμαμαι fut. κρεμάσομαι.
Sum, & Nanciscor Κύρω, & κύρωμαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας Æolica sunt. Est etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρήσαι.

Λ

- Sortior** Λαγχάνω. fut. κληράσομαι α κληρώω ᾧ. Præt. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον α λήχω. fut. λήξω inusit.
Capio Λαμβάνω. fut. λήφομαι α λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα. Att. εἴληφα. aor. 2. pass. ἐλήφην.
Lateo, Λανθάνω. fut. λήσω, & λήσομαι α λήδω. perf. & ob-

& obli- viscor	med. μέληθα . aor. 2. ἔλαθον . perf. λείψομαι .
	aor. 2. med. ἐλαδόμην .
Linquo	Λείπω . fut. λείψω . aor. 2. ἔλιπον .

M

Infanio	Μαίνομαι . fut. μανῶμαι . præt. med. μέμνηνα . aor. 2. pass. ἐμάνην .
Disco	Μανθάνω . fut. μαθήσομαι a μαθήω . perf. με- μάθηκα . aor. 2. ἔμαθον a μύθω inusit.
Pugno	Μάχομαι . fut. μαχήσμαι , & μαχήσομαι , & μα- χήσομαι a μαχέσμαι inusitato . aor. 1. med. ἐμάχεσάμην . præt. pass. μεμάχημαι .
Curo	Μέλω , raro personale . Imperson. μέλει , cu- ræ est . fut. 1. μελήσει . aor. 1. ἐμέλησε a με- λίω , inusitat. præt. med. μέμνηθα poet.
Maneo	Μένω . fut. μενῶ . aor. 1. ἔμεινα . perf. μεμείνη- κα a μενίω inusitato .
Misceo	Μίγνυμι & μίγνυμι . fut. μίξω . aor. 2. pass. ἐ- μίγην a μίγω inusitato .
Recordor	Μιμνήσκω . fut. μνήσομαι . præt. μέμνημαι a μνάω . plusq. ἐμεινήμην . paulo post fut. μεμνήσομαι . aor. 1. pass. ἐμνήσθην . med. ἐμνήσάμην .
Abstergo	Μοργνύω . fut. μόρξω .

N

Paſco	Νέμω . fut. νεμῶ . perf. νενέμηκα . aor. 1. ἔνεμα .
Nuo	Νέω . fut. νέω .

Ξ

Lacero	Ξαίνω . fut. ξανῶ .
Intelligo	Ξαίωμι , & σωίωμι . fut. ξωήσω , & σωήσω . aor. 1. σωήκα , & ξωήκα .

Ο

Oleo	Οἶω , futur. οἰέσω , & οἰήσω . perf. ὤζηκα . præt. med. ὠδα , Att. ὄδωδα , & ὠδοδα . præt. pass. ὠσμαι . Att. ἴωσμαι .
Puto	Οἶομαι , & per Sync. Atticam οἶμαι , οἶν , οἶεσται . imperfect. ὄομην . per Sync. ὤμην , futur. οἰήσομαι

οἰήσομαι ab οἰέσθαι, οἰῶμαι inusit. aor. 1. pass. οἰήθην.

Es Oἰχόμεαι . fut. ὀχήσομαι . aor. 2. med. ὤχόμην .

Uolo Oἰολύζω . fut. ὀλολύξω .

Pendo, vel Oἰάω ; & ὀάμμι . aor. 1. ὤλεσα . perf. med.

Pereo ὤλεα , Att. ὀλωλα . aor. 2. ὤλον ; med. ὤλομην . fut. 2. ὀλέμμαι .

Juro Oἰμύω , & ὀμνύμι , & ὀμόω . fut. ὀμόσω , & ὀμῶμαι . perf. ὀμοσα , Attice ὀμώμοσα .

Abstergo Oἰμόσσημι . fut. ὀμώρξω .

Video Oἰράω . imperf. εἰρών . fut. ὀφθαίμαι ab ὀπω . præt. εἰώρακα . pass. εἰώρμαι . aor. 1. pass. ἤφθην . præt. med. ὀπωπα , Att. pro ὤπα .

Moveo Oἰρώ , fut. ὀρώ , Æol. ὄρω . præt. plusq. perf. pass. ὤρμην . præt. med. ὤρα . Att. ὄρωρα .

Debeo Oἰεῖλω , & per Sync. Atticam ὀφλω . futur. ὠφελήσω , & ὀφλήσω ab ὀφελίω inusit. perf. ὠφληκα . aor. 2. ὠφελον , per Sync. ὠφλον .

Π

Patior Πάσχω . fut. 1. med. πείσομαι , & πήσομαι a πῆδω . præt. act. πεπάδηκα . med. πέπονθα per pleonasm. a πονέω , pro πέπονα . aor. 2. ἐπαδον a πῆδω .

Extendo Πεταννύω , & πετάννυμι . fut. πετίσω . præt. πεπέσακα , & per sync. πέπσακα . unde præt. pass. πέπταμαι a πεπαῖω inusit.

Figo Πηγνύμι , & πηγνύω . fut. πῆξω . præt. med. πίπηγα , fixus sum. aor. 2. pass. ἐπάγλω a πῆγω .

Incendo Πίμπρημι . fut. πρήσω . aor. 1. ἐπρησα a πρήδω .

Vendo Πιπράσκω , πράττω , πράζω . fut. 1. πράσω . præt. πέπρακα . aor. 1. ἐπέρασα , vix ἐπρασα . præt. pass. πέπραμαι . aorist. 1. pass. ἐπράδλω . Nam πράττω , futur. ξω , facio .

Bibo Πίνω , imperf. ἐπινον . fut. πύσω . præt. πέπωκα a πῶω . aor. 2. ἐπιν a πῖω . fut. 2. med. πίομαι pro πιῶμαι . perf. pass. πίπομαι ; raro πίτωμαι . aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι ; item πῶδι , & per apocop. πῶ a πῶμι .

- Cado** Πίπτω . fut. πώσω . aor. 1. ἔπιπτα . præt. πέ-
πτωκα . part. πεπτωκώς , per Sync. πεπτεώς ,
per crasin πεπτός , a πῶν . aor. 2. ἔπεισον a
πεισίω ; unde alius aor. 1. ἔπεισα ; med. ἐ-
πεισάμην . futur. 2. med. πεισῶμαι usitatum
pro πίεσμαι .
- Fingo** Πλάττω . futur. πλάσω . præt. πέπλακα ; pass.
πέπλασμαι .
- Percutio** Πλήττω . aor. 2. ἐπληγον , cum ad corpus ;
ἐπλάγην , cum ad animum refertur .
- Interrogo** Πωδάσκειμαι , fut. πῶσθαι a πῶδομαι . præt.
πέπυσμαι . aor. 2. med. ἐπυθόμην .

P

- Facio** Πίζω , & ἔρδω . fut. ῥέξω , & per Metath. ἔρξω ,
tanquam ab ἔργω . aor. 1. ἐρρέξα , & ἔρεξα ,
& ἔρξα . aor. 1. part. pass. ῥεχθεὶς , præt.
med. ἔοργα pro ἔρροργα , seu ἔρργα . plusqu.
perf. ἐώργειν .
- Fluo** Ρέω . fut. ῥάσω , & ῥήσω . præt. ἐρρύηκα . aor.
2 act. ἐρρῶν ; pass. ἐρρύω a ῥύω .
- Dico** Ρέω , vel ῥήπι . aor. 1. pass. ἐρρήδην , & ἐρρέδην
in indicativo ; at in reliquis modis per η
tantum . fut. 1. pass. ῥηθήσομαι .
- Rumpo** Ρήγνυμι , & ῥήγνυμι . fut. ῥήξω . aor. 1. ἐρρήξα .
præt. med. ἐρρώγα pro ἔρρηγα . aor. 2. pass.
ἐρράγην .
- Roboro** Ρώννυμι , & ῥώννυμι . fut. ῥώσω .
- Valeo** Ρῶννύμαι . fut. ῥώσομαι . præt. ἐρρώμαι ; im-
perat. ἐρρώσο .

Σ

- Extinguo** Σβεννύω , & σβέννυμι . fut. σβίσω , & σβήσω ,
& σβίσομαι , & σβήσομαι a σβίω inusit. aor.
1. ἱσβησα . Sequentia passive significant ;
aor. 2. ἱσβην a σβῆμι ; inf. σβῆναι . perf.
ἱσβηκα .
- Concutio** Σάω . aor. 1. ἱσάωσα , & ἱσάμην , infinit. σάσαι ,
& σάει ; part. σάσας , & σάας . præf. pass.
σάσθην

σάωμαι . præter. ἴσται . per metath. pro
σίσται a σύω . aor. 1. ἰσύδω .

Putresco Σήπεται . fut. 1. med. σήψεται . aor. 2. pass.
ἰσάπλω . præter. med. σίσσηται .

Libo Σπίνδω . fut. σπείσω a σπεῖδω inusitato . aor.
1. ἴσπησα . præter. pass. ἴσπησται .

Privo Σπείσχω . fut. σερήσω . præter. ἐσέρηκα a σείρω .

Sterno Σπρέννυμι , & σπρέννυμι . fut. σπρίσω . aor. 1. ἰ-
σπρίσα a σπρίω .

Sterno Σπρῶννυμι , & σπρῶννυμι . fut. σπρώσω . aor. 1. ἰσπρώσα .

Cohibeo Σχίζω inusitatum : vide ἔχω .

T

Extendo Τανύω . fut. τάσω . præter. τέτεια ; pass. τέταμαι
a τείνω .

Seco Τίμνω fut. τιμῶ , & τιμήσω a τιμήω , vel τιμήσω
a τιμῶ . præter. τέτμηκα . pass. τέτμημαι . aor. 1.
pass. ἐτμήδω . aor. 2. ἐταμον , & ἐτεμον , vel
ἐτμηγον , & ἐτμαγον . fut. 2. τιμῶ .

Fabrico Τάχω . fut. τάξω . aor. 1. ἐτάξα . aor. 2. ἐτυ-
χον . præter. Pass. τέτυμαι .

Pario Τίπω . fut. πέζομαι . aor. 2. ἔπεκον . præter. med.
πέποκα . præter. pass. πέπεγμαι . aor. 1. pass.
ἐπέχθην .

Solvo Τίω . fut. τίσω a τίω .

Perforo Τιτράινω , vel πτράω . futur. τρήσω a τράω inu-
sitato . præter. pass. πέτρημαι .

Vulnero Τιτρώσκω . fut. τρώσω . aor. 1. ἔτρωσα . præter.
πέτρωκα a τρώω , ᾧ .

Tolero Τλάω . fut. τλήσω . aorist. 2. ἔτληω a τλήμι .

Nutrio Τρέφω . fut. θρέψω . aor. 1. ἔθρεψα . præter. πέθρεφα .
med. πέτροφα . pass. πέδραμμαι . aor. 2. ἐτράφην .

Gurro Τρέχω . fut. θρέξω . Præter. διεδράμηνκα a δραμῖν .
aor. 2. ἔδραμον . fut. 2. med. δραμῖμαι . præter.
med. δέδρομα .

Comedo Τρώω . futur. 2. med. φάγομαι pro φαγῶμαι .
aor. 2. ἔφαγον a φάγω , vel φήγω inusit.

Sum, Sor- Τυχάνω . fut. τάξομαι a τάχω . præter. αὐτύχηκα
tior, Nan- a τυχῶ . aor. 2. ἔτυχον . præter. pass. τί-
ciscor

τυγμαι, & πέδωμαι. aor. 1. part. pass. τει-
χθείς. aor. 2. med. ἐτυχόμεν.

Υ

Promitto Υπιοχῆναι. fut. ὑποσχέσθαι. præt. ὑπέσχη-
μαι. aor. 1. part. pass. ὑπέσχηδών. aor. 2. med.
ὑπέσχομεν.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἶω inusitat. aor. 1. ἤνεγκα.
aor. 2. ἤνεκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνο-
χα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω.
præt. pass. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aorist. 1.
pass. ἤνέχθην, & ἤνείχθην.

Fugio Φάγω. fut. φάξομαι, & φάξομαι. præt. pass.
πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφωγα. aor. 2.
ἐφυγον.

Ajo Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aorist. 2. ἔφην,
infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθαχα. aor.
1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην a φθῆμι; par-
ticipium φθάς.

Tabesco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πύφριχα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. τίφυκα, aorist. 2.
ἔφω a φύμι.

Χ

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσθαι a χαρίω. aor. 2. part.
ἡχάρην.

Dehisco Χάσκω. fut. χανῆμαι. præt. med. χέχρηκα. aor.
2. ἔχασον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χέσω a χέω. aorist. 1. ἔχεα,
& poetice ἔχευα. infin. χεῖν.

Coloro Χρῶννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. pass.
κέχρωσμαι.

Fundo Χυῖω. fut. χύσσω, a χύω.

Obruo Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χών inusi-
tato.

Ω

- Pello Ωδήσω . fut. ὠδήσω , & ὠσω ab ὠδω . aor. ἴ. ὠδησα , & ὠσα , & ἔωσα . præt. pass. ὠδύμηναι , ὠσμαι , & ἔωσμαι .
- Emo Ωγέομαι . fut. ὠγήσομαι . præt. ὠνήμαι , & Attice ἔωγήμαι : unde ἔωνημένον .

Investigandi Thematis Exemplum .

Conjugationum exempla semper inspicienda sunt : consideranda item formatio Temporum in prima , penultima , & ultima syllaba : & eodem modo , quo ascenditur in illis formandis , vicissim in dissolvendis descendendum . Ut κολαφιδῶναι simile est τῷ τυφιδῶναι . Aoristus ἴ. Indic. Passivus ἐκολάφθην , ut ἐτύφθην . Persona singularis Perfecti Pass. κεκόλαπται , ut πέτυπται . Secunda , κεκόλαται , ut πέτυται . Prima κεκόλαμαι , ut πέτυμαι . Activum Perfectum , κεκόλαρα , ut πέτυρα . Futurum ἴ. κολάσω , ut τύφω . Thema igitur erit κολάπω , aut κολάβω , aut κολάρω , aut κολάπω . Nam φ nascitur ex π , β , φ , πτ . Lexicon vero ostendet κολάπω , tundo .

ἡγέομαι , simile est τῷ ἐποιέομαι . Dissolutum erit ἡγέω , sicut ἐποιέω . Præfens ergo ἡγέομαι , sicut ποιέομαι .

ἀνιώμεν , simile est τῷ βοώμεν . Dissolutum erit ἀνιόμεν : nam ω ex αω nascitur . Thema ἀνιάομαι , mœreo .

κρατήσας , simile est τῷ ποιήσας , aut βοήσας : nam η nascitur ex ε , vel α . Thema igitur aut κρατέω , aut κρατεῖν . Ex Lexico autem habebis κρατέω , impero .

De Adverbio .

Adverbio accidunt quatuor : Species , Significatio , Figura , Comparatio .

Species

Duplex est : Primitiva , ut χθές , heri : αὔριον cras . Derivativa , ut ἐκλυσις . Græce : σοφῶς , sapienter .

1. **Loci**: ut *ἐν ταῦθα*, hic; *αὐτόθι*, istic; *ἐκεῖ*, illic; *χαμαί*, humi; *ἐγγύς*, prope; *ἐπέκεινα*, vel *ἐπ' ἐκεῖνα*, ultra; *ἐπισείδῃ*, vel *ἐπὶ σείδῃ*, citra; *μακρὰν*, longe; *ἐκὰς*, procul; *πολλὰχῦ*, multis in locis; *ὀλιγαχῦ*, in paucis locis; *ἀπανταχῦ τῆς γῆς*, ubique terrarum; *ἐνιαχῦ*, in quibusdam locis; *ἐκασταχῦ*, in singulis locis; *αὐτῷ*, idest *ἐπ' αὐτῷ τῷ τόπῳ*, ibidem; *ἄλλαχῦ*, alibi; *ὑδαμῇ*, nuspiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in *δι*, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in *σι*: ut *ἑρηνόθι*, in Cælo; *ἀθηνάσι*, Athenis; *οἴκῳ*, domi.

Vel ad locum, præsertim in *δε*, *σε*, *ζε* desinentia: ut *οἴκαδε*, domum; *ἑρηνόσε*, in Cælum; *ἀθηνάζει*, Athenas.

Poeta particulam δὲ sæpe subjungunt accusativo pro eis, vel ἐπὶ, ut οἰκόν δὲ, domum, θάνατον δὲ, ad mortem. Aliquando etiam substantivo simul & adjectivo subjiciunt, ut ὄνδε δόμονδε, domum suam.

Vel de loco, desinentia in *θεν*: ut *οἰκόμεν*, domo; *ἑρηνόμεν*, cœlitus; *κυθηρόμεν*, ex Insula Cytheris; *ἀθηνήμεν*, Athenis.

2. **Temporis**: ut *νῦν*, nunc; *αὐτίκα*, statim; *μεταύριον*, perendie; *πρόχθεις*, nudius tertius; *ἤμῃ*, cum; *τῇμῃ*, tum, Poetica pro *ὅτε*, & *πότε*; *ὅρρα*, dum; *πότερα*, tum, pro *ἵως*, & *τέως*; *μίσρα*, donec; *εἰσόκεν*, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum; ut *ἐξω βελῶν*, extra teli jactum: *ἐγγύς τῷ εἶναι ἐνερῇ* εἰσι, prope absunt, ut sint muri: *ἐπέκεινα τῆς γριδῆς*, καὶ *ὠφράστῃ*, ultra Tigridem, & Euphratem: *ἐκὰς τῆς ἀσίας*, procul ab Asia: *μεταξύ λόγων*, inter verba, idest inter dicendum; *μέχρι ζωῆς*, quoad vivam; *μέχρις ἡμῶν*, ad meam usque ætatem. Sic & multa alia: ut, *ἄλλῃς δυνόσ*, fatis

fatis quercus; ἀπαξ πῶς ἡμέρας, semel in die, &c.

Genitivus nonnunquam mutatur interposita præpositione: ut ἀχρὰ πρὸς τῷ πόλιν, usque ad urbem: ἀχρὰ πρὸς ἑσπέρῃ, usque ad vesperam.

Interdum adhæret verbum, ut μέχρως ἦν, donec eram.

3. Numeri: ut, δὲς, bis; πολλάκις, sæpe; ἀπαιράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὐ, non, ὕδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ὕδῃται, haudquaquam. Dicimus ὕ sequente consonante; ὕχ sequente vocali tenuis spiritus; ὕχ sequente vocali aspirata: ὕχι sequente vel tenui, vel aspirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναί, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & πῶ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὲν, certe.

6. Demonstrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδέ, ἰδὺ, Poet. ἦνι, & ἦνιδε, ecce; quæ construuntur cum nominativo, vel accusativo, ut ἰδὺ ῥόδον, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut, εἰ, εἴδε, Poet. αἶδε, & αἶ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὤφελον, ὤφελος, ὤφελαι, &c. vel Jon. ὄφελον, εἰ, εἰ, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel solum, vel cum particulis εἰ, εἴδε, αἶδε, ὥς, ut ὤφελαι ζῆν βρῦτος, utinam Brutus viveret; αἶθ' ὄφελαι ἀδ' ἀκρυτος, καὶ ἀπῆμων ἡσθαί, utinam sine lacrymis, & sine incommodo festitares. Ionicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris personisque servit, quasi esset adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ἐφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀνέσταπῶντες ὑμᾶς, utinam & abscindantur, quia vos labefactant; ἦ ὄφελον ἦν ἀξία πῶς ὑμῶν ὑπολήψεις, quæ utinam digna esset opinione vestra. Ceterum utrumque est aor. 2. ab ἐρείλω, debeo; ac debuit facere, & utinam fecissem cognata sunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἐξῆς, deinceps; εἶτα, postea.
10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μὴν, num? ἄρα, num? ἢ num? διὰ τί, cur? τί ποτε Poet. pro τί ποτε, curam?
11. Similitudinis, & diversitatis: ut ὥσπερ, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Ἡὕτε, οἷά τε sicut, Poetica sunt.
12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαῖς, Latine; ἀγελιδόν, gregatim, ἀπάρασσάδπως, inmote; μεμυχαρημένως, soterter, aut subdole. Talia in ῶς formantur a Genitivis pluralibus mutando in ε. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνομασκά ἐπιρρήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.
- Adverbia qualitatis in ῶς ferme habent casum sui nominis, ut ἀξίως πῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, idest, eodem modo quo alii &c. Construuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διακίμαι, & διακίμαι, addito, cum opus est, ipsius adverbii casu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus est pecuniæ; πῶν ἐν ἀγορῇ ἐκ ἀπειρώς ἔχει, non se habet imperite in rebus forensibus, seu rerum forensium imperitus non est; ἀρχαίως ἔχει, homo est antiquæ fidei; & διακίμαι, καὶ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.
13. Quantitatis, idest, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονυχί, tantum non; σχολῇγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.
14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortasse, τίχα, forsitan. Poet. pro ταχέως, celeriter.
15. Vocandi: ut ὦ, o, Euripid. Phœnissis: ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μόλε πρόδρομῳ: Heus, heus veneranda, progredere: ὦν, τίς ἐν πύλαισι: δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.
- Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populæres.
16. Separandi, distribuendi, excludendi: ut, ἀνδ, sine;

sine ; ἰδίᾳ, privatim ; δημοσίᾳ, publice ; κοινῇ, communiter ; μόνον, tantum ; πάλω, præter. Primum & ultimum genitivum postulant, ut ἀνὸς πόρου, sine labore ; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.

17. Jurandi : ut, νὴ per ; μὰ, non per. Hujusmodi adverbium cum Accusativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ πᾶς θεός, per Deos, μὰ πᾶς θεός, non per Deos. Excipe, si sequatur accusativus Δία, Jovem ; tunc enim μὰ articulum frequentius respuit, cum νὴ variet. Huc addi potest ὡς pro πρὸς, ut, ὡς πῶν ὁμοιον, ad similem.
18. Eligendi : ut, μάλλον, potius ; πρότερον, citius.
19. Congregandi : ut ἅμα, & ὁμῶ, simul ; συλήβδω, comprehensim. Hæc Dativum regunt : ut ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce ; ὁμῶ πῶς ἄλλοις, cum ceteris.
20. Concedendi : ut εἰεν, esto.
21. Prohibendi : ut μὴ, ne, cum imperativo, vel subjunctivo ; μηδ' αὖτε, nequaquam.
22. Eventus : ut κατὰ συγχυρίαν, forte fortuna.
23. Comparandi : ut μᾶλλον, magis ; ἥττον, minus ; πλέον, plus ; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.
24. Declarandi : ut, δηλαδὴ, scilicet ; ἦγαν, videlicet ; πῶς ἐστι, hoc est : ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.
25. Causæ : ut ἕνεκα, causa ; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.
26. Celandi : ut λάθρα, clam. Pariter cum genitivo. Adverbium vestitum articulo fit nomen : ut, χθές, heri, ὁ χθές, hesternus ; λίαν, nimis, ὁ λίαν, nimius ; & alia quamplurima. Adverbium aliquando adheret adverbio : ut, μέχερ πῶ, & μέχερ πότε ; Quousque ? &c. Fit hoc etiam cum idem significant, ut quatuor simul juncta apud Aristophan. εἴτ' αὖ πάλιν αὖτις, deinde rursum. Interdum componitur cum præpositione, ut ἐκ πῶς, ad verbum ex tunc, ἀπὸ πάλι, a longe.

Triplex est : simplex , ut αἶνον : Composita , ut μεταίνων , Decomposita , ut φιλανδράπως .

Comparatio.

Ρᾶδως facile , ῥᾶν , ῥᾶτα , vel ῥᾶτον .

Μάλα valde , μάλλον , μάλιστα .

Πέρα , vel πέραν ultra , περαιτέρω , περαιτέρω .

Πόρρω longe , πόρρωτέρω , πόρρωτάτω .

Πολλάκις sæpe , πλεονάκις , πλεσάκις .

Inter Adverbia numerantur Interjectiones .

1. Admirandi : ut βαβαί , papæ ; φῶ , papæ ; quæ vel solæ , vel cum genitivo : παπαιᾶς , ὡς καλὴν ὅσμον ἔχει : Papæ quam bonum odorem habet ! Euripid. Cyclope . Ἀποκλον , οἷσις προμείσις ἀρχὴ λόγῳ : Dii boni , qualibus procemius auspicaris orationem ! idem Hercule fur.
2. Approbandi : ut εὖ , euge .
3. Abominandi , ut , ἀπαγε , apage : ὄφρημα φώνει , bona verba quæso : Eurip. Herc. ὦ ὦ , ἰὲ ἰὲ apage : Soph. in Coloneo .
4. Commiinandi : ut , ναί , væ .
5. Dolendi : ut οἶμοι , heu mihi ; φῶ , heu : ἰὼ , heu : ὦ , o ; Vel sine casu , vel cum genitivo , aut nominativo .
6. Exclamandi : ut , ὦ , ὦ , ἰὲ ἰὲ . heu . Eurip. Hippolyt. Pariter cum genitivo , aut nominativo .
7. Metus : ut , ἄ ἄ at ; ἰα ἰα , ὦ ὦ , chem . Eurip. Rheso .
8. Indignandi : ut , φῶ evax .
9. Lætandi : ut , εὖ evax ; ἰὲ in . Eurip. Cyclope . ὦ φιλόπαι παῖ πατρός , o fili patris charissimi . Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi : ut , ἄ ἄ , & ῥ , ῥ , ῥ , ah ah ah . Ibid.

De Conjunctione .

Conjunctioni tria accidunt : Potestas , Figura , Ordo .

Potestas .

1. Copulativæ , ut , καὶ & , καὶ que , μὲν quidem , δὲ autem , in-

interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἢὲ aut, ἢτοι sive,

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut, ἢδὲ, ἢτε, neque: Dubitativæ; ut, εἰ, εἰ ἄρα, an, num.

Poet. αἶκε, & αἶκεν, si forte.

3. Adversativæ: ut, ἀλλὰ sed; καίπερ interdum; καίτοι, etsi: εἰ καὶ, si etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴ atqui; καὶ μὴ ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἱμῆς tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μάλλον δέ, potius, vel imo.

Diminuendi, γε, γυν, καὶν, saltem.

4. Causales: ut γάρ enim; καὶ γάρ etenim; ὅτι, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπαδὴπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὅρα, ut, affinchè; ἵνα μὴ, ut ne; quæ construuntur cum optativo, vel subjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, cosicchè; quæ cum optativo, subjunctivo, & sæpissime infinito jungitur, præcedente fere accusativo, aliquando etiam nominativo, ut λίγεται ὑπο κατώροσθ' πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νίκοι ὦν ἐστὶ πᾶσι νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuisse, ut, cum adhuc esset juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, seu exceptivæ: ut ἥ, quatenus; εἰ, si; ἂν, si; ἐάν, si; ὥ, si; εἰ μὴ, nisi; ὅτι μὴ, nisi: Poet. αἶκε, & αἶκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ὥ, ἂν, ἐάν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per subjunctivum dicimus, si verberarem, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut: εἰ ἱτυπον. Item verberavisset, εἰ ἱτυλά, vel εἰ ἱτυφην. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἄρα, ergo; ἔν, itaque; πῶν, igitur; διὰ τούτο, quapropter,

Huc pertinent

Δηλαδή, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Ordinis: ut, πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rursus; αὖθις, iterum; εἴπα, deinde.
9. Approbativæ: ut, γὰρ, ἔν. Νῆ δ' ἰα ἐνδοξοί γε ἀμφοτέροι. Per Jovem illustres equid in ambo. Lucian. εἰ δίκαιός, ὥσπερ ἔν καὶ δίκαιός, ὁ πᾶν ὄλων ἐρορ: ἔπερὸς ἐστὶ βίός μετὰ τὸν παρόντα: Si iustus est, ut equidem est iustus, ille rerum omnium inspector: altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Completivæ: ut, δὴ, νῦν, πέρ, ῥά, ποί, fane, quidem; πῶ dum.
11. Potentiales: ut, ἄν, κέ, κέν, utique. De usu ἄν valde observando statim post Syntaxim explicatius.

Figura

Duplex est: Simplex, ut καὶ: Composita ut, καίπερ.

Ordo

Triplex. Præpositivus, ut καὶ ἀλλὰ. Sophocles tamen in Coloneo, παράσκατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini at tamen vos. Postpositivus: ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpositionibus.

(Monosyllabæ sex: ἐν, εἰς vel ἐς,
(ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.
Præpositiones sunt (Dissyllabæ duodecim: ἀνά, ἀμφί,
(ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ,
(μετὰ, παρά, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτὸν ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jesus servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione

- (Completer : ut , ἐν bene ; ὑπέρᾳ ,
 (supra modum bene.
 (Minuit : ut , λευκός albus ; ὑπόλευ-
 (κός subalbus.
 (Mutat : ut , λέγω , dico ; συλλέγω ,
 (colligo.
 (Et alia facit , & sæpe etiam or-
 (nat tantummodo.

Monosyllabæ.

1. Εἰν foli Dativo jungitur , & statum significat ; ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι , qui in reipublicæ administra-
 tione versantur ; ἐν οἴκῳ , in domo : sed per El-
 lipsim Genitivo , ut ἐν αἴδῳ , subaudi οἴκῳ , in do-
 mo Plutonis. Sæpe ponitur pro eis per Enallagen ,
 ut θρασυς ἐν ἑμοί , audax in me, contra me.

Composita in significat , ut ἐμβάλλω , injicio.

2. Eis , & Attice ἐς Accusativo in , cum motus signi-
 ficatur : ut eis ὕδωρ γράφω , in aquam scribo : ad-
 ut eis Ἀγαμέμνονα δῖον , ad Agamemnonem dium ,
 apud , ut διαβεβλημένος ἐς τοὺς Μακεδόνας , apud
 Macedonas infamatus ; circiter , ut ἐς τετρακοσίους ,
 circiter trecentos ; contra , eis τοὺς σοφιστὰς , contra
 sophistas ; propter , ut eis δικαιοσύνην ἐπαινεῖται , lau-
 datur propter justitiam . Frequenter per Enalla-
 gen ponitur pro ἐν ; ut πῶν θρόνον , eis ὃν προκα-
 θίζων ἐδίκαζε , thronum , in quo præsidens judi-
 cabat . Interdum per Ellipsim omittitur accusa-
 tivus , ut eis διδασκάλῳ , subaudi οἶκον , in domum
 Præceptoris.

Composita in , cum motus significationem habet ,
 ut εἰσάλλομαι , infilio.

3. Εξ sequente vocali , & ἐκ sequente consonante , ge-
 nitivo gaudet , ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα , ex otio
 negotium ; ἐκ νηπίς , ab infantia .

Composita auget , ut ἐκπίνω , ebibo : & idem signi-
 ficat , quod ἔξω , extra , ut ἐκβάλλω , ejicio : &
 παλάμῃ , ut ἐξαμαρτάνω , palam pecco .

4. Πρὸ ante , foli Genitivo , ut πρὸ θυρῶν , præ foribus ,
 πᾶν πρὸ πάντων , superiora tempora , πρὸ πάντων πάντων
 ἑταίρων

ἐπαινεῖσι, *præ* omnibus laudant. Et *pro* ut πρὸ πῶν κοινῶν κινδυνεύειν, *pro* communi utilitate periculum subire.

Composita eadem significat, ut *προβάλλω*, *præpono*, *προμηνθάνω*, *prædisco*, *πρόφασις*, *prætectus*, *πρόκτιστον*, suburbium, seu locus ante urbem, *πρόργον ἐστὶ*, cuius alii operi *prævertendum* est; dicunt Latini operæ pretium est; *πρόιμαι*, *projicio*, *πρόβχομαι* πρὸ λαῶ, *oro pro populo*.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεῷ, *a Deo*: *officium*, ἢ πρὸς φιλοσόφῳ, non est *Philosophi*: *coram*, πρὸς ἐπισκόπῳ, *coram Episcopo*: *contra*, πρὸς ἐχθρῷ, *contra inimicum*. Jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum Dativo *prope*, ut πρὸς πῶ τέλει πρὸ βίῃ, *sub finem vitæ*, πρὸς ποῖς ποσὶν, *ad*, seu *juxta pedes*; *apud*, πρὸς ἑαυτῷ, *apud se*, *secundum*: *contra*, πρὸς Ἀτρεΐδῃσι, *contra Atridas*; *præter*, πρὸς αἰῶνις, *ad hæc*, *præter hæc*.

Cum Accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*, πρὸς στρατὸν, *quæ ad exercitum pertinent*: & *adversus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut πρὸς τοῖς ξένοις, *erga peregrinos*, πρὸς Ῥωμαίοις, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*, προσπορίνομαι, *adeo*: & *insuper*, ut προσλέγω, *insuper dico*.

6. Σύν, & Ἀτ. ξύν cum Dativo, σύν Θεῷ, *cum Deo*. Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Diffyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum solo Accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poetice cum Dativo, usurpatur. Composita *re* significat, ut ἀνατρέπω, *recurro*, ἀναβάλλω, *in aliud tempus rejicio*; & *sursum*, ut ἀναβαίνω, *ascendo*.
2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων λόγος, *sermo de astris*: *circum*, ἀμφὶ πάντων τοῦ πάλιν, *circum*.

cum hanc urbem : *per* , ἀμφὶ ἧρας λίσσομαι *per* Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice significat , ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι , *pro* Ulysse.

Cum Accusativo *circa* , & *circiter* , ut ἀμφὶ πέντε πεντακισχιλίας , circiter quinque millia ; ἀμφὶ τὸ λυκαυγές , circa diluculum ; οἱ ἀμφὶ λόγους ὄντες , qui veniuntur circa literas , literarum studiosi ; ὁ νόμος ὁ ἀμφὶ θυσίαν , leges circa sacrificia , de sacrificiis ; ἀμφὶ αὐτὸν ἐτήκασι , circa illum steterunt ; οἱ ἀμφὶ πρίαμον , Priami comites , familiares , ministri ; item ipse Priamus ; quod usurpatur tum a Poetis , tum ab Oratoribus , sed cum verbis singulari , ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε , Paulus venit.

Composita *circum* significat , ut ἀμφιβάλλω , circumjicio .

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro* , ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά , mala *pro* bonis reddere : ἀντὶ οἴκῳ , *pro* famulo , i. e. vice , seu loco famuli : ἀντὶ πολλῶν , *pro* multis , i. e. multorum instar : ἀντὶ κέρδους , *pro* lucro , i. e. lucri gratia . Et *contra* , ut ἐν ἀνδ' ἑνός , si unum uni contraponatur , seu conferatur .

Composita *contra* significat , ut ἀντιτρέφω , inverto , ἀντιλέγω , contradico , ἀντιδίδωμι , vicissim do , retribuio .

4. Ἀπὸ cum Genitivo , *a* , ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς , *a* capite : ἀπ' ἀρχῆς , *ab* initio .

Composita *auget* , ut ἀποτείνω , extendo . Et significat *a* , ut ἀπέχω , absum , ἀφαιρῶμαι , aufero . *Contrarium* etiam significat , ut ἄχομαι , precor , ἀπέχομαι , imprecor . *Exemplum* quoque , ut ἀπογράφω , describo . Et *privationem* , ut ἀπομανθάνω , dedisco .

5. Διὰ cum Genitivo *per* , ut διὰ βίης , *per* vitam , δι' ἡδονῆς , *per* voluptatem , διὰ βραχείων , *per* brevicia , brevibus verbis , δι' ἑαυτῶν , *per* se , i. e. suis viribus . Cum , ut διὰ μαχαίρων , *cum* gladiis . Significat etiam materiam , ut δι' ἀλφίτου , *ex* farina .

Accusativo juncta *propter* , ut διὰ φόβον , *propter* timorem . *Per* , ut διὰ τ' ἔντα , καὶ αἷμα , *per* arma-

que, & sanguinem, διὰ θεῶς, per Deos, i. e. Deorum ope & favore, διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, dividere. *Per*, i. e. *valde*, ut διακαθαίρω, perpurgo; & *per medium*, ut διεξέρχομαι, per medium venio.

6. Ἐπὶ cum genitivo *in*, vel *circa*, ut βῆς ἐπὶ γλώτῃς, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio; otii tempore: *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo; *officium*, ut ὁ ἐπὶ πῶν δεσμῶν, præfectus carceris, *soprintendente alle carceri*: *tempus*, ut ἐπ' ἐμῇ, tempore meo, mea ætate; ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ, sub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, in Regis potestate; πὸ ἐπ' ἐμοί, quantum in me situm: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ σέποις, post hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum: *ad* cum verbis motus, ἐπὶ πτόῳ φερόμενος, huc delatus.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοῖς διδασκάλοις, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τῷ, propter hoc: *contra*, ut ἐκ' ἐμῆ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *fero*, ut, ἐπιμυθεύωμαι, post factum consulo: item *contra*, ut ἐπιτεχνίζω, murum opono.

7. Κατὰ cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, secundum legem; κατὰ δυνάμιν, pro viribus: κατ' αὐτὸ, κατ' αὐτὰ, κατὰ τὰ αὐτὰ, ad eundem modum; κατ' ἀνδρωπῶν, quæ sunt secundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; κατ' ἀπαιρίαν λέγω, secundum ignobilitatem dico, i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem; εἰμὶ κατὰ σὲ, sum qualis tu; οἱ κατ' ἐμὲ, mei similes, & æquales; κατὰ πῇν ἐμὴν, vel plene κατὰ πῇν ἐμὴν. δόξαν, mea quidem sententia; κατ' ἐμὲ, item, *secundo me*; item pro viribus meis; καδ' ἐν, ἐν, καδ' ἐν, καδ' ἐν ἑκασον, καδ' ἑκασον, & καδ' ἑκασα, secundum singula, singillatim; κατ' ἀνδρα, viritim, singuli; κατὰ πλῆθος, universi; κατὰ δύο, bini; κατὰ τρεῖς, terni, & sic deinceps; κατὰ πόλεις, oppidatim; κατ' ἐπ' ὅ, in singulis versibus; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καδ' ἐαυτὸν, per se, i. e. distinctus, discretus; δύο καδ' αὐτὰ, duo ab aliis distincta: κατ' ἰδίαν, privatim, per se solus, remotis arbitris; κατ' ἐκείνους πρὸς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus; κατὰ γῆν, per terram, terrestri itinere; κατὰ δαίμονα, ἢ τύχην, forte fortuna; κατ' ἐξοχήν, per excellentiam; κατὰ ἰσία φέρεται, per vela fertur; κατὰ πάντα, per omnia, omnino; κατὰ πόδας, per vestigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδὴν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ πῇν ἀγορὰν, in foro; κατὰ πῇν ἑβδομον λόγον, oratione septima; κατ' αὐτὸ αὖτο, ὃ, eo ipso tempore, quo, tum, cum; κατὰ πρῶτον, primo loco, κατὰ δεύτερον, secundo loco; κατ' ὀρθὰ κλινόμενος, vel κατὰ πρόσωπον, in conspectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ αὖτο, ob idipsum. *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχὴν νόμοι, leges circa excessum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves; κατὰ ἐμὲ, quæ ad me pertinent; κατὰ κἀδιστον, ad perpendicularum; & *ad*, i. e. *versus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem versus vadit, ὃ κατὰ βορέαν ad Aquilonem positus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καδ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus nostris, vel regionibus; οἱ καδ' ἡμᾶς ποιηταί, nostrorum temporum, vel nostrates poetæ.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendendo; item *contra*, ut κατὰρροινέω, contra aliquem

sentio; & *sub*, ut κατισκάπτω, suffodio; & *subjectionem*, ut κατέδωλθ', obnoxius simulacris; & *habitudinem*, ut καπιβολή, constitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμανθάνω, perdisco.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐν, *de*, ut μετὰ πατρός ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοιςιν, inter primos.

Cum Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum; *in*, ut μετ' ἑλιδας βάλῃν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χεῖρας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἔβη μετὰ νῆας, venit ad naves: *contra*, ut ἀμαρτάνειν μετὰ πὸς θεοῖς, peccare in Deos: *propter*, ut ἰὸν μετὰ κάλλος, ob suam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέραν, interdiu.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, transeo: & *inter*, ut μετάρημι, interloquor.

9. Παρά cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, est super omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλθ', apud Dominum misericordia: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis: *pro*, ut παρὰ τῇ συνηθείᾳ, pro more.

Accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σέ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τῇ Μαθηματικῇ, in studiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ αἱ; quoniam: *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' ἀγγέλους, infra Angelos: *supra*, ut παρὰ πάντας, supra ceteros, i. e. plusquam ceteri: & *intermissionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Composita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *compara-*

parationem, ut παραβάλλω, confero : *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολυθῶ, proxime sequor : *trans*, ut παρέρχομαι, transeo : *ad*, ut παρέρχομαι, advenio, in medium prodeō.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima ; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica Auscultatione ; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare : *præ*, ut περὶ πάντων, præ omnibus ; *a*, ut εἴληφε περὶ θεῶν, a Diis accepit : *circum*, ut περὶ σπείας, circum speluncam : *pro*, ut περὶ ὕδατος ἡγῶντο, pro nihilo ducebant, nihili faciebant.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τῶ φοβερά ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia ; οἱ περὶ τὰ γράμματα, qui versantur circa literas, in literis ; τὰ περὶ ἐμὲ, quæ me circumstant, mea ; οἱ περὶ Παῦλον, qui sunt circa Paulum, i. e. Pauli socii, vel familiares vel ministri ; item ipse Paulus, eo prorsus modo, quo dictum est de ἀμφὶ : *circum*, ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον, circum os offusus : *circiter*, ut περὶ ἡμέρας ὥραν, circiter horam prandii ; περὶ τετράκοντα, circiter triginta : *ad*, ut ἔρχομαι περὶ πρὸς φιλοσόφους, venio ad Philosophos : *supra*, ut πᾶν περὶ νῦν ἐστὶ βροτῶν, hoc superat mentes hominum : *erga*, ut χρηστός περὶ ἡμᾶς, benignus erga nos ; περὶ τὸν δέξάμενον κακός, in eum, a quo fuit exceptus, ingratus : *apud*, ut περὶ ἑαυτὸν ἀπολείπειν, apud se reservare.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κῆρι φιλῶ σε, amo te ex animo : *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέρμῃ, circa collum, περὶ στήθεσι, circum pectora : *pro*, ut περὶ σφίσι αὐτοῖς φοβῶνται, pro se ipsis, seu sibi ipsis timent.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiā*, ut περικαλλής, admodum venustus ; περιγίνομαι, præsto. Item *de*, ut περι-αυτολογία, de se ipso prædicatio.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo, *pro*, ut πρέσβαι ὑπὲρ ὑμῶν, ora pro nobis ; ὑπὲρ αὐτῶ δέδοικα, pro ipso timo,

meo, i. e. ejus causa; ὑπὲρ αὐτῆς τυχῆν δόξης, pro obtinenda gloria, gloriæ consequendæ gratia; ὑπὲρ αὐτῆς μὴ γενέσθαι τυραννίδα, pro eo, i. e. in eum finem, ut ne tyrannis fieret; ὑπὲρ αὐτοῦ Θεοῦ, pro Deo, i. e. Dei vice: *de*, ut ὑπὲρ ὅντις σκιάς, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὁρῶν κήται, super hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἀνθρώπου φρονεῖ, supra hominem sapit; ὑπὲρ τοῦ ἑκατὸν ἔτη βίῃν, supra centum annos vivere: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: & *intermissionem*, ut ὑπὲρ μίαν, sive ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, defendendo: *augmentum*, ut ὑπερβαίνειν, nimis infans: *trans*, ut ὑπερβαίνω, transcendendo, ὑπερβίαιος, foedifragus, *transgressore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπῃ, *sub sinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδέας, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπὸ αἰῶνος πυρὸς καταναλίσκεται, ab igne consumitur: *per*, ut ὑπὸ κήρυκος προηγοῦντο, per præconem edixit: *apud*, ut ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων, apud græcos.

Cum Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖον ἀναπίνδον περικεῖται, *sub pelle leonina ridiculam simiam regit*; ὑπὸ αὐτῷ ποιῆν, *sibi subjicere*; ὑπὸ γῇ, *sub terram*; ὑπὸ νυκτὶ, *sub nocte*, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήκει, *multo cum lumine procedebat*.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γλῶ, *subter terram*: *infra*, ut ὑπὸ αὐτῶν, *infra ipsum*: *ad*, ut ὑπὸ Ἰλίου ἦλθεν, *ad Trojam venit*, *venne sotto Troja*: *sub*, ut ὑπὸ τοῦ δέρματος, *sub cute*; ὑπὸ ἡγεμόνα, *sub duce*; ὑπὸ ἀμαρτίαν εἶναι, *sub peccato esse*, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ τῇ καταλύσει, *sub finem*; ὑπὸ κύνα, *sub canicula*, i. e. tempore caniculæ, vel in ipso ortu canis.

Composita notat *diminutionem*, ut ὑποδεῖδω, *subvereor*: *Improbilitatem materia*, ut ὑπόχρυσος, *aureum nequam*: *subjectionem*, ut ὑπακούω, *obedio*; ὑποσχεῖν τὴν δίκην, *pœnas subire*: *sub*, ut ὑπάγω, *sub-*

subduco, subtrahō: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim furripio, item in errorem adduco, *seduco*; ὑπέρχομαι, subreπο.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρῆνης πέρι, *de pace*; tonusque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι; præter διὰ, ne accusativus a ζῶς esse videatur.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut ἐνι (quod pro ἐνὶ Poetis pro ἐν) pro ἐνεσι licet: ἐπι pro ἔπεισι *ineſt*, ἀδὲσσι pro περὶ ἐσσι, *supra modum superest*. Sic ἀνα surge pro ἀνάσσει.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpositiones memoriae causa his versiculis clauduntur.

Εξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio solum fociabis.

Ἐν, σὺν cum dandi casu: dabis eis, ἀνὰ quarto: Cum patrio, & quarto καθ', ὑπὲρ, διὰ, καὶ μετὰ junges. Cum patrio, terno, & quarto, παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ, Καὶ ἐπὶ, καὶ ὑπὸ. Sed vatum exemplaria versans, Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, καὶ μετὰ juncta.

Præpositiones quædam inseparabiles, quæ fere extra Compositionem nihil significant.

Augent	[	αει:	αἰδέσθω, valde manifestus.
	[	εει:	ἐεῖβρου, graviter fremens.
	[	δα:	δάσκει pro δασύσκει, spissam umbram faciens.
	[	ζα:	ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
	[	λαι:	λαϊκάζω, decipio, quod a λαί, & ut κάζω, orno.
	[	λι:	λιπόνηρ, valde improbus, quasi λίαν πονηρός.
	[	βῆ:	βελμία, magna fames, quasi μέγας λιμός.
	[	ἱππ:	ἱππογνώμων, idest, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant (α : ut αθάνατος, immortalis.
(νη : ut νήκερος, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολλόν, multum ; ut α-
ξυλος, lignosus : sic & νη : ut νήδομος ὕπνης, admo-
dum suaviter membra pervadens somnus . Interdum
ἅμα, simul, ut ἄλοχος, idest ὁμόλοχος uxor . Inter-
dum ἴσον, æquale : ut ἰσοπέλαγτος*, æquiparandus .
Interdum ἐναντίον, contrarium ; ut Φοίβη ἀγνώμονες,
Θησέβη aduersariæ . Interdum φασλόπητα, vitium ; ut
εἴπας pro κακόςπας, qui infirmis est pedibus . Interdum
δύς, non facile : ut ἀόρατον, quod non facile conspi-
citur . Interdum nihil facit : ut εἰς ἄχυσ, ἄσαχυσ spica :
βληνρὸς, ἀβληνρὸς, debilis .

δύς, cui aduersatur &, difficultatem, aut vitium si-
gnificat ; δυσυχία, aduersa fortuna : & τυχία, prospera
fortuna.

De Accentibus.

Græci in suis vocabulis legendis, & efferendis non
quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus ratio-
nem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenen-
dæ : quanquam etiam Accentuum magister optimus est
usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus,
quantum ad rationem legendi requirebatur : Acutus,
Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, &
antepenultimam : Gravis in ultima tantum ponitur,
quamvis in omni syllaba intelligatur, quæ Acuto, aut
Circumflexo careat : quam ob causam syllabicus dici
solet : Circumflexus ultimam, aut penultimam occu-
pat, & quidem nonnisi natura, vel natura simul, &
positione longam. Excipe tamen composita ex Artic-
ulo subiunctivo, & infinitivo αἰς ; nam εἶπας, ἔσανος,
ῥῆπαι, ῥῆπαι Circumflexum habent in antepenultima :
quibus adde Dativos Poeticos πῶσδεσι, ταῖσδεσι pro πῶς,
& ταῖς.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vo-
catur Oxytonum : quod in Penultima, Paroxytonum :
quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gra-

vi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici soleant.

Vocabulum quod in ultima Circumflexum habet, Perispomenon est: quod in Penultima, Properispomenon.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu Acutum suum in Gravem; & tunc dicuntur *ἐγκλινόμενα*, idest *inclinata*; ut *θεὸς ἡμῶν*, *Deus noster*, pro *θεός*.

Non inclinatur tamen Acutus in ipsa orationis serie, si sequatur dictio enclitica: ut *θεός σου*, *Deus tuus*: *θεός ἐστὶ*, *Deus est*. Idem fit in fine periodi: ut *πάντα βλέπει ὁ θεός*, *omnia videt Deus*.

Interrogativum *τίς* retinet ubique suum accentum Acutum: ut *τίς ἦλθε*, *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abiectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit declinabilis; ut *πολλὰ*, *καλὰ*, *χαλεπὰ*, *τόλ'*, *κάλ'*, *χαλέπ'*; & mutatur in circumflexum, cum prior syllaba natura est longa, ut *ἐμὶ*, *ἐμ'*: si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut *παρ' ἐμοὶ*, pro *παρὰ ἐμοὶ*, *apud me*.

Compositio plerumque retrahit Accentum: ut *καλός*, *pulcher*, *φιλόκαλος*; *studiosus munditiæ*: *σοφός*, *sapiens*, *φιλόσοφος*. Hoc fere perpetuum est in particulis, *α*, *ἀ*, *δυσ*: ut *κίνητος*, *mobilis*; *ἀκίνητος*, *immobilis*: *εὐκίνητος*, *facile mobilis*; *δυσκίνητος*, *difficile mobilis*: tum etiam in monosyllabis; quando componuntur: ut *παῖς*, *puer*; *ἑπαις*, *bonus habens liberos*: *πῦς*, *pes*; *τρίπους*, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut *καλοῖς*, *καλοῖσι*, *pulchris*: *τυπάζειν* Jonice, pro *τυπάζειναι* Dorice, pro *τύπτειν*, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt: ut *ἐγώ* pro *ἐγὼς*, *hic*: *ἐγώ* pro *ἐγὼς*, *ille*: Item *ἐγώ*, *ego quidem*: *ἐμοί*, *mibi quidem*: & cum o præcedit syllabam adjectam per Paragogen: semper enim in his est Accentus in penultima: ut *πόντος*, *ποντός*, *ex ponto*: *ἐμὲ*, *ἐμεῖον*, *mei*.

Mo-

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando acuntur: ut *χρῆμι*, *χρῆ*, *opus sum*: aliquando circumflectuntur: *κεῖ* pro *χειρῇ*, *bordeum*.

Monosyllaba longa post Aphæresin relicta circumflectuntur: ut *ἔφω*, *φῶ*, *dixi*: *ἔφω*, *φῶ*, *natus sum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima syllaba sit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut *φιλάνθρωπος* *humanus*; *ἄγγελος*, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut *φιλανθρώπου*, *ἄγγελο*.

Excipiuntur.

1. Quædam substantiva, & adjectiva, ut *παρθένος*, *virgo*, *ὀργίλος*, *iracundus*, *ὀλίγος*, *paucus*, *πλησίος*, *propinquus*.
2. Genitivi Attici omnium numerorum secundæ Declinationis contractæ: ut *πόλεως*, *πόλεων*, *πόλεων*: *δωάμεως*, *δωάμεων*, *δωάμεων*.
3. Participia Præteriti Passivi, ut *πετυμμένος* *verberatus*; *λελεγμένος* *dictus*.
4. Verbalia in *έος*, ut *έπείον* *eundem*; *σπυδαςέον* *currendum*.
5. Composita a Nomine, & Præterito Medio, ut *Θεολόγος* *Theologus*. Sed composita a *κτείνω*, *occido*, *τρέφω* *nutrio*, *φθείρω* *corrumpo*, cum active capiuntur, sunt Paroxytona, ut *μητροκτόνος*; *matricida*; *θηρητρόφος*, *qui feras nutrit*; *λαοφθόρος*, *qui populum corrumpit*: cum passive usurpantur, Proparoxytona sunt, ut *μητρόκτονος*, *a matre occisus*; *θηρητρόφος*, *a feris nutritus*; *λαοφθόρος*, *a populo corruptus*.
6. Omnes casus Quartæ Declinationis Simplicium, ut *μενέλεως*, *μενέλεω*, *μενέλεων* &c.
7. Vocabula desinentia in *αι*, & *οι*, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut *διδάσκαλοι*, *Μυσιῖται*; *σύνοδοι*, *conventus*. Si tamen in eadem dictione sequatur aliqua consonans, longæ censentur, ut *διδασκάλοις*, *συνόδοις*.

Com-

Composita a χίω, fundo; βάλλω, jacio; πολῶ, ver-
to; λέγω, vel λόγῳ, cum habent Præpositionem,
Proparoxytona sunt, ut πρόχοῳ, aqualis; σύμβο-
λοῳ, omen; περίπολοῳ, qui circumit; κατάλογοῳ,
catalogus: cum vero aliam Orationis partem præ-
positam gerunt, sunt Paroxytona, ut οἶνερόῳ, pin-
cerna; ἐκβόλοῳ, eminus jaculans; ὕμνοπόλοῳ, qui
hymnos tractat; θεολόγοῳ, Theologus.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut
ποιέειν, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum ha-
buerit, circumflectitur, ut σῶμα, corpus; μῦσα,
musa. At τύπτε, τύπον Paroxytona sunt, quia so-
la positione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἶκοι domi, ad distinctionem οἶκοι No-
minativi Pluralis ab οἶκῳ, domus.
2. Tertia persona Aoristi primi Activi Optativi Mo-
di, ut ποιήσαιμι, ποιήσῃς, ποιήσῃ, ad distinctio-
nem infinitivi ποιήσαι. At ποίησαι, fac, est Aori-
stus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ personæ Optativi Activi desinentes in
οι: in his enim censetur hæc diphthongus longa,
ut πετύποις, πετύποι; φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima so-
la positione sit longa, ut χοῖνιξ, chœnix: αῦλαξ,
sulcus. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circum-
flexus, ut βοάετε, βοᾶτε, clamate. Hic α, & ε coa-
lescunt, quorum alterum acutum, alterum gra-
vem accentum habebat; sic ποιέετε, ποιῆτε, fac-
te. Sed tamen λητόα, λητώ, non λητώ, Latonam:
αἰδόα, αἰδῶ, verecundiam, quamvis hoc posterius
aliqui circumflectant. Adde πῶ νόω, νῶ, α νόῳ,
mens.

De

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus est in Recto, talis fere est in obliquis, nisi obstat aliqua ex infrascriptis Regulis: ut λόγος, λόγῳ, λόγῳ: αἰνέαις, αἰνέειν, αἰνέαι; ἵπποτης, ὃ ἵπποτα; γεωμέτρης, ὃ γεωμέτρα; παιδοτρῖβης, ὃ παιδοτρίβα; τοξότης, ὃ τοξότα, quamvis α sit breve. Tamen ὁ δεσπότης, dominus: ὁ μηπάτης, consiliarius: ὁ δρυότης, late videns, vel sonans: ὁ ἀκακήτης, non n. cens, in Vocativo accentum retrahunt, ὃ δέσποτα, ὃ μηπάτα, ὃ δρυόπα, ὃ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός Deus, Θεῶ, Θεῶν, Θεῶν, Θεῶν, Θεῶν. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεόν, Θεῖ, Θεῶ,

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον lignum, ξύλῳ, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἶκου, οἶκῳ, οἶκῳ, οἶκῳ, οἶκοις, οἶκῳ, οἶκοις, οἶκοις.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἀνδραπός, ἑομο, ἀνδράπῳ, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποις, ἀνθρώποις.

Genitivus pluralis primæ, & secundæ Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis fæmininis Adjectivorum, quæ descendunt a masculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Masculini: ut ὁ ἅγιος, sanctus, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία; sancta, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquo-
rum, ut λαμπάς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas:
Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps,
ut

ut σωτήρ, σωτήρς, σωτήρ, *Saluator*: ἀγών, ἀγών-
ρος, ἀγώνι, *certamen*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfer-
tur in antepenultimam obliquorum, quoties ul-
tima sit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι: μάρ-
τυρ, μάρτυρος, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ul-
tima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμ-
ματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit,
accentus occupabit penultimam ut ἐπίγραμμα, ἐπι-
γραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Geni-
tivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima,
ut ἡ χεῖρ manus, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.
In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Dua-
li circumflectuntur in ultima, ut χερῶν, χερῶν.
In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusa-
tivo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur
in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε,
χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia δέσς, δέντος, qui posuit: σπᾶς, σάντος, qui
stetit: δὲς δόντος, qui dedit: ὦν, ὄντος, qui est.
2. Τίς, τίς interrogativum, quod tonum habet in
priori per omnes casus: sed αἷς Indefinitum to-
num habet semper in posteriori syllaba, præter-
quam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojano-
rum, a Τρῶς: δαδων a δᾶς, fax: δμῶων a δμῶς fa-
mulus: φῶων a φῶς, vir: θῶων a θῶς, lupus cervar-
ius: φῶδων a φῶς, φῶδός, ultio: κράτων a κράς,
caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus plu-
ralis est πᾶσι.

Diphthongi eu, & **u** finales circumflectuntur, ut ὁ
βασιλεῦ, o Rex: πανταχῶ, ubique. Adverbium
tamen ἰδὲ, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδὲ,
vide, distinguatur.

Vocativus in **is** a Nominibus Propriis in **is** est Pro-
paro-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὁ Δημοσθένης: Σωκράτης, ὁ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῷ μιᾷ: μηδεμία, μηδεμιάς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἀνερ, δάερ, πάτερ a Nominativis σωτήρ, ἀνὴρ, δαίηρ, πατήρ. Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὅ, ὅκ, ὅχ, εἰ, ὥς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut ἤκουσά πιν, *Audiui quemdam*: λόγος μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in sequentibus partibus Orationis:

1. In articulo ὃν, & Poëtice τὸ pro indefinito *quodam*, & τῷ pro πιν, *alicui*.
2. In nomine τις, *quidam*, per omnes casus: At τις, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.
3. In Pronomine μὲ, μοι, με, cum suis Dialectis, μεν, &c. non autem in ἐμὲ, ἐμοί, ἐμέ, ut nec in Dialectis inde natis: σὺ, σοί, σε: ὃ, οἱ, ἰ pariter cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est σφε, & σφώ, seu σφωί, quando accipitur pro σφε tertiæ personæ: nam σφώ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est σφίσι, & σφιν, seu σφι, pro σφίσι, ut & σφείας, pro σφᾶς; sed non semper omnes. Post Præpositionem ἐνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.

4. In Verbis εἰμι *sum*, & φημι *dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
5. In Adverbiis ποτὶ *aliquando*: ποθεν, ποθεν *alicunde*: ποθεν *alicubi*: πως *quodammodo*: πῶ *adhuc*, dum: πῇ *alicubi*: πῶ *usquam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
6. In conjunctionibus γὰρ, καί, τε, κεν, περ, ῥα, νύ, δὲ, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κυριός μὲ ἐστὶ, *Dominus meus est*, τύπτοι πάντες με, *verberant me aliqui*; & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplis allatis.

Inclinant, hoc est transferunt Encliticæ accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam,

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Throchæus: ut ἔστίς τις; ἔστι ποτε; ἄλλοι: ἐσέ με. Sed εἰμι, & φημι post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut σῶμά τις, *corpus quoddam*. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐστὶ, *præco est*.

Amittunt vero Accentum,

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον με, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica: nam tunc servat accentum, ut Πέτρῳ φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ με, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ τινάς, *video quosdam*.

Ex-

Persona *ἔσι* habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post *ὅκ, καί, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & πᾶσι*: ut *ἔσι πόλις, est civitas: εἰ ἔσι, si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut *καρπός σι*, non *καρπός σι*.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut *διὰ σι, propter te: περὶ σι, de te: κατὰ μέ, ἢ σι, secundum me, aut te*.

Dictiones monosyllabæ retinent accentum suum, cum ponuntur *ἰμραπικῶς*, ut *ἤκουσα σι*, audivi te, non alium.

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut *σπαγών* pro *παγών*, a *παίζω, apprehendo, μικρός, parvus, pro μικρός*.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut *ὄρατι* pro *ἑορατι, festum: ἱρὸς* pro *ἱερὸς, sanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut *ὠραίμω* pro *ὠρησάμω, inveni: ἐγένεσθω* pro *ἐγενήσθω, natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut *ἔλαβε* pro *ἔλαβε: ὀπότερος, pro ὀπότερος, uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut *δῶ* pro *δῶμα, domus: ποσειδῶ* pro *ποσειδῶνα, Neptuneus: βεῖ* pro *βειαρῖ*.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut ἄσδα pro ἡς, eras; τύπασκε pro ἔτυπες, verberabat.

Metaplasmsus.

Metaplasmsus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, ramus. Metaplasmsus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρῳ pro πόρῳ, procul; θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est litterarum ordo immutatus; ἔρῳ, φαίαν pro ῥέῳ; ἑπάρδον pro ἑπαρδον a πέρδω, vasto; ἑδρακον pro ἑδρακον a δέρκω video; κρατερὸς pro κρατερός, fortis; κάρπος pro κρίπος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἡμὰ, mea; φέτομα pro τὸ ὄνομα; δειμάποιον pro τὸ ἡμάποιον, vestimentum, ἂν pro ἂν ἔπει, ab ἔπει, O amice, vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κενάμῳσι pro κενάμῳσι; ἀσπετρὸς pro ἀσπερὸς; ἐφύτῳμον pro ἐφύτῳμον.

Syntaxis De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Article: ut τὰ καλὰ ζῶα, pulchra animalia, τὰ καλὰ πᾶν ζῶον.

Hoc cum fit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum ni-

græ . *Basilus* etiam sine partitione dixit , τὰ σύμπαντα τῶν τῆδε καλῶν , universa hujus mundi bona .

2. Quando inter adjectivum , & substantivum intercedit Verbum substantivum , aut simile , tunc sæpe substantivo masculino , aut foeminino subjungitur adjectivum neutrum : ut ἡ ἀρετὴ λυσιστλής ἐστὶ , virtus est utilis ; idest , utilis ; vel res utilis : ut apud Latinos , *Triste-lupus stabulis* .

3. Adjectivum aliquando ponitur solum , subaudito substantivo : ut τῇ πρωτεραίᾳ , τῇ ὑστεραίᾳ , &c. scilicet *hæc* , pridie ; *post* , postdie , &c. εἰς τὴν αὔριον , in crastinum ; καὶ ἐκάστω , quotidie .

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente : ut ἐκ πάντων , ὧν ἔχω , ex iis , quæ habeo . Et ipsum antecedens haud raro omittitur : ut ἐξ ὧν ἔχω . Sic ἐξ ὧν ἐπιστλάς , ex his , quæ scripsisti ; idest , ex tuis literis .

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant : ut μηδὲν ὄντα , nullum , apud Hermogenem : οἷος ἀβρόχματος , delicatissimus : πάντες ὅσοι , omnes : μυρία ὅσα , sexcenta .

3. Relativum οἷος , aliquando ponitur cum infinito : ut ποῖός τις εἶναι , oīos μὴ ἁδεδουῖναι , is est , qui non mentitur , vel talis , ut , &c. .

4. Pro relativo *qui* , sequente Verbo finito , adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio : ut , *qui* dicit , vel *is* qui dicit , ὁ λέγων , &c. .

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur , præcedente Verbo substantivo *εἶναι* . Vide infra .

1. Nominativus , & verbum frequentissime numero discrepant . Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale : ut ἕκαστος λέγει , vel λέγουσι , unusquisque dicit . Sic & collectiva : ut ἡ πόλις θαυμάζει , vel θαυμάζουσι , civitas admiratur . Neutra pluralia gaudent verbo singulari : ut ταῦτα ἐπαινέται , hæc laudantur . Non raro tamen & cum plurali juncta reperias , ut ἀ πῶς ἀκούσασιν ὄργην ἀξίαν ἐμπόισασιν , quæ justam in auditoribus iram excitant , *Isoct.* προνοίᾳ πλεῖστα κακορδύνται , prudentia plurima bene geruntur , *Thucyd.*

Nomina dualia postulant verbum ejusdem numeri ; sæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἀμφὶ ἐξέπνῳσαν ἀδελφὸν βίον, *ambo efflarunt miseram animam*, Eurip. Et vicissim pluralia aliquando adhærent verbo duali, saltem apud Poetas, ut

Ὡς δ' αὖτε χαίμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ρέοντες

Εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβροτον ὕδωρ.

Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes

In convallem conferunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Iliad. δ.

2. Verbo substantivo ἴσ'ι, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus ; ut ἴσιν ὅς, ἴσιν δ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*, &c. Item pluraliter, ἴσιν οἱ, ἴσιν ὧν, &c. Sic addito τις : ut ἴσιν ὅστις, &c. pluraliter ἴσιν ὅσπες, quod & εἰσὶν ὅσπες, vel εἰσὶ ὅσπες, οἱ, &c. vel sic : ἴσθ' ὅς, ἴσθ' δ, &c. *est qui*, *est cujus*, &c.

Item in adverbiiis : ἴσιν δ, vel ὅπου, *est ubi*, i. e. *alicubi* : ἴσιν ὅτε, vel, ὅποτε, *est quando*, i. e. *aliquando* : ἴσιν ὡς, vel ὅπως, vel ἴσιν ὃν τρόπον, *est quomodo*, i. e. *aliquo modo*.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὺς, ὁ μὲν, &c. ὁ δέ, &c. ὁ ἐν ὑμῶν.

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius ; nunc non additur : ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεός, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεός, vel ὁ Θεός.

3. Cum appellativis nominibus fere significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo* : ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum* : vel excellentiam : ut ὁ ποιητής, *Poeta*, pro Homero.

4. Quoties nomen substantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut si adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo; modo substantivo præfixus sufficiat, ut *τὸν ὄντων πολλῶν*, *cordatum civem*, *ἐξ ὅλης τῆς καρδίας*, *ex toto corde*; quod si adjectivum postponatur, utrumque donandum est articulo, ut *ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ*, *in Spiritu Sancto*: *εἰς τοὺς αἰκίμους ἡλθον τοὺς ἡμετέρας*, *in ædes venerunt nostras*.

Idem servari solet, quoties loco adjectivi sequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut *τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὴν σωτηρίαν*, *via quæ ducit ad salutem*, subauditur autem participium *φερούσης*, vel *ἀγούσης*; *τῆς ἀκαλλήστιας*, *et τῆς βαρύτοπος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θεβαίων*, *a molestia & stupiditate liberari Thebanorum*, Demosth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet distinguendi, ut *ὁ λαγῶς ὁ θαλάσσιος*, *lepus marinus*.

5. Dictioni suæ postpositus explicat, ac definit, ut *ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες*, *nos Thracæ*; *ὅντινα ἤκοµεν οἱ πρίσβεις*, *cum rediissemus nos legati*, Demosth. de pace.

6. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut *Πτολεμαῖος ὁ Λάγος*, *Ptolemeus Lagi filius*: Sic & simpliciter ante Genitivum: *ὁ Κλινίου*, *Cliniæ filius*.

6. Neutrum *τὸ*, vel *τὴ* cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo, ut *τὸ τῆς τύχης*, vel *τῆς τύχης*, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*; *ratio itinerum*, idest, *itineræ*. Interdum alio sensu: ut *τὴ Πλάτωνος*, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

Neutrum *τὸ* cum adjectivo neutro, ac fere superlativi gradus, ponitur eleganter pro subjunctivo *ὃ*, maxime cum recensitis levioribus, ad id, quod gravissimum sit, devenitur, ut *καὶ τὸ πάντων αἰχρίον*, *καὶ τοῖς ἰγυόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεληφίσασθε*, *quodque omnium turpissimum est*, ut. vel. ipsos posteros hæc eadem involveret pax, insuper decrevistis, Demosth. Philip. 2.

Poetae etiam in aliis generibus articulo præpositivo pro subjunctivo utuntur, ut πῶν pro ἢν Iliad. a. : πῶ pro ἄ ; ὅ πῶν pro ὅν Iliad. e. &c.

8. Ponitur interdum pro demonstrativo ἔπος vel ἰ-κεῖν & per omnia genera, & casus, ut οἱ δὲ ἠνεγκαν, illi autem tulerunt, Marc. c. 12. εἰ πὼ, καὶ πὼ ἐποίησαν ἄνθρωπος ἔπος, si hoc, & hoc fecisset homo ille, Demosth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίς & τίς in Genitivo, & Dativo singulari, ut ἀγνοῶ, τῷ χρὴ πισδεῖσαι, nescio, cui credere debeam, Lucian. Et pro indefinitis τινός, & τινί, ut εἰ τίς ποτε ἀνθρώπων γέγονε, sicui hominum factum est, Demosth. Olynth. 3. καὶν ὕπ' ἐχθρῷ τῷ πῶτο συμβαίνει, etsi hoc alicui ab inimico contingat, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat : ut οἱ πῶν φίλων παῖδες, amicorum liberi.

11. De Articulo cum pronomine, cæterisque partibus vide suo loco.

12. Articulus præpositivus servit divisioni : ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, hic, ille. Interdum & subjunctivus ; sed rarius.

1. ad Cor. 11. ὃς μὲν παντῆ, ὃς δὲ μὲδύα, Alius quidem esurit, alius autem ebrius est.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos : ut ὃς, ὅς, ὅςπερ, qui.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente. Vide supra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo substantivo ἰς. Vide supra de concordantiis.

4. Servit interdum divisioni. Vide supra n. 12.

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo : ut θέλημα Θεῷ, voluntas Dei.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum : Ἀνὴρ ἔχων πῶς παιδείας, vir magna eruditione. Sic παιδείας ἀποχρῶντος ἔχων, bene vel satis instructum esse literis.

Δειῶς ἰχων πῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*.
 Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia sapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel
 ἡλιακῶς πῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut simili aliquo
 modo. Item per Accusativum interveniente nomine
 adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τῷ φύσει, *adolescens bonæ*
indolis. Vide Adjectiva.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut κρεῖδη πρὸ ὄνου,
Lucian. bordeum asino: item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est abla-
 tivus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τῷ σέχνῳ,
professione Rhetor.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo
 casu: ut ὁ ἐπὶ σοὶ πόθος, *tui desiderium*: ἰχθρα εἰς
 Θεὸν, *insensus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας ἄνοια, *mea*
in omnes benevolentia. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν, *φιλία*, *κοινωνία*,
ὁμοιότης, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ,
celeriter, &c. Interdum ponuntur adjectiva, ut πῶν
 ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαδον, *pro πῶν ἑλληνικὴν*, *didici græcam*
linguam.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia: ut λί-
 αν, ὤσω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent
 particulas. Xen. παιδ. α. ὅπ πλείω, *plura*. Sic ὡς
 πλείεα, ὅπ πλείεα, ὡς ὅπ πλείεα, *quam plurima*. Post
 se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεσὸς, πλήρης, ἐμπλεως,
ανάπλιως, *plenus*: κενὸς, vacuus: γυμνὸς, nudus: ἔρημος,
destitutus, *nudus*, &c.

2. Communions: κοινωνὸς, *consors*, μέτοχος, *parti-*
ceps: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ πῶν πόνων,
socius ipsi in laboribus. Sed hæc inter substantiva poni
 videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἀ-
 πειρος, *rudis*, ἰμπεριτός, *assuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν, *unusquisque nostrum*:
 & partitive posita: ut οἱ ἀγαθοὶ πῶν φίλων, *boni ami-*
corum, idest *boni amici*.

5. Verbalia in *ως* : ut ποριστικός πᾶν ἐπιτηδεῖον, qui facile comparat, aut suppeditat vitæ necessaria. Item verbalia in *τος* privantia, active sumpta : ut ἀγῶστος, qui non gustavit ; ἀδιάτος, qui nunquam vidit, &c.

6. Multa ἐλαττωτικῶς, deficiente ἐντετα : ut μακάριος εἰ πῶς δέας, beatus es propter visionem, idest, qui videris.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem : ut ἄλλοι πᾶν σοφῶν, alii a sapientibus ; διάφορος πάντων, ab his discrepans ; ἑτερον πᾶ ἀγαθῷ, diversum a summo bono.

8. Ἀξίος, dignus : ἀνάξιος, indignus : ἐγκρατής, compositus, qui coercere scit, ac regere ; ἀκρατής idest, ἡττων, qui vincitur, qui succumbit. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa : ut Κροίσῳ πλουσιώτερος, Cræso ditior : Σοφώτερος ἀπάντων, omnium sapientissimus.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent : ut ἑαίρετος, eximius : ἑσυχος, idem : κορυφαῖος, princeps, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc :

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria : ut ἴσος, æqualis : ἀνίσος, inæqualis ; ὁμοίος, similis : παρόμοιος, affinis ; ἀνόμοιος, dissimilis.

2. Ἐπιστάσιος, idoneus : ἀναγκαῖος, necessarius : πιστός, fidelis : & similia. Item quæ affectionem aliquam significant : ut ἄνους, benevolus : κακόνους, malevolus, &c.

3. Commodi, & incommodi : ut λυσιτελής, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελής, χρήσιμος, utilis : ἀλυσιτελής, ἀσύμφορος, ἀνωφελής, ἀχρηστος, inutilis.

4. Composita a σῶν, & ὁμῶ : ut σύσκληος πᾶ πατρὶ, contubernalis patri : ὁμόληρος ἐμοὶ, mecum sentiens. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος πᾶ βασιλέως, eadem cum rege mensa utens.

5. Verbalia passively sumpta : ut ἄγνωστον πῶς πολλοῖς, vulgo ignotum : ζηλωτὸς πῶς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ πᾶν ἄλλων, aliorum opinione beatus.

6. Variantia quædam : γείτων πᾶσιν, vel πᾶσι, vicinus huic, vel hujus. Sic φίλος, amicus : ἐχθρὸς, inimicus : ἴδιος, proprius : κοινὸς, communis : ἐναντίος, contrarius, & similia.

1. Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen, subaudito κατὰ : ut λευκὸς σὺς ὀδόντας, *albus dentes*, idest *albis dentibus*, ὁμοίος πάντα, *cetera similis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accusativus transit in dativum : ut ἀπλῆς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus hujusmodi etiam subitantis additur : ut Σύρος καὶ πατρις, καὶ τῷ πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva. Aliquando Accusativo additur præpositio εἰς, ut ὅμοιός εἰς φύσιν, *moribus, sive natura similis*.

2. Accusativus interdum redundat : ut δέκα τῶν ἀεζυμῶν, *decem numero*. πολλοὶ τὸ πλεῖστον, *tam multi* : μεγάλῳ, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione, ut πρόθυμός εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc* : ὀκνηρὸς εἰς, vel περὶ πάντα, *piger ad omnia, timide accedens ad omnia*.

4. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, particippia, præpositiones, particulae.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus : δῆλός, καταφανής, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans*, i. e. *manifestum est, vel apparet, eum joculari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis : ut ἀνήμερός ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλας, *inhumanus in alios* : φρόνιμός περὶ πάντων, idest, σοφὸς πάντας, *peritus harum rerum*.

Particulae adhærent comparativis : πλεσιώτερός, ἢ Κρῆσος, *ditior, quam Cræsus*. Reperiuntur & cum positivis : ut ἑδὲν ἄλλο, ἢ τῷτο, *nihil aliud, quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva : ut διάφορον, idest, ἡ διαφορά, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων semper : ut ἐφίλειαν ἀλλήλων, *amabant inter se* ; in quibusdam non semper : ut πάντες, πολλοί, ὀλίγοι, ὁ γέγονεν, οἱ προσήκοοντες, ὁμοίος, &c. Ex hoc genere est ἱκαστός, quod & αὐτὸς ἱκαστός, & ἱκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt ad-

adverbia : ut *πρότερον*, & *πότερα*, *μεντιμ*.

Item in aliis generibus : ut *δρομαῖος ἦλθεν*, *currrens venit*, i. *curriculo*, vel *cursim* : sic *παχὺς*, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus : ut *τρίτῳς*, *tertianus*, idest, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum : ut *ὁ ἐμὸς*, *ὁ ἐμῦ*, vel *ὁ ἐμαυτοῦ*, *meus*, &c.

Possessivum *σφέτερος* cum genitivo relativi : ut *πᾶς σφέτερος αὐτῶν*, *sua* : sic & *πᾶς ἰδία αὐτῶν*.

2. Demonstrativa *ἕως*, & *ἐκῆνος* nominibus præposita, vel postposita iis fere semper largiuntur articulum, ut *κατ' ἐκῆνους τὰς χρόνους*, *illis temporibus*, *ἕως ὁλόχους*, *hic sermo*, *αὐτὴ ἡ ἀρχὴ*, vel *αὐτὸ ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν*, *τὸ μὴ δέλεν*, &c. *hoc est principium malorum*, *nolle* &c. *ὁ ἀγὼν αὐτοῖς*, *hoc certamen*.

3. Relativum *αὐτὸς*, *ipse* : sed præposito Articulo *ὁ αὐτὸς*, *idem*. Atque hoc dativo jungitur : ut *γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν*, *Idem sentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones : ut Chrysoſt. *ταῦτ' ἡ ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθυὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες*, *idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi *αὐτὸς* interdum ita ponitur, ut subaudiatur *συν* : ut *εἰς τὴν ναὺν αὐτῶν ποῖς ἐπιβάτας*, *navem copit una cum ipsis velitoribus*.

De Verbo.

Verborum genera constituemus tria, Activum, Passivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accusativum habent patientem : in Passivis, quæ Genitivum agentem : in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur Accusativo : ut *ἀσχεῖν τὸν ἀρετῶν*, *virtutem colere* ; nunc præter Accusativum habent & alium casum, Genitivum videlicet in Possessivis, Dativum

tivum in Acquisitivis, Accusativum in Transitivity.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi : ut ἀγαπημένησκω, vel ὑπομνημένησκω σε πῦ ὄρκῳ, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando transit in Accusativum : ut τῶνδ' ὑμᾶς νῦν ὑπὲρμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in Genitivo : ut αἰπῶμαι, ἐπαιπῶμαι, δικάω, δικάζω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuso fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis ὅτ' manet in passivis : ut διώκομαι, κατηγορῶμαι προδοσίας, *accusor proditionis* ; & reperitur in neutris, ut ἐπέξέρχομαι σοι φόβῳ, *arcesso te cædis*.

Crimea sæpe in Accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu : ut κατηγορῶ σε κλοπῇ : atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti* ; καταψηφίζομαι σε κλοπῇ, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentissime in Accusativo : ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαι σε θάνατον, *πιμῶμαι σοι θάνατον* : *damno te capite* : raro in Genitivo, tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo ; ut καταγινώσκω σε θάνατον.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήμασε, & eis χρήματα, *multo te pecunia*. Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo : ut ζημιῶμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte, exilio, &c.*

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria : ut μακαρίζω σε πῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem* : ζηλώ, idem : ἐπαινώ, *laudo* : ἀποδέχομαι, *probo* : θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σε τῷ ἀρετῇ, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam : ut θαυμάζω σε, ὅπως ἔλγεις, &c. *Isocr. miror te non dicere, vel, qui non dicas, &c.*

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo : ut

πολ-

πολλῷ ἀμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æstimo* : πλείονος, vel μέ-
ζονος, pluris : πλείους, plurimi, vel maximi.

Item addita præpositione πρὸ, vel ἀντὶ : ut πρὸ παν-
τός, vel ἀντὶ πάντος ἀμῶμαι, *maximi æstimo*, vel ni-
bil est, quod malim; nihil est, quod æque cupiam; ni-
bil est omnium rerum, quod non minoris putem.

Ποιῶμαι ferme cum περὶ : ut περὶ πολλῷ ποιῶμαι τῷ
εἰρήνῳ, *pacem magnifacio* : περὶ πλείονος, pluris, &c. ut
supra : περὶ ὀλίγου, parvi : περὶ ἐλάττονος, minoris : πε-
ρὶ ἑδνός, nihil. Sic ἑδὲν εἶδεμαι, vel παρ' ἑδὲν εἶδεμαι σὺ
ἐπὶ γῆς, ea, quæ in terris sunt, *nibili facio*. Sic μηδὲν
εἶδισθαι apud Basilium reperitur, & hoc modo ἐν με-
γάλῳ εἶδεμαι, vel ποιῶμαι, *magnifacio*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *æstimo* : ut πόσῳ ἀξίῳις ταῦ-
τα; *quanti hæc æstimas?* Item dignum ruo : ut κοινῆς
τραπέζης ἀξιῶσας αὐτὸν, *communi eum dignatus mensa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablati-
vo. Ea sunt hæc sequentia :

1. Verba implendi, onerandi, & contraria : ut γε-
μιζῶ τῷ φιάλῳ οἶνον, *impleo phialam vino* : τίμηπλημι, im-
pleo : πληρόν, idem : κενῶν, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus
cum Verbo πληρόν.

Ad implendi Verba referri potest γὰρ σε πῶν θείων,
gustum do tibi rerum divinarum.

2. Liberandi : ut ἀπαλλάττω σε πῶν κακῶν, *libero te ma-
lis* : λύσω σε πῶν δισμῶν, *solvam te vinculis* : ἐπαυρί με
πῶς ἀνίας, *finem mœrori meo attulit*.

Item cum præpositione : ut ῥύσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νοῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ
πῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem
e periculis, morte, &c.*

3. Privandi : ut γυμνῶ σε πάντων πῶν ἀγαθῶν, *spolio te
omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi :
ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε πῶς οἰκίας, *ejicio te domo* :
εἴργω, κωλύω πῶν πατέρα φόνον, *prohibeo patrem cæde, idest,
impedio, quominus cædem faciat* : ἐχωρίσει με πῶν ἄλλων,
segregavit me ab aliis.

Item

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. *ὡς ὃν θεὸν φόβον ἐκ αὐτῆς ψυχῆς ἐξελάσῃ*, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut *λύοντων ὠτων κρατῶ*, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili.

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tercio, a quo aliquid petitur: ut *αἰτῶμαι πῶς παρὰ Θεοῦ*, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δίδωμαι cum hujusmodi Genitivo: ut *τίρος δὲν παρ' ἐμῷ*; quid est, quod a me petis? Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit affectivum. Xenoph. *ὃ τι δίδωτω αὐτῷ Κύρος*, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: *δίδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ*, *dedit se Deo*; *ὁμολογῶ σοι χάριν*, vel *χαριστήρια πῶς φυλαχθείσης πίστεως*, *ago tibi gratias de servata fide*, vel *quod manseris in fide*: *ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, ἴδα*, *ὀφείλω σοι χάριν*, *habeo tibi gratiam*: *πολλὴν ἔχω σοι χάριν*, *magnam habeo tibi gratiam*, *multum te amo*: *χάριν οἶδά σοι πάσα*, *hujus rei habeo tibi gratiam*: *χάριν ἰσθι*, *beneficii loco pone*: *χάριν σοι προσθήσουσι*, Thucyd. *id gratiæ apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, *ἐκπίνω σοι χάριν*, *refero tibi gratiam*: *ἀπικμνήσας χάριν*, *gratiam retulit*. Sic *χάριν*, vel *χάριτας ἀναποδιδόναι*; Bud. in epist. *χάριτας ὁμοίας ἀναποδιδόναι*, Æsch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur *χάριν ἀπολαμβάνειν*.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tercio, quo implicamus, impedimus, & contra. Quarto,

to, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐπὶ χίσειν ἱερῶν ἔχ' ὅπλοις, ἀλλ' ὀχλαῖς, non armis, sed orationibus se munivit.

Multa sunt Acquisitiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, conjicere aliquem in magnas calamitates, &c.

Transitiva sunt, quæ sequuntur:

1. Αἰτῶ, flagito, peto: ἀπαιτῶ, posco, reposco, exigo: ἐκλέγω, πράττωμαι, εἰσπράττωμαι, & εἰσπράττω, exigo: ut πράττωμαί σε μινᾶν, minam abs te exigo.

2. Διδάσκω, doceo, ἀναμνησκω, & ὑπομνησκω, admonéo, commonefacio. Duo ultima etiam inter Possessiva posuimus.

3. Quædam Acquisitiva apud Latinos, Transitiva sunt apud Græcos: ut ἔπειθω σε ταῦτα, non possum tibi hæc persuadere; ἐπιτρέπω σε τὸ, concedo tibi hoc; quod tamen & cum Dativo usurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut ἔδρω, ἔποιῶ, ἔργετῶ σε μέγала, magno te afficio beneficiis. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, dabit mihi malum. Τί ἂν ἐργάσαις τῶν, vel δρώης, vel ποιοῖς: quid hoc homine facias? Βλάπτω σε μέγала, magna tibi affero detrimenta. Ἀδικεῖ με πολλὰ, multis me onerat injuriis.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide casus communes.

Si Accusativus rei detrahatur, erunt Ἀκτιῖα simplicia: ut Εὐλογῶ σε, benedico tibi, &c.

Quædam Attice sunt Transitiva, quæ alioqui possessiva: ut Ἀφαιρῶμαί σε τὰ χρήματα, Spolio te pecunia: pro Ἀφαιρῶμαί σε τῶν χρημάτων, vel σε τὰ χρήματα: sic γὰρ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, etiam ea, quæ nostra sunt, nobis eripit.

Geminus Accusativus additur etiam verbis vocandi; ut Τῶν καλεῖσί με, ita me appellant.

Item aliis multis: Ποιῶ, ut ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν ἑδαιμόνα, reddo eum felicem, χειροτονῶσιν αὐτὸν ὑπάτον, creant eum Consulem. In his, & similibus uterque Accusativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Ἀκτιῖα etiam ad alia pertinent genera. Vide

Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in *ω* & *μ*i descendunt Passiva, de quibus infra: sed non ab omnibus: πάχω enim non facit πάχομαι, &c.

Ab Activis in *μαι* non formantur Passiva. Quædam tamen ex hujusmodi Activis aliquando etiam Passive usurpantur: ut Πολλὰ ἐργάσαι κακὰ, multa perpetrata sunt mala, &c.

De Passivis.

Passivis additur Genitivus agentis accedente præpositione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, vapulo a præceptore. Interdum Dativus absque præpositione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in simplicibus fit ex Accusativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, verbero discipulum, discipulus verberatur.

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγοῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accusativo: ut κατελήφισθω φυγῆς, exilio damnatus sum: ἐξημιώθω χρήμασι, multatus sum pecunia: κατεχειθῶ δάκτυλον, damnatus sum capite: nunc vero rei: ut κατελήφισται, κατεκίχεται, κατέγνωσά μιν θάνατος, damnatus sum capite.

Pro Genitivo pœnæ reperitur ὁ verbum infinitum, in Lucian. in Asino. Κατεκίχοντο θεοῖσι ἀποδανεῖν, damnatus erat ad bestias.

In Acquisitivis non semper Accusativus transit in Nominativum, manente Dativo: ut Προσάγω τοῖς ἐμοῖς πολλὰ: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προσάγεται, impero meis multa, &c. sed interdum Dativus, manente Accusativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν διαίταν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν διαίταν, permitto ipsis arbitrium, &c. Ἐτίθω ἐμὸι τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπισθίμην τὴν βασιλείαν: committebat mihi, vel credebat mihi regnum, &c.

In Transivis persona ferme transit in Nominativum manente casu rei: ut ἠπαιτῶμαι ἰχθῶ, postulantur a me vires; διδάσκομαι ὕμνους, doceor, vel potius discō hymnos, &c.

Si

Si uterque Accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum, ἀναγορεύω Κικέρωνα ὑπάτον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὑπάτος, renuncio Ciceronem Consulem; Cicero renunciatur Consul.

Quædam Passivâ etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutorum.

Passiva formantur ferme ex Activis. Vide supra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutorum.

Passiva nonnunquam supplentur per Activa: ut ἔδρῳ, & ἔποιῶ, non formant Passivum, sed ejus loco dicimus ἔπαχῶ ὑπὸ Φιλίππου, beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo: μεγάλα ὑπὸ μὲν ἔπαθον, magna ab hoc beneficia accepi: sic κακῶς πάχεν, male accipi. Atque hiç præpositio ferme est ὑπὸ. Quando vero pro adverbio est nomen, ut ἀγαθὸν πάχην, κακὸν πάχην, δίκαια πάχην, tunc præpositio est vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάχην πρὸς πᾶν φίλον, & κακὸν πάχην ὑπὸ πᾶν πολεμίῳ.

Ab Activis ἀντάδρῳ, ἀντάποιῶ, beneficium repono, beneficium raddo, Passivum erit ἀντάπαχῶ, beneficium mihi redditura: sed sine casu agentis.

Passiva supplentur & per neutra: ut Ἀλέξανδρον ὑπὸ πῶ Εὐκτοῦ, interii, idest, occisus sum ab Hectore. Πίστειν ὑπὸ πιν, cadere ab aliquo, idest, prosterni. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ πᾶν περιπέπτωκε, in magnas ab hoc conjectus est calamitates, Τὸ ὑμῶν ἀπολίσσεται, a vobis interire, idest interfici.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa sunt ferme hæc:

1. Verba substantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμι, τυγχάνω, ὑπάρχω, sum: γίνομαι, sum, vel fio: πέφυκα, natura sum: ἀποβαίνω, evādo: πάντες ὑπῆρχον ἡτοιμῆ, omnes erant parati.

2. Posterior Nominativus interdum est participium: ut τυγχάνω γράφον, idest, γράφω, sum scribens, idest, feribo: dicunt Itali: mi ritrovo a scrivere: già ho scrivo.

Pro εἰμι, vel τυγχάνω eleganter dicimus τυγχάνω εἶναι.

2. Verba vocandi Passive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομαζομαι, καλεῖμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκείνος αἰεὶ ποιητὴς, *ille audit poeta, idest vocatur.*

Observationes.

1. Ex duobus casibus; qui copulantur, posterior interdum transit in Genitivum assumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφός, vel τῶν σοφῶν, *Socrates est sapiens, vel ex numero sapientum.*

2. Verbum substantivum sæpe omittitur, maxime si ex Nominativis, qui copulantur, alter est nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe est tacere.*

3. Infinitum hujusmodi neutrorum non solum copulat Nominativos, & Accusativos, ut apud Latinos, sed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni.* Ἐξέστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίους, *licet vobis esse beatis.*

Quæ genitivum regunt hæc sunt:

1. Verba Substantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *sum amicorum, idest, sum in ære, vel numero amicorum.*

2. Ἐχῶμαι, *amplector, adhaereo*: ἀπέχομαι, *sustineo* (sed hoc sæpius habet Accusativum) ἀπέχομαι, *abstineo.* Item σπλαγχνίζομαι σοι, vel ἐπὶ σοί, vel ἐπὶ σέ, *misereor tui.*

3. Ἀπολαύω, *fruo*: καδικνῶμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo, arripio, nanciscor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἶκοι ἐδράξατο, *si ad suos redisset*: περιῶμαι, *periculum facio, tento* (reperitur & περιῶμαι τ' ἀγαθὰ) πωῶμι, *intelligo*: φέδομαι, *parco.*

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupisco*: γλίσχομαι, *ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, appeto*, ἐράω, ὦ, *amore tento*: ἀντιποιῶμαι, *mihi vindico, appeto*: ἐσχαζομαι, *tanquam propositum scopum peto.* Sed ποθῶ, *desidero, cupio, amo*, cum Accusativo.

5. Assequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐπικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem assequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἀμαρτανεῖν, *διαμαρτανεῖν, ἀποσυγγάνειν, non assequi.* Sic ἀτυχεῖν, *πταίνειν, σφάλλεσθαι, ἁδύεσθαι, pro eodem.* Κιχῶ tamen, seu κικάνω, *consequor, compro, cum accusativo.*

6. Copiæ, & inopiæ: ut *ἄπορῶ*, *abundo*: γίνομαι, *ple-nus sum*: πλατύνω, *dives sum*, *abundo*: ἄπορῶ, *chrēzō*, *δέομαι*, *ego*. Sic καθαρεύω, *purus sum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasti: ut ὦν χρεῖαν ἔχω: quibus *ego*. ὦν ὠπτι ἐν-δεῖς εἰσί: quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed λέιπομαι cum Dativo apud Aristotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὅπῳτιν λέιπονται πῶς πλήδεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, cum destituuntur multitudine, & apparatu. Item βρῶν, *scateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accusativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινο-νέω, *particeps sum*, *socius sum*: κληρονομῶ, *heres sum*.

Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentia: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπι-μέλομαι, ἐπιμελέομαι; κηδύομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφουλακτῶ, *negligo*: ὀλιγορῶ, *parum curo*.

Sic ἢ φροντίζω, ἢδὲν φροντίζω, ποσῶτον φροντίζω τῶν φί-λων. Item cum Accusativo: πῶς φροντίζοντες τὰ ποιῶντα.

Item cum præpositione: φροντίζω ἐπὶ σωτηρίας. φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, vel περὶ τῶν ἐνθάδε: item cum adverbio: φρόντιζε, ὅπως ποιήσεις: ἢ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentia, ac distantia: ut διαφέρω, vel διενή-ροχα, δίδεσμαι, vel δίδεσκα, *differeo*: ἀπέχω, *absum*: πο-λύ διαμαρπνέεις πῶς ἀληθείας, *longe a veritate abergas*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέξαντο ἀποκτεῖναι, *parum aberat quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρα-τέω, κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum ob-țineo*: δυνατεύω, *principatum gero*: sic ἐπιστάτω; προσ-απῶ, προσαστάω, *præsum*, *tueor*. Item ἡγῶμαι, *sed* vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγῶμαι σε, *præ-sum tibi*, vel *duco te*: ἡγῶμαί σοι, *dux sum tibi*, *præeo*: sic & ἀγῶσω, *impero*.

11. Excellentia, ac præstantia: ut προφέρω, προί-χω, υπερέχω, *præsto*: διαφέρω, *excello*: Item contra-ria, ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Habent & constructionem passivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accusativum virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac desinendi: ut ἀρχομαι, incipio: παύομαι, λήγω, ἀφίσταμαι, desino, desisto. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, injuria laceessere; priorem esse in inferenda injuria.

13. Memoriae, & oblivionis: ut μέμνημαι, memini: λανθάνομαι, & sæpius ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ἀμνημονῶ, non recordor. Reperitur & Accusativus, Demosth. εἰς ἀμνημονῶν τὸν λόγον. Neque obliviscitur sermones. Xenophon, ἐπελάδῃ τι, ὃν ἐβόλετο εἰπεῖν. Oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθεῖς, pedis mentionem faciens.

14. Verba sensuum, ut ἀκύν, audio; ὀσφραίνομαι; olfacio; γάρωμαι, gusto; ἀπτομαι, διγῶ, τάνω, tango; αἰσθάνομαι, sentio. At videndi verba Accusativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam absoluta fiunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, a mente discedere.

Quæ regunt dativum, hæc sunt:

1. Verba Substantiva. ὑπάρχει μοι χρήματα, sunt mihi nummi.

2. Auxilii nonnulla: ut βοκῶ, opitutor; ἀμύνω, idem, σωτηγοῦμαι, & σωτηγοῦμαι, patrocinor.

3. Colloquii, & consuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, cum Deo colloqui. Sic ἐγγίζειν, accedere: θαμίζειν, frequenter accedere, vel audire. Huc refer ἀχομαι, & προσάχομαι, precor.

4. Commodi, & contr. λυσιπαιεύω, συμφέρω, prosum: λυμάνομαι, noceo. Sed βλάπτω, lædo, noceo: χαυργίω, infesto: ἀδικῶ, injuria afficio: ὠφελέω, juvo, prosum: ὀνημι, idem, Activa sunt.

5. Convenientiæ: ut ἀρμόζειν, vel ἀρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, convenire. Ex his primum etiam sequente præpositione: ut ἀρμόττει πρὸς ταῦτα, vel eis ταῦτα.

6. Eventus : ut πολλά μοι ἐγένετο , σωίβη , &c. *multa mihi acciderunt* .

7. Favoris, aut studii, & contraria, ut ἀνοίω , *bene volo* : χαρίζομαι , *gratificor* : φθονέω , *invideo* : ἐχθρῶν , *odi* ; sed μισῶ , *idem* , cum accusativo , cui aliquando additur præpositio ἐπί .

8. Fidei : ut πισδῶ , *credo* , confido : παίδομαι , *idem* : πίποισα , *confido* , nitor : δαρρῶ , *idem* . Item δαρρῶ ποιεῖν , *audeo facere* .

9. Jubendi , ut παρήγγηλεν αὐτοῖς , ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι , *præcepit iis , ab Hierosolymis ne discederent* : παραινῶ σοι γράφειν . Sic παρακελεύω , ὑποψίδεμαι . Sed κελεύω σε ποιεῖν , cum Accusativo .

10. Iræ : ut ὀργίζομαι , χαλεπαίνω , *irascor* . Huc referri possunt ἐπιτιμῶ , ἐπιπλήττω , increpo , objuugo : μέμφομαι , *reprehendo* (quod & cum Accusativo) λοιδορῶμαι , *convicior* .

11. Obsequii : δουδῶ , λατρῶν , *servio* : ὑπηρετέω , *ministro* , famulor : πείδομαι , πειθαρχέω , *obtempero* : ὑπακούω , *obedio* (quod & cum Genitivo , ut ὑπακούω τῷ λόγῳ , *pareo rationi*) εἴκω , cedo : συμφέρομαι , *consentio* ; ὁμογενωμηνίω , *idem* . sed διαρπαδῶ , colo , *observo* cum Accusativo .

12. Repugnantia : ut ἰεῖζω , φιλονεικέω , *contendo* : διαφέρωμαι , *diffideo* : μάχομαι , *ugno* , ἀνδίσταμαι , *obfisto* : ἀντιλέγω , *contradico* : παλαίω , *luctor* : ἀμφισβητέω , *dissentio* .

13. Sequendi : ἀκολουθεῖω , ἑπομαι , παρομαρτέω , *sequor* . At διώκω , *persequor* , *consecutor* , &c. cum Accusativo ; & ἐπισπάω , *idem* , cum Dativo , vel Accusativo .

14. Vicinitatis, & consuetudinis : ut γυντινιάζω , *vicinus sum* : ἐγγίζω , πλησιάζω , *appropinquo* .

15. Utendi : ut χρῶμαι , *utor* ; καπαχρῶμαι , *abutor* ; παραχρῶμαι , *idem* : Ἀσθενεῖ τῷ ἔνι ἐχρῶμεθα Φιλίππῳ , *infirmiore uteremur Philippo* .

16. Mixta quædam , ut ἀρίσκειν , *placere* : ἀπαρίσκειν , *displacere* : ἀπεχθάνεσθαι , *in odium incurrere* : ἀρκεῖν , *satis esse* : ἰσικίνειν , *ὁμοιωσθαι* , *similem esse* : ἡδαισθαι ,

delectari: κολλᾶσθαι, *affixum esse*, *adherere*: περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἄχθισθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπᾶν, ἀρίσκομαι, ἀρκῶ, εἶργω, Boni consulo, *contentus sum*: sed vel cum Dativo, vel cum Accusativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, idest, ἀγαπητῶν ἰστίμι ἔχων, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ; & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignosco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βλασφημῶ, *invideo*: μετίχω, μεταλαμβάνω, κοιτώνω, *socius*, vel *particeps sum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι αὐτῶν, *in his abs te dissentio*: hæc tibi non concedo.

Neutra interdum habent constructionem Passivorum.

Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut ἀμειλῶ σὺ, *negligo te*: ἀμειλῶμαι σὺ; *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμῶμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φάγω πᾶς κακῆς, *fugio improbas*: φάγω πᾶν κακῶν, *accusor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φάγω absolute, *fugio*, *tens sum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuso te injuriæ*: κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σὺ, vel κατὰ σὺ, *accuso te*, κατηγορῶ σὺ φόβῳ, vel πρὸ φόβου, *accuso te cædis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σὺ κλοπῇ, *accuso te furti*, ut supra in activis: ἔχομαι ὑπὸ πᾶς λαίδῳ, *habeor a Laide*: ἔχομαι πᾶς ἐλθούσεως, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia construuntur his ferme modis.

1. Absolute: ut σωίφει, *cælum obductum est nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum solo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus est amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δῶ, ἐν δῶ, προσδῶ, *opus est*: μέλει, *cura est*: μεταμέλει, *penitet*: διαφέρει, *interest*: μέντι μοι κινδύνων, idest, μετίχω. Sic δῶ μοι, idest δέσμαι, &c. Item cum particula, ut Arist.

5. Ethic. cap. 3. ὅτε γάρ, ἵνα ἱκανῶσαι, μέλει αὐτῷ, ἵνα

ὅς ὅπως οἱ ἄλλοι ἴσονται. *Neque enim ut laudetur, ipsi curæ est, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum Accusativo, & Genitivo, ut ἰδίᾳ σὺ χρὲ ταύτης ἀφροσύνης, *nihil opus est tibi hac dementia*, Homer. Iliad. η., & alibi.

5. Cum solo Infinito: ἐνδέχεται, ἔστι, *copia est*, licet: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἀρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet*, *convenit*: συμβαίνει, *contingit*, *accidit*: ut ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν πρὸ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorum?*

6. Cum Dativo, & Infinito: ἀρίσκει, *placet*: ἀπαρίσκει, *displicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔστι, *licet*: πέθει, *datur*, *contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, *ut supra*: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπήλθι μοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἔξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾶ apud Herodotum, & ἐκχρᾶ, & κατεχρᾶ, *satis est*, *sufficit*. Item ἀποχρίεται apud eundem Herodotum, *pro eodem*.

7. Cum Accusativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἔστι: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

8. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς βουβῖν, *colenda nobis est pietas*: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: ἱκανῶς εἰρηται, *satis dictum est*: ἱκανῶς ἡδὴ τεθρῶνεται, *satis jam lamenti*: ἐνόμισαι, *lege cautum*, vel *in more positum est*: πίπρακται, *dictum est*, *conclamatum est*.

Additur interdum casus: ἀπειρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum est tibi*, *ne facias*: εἰμαρταί σοι νικᾶν, *in fati est tibi*, *ut vincas*; κινδυνώσεται μοι διαφθερῶναι, *idest*, κινδυνώω: sic ἡυκταί μοι, ἡγωνίσθη μοι, &c. Item Accusativum: γυμνὸς εἰσιέναι νομίζουσι, *nudos ingredi mos est*.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc:

1. Materia: ut πεποιήσαι χρυσόν, ex auro factum est. Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, aquam bibere. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμασαι πῶς ὠπὼν, antribus suspensus sum, vel pendeo: πῶς ῥινὸς ἔλκειν ἀνὰ, naso aliquem trahere.

Sic κατὰγα πῶ κρανίῳ, vel πῶς κεφαλῇς, per synecdochen, comminutum est mihi caput. Nonnunquam additur præpositio: ut πῦτον ἐκτέμνωμεν ἐκ πῶς γαστρὸς, huic secemus ventrem: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ πῶ τραχήλι, Suspendere seipsum collo. Sic & post nomen adjectivum: ut ἀχρυσὸν ἐκ πῶς ὀπλῆς, incommodum ex ungula.

3. Pretium: ut ἐκ ὠνῆμαι πωσάσαι μισθόναιον, non emo tanti pœnitentiam: πέντε δραχμῶν ἐπιτάμιω, quinque drachmis emi. Genitivo additur nonnunquam præpositio, sed raro, Joel. πᾶς κερὰς ἐπὶ ὧν ἀντὶ πῶ οἶνε, puellas vendebant pro vino. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ προίεμεν ταῦτα, ἀνδ' ἂν ἐκείνα πεπρασκέσται: Non relinquis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo; Ὡς. ut ἰδίῳ αἵματι, privato sanguine. Etiam hic addi potest præpositio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε πῶν δυνῶν, magna mercede libero te periculis.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, nocte venit. Vide infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1. Instrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάσκειν, manu eum cecidit.

2. Causa: ut φθόνῳ πῶ ποιῶ, ex invidia hoc facit.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo casu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκῶσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλῆτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, ἐδανὶ δόμεισι, tumere genere, superbire divitiis, inflari potentia, nulli jus est. Xenoph.

Item per Participium: ut πάντες ὑπομένει δόξης ῥεγόμενοι, omnia sustinet gloriæ cupiditate.

3. Modus: ut αἶνι τρόπῳ γράφεις; quomodo scribis?

πορεύεσθαι ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiscere bonis avibus.*

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demosth. διὰ καρτερίας ἔδὲν ἀτάλῃτων πέφυκε. *Per patientiam nihil non expugnabile est.* Item per Accusativum sine præpositione: ut αὐτῶν τὸν τρόπον, *hoc modo; ὁν τρόπον, quomodo, &c.*

4. Excessus, idest illud, quo excessus, differentia, ac similia significantur: ut ἀπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis sapientia.*

Excessus effertur etiam per κατὰ cum Accusativo: ut κατὰ σωέσειν, ἢ ἄλλο τι προέχειν.

5. Quantitas, seu modus excessus: ut πούτῳ πρόχει πῶν ἄλλων, *tanto præstat cæteris.* Hoc & in Accusativo: ut πούτῳ, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea persona; in cuius gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut ταῖς δίδω σοι τὸν υἱόν, *instituō tibi filium.*

In Accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accusativum nominis significantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφω σε γραφῶν. Sic δίνω σε γραφῶν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδόν, & similia.

Multis Verbis additur Accusativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torquent intueri; &c.*

Item per Synecdochen in Passivis: ut κείρομαι τὸ ἥπαρ, *tondeor jecur, idest tondetur mihi jecur, & in Neutris: ut ἀλγῶ τὸ κεφάλιν, doleo caput, idest, dolet mihi caput, laboro ex capite.*

Verbis compositis frequenter additur casus virtute præpositionis: ut ὑπερίσκειν ἐκείνῳ, *pro illo sto: ἐμμένειν ποῖς ἐρημίῃσι, stare promissis, servare pacta: παράπλωσαν ταῦτα τὰ χωρία, præternavigarunt hæc loca.*

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἐπὶ βαβυλῶν, *Babylone:* ἐν ἄγρῳ, *ruri:* ἐν ᾗδῳ, *apud inferos.*

Ἐν Ρώμῃ, *Romæ:* ἐν ἀγορᾷ, *in foro:* πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem:* παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Hesiodum.*

Εἰς Τῆσσι οἰκεῖν, *habitare Hypatis* : κατ' ἐρημίαν, *in solitudine*.

Morus de loco : πόθεν ; *unde* ? ἐκ Ρώμης, *pro quo* & ἀπὸ Ρώμης, *Roma* : ἐξ ἀγρῶ, *Rure* : παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum : ποῖ ; *quo* ? ἐπ' οἴκῳ, *domum* : γένεσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere* : ἐπὶ τῷ πόλει, *ad urbem* : εἰς, *vel* ἐς πόλεμον, *in bellum* ; πρὸς τοῖς φίλοις, *quod* & ὡς, *vel* παρὰ τοῖς φίλοις, *ad amicos*.

Motus per locum : πῶ ; *qua* ? διὰ πῶν ὄρων, *per montes* : τῇ κλίμακι, *per scalas* : παρὰ τῷ τείχει, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo : ut ἀπέχῃ πέντε πόλεως ἑκατὸν στάδια, *vel* εκαδὺς, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis : πότε ; *quando* ? νυκτὸς, *nocte*. Sic πολλῷ, *ex πολλῷ*, *dudum* : τριῶν ἐτῶν παρ', *vel* τριῶν ἡδὲ ἐτῶν, *ab hinc triennium*, *vel* triennio : quæ responderi possunt ad interrogationem factam per quam *dudum* ? *vel* *quam pridem* ?

Ἀφίξομαι δέδρο μετὲν τριῶν, ἢ τεσσάρων ἡμερῶν : *revertar huc triduo, aut* *quatriduo*, *vel* *intra tres, aut* *quatuor dies*.

Spatium temporis : πόσον χρόνον ; *quamdium* ? πολὺν, *vel* *συχρὸν* χρόνον, *dum* : τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos, ut οἶδα πολλὰς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, idest, οἶδα πολλὰς, ὅτι ἐλπίζουσι : sæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam ; ut ἐπαγγίλλομαι ἔχειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accusativo sæpissime est Nominativus ; ut φησὶν αὐτὸς αὐτὸν γεγενῆσθαι ; *dicit se auctorem fuisse*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito

nito sine ullo casu, ut αἰχμαῖομαι γράφειν, *puget me scribere.*

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιῶν, vel ποιήσων, *sum factururus.* Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini substantivo; ut παρὸς ἔκτα μέλλων, *tempus est jam non amplius cunctandi.*

Sæpissime Adjectivo; ut δυνὸς λέγειν, *eloquens*: δυνὸς πράττειν, *efficax*, acer rebus gerendis: ἄξιος, ἐπισημαίνων, *dignus*, idoneus, qui impetret, δίκαιος ἀπολωλέναι, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut πῶ οὖν εἶναι, *nunc*; ἐκὼν εἶναι, *lubens.*

4. Ponitur absolute; ut σιωπῶντα φάναι, *ut summatim dicam*: & præposito ὥς, ut ὥς εἰπεῖν, *ut ita dicam*, pene dixerim: ὥς ἔπ' εἰπεῖν, *ut ita dicam*, ut verbo dicam, ut paucis dicam: ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν, *ut simpliciter*, ut uno verbo dicam: ὥς τὴν πρῶτην εἰπεῖν, *ut in unumversum dicam*: ὥς γά μοι δοκεῖν, *ut mihi quidem videtur*: ὥς εἰκάσαι, vel ἀπεικάσαι, *ut conijcere licet*: ὥς ὑπομνήσαι, *ut monendi gratia*, &c. item præposito ὅτε, *ut*, vide supra de Conjunctionibus; item ἐπεὶ, *postquam*: ut ἐπεὶ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, *postquam venit ad aedes*; item πρὶν, *antequam*, ut πρὶν εἰπεῖν, vel πρὶν ἢ εἰπεῖν, *priusquam dicam*, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, *priusquam bis gallus cantet*, Marc. 14.

5. Dependet a Verbo subaudito, maxime in salutationibus epistolarum; ut Βασίλει' Λιβανίω & πράττειν, *Basilii Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν; sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem Verbum προστάττει.

6. Præposito Articulo fit nomen; ut τὸ μετανεῖν, vel μετανεῖναι, idest, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

7. Reperitur positum pro finito post dictionem relativam; ut ὅσον ἡμέτις εἰδέναι, *quod quidem ego sciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco sæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis , ac Supinis .

Gerundiis Græci carent : sed commode ea suppleant per infinita præpositio Articulo *αὐ* , *σὺ* , *ἐγώ* : ut *ἐνικα* *σὺ γράφεις* , *causa scribendi* : *ἐν σὺ γράφειν* , *in scribendo* : *πρὸς τὸ γράφειν* , *ad scribendum* .

Gerundia in *dum* cum Verbo Substantivo *est* exprimuntur per Verbalia in *έον* : ut *γραπτέον ἐμοὶ* (vel *ἐμὲ*) *ἐπιστολῇ* , *scribendum est mihi epistolam* , idest , *scribenda est mihi epistola* ; quod & hoc modo , *γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολῇ* : ut *γραπτέος ἐα έον* , respondeat Latinorum Gerundivo in *us* , *da* , *dum* .

Item Gerundiva per Græcorum Infinita . Luc. *εἶχε κήπον λαβὼν γεωργεῖν* , *erat illi hortus , quem acceperat colendum* .

Supina item exprimuntur per Infinita : ut *ὤκ ἤλθοι διαλύσαι* , *non veni solvere* , idest , *solutum* : *καλὸς ἰδεῖν* , *pulcher visui* .

De Participio .

1. Participium cujuscunque casus vestitum Articulo præpositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo : ut *ὥς λέγοντες* , idest , *οἱ* , vel *ὅσοι λέγουσι* : *ἐκείνους* , *οἱ λέγουσι* , *qui dicunt* , vel *eos* , *qui dicunt* .

2. Adhæret quibusdam Adverbiis , & Conjunctionibus : ut *μεταξὺ καθεύδων* , *inter dormiendum* , vel *dum dormio* , *is* , *it* , &c. *dum dormiebam* , vel *dormirem* , &c. *καίπερ εἰδὼς* , *quatinus sciam* , &c. sic interdum & *κίτοι* .

3. Interdum pro Adverbio ponitur : ut *τελευτῶν* , *ωσαύτως* , *ὅν* , *tandem* : *τελευτῶντες ἀπὸ ἡλθοι* , *tandem abierunt* . Non ita dissimiliter & *ἀρχόμενος* , *incipiens* : ut *εἰλεγεν* *ὁ δὲ ἀρχόμενος τοῦ λόγου* , *in initio orationis hoc dicebat* . Sic *εἰλεγε ἀνύσας* *dic cito* .

4. Nonnunquam vacat : ut *ληρὴς ἔχων* , *nugavis* .

5. Reperitur pro Verbo finito : ut Isocr. *ὡς σεωπὸν ὡς ἀνδρῶπος ὡς ὑπομιμνήσκης* , *si te hominem esse memin-*
neris .

neris. Luc. ἐκ ἡδύς, ὡς κομίζων δέον; nesciebas afferendum esse? Hujus vim habet χρεών, oportet (quod & χρεών ἐστὶ) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis: ut διατελῶ ποιῶν, persevero faciens, idest, perpetuo facio: παύομαι ὀργιζόμενος, desino irasci: σωίημι προκόπων, intelligo me proficere: αἰσθάνομαι ἁμαρτῶν, sentio me errasse: φαίνομαι σιγήσας, apparet, me tacuisse: μέμνημαι ἀκούσας, &c. memini me audisse: σωρίζα ἑμαῦτο ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντα, conscius mihi sum impie me fecisse, idest, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficientem, causam finalem, conditionem, conjunctionem adversativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamsi propemodum vacare videantur: ut ἀπιῶν, ἀποπλέων, proficiscens, ἀποπλεύσας, profectus, & similia cum οἰχομαι, abeo: ut ὤχων ἀπιῶν, abiit. Sic ὦν cum τυγχάνω: ut τυγχάνοντι ὄντες, sumus, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Substantivo, ut non vacet, sed utrunque simul sumptum unius verbi habeat vim: ut λῶ ὁ δερῶν λῆξας τύχη, idest, λῆξῃ, si servus dixerit, vel si forte dixerit.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut ἐμὴ καθεύδοντος, me dormiente.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum ὥς, vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: ταῦτα δόξαν, cum hæc ita placuissent.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nominativus, vel Accusativus: ut δέον, cum oporteat, vel cum oporteret: ἔξον, cum liceat, vel liceret, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῶ ὕοντος, Magnis imbribus. Nisi forte hic subaudia-tur Genitivus Διός.

Cæterum valde frequens est apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adverbis,

Et adverbia cum articulo pro nominibus, Et præpositiones pariter cum articulo pro iisdem, Et sine articulo pro adverbis, Et rursus pro nominibus participia; itemque activum pro passivo, Et vicissim, Et modum pro modo, tempus pro tempore, genus pro genere, casum pro casu, numerum pro numero usurpant. Quæ quamvis vera a Græcero tradantur, tamen magis ad notitiam, Et Scripsorum intellectum, quam ad usum valere debent.

Conjunctionis *ἄν*, apud Poetas *κε*, & *κιν*,
usus frequens, & observandus.

1. *Διωπακῶς*, Potentialiter significat, seu modum Potentialem supplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus: sive præponatur, sive postponatur.

Indicativ.

Præs. *δίμας ἐκ ἄν ὀρθῶς καπνῶσαι*: corpus non recte fumet, vel fumaret.

Imperf. *ἐκ ἴσθον ἄν πῶ*, vel *ἐκ ἄν ἴσθον πῶ*: non dicerem hoc.

Plurq. Perf. *ἐξήρπασο ἄν ποῦτος*: ereptus fuisset homo ejusmodi.

Aor. 1. *ἔδεν ἄν ἱπράξει*: nihil fecisset.

Aor. 2. *ἐκείνον ἄν ἐξέβαλον*: illum ejecissent.

Optativ.

Præs. *ἄχοίμην ἄν*: optem.

Præt. *πτεύοιμι ἄν*: verberaverim, vel verberavissem.

Aor. 1. *γράψαιμι ἄν*: scriberem, vel scripsissem.

Aor. 2. *ὄλοιτο ἄν*: periret, vel periisset.

Aor. Æol. *σύ γάρ ἄν αὖτο ποιήσεις*? tu enim ut id feceris?

Fut. 1. *ἐπίσθσοιμι ἄν αὖτο*: non crediderim hoc.

Subjunctiv.

Præs. *καλὸν ἄν ᾖ*: pulchrum sit.

Præt. *μάτῳ ἄν κεκώμεθα*: frustra possideremus.

Infinitiv.

Præs. *οἶμαί σε γράφειν ἄν*: puto, te scripturum.

Aor. 1. *ἐλπίζω χρήσασθαι ἄν*: spero, me usurum.

Aor.

Aor. 2. ἡγῆμαι πάντας ἂν εἰπεῖν : puto, omnes dicturos fuisse.
 Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἂν : suspicor, vos contempnuros.

Particip.

Præf. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν : taceo habens, quæ possem dicere, vel cum possem dicere.

Aor. 1. πῶν ἂν ἐλεγχθέντων : eorum, qui redarguantur.

Aor. 2. ὡς ἔπ' ἂν ἰδὼν : ut qui nunquam venire possit, vel potuisset.

2. Ἀόριστολογικῶς, Indefinite ; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet : quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur : ut ὃ ἂν λέγῃς, quidquid dicas : ἴρώμε, ὅπόσα, ἂν ἰδέης, interroga quæcumque voles.

3. Παραπληρωματικῶς, Abundanter, cum nimirum particula ἂν abundat ; ut ἰδ' ἂν ὀρνίδων γάλα ἀνὰ πῶ βίη λάβοιμι ἂν, ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.

4. Ἐλαττικῶς, Defective, cum ἂν subintelligitur : ut πῶς π' ἐπείθεται ; quomodo aliquis obtemperaret ?

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditiō, cui inserviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἰσχυρόνιτε, ἰδ' ἂν ὀνομάζετε ἂν si saperetis, neque nominaretis.

εἰ μὲν Ἀλέξανδρῳ ἦμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα : si essem Alexander, ista acceperem.

εἰ κατηγορήσῃς, καὶ γὰρ ἂν ἀπολογώμην : si accusaret, & ego defenderem.

εἰ π' φίλων εἶδεν, ἐκ ἂν ἀνίγνω : si quis amicorum vidisset, non cognovisset.

Per Optativu.

α' π' εἰς θεὸς ἔχοι φίλους, ἀείσω μαντικῶν ἂν ἔχοι : si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.

εἰ ἀναγκάζῃς εἰς ἀδικίαν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἐλοίμην ἂν μάλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, malletm accipere, quam facere.

ἦτ' ἂν ἀμυνάμην, ἢ μοι δώαμιν γὰρ παρὴν : *projecto ulciscerer, si possem.*

Per Optativum εἰ : per Indicativum ἂν.

εἰ δ' ὅστις πάλῃδ' αὖτις, ἔδωκεν ἂν ἐπίσδῃ : *si verum illi visum esset, statim fuisset persuasus.*

εἰ λυπημένῳ γ' ἄσδοι, νιπείον ἂν ὑπεκρίζετο : *si tristem esse sensisset, Nitavium per blanditias appellabat.*

εἰ πῦρ λάβοιεν, ἀπέκτεινον : *si quem nacti essent, interficiebant. Hic ἂν subticetur.*

Per Indicativum εἰ : per Optativum ἂν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατηφρόνησε : *stultus esset, si contempnisset.*

εἰ δὴ σοι ὑπέζομαι, δουλὸς ἂν καλοίμην : *si tibi cederem, ignavus vocarer.*

μακάριόν μ' εἰς θεῶν ἔμελλε δόσειν, εἰ τύχοιμι σὼν γάμων : *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te uxorem duxissem : pro εἰ ἐτυχον, ἔμελλεν ἂν.*

De ἂν plura alia dabit longa animadversio.

De Profodia, sive carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scanfio, præterimus tanquam nota ex Profodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanfioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsuræ.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omitunt Græci, ut Homerus:

ὦ γύναι ἢ μάλα πῶπο' ἔπος νημερτὲς εἶπες.

O mulier maxime hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὤμα κίται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντα.

Adjunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis:

nis: ὦ γὰρ δὲ, O bone, ὦ ἄρξ, O rex, ὦ ἄνθρωπος, O homo, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίησις (Synecphonesis est duarum syllabarum in Σύζευσις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἰλιόσπετο πάντας Ἀχαιῆς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. β.

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νήυσιν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc sunt tenuia textu.

Diæresis est, ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut πᾶις pro παῖς, πuer, εὐφρων pro εὐφρων hilaris.

Cæsure est, cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	]	[	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	]	[	Compositione.
Accentu.	]	[	Incremento.
Contractione.	]	[	Regula.
Dialecto.	]	[	Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe si sequens dictio incipiat a ξ, vel a σκ; tunc enim communis est, Hom. Iliad. 2. & 21. Hesiodus etiam primam corripit in πζάνῳ, quamvis in eadem dictione, in Scuto Herculi. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla positione facta. Aratus.

Ὡρὴ ἰσπερὶν κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora vespertina crocitat clamosa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratu nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida sive ejusdem, sive diversæ dictionis, communis redditur, ut

ut etiam ante $\pi\tau$, $\kappa\tau$, $\mu\nu$, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

$\mu\upsilon\pi\alpha\varsigma \delta' \epsilon\lambda\acute{\omega}\theta\epsilon\alpha \sigma\epsilon\upsilon\chi\epsilon \kappa\alpha\iota\omega\sigma\iota$.

fecit ipsos escas canibus.

Et Iliad. 22.

$\Pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha} \lambda\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota\sigma\iota$, $\epsilon\delta'$ $\epsilon\chi\pi\epsilon\alpha \delta\upsilon\mu\acute{\omicron}\nu \epsilon\pi\epsilon\iota\delta\omicron\nu$.

Multa precantes, neque Hæctori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his positionibus communis est.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens est in diversis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut $\mu\upsilon\sigma\alpha$. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ est in ultima, producitur, ut $\eta \acute{\omega}\rho\alpha$, $\beta\omicron\rho\alpha$. Quando masculinum habet accentum in antepenultima, in $\rho\circ$, & $\circ$, purum, femininum ejus longum est in ultima, ut $\acute{\alpha}\gamma\iota\circ$, $\acute{\alpha}\gamma\iota\alpha$.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut $\eta \phi\acute{\omega}\sigma\iota\varsigma$, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut $\pi\tilde{\upsilon}\rho$, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut $\epsilon\beta\acute{\omicron}\alpha\epsilon$, $\epsilon\beta\acute{\omicron}\alpha$.

Dialectus.

(Doricum natum ex η longum est, ut $\phi\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\phi\acute{\eta}\mu\alpha$, *fama*.)

A (Æolicum breve est, ut $\epsilon\upsilon\mu\phi\alpha$ pro $\epsilon\upsilon\mu\phi\omicron$, *nympha*.)

(Ionicum breve est in penultimis præteritorum, ut $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\alpha\alpha$, pro $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\alpha$ a $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\omicron$, *nascor*, $\mu\acute{\epsilon}\mu\alpha\alpha$ pro $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\eta\alpha$ a $\mu\acute{\epsilon}\mu\omicron$, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii $\mu\epsilon\mu\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ modo brevibus, modo longis vide infra in Catalogo) $\beta\acute{\epsilon}\beta\alpha\alpha$ pro $\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\eta\alpha$ a $\beta\acute{\alpha}\iota\omicron$, *eo*; & in tertiis personis pluralibus passivis, & mediis, ut $\sigma\epsilon\tau\acute{\upsilon}\rho\alpha\tau\alpha\iota$, pro $\sigma\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\iota\omicron\iota$ a $\sigma\iota\acute{\tau}$, $\sigma\upsilon\lambda\acute{\lambda}\alpha\iota\sigma\iota$ pro $\sigma\acute{\upsilon}\lambda\lambda\eta\iota\sigma\iota$, &c. $\iota\alpha\pi\epsilon\iota$, pro $\eta\tau\alpha\iota$, *sedent*, $\kappa\acute{\iota}\alpha\tau\alpha\iota$ pro $\kappa\acute{\alpha}\iota\sigma\tau\alpha\iota$, *jacent*.

A Jonice interpositum verbis in αω, longa syllaba antecedente producitur, ut μαμᾶ pro μαμᾶ, a μαμᾶ, *vehementer desidero*; præcedente brevi, corripitur, ut βοᾶ pro βοᾶ, a βοᾶ, *clamo*, ἀνπάαν pro ἀν-τιᾶν, ab ἀντιᾶν, *occurre*. Producitur etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιδιάσι.

Α natum ex η per diæresin Atticam breve est, ut ἦγα, ἱαγα, *fractus sum*; ἦλων, ἱάλων *captus sum*.

Ancipites quoque post resolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripuntur, ut πᾶς. pro παῖς, *puer*, αἶδης pro ἄδης, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητής, *victor*, prima ubique longa: ἔφυγον, *fugi*, φυγή, *fuga*, penultima utrobique brevi: Sed producuntur ὁ καὶ ἡ αἰδώς, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ αἰένος, *perennis*, ab αἰῶ *semper*, prima brevi; & corripuntur λύσις, *dissolutio*, φύσις, *natura*, a λένω, πέφυσαι, penultima longa, & alia quædam.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem fere sequuntur, ut ἡ τιμή, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἀτιμος, *inhonorus* penultima longa, ἡ φράσις, *locutio*, ἡ μεταφράσις, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἀτιμος, *inhonorus*, ἀκλής, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, αει, ει, βει, δυς, in compositione repertæ corripuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνᾶο, Μυσᾶων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

Neutris α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νίκταρ, nectar. Sed tamen κέρατα producit Anacreon Od. 2. Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ Πάλλας, Pallas; ὁ μέλας, niger; in nominibus in ↓, ut Ἄρρα ↓, βῆ; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κῶ, adulator. Masculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἄλς, mare. Excipe ↓άρ, ↓αρὸς, sturnus, cujus incrementum longum, & Κάρ, Καρὸς, ex Cavia, cujus commune.

Genitivus in *αν* longus est, quod patet aliquando ex accentu; ut *Τισάν*, *φισάν*, *Πάν*, *Πανός*, *Pan*, præter *πάλαν*, & *μέλαν*.

Genitivus in *αῖς*, a nominibus in *αῖς*, brevis est, ut *ναῖς*, *ναῖς*, *ναῖς*; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, *πατράσι*, *ἀνδράσι*, *μητράσι*, &c. breviter sunt: at *πᾶσι* longum, ut patet ex accentu, & inde composita *ἅπασιν*, & *σὺμπασιν*; quibus adde Dativum *γίγασιν*.

Incrementum.

Incrementum	breve est in	Nominibus neutrius generis, ut <i>πῶ, μέλι, μέλιτος</i> . Fœmininis & masculinis Barytonis, in <i>ιος, ιδος, & ιτος</i> , ut <i>ἔρως, ἑρσος</i> . Fœmininis acutitonis in <i>ιδος</i> , ut <i>ἡ πατρὶς πατρίδος</i> . Fœmininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut <i>δελφίς, & δελφίν, δελφίνος, ἀκρίς, & ἀκρίν, ἀκρίνος</i> . Monosyllabis, ut <i>ὁ</i> vel <i>ἡ</i> <i>δῖν, δινός, littus; ἡ ῥίν, nasus; ἡ ῖν, vel ῖς, σῖρα; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λῖός, leo; λῖς, λῖπός, pannus; sed Δῖς, Διός, Jupiter corripitur, ut & αἰς πνός infinitum, & αἰς, πνός interrogativum cum suis compositis. Item ὄρνις, ὄρνιδος, avis, penultima longa, & <i>Ἰωνήμειδης, bene ocreati</i>, passim apud Homœrum, & nonnulla alia in <i>ιδος</i>, quæ notantur infra in Catalogo.</i>
	longum est in	

I incrementum nominum in ξ , & $\downarrow$, in quamplurimis breve est, ut $\delta\epsilon\iota\zeta$, $\tau\epsilon\lambda\chi\acute{o}s$, *capillus*; $\acute{o}$ $\chi\acute{\epsilon}\rho\eta\downarrow$, $\chi\acute{\epsilon}\rho\eta\beta\acute{o}s$, *pollubrum*.

T Incrementum.

T incrementum breve est a

[Nominibus monosyllabis in us , $\acute{o}$ $\mu\acute{u}s$, *mus*, $\mu\acute{u}\acute{o}s$; cuius tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in *Batrachomyomach*.

[Neutris in u , $\pi\acute{o}$ $\gamma\acute{o}\nu\upsilon$, $\gamma\acute{o}\nu\acute{o}s$, *genii*. At commune habet $\pi\acute{o}$ $\delta\acute{\alpha}\kappa\rho\upsilon$, $\delta\acute{\alpha}\kappa\rho\acute{o}s$, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.

[Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in us , & ur , $\acute{o}$ $\nu\acute{\epsilon}\kappa\upsilon s$, $\nu\acute{\epsilon}\kappa\acute{o}s$, *mortuus*, $\acute{o}$ $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\upsilon\rho$, $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\acute{u}\rho\acute{o}s$, *testis*. Produciuntur pauca quædam, de quibus consule Catalogum.

Nomina in us , quæ etiam in us desinunt, produciuntur, ut $\phi\acute{o}\rho\kappa\upsilon s$, & $\phi\acute{o}\rho\kappa\omega$, $\phi\acute{o}\rho\kappa\omega\acute{o}s$, *Phorcys*.

Nomina in ξ , $\downarrow$, fere habent breve incrementum, ut $\acute{o}$ $\delta\rho\upsilon\zeta$, $\delta\rho\upsilon\chi\acute{o}s$, *unguis*; $\acute{o}$ $\chi\acute{\alpha}\lambda\upsilon\downarrow$, $\chi\acute{\alpha}\lambda\upsilon\beta\acute{o}s$, *chalybs*.

Excipiuntur $\gamma\acute{\rho}\upsilon\downarrow$, $\gamma\acute{\rho}\upsilon\pi\acute{o}s$, *gryps*; $\gamma\acute{\upsilon}\downarrow$, $\gamma\acute{\upsilon}\pi\acute{o}s$, *vultus*; $\kappa\acute{\eta}\rho\upsilon\zeta$, $\kappa\acute{\eta}\rho\upsilon\chi\acute{o}s$, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsentī, ut $\kappa\acute{\epsilon}\iota\eta\omega$, *judico*, $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\eta\omicron\nu$, $\kappa\acute{\epsilon}\iota\eta\omicron\mu\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\eta\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\eta\omicron\mu\acute{\epsilon}\rho\acute{o}s$, syllaba $\kappa\epsilon\iota$ ubique longa.

Verba in $\acute{\omega}\omega$, produciunt penultimam in præsentī, & imperfecto, ut $\mu\omicron\lambda\acute{\omega}\omega$, *contamino*.

Verba in $\acute{\alpha}\omega$ penultimam corripunt: præterea quæ formantur a futuro, ut $\acute{\omega}\zeta\acute{\alpha}\omega$, ab $\acute{\omega}\zeta\acute{\eta}\omega$, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in $\acute{\upsilon}\omega$, & $\acute{\iota}\omega$ quodāmodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum

formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Futuri primi, & Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ in *άω* nisi *ρ*, vel vocalis præcedit *α*, tunc enim *α* longum erit, ut in *δράω*, *facio*, *δεάω*, *specio*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut *γελάω*, *γελάσω*, *γέγελακα*, *video*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, si penultima Futuri Activi sit brevis natura, quamvis penultima Aoristi sit longa, ut *τείνω*, *tendo*, *τενῶ*, *τέτακα*.

Quoties ex Præterito vel *κ*, vel simul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis est, licet antea fuerit longa, ut *πίφνηκ*, *πέφνη*, *δέδοικα*, *δέδισα*.

In Verborum repetitionibus sive Atticis, sive non, ancipites breves sunt, ut *ἀκήκοα* ab *ἀκῶ*, *audio*, *τιτρώσκα*, *vulnero*, *τιτάνω*, *intendo*, vel *punio*, *ἀκάχημι* pro *ἄχημι*, *doleo*, &c.

A crescens verborum corripitur, ut *πετύφαρον*, *πετύφαμεν*, *ἐτύφατε*, *ἐτυφάμενον*, *ἐτυφάμεθα*: ante *σι* producit, ut *πετύφασι*; *Mimnermus*:

Οὐκ ἀγαδὸν κῆρες δὲ παρεήκασι μέλαινα.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Corripitur tamen *ηλόγχασι* ab *Homer. Odyf. 11.*

Breve quoque est *α* in aor. 1. Imper. act. ut *τύλατο*, *τύλατον*, *τύλατε*, & in singulari aor. 1. Indic. med., ut *ἐτύλαμην*, *ἐτύλατο*, & in Participio, ut *τυλάμενοι*.

At Participium ſcemininum aor. 1. act. in *ασα* longum est, ut *τύλασα*.

Corripitur quoque *α* Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut *κατακτάμεναι* pro *κατακτεῖναι*, *occidere*.

Quantitas Verborum in *μι*.

Propria reduplicatio verborum in *μι*, nisi obftet positio, brevis est: impropria fere longa.

A se-

A secundæ conjugationis corripitur ubique; sed producuntur personæ in *οσι*.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur; at in duali, & plurali (præterquam Aoristi 2. ut *ἔδυνον*, *ἔδυντε*, a *δύμι*) & in toto passivo, & medio corripitur. De verbo *ἄμυνμι* vide in Catalogo.

In imperativo singulari corripitur *υ* in polysyllabis; in dissyllabis producitur, ut *κλυθί με ἀργυρόπρξ*, *Audi me Apollo*.

Regule de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut *σοφίστατος*.

Nomina in *ια* acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut *Μαρία*, *φιλία*.

Excipe *αἰχία*, *plaga*, *ἀρία*, *tristitia*; *κονία*, *pulvis*; *καλία*, *nidus*; *βριμιά*, *linea piscatoris*; quorum hoc habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in *σοφία* producit Theocritus, seu quis alius auctor in *Syringe*, & in *κακοεργία* Homer. *Odyf.* 22.

- I breve est in
- [Diminutivis in *ιον*, ut *κοράσιον*, *puellulus*.
 - [Comparativis neutris, ut *ἡδιον*, *suavius*.
 - [Multis adjectivis in *ιος*, ut *ἄξιος*, *dignus*.
 - [Multis substantivis, ut *βίος*, *vita*.
 - [Nominibus possessivis, & materialibus in *ινος*, ut *ἀνθρώπινος*, *humanus*; *λίθινος*, *lapideus*.
 - [Illis item, quæ tempus significant, ut *ἡμερινός*, *vernus*, *θερινός*, *æstivus*.
 - [Patronymica quoque in *αδης*, & *ιδης*, breviter sunt, præter *Οἰλιάδης*, *Oilei filius*.

T in pronomnibus producitur: *ὑμεῖς*, *ὑμῶν*, *ὑμῖν*, *ὑμᾶς*.

In nominibus polysyllabis in *ων*, & *ους*, *υ* corripitur, ut *γῆδοσων*, *gaudium*; *βραδυς*, *tarditas*; *γλυκύτης*, *dulcedo*.

Præpositionum penultimæ ancipites breves sunt, ut *ἀπό*, *διὰ*, *ὑπό*.

Exemplum seu auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est ex-

emplum, seu auctoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, suppedirabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μῶπα, τύψασα, πέτυφα, ἴνα.

Productur [Nomina in εα, ut θία, *spectaculum*, in δα, & δα, in εα, a verbis in εω, ut προφητεία, & in ια, præter δια μία, πότνια.
Polyssyllaba in αία, ut σελυσαία, cum Adjectivis in οία, ut ὁμοιος, οία.
Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά: *gaudium*. Corripitur tamen Σάρρα, *Sara*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
Nomina oxytona secundæ simplicium, ut ἀνδραῖ.
Articuli fœminini numeri dualis, ut πῆ.
Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
Dualis primæ, & secundæ declinationis.
Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
A Doricum in Genitivo, ut αῶ Αἰνεία pro Αἰνείη

Excipiuntur [A finita corripuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.
Πᾶν; nisi in compositis: nomina masculina in αν, ut Τιπᾶν, & Adverbia, ut πῖπᾶν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅπᾶν, *quando*, corripitur.
Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.
Αρ finita corripuntur; ut νέκταρ, ὄναρ, αῶπῆρ, ἄφαρ.
Monosyllaba κάρ, ψάρ, producuntur.
Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, πᾶς μύσας, ὁ Αἴας, οὐψας.

Æoles tamen corripunt ας in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

- Corripiuntur [Fœminina in *as*, ut λαμπράς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
 [Item Adverbia, ut ἰκάς, ἀπρέμας.
 [Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τισάνας, & ἡμίαντας, ὑμῖαντας, σφῖαντας.
 [Item secundæ Verborum personæ singulares in *as*, ut ἔτυφας, σέτυφας, σέτυπας; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut βοῶς.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὄσι, βίηφι.

- Producuntur [Adverbia, & pronomina aucta per paragonem; ut γυνῖ, ὑποσί.
 [Item, ab Atticis ex *e*, vel *o*, vel *a* factum, ut ὀδῖ pro ὀδε; ταυαῖ pro ταῦσα; παῖ pro παῖο.
 [Item καῖ, & nomina litterarum, ut ξῖ, πῖ.

II finita corripiuntur, ut πείν, πάλιν, ἔειν, μῖν, ῖν, αῖν, σείν, & syllabæ, quibus *ν* additur: ut τύπνυσιν, ἰσῖν.

Nomina duarum terminationum, ut ῖν, λῖν, δελφῖν, ἀκῖν, producuntur. Item Dativi ἡμῖν, & ὑμῖν, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, si ex perispomenis fiant properispomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ἡμῖν, ἡμῖν, ὑμῖν, ἀμμῖν, ὑμμῖν.

Is finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννίς, τυραννίδος, δῖς, τρις, cum ejusmodi adverbis.

- Producuntur [Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῖς, δελφῖς, ὄρνις, κνημῖς, σφαγῖς, & κληῖς.
 [Item monosyllaba, præter αῖ indefinitum.

III finita corripiuntur, σὺ, τὺ, δάκρυ, γλυκὺ. εὖ pro *e* cum suis similibus.

- Producuntur [Adverbia fictitia, ὅ ὅ, & γὰρ, & aliquando ἀνπαρῶ.
- [Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- [Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut ἔδου, ἔφου.

Τῶν finita corripuntur, ut πολῶ, βραδῶ, ζῳγῶν, σὺν, νὺν & ποῖνον conjunctiones.

- [Circumflexa; νῶ, νῦν, μῦν, &c.
- [Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Producuntur [Item quæ vs in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, λίριος; ἰχθὺς, πῖσκις.
- [Primæ personæ verborum in μι, ut ἰζῳγῶ.

Τῶν finita longa sunt, ut ὁψίδου, *susurrus*; πῶ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In vs desinentia corripuntur, ut βεδὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

- [Κῶμος, κῶμος, *fasciculus*, ἀρκυς, ἀρχλὺς, & monosyllaba, ut μῦς.
- [Secundæ personæ singulares, & particippia in vs verborum in μι, ut ζῳγῶς, ἰζῳγῶς, ὁ ζῳγῶς.
- Producuntur [Substantiva oxytona, quæ declinantur per os purum, ut ἰλὺς: sed in ἰχθὺς, υ est anceps.
- [Dicatalecta, ut φόρυς.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ, observatione dignissimæ de syllabarum quantitate: sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripunt, aut breves producant, metri necessitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀδάρατος, πελαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producant, & corripunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μαιφόνε, τεχισιβλήτα.

Mars,

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Et monosyllaba brevia eo ipso, quod monosyllaba sunt, sæpe producant, ut πῆ, μῆν, πῆς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producantur.

A In antepenultimis Syllabis productum.

1. A ante Vocale, ἀάατος medium α producit, αἶνα, αἶε, αἶδι: ἀηθαλής, αἶκας, αἶκῃ, αἶσω (compositum tamen ὑπαῖσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαυτ, ἄονες, ἀχαῖκός. βιάσσαι, βυγῖ, ἐκράανθω, ἐλαῖν, ἰάομαι. καίγδω, κριάται, κριάται. λαάσι lapidibus, Orpheus. λάρτης, λαῖν, λαῖνε, λαοδάμας, & reliqua a λαός. ξυνάορ, πρῶν, ἄας nocuit. ῥάισα, ταῦντον, περίαται, πετράορος.

Anceps est αἶδω, αἶω, γράιδιον, & Genitivus αἶδος. Præteritum quoque Participii μεμαῶς longum habet α in obliquis, si inflectantur per ο ut μεμαῶτες; breve, si inflectantur Poetice per ω, ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, ναυαγής, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, σμαγήτης. φαγίνεις, quia φηγίνεις.

3. Ad. αἰδηκώς, ὅπως, ῥαῖδιος.

4. Ad. γαδυκῆς, ῥαδυκός.

5. Ακ. ἀκύσιος, διάκνος, διακόσιος, τεμακόσιος, &c. λακίω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανός, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. αἰέα calor, αἰληκτος, ἀλοσιμή, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, σαλαγμός, φαλαάνη. ἀναλώσας corripitur in Aristoph. πλῶτῃ, versu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμητ, ἀμητός, ἀπαμαία, δαμοίτας, ἄδαμῖππος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνελιός, ἀνύμνος, δάνυβις, καπνέμα, κρανίον, κράνειον, κρανώνιος, μανικῶς, νεανίας, παιανίας.

Com-

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνός, ἀπειρός, προ ἡπειρός, ἀπενύτης, ἀπιδανός, δραπέτης, δραπενίδης, νάπεια. Ancērs ἀπόλων.

10. Αρ. ἀράζομαι, ἀρητή, ἀρητός, ἀρητήρ, ἀρήτετρα, ἀρλήνη urbs, ἀρεσον prandium, ἀμαρακίς, κάραβός, κακίαν, καρύομαι.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπός, διπλάσις, quia διπλήσις: ἰπάρσις, Δικρασία, ἰάσις, κοράσιον, πασιφάν; πασιφής. πάσσασθαι pro καίσασθαι primam producit: pro γάσσασθαι corrigit.

12. Ατ. ἀπάλλω, ἀπέρω, ἀπρός, βαπτήριον, διδυματόκος, δάτερον, λατημία, λατύπος.

13. Αφ. ἐπάριος.

14. Αχ. τράχυρος.

In penultimis.

1. A ante vocalem. ἀδεραῖς, ἀκραῖς, ἀμφιάραι, ἀχραῖς, ἄων, δαῖηρ, Δικραῖς, θαῖς, κράις, λῆας, λῆιγξ, λαός, λῆις, νῆις, ναός, παμφαῖς, παός, πολυαῖξ, πραῖς, πρᾶός, πράως, πολεμῆις, ρῆων, φᾶός, χᾶων. Et composita ab ἄω: ἄλιαῖς, βαρυαῖς, δυσαῖς, ζαῖς. Et in αων per ους declinata: ut ἀλημῶν, ἀμυδῶν, ἀρεπῶν, δι-συμῶν, ἰκεπῶν, λυκάων, μαχῶν, ὀπῶν, προπῶν, σιωπῶν, τυφῶν. Sic ποσειδῶν, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producantur: ut ἰάω. περῶν. Excipe ἀμφιῶν, ἐπιῶν, propter ambientes. ἐπέχραον corrigitur. Producitur & πεινῶν, propter ambientes. Item καῶν, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀήρ, ἄρρ, ἰλαός.

2. Αγ. ἀαγῆς, ἀγῆς, δαγῆς, ἱαγε, ἱαγῶς, περμαγῆ, πεπραγῶς, σφαγῆς, πᾶγός.

3. Αδ. ἀδός, ἱαδί, ἱαδῶς, λάδας, λάδων, οἰλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripuntur. ὀπαδός, σπαδίξ.

4. Αθ. ἀθλον, κράθος, περαδεῖς, πραδεῖς.

5. Ακ. ἀκίς θυνίος, ἄκων ἰνίτος, δᾶκος, θράκη, λέλακας strepis οἶακας, ab οἶαξ.

Commune σαχός.

6. Αλ. ἄλεις, ἀμάλη. δαλός, καῶν lignum. ὀμφάλη,

πεντηκόντακέφαλ^{ος}, σαλήμ, σαρδανάπαλ^{ος}, σύμφαλ^{ος}, αἰλις, τελέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. αἰώς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δαίμις, δαίμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, πάμεά mea, φρασίδαμος: βάλαμιν Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa sunt: ut νᾶμα, θυμίαμα, ὄραμα, χρῖμα, θῶμα. Excipe α μι: ut δόμα.

8. Αν. ἀγανᾶνωρ, ἀγανάξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἱρανός, ἰάνος, ἰκάνω: ἴκανε commune invenitur. καπνέται consumitur. κιχάνω, μαρπινιανός, τεάνις, νικάνωρ, τεδνᾶναι, τείκρανος, φδαίνω. Item dissyllaba in ανος acuta, ut δανός, τρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βρετανός, βρετανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνήρ, ἱανός, ἰελιανός.

9. Απ. ἀναπος fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, περίαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἄρα numquid, αἰσαρος fluvius, διμάρας, θυμαρής, καρεῖς piscis, κατέρα, λαρός, τάρων fluvius, τάρραρος, παρός, πανάρα, φᾶρις, φᾶρος. Communia sunt ἄρα, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἄπασι Dativus, ἄσις, ἄσων, γίγασι Dativus, ἱάσος, ἱάσον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασί, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoristi producant: ut ἱάσω, ἱάσσα: ὀράσω, γηράσω, περάσω, φυράσω. γέλασαν Epenthesis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. ἱάσειεν ἔκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀνπάσω, θυμιάσει, κολάσαι, quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic πλάττω, πλάσω. πελάσαι Epenthesi producit.

12. Ατ. ἀδίατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἄτος, ἄπι, ab ἄατος & ἄάτω: (ἄτω tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, διφραίως, θέατρον, θεατός, ἱατρός, κείρατος fluvius, κρατήρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. sed varie legitur: ἰλέσατε Aoristus: κέρατε, 2. ode Anacreontis: φραίωρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης,

γάτης, νιφάτης, σπαρτιάτης, σπαρτιαῖς. excipe γαλάτης, δαλμάτης, σαομάτης, ut indicat & quantitas latina.

13. Τχ. στραχὺς cum compositis. ἰαχὴ anceps.

Et in Antepenultimis Syllabis productum.

1. Ι. ante Vocalem, διογένης, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἰασος, ἰητὴρ, ἰαπετός, ἰομαι, ἰονή, ἠύζω, ἰύγη, ἰύγμος, ἰυκπῆς, ἰωχμός. Et ab ἰός composita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάδω, κυλιόμενος, μνιῶδης, ὀφριονίδης, παλίσχης, πανδιονίδης, πιαίνω, πιάσχος, πῖερος, πῖερος, πῖομαι, προΐωξις, φδιώτης, χιόνεος, χιονόης.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιάρος, ἀνιηρός, ἰάινω, ἰάχω, ἰατρός, ἱερός; ἱημι & ἱεμαι eo: ἱημι mitto, ἱεμαι cupio, μεδίημι, ἱομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβατος, ἀβίερος, ἀβυεῖς: κριβανώτης: Aristoph. πλύων. 765.

3. Ιγ. ὀρέγανον pro ὀρέγανον: ῥιγέω, ῥιγῶ, ῥιγίον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόης.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλμιος, ἰδαλίον, ἰδομενῶς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιε. ἰδυῶ, ἰδυῖος, ἰδυῖος, σιδωνία, πθωνός.

6. Ικ. ἀεκήνη, ἱκαρος, ἱκάριος, ἱεσία, ἱέσιον, ἱέσιος, κικάμα, νικάω, νικίας, νικανδρος, σικανή, σικελή, φοινίκιος, φεικαλέος, φεικῶδης.

Indifferentia, ἱκάνω, ἱκελος.

7. Ιλ. ἐπιλαδὼν, ἱλαδὼν, ἱλασμός, ἱλαστῶ, ἱλεός, ἱλιγρός, ἱλιος, ἱλιοςός, ἱλυείς, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὼν, ὁμιλέω, ὁμιλητής, πιλέω, φιλιτῶ, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλίας, χίλιοι, χιλῶ, φίλωθρον.

Indifferentia, ἱλαμαι, ἱλαος, σιλῶος.

8. Ιμ. βεμέω, βεμυδὼν, δεμύλος, ἡμέρα urbs & fl. ἡμερῶς, ἡμέρω, ἡμερόης, κεκοιμημένῳ, μιμῶμαι, μίμημα, μιμηλός, σιμαῖδα, σιμήεις, ἡμιῶς, φιμῶδης.

9. Ιν. ἀκροδίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιῳ, δινῆεις, δινῆσις, δινωτός, ἐρνεός, ἰνίον, θερνακίη, ἰναχός, ὠαπός, κίνυμι, κινύφιῳ fluvius, λακύνιῳ, λακυνιάς, μινῶϊῳ, πινύσκω, πρίνινῳ, σίνομαι, στρεπιδίνηδεν, τερνακρία, χαλινῶ. Et Verba in ἰνεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινῶ, πινάσσω apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141.

10. Ιπ. διῖπατος, ἀερίδης, ῥίπαπε, λιπαρῶ, πυριβό-
λῳ apud Orphea, ῥίπαινον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σεμίραις, τυρίνδιῳ.

12. Ισ. ἀφροδίσιῳ, βισάλῃς, βισαλήα, βελσις, ισά-
ζω, ισᾶῖ, ισανδρῳ, ισήρης, ισοπαλῃς, ισοφαρίζω, κο-
νίσαλῳ, μισέω, νισυρός, ὀχλίσαιον, πισήης, πισιδῃς, πι-
σιδικῃς, σίσυμβρα, σίσυφῳ, σισυφίδης, σίσασσι, πισιφό-
νη, φδισλώρ, χαρίσιῳ, χείσομαι.

Indifferens Ισασι 3. plur. apud Hesiod. & μισαρῃς
vel μυσαρῃς apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ιτ. ισάα falix, ἱπιμονῃς, παίζω, αἴτυρῳ, τεμπογι-
νῃς, τεμπογένεια, τεμπονίς, φιτύω.

14. Ιρ. διφᾶω, διφήτωρ, ἱριγένεια, ἱριδάμας, ἱρίνοῳ,
& alia ab ἱρι, ἱριῳ, ἱριτῳ, τριφυλῃς.

Indifferens πιφᾶσκα.

15. Ιχ. κιχάνω, κίχορα, χιχάρπαξ.

I in Penultimis.

1. I ante Vocalem, αἰθεῖλα apud Solonem, propter
ambientes: Genitivus Διός apud Orph. in Hymn. Per-
seph. v. 5. διῳ, δία, ἐνδιῳ meridianus. θεῖον, ἰός ve-
nenum, rubigo, sagitta. ἱγξ, κληῖδων, κνήω, pulve-
rem excito. κεῖος, μνίον, ὀρμιά, παναγείας apud Pho-
cyl. & ἀγείας apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πῖηρ, vel
πῖερ, pinguis. προδυμῖν, ερυθῖον. Orph. & ψύθιον.

Et Gentilia: φδῖν, φδῖῳ, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, αῖος, φλῖας.

Item in ἰων per o declinata: ut ἀμφῖων, βραχῖων,
δολῖων, ἐχῖων, κῖων, πανδῖων, πῖων, πρῖων, ὑπερῖων.
Excipe περικῖων. Communia, αἰκῖα, ἀνῖα, ᾠδῖος, ἥῖα,
ἰε, ἰει, ἰᾶς, ἰον, καλῖα, κρνῖα, κρνῖων, λῖαν, (μίαν Dio-
nyf. Alexand. producit) κακοεργῖα propter ambientes,
πιῖων, σοφῖα, ὑπᾠδῖος, ὠρεῖων.

Comparativa quoque in ἰον producta inveniuntur:
ut κακῖον, πᾶχῖον.

Verba in ἰω saepe communia. κυμῖω, μλῖων irasce-
batur, δῖω, αῖω.

Producuntur πρῖω, φδῖω, χρῖω.

2. Ιβ. ἀκειβῃς, ἐρυσίβη, δλίβω, ἱβῖς, εἰβῃ, αἰβυρ, π-
β-

βειβάς apud Nonnum . τεῖβω commune apud Nican-
dram .

3. Ιγ. μάσις, μάσιγος, μίγω, πνιγος, ῥιγος, σίγα, σιγή.
Commune πνίγω . Orpheus in Argonaut. semel γίγας
producit .

4. Ιδ. γλυκυσίδη, δίδω, εἰλιδὼν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ,
πολύιδος, χελιδὼν, χελιδή . σίδη indifferens in Nican-
dro .

Producunt hæc obliquos : ἀΐς, ἀΐδος : βαλβίς,
βαλβίδος : κηλίς, κηλίδος : κληίς, κληίδος : πολυκληίς, ι-
δος : κνημίς, κνημίδος : ἄκνημις, ιδος : νησίς, νησίδος : βα-
τραχίς, βατραχίδος : πλοκαμίς, πλοκαμίδος : ῥαφανίς, ῥα-
φανίδος . Aristoph. πλάττω, V. 544 .

5. Ιθ. βεῖδος, βειδύς, βείδω, ἔειδος, ἔειδάς, ἰδύς,
χειδῆ, λῖδος proprium, σιδῶν, χδοροβειδής .

Producunt obliquos ὄρις, ὄριδος : μέρις, μέριδος :
ὄρισσι Phocyl. corripit .

6. Ικ. ἀίκις, γρήϊκος, ἅ. θρήϊκι Thraci. κᾶϊκος, κι-
κός, νίκη, φοινίκη, φείκη . Producunt hæc obliquos : βέιμ-
βίξ, ικος : σπάδιξ, ικος : φῶνιξ, ικος : φεῖξ, κός .

μυείκη indifferens Homero . ἀδικεῖ quoque ab ἀδικῶ
producit Sappho, cum alioquin corripitur .

7. Ιλ. ἀργίλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἱλὺς, ἱλος, κονί-
λη, νεόγίλος, οἰλῶς, ὄμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμί-
λη, σμίλος, σπῖλος, χιλός, χίλων, φίλος .

Indifferens αἰγίλος & φίλος .

8. Ιμ. βείμη, βειμῶ Proserpina . δειμύς . κάμιρος urbs,
κλίμαξ, λιμός, μῆμος, σιμός, σίμων, φιμός . Et composi-
ta, ἄπημος, βύλημος, ἰφθιμος : Et Verbalia a Verbis pe-
nult. producentibus : μιλῖμα, χεῖμα .

Indifferens ἱμάς . αμῆ quoque corripit Bion in Frag-
ment. cum alioquin producat .

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπαιεῖνη, ἐιανός, ἐρινός, θαιρινός, θείαξ,
θειδακίνης, ἰνώ, κλίνη, μέμως, ῥινός εὐρεύς : φινός, χα-
λινός . Et hæc Barytona in ινος & ινον : δῖνος, γυεῖνος,
κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, σαφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον,
παλαύμινος : Item in ινη ultra tres Syllabas : ἀδρασίνη,
ἐρυκίνη, ἡρωίνη, μολυβδίνη : præter εἰλαπίνη . Producentur
& trissyllaba : ἀξίνη, δωσάκη, ἐλξίνη, ῥησίνη, ὕρμίνη, ὕ-
σμίνη .

σμίωη . Et dissyllaba duo , δίνη , ῥίνη . Præterea Propria : αἶγινα , καμάρενα , κέρκινα . Et Verba in ινω : κλίνω , κείνω , πίνω , ᾠδίνω . ἄνυσσι Solon. corripit , & ἀν-
πίνειν Theogais .

Producunt obliquos ρίς , ῥίος , δῶδιν , ινος , ποι-
εῖν , ἴνος . σίνος , indifferens Nicandro . Ὀππωεινός Iliad.
5. v. 5. & φ v. 346. & ὀρθευνός apud Aratum , & με-
σημβεινός apud Callim. producuntur : alias corripuntur ,
sicut & alia Temporis ac Materiæ : ut , εἰαυινός ,
κέδευινος , ἰακύνθινος .

10. Ιπ. γελῶς , ἐνιπῶς , ἐνίπω , ὠρεπος , ἴπος . κνίπος ,
παρθενοπόκης , ρίπη urbs , ρίπη , ρίπῶς , σίπων , σιπῶς , σκί-
πων .

Indifferent. ἐνιπή , ἐρίπω .

11. Ιρ. ἱεῖς , ἱρὸς , ἱρηξ , νιρῶς , ὀσιεῖς , πριως .

12. Ισ. ἀγχίσης , ἀμνισὸς , ἀμφισὸς , βελῶς , θεμίσω ,
ἴσις , ἴσως , æque , μῖσος , νῖσος , τῖσα urbs , πῖσος uber-
tas , σελμισός .

Indifferent. ἴσος , & pleraque composita , μῖσος pia-
culum . Dativus ὀρνισι corripitur a Phocyl. cum alio-
quin produci debeat .

Verba in ιω penultimam Futuri , & Aoristi sæpe
producunt : notentur tamen , ut κυλίσω , μλώισω , γίσω ,
βείσας .

In ιζω dant ις breve : ut , κομίζω , κόμισαν .

13. Ιτ. ἀκόνιτον , ἀδήςετος , ἄππος , ἴταν urbs , ἴφιος ,
κλιτύς , ληΐτις prædatrix , λίτον , λιπὸς , ὀνίτις , παλίνπτος ,
πυελίτις , σῖτος , σιπῶν , σῖφος , τείπιον , ρῖτυς . Et nomi-
na in ιτω , ιτις , ιτις : ἀφροδίτη , μελίτη , ὀπλίτης , πολίτης ,
πολίτις .

14. Ιφ. γελῶς , θεοδίφης Deum quærens , ἴφι , ἴφης ,
ἰφῶς , σείερος , σίφωκ , σῖφος .

σῖφος palus . indiff. νίφω .

15. Ιχ. ἰχῶρ , πείραχος : σίχω a Nonno sæpe produci-
tur : cum tamen Homerus semper corripiat .

Y In Antepenultimis Syllabis productum .

1. T ante Vocalem . αἰσυήτης , ἐνυάλιος , κυάνεος , κυ-
νοχαίτης , μυελὸς , μύκρος , μυρεῖζω , μυροδόκος , πυεσῆ , πλα-
τυάσδω apud Theocrit.

Communia, πύελος, ὑπέος.

Producuntur & ἀναλυόμεναι, διαλυόμεναι, καλυέτω, μαρύμαι, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens, ῥύομαι.

2. Τγ. γυαῖος, μυγαλή, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Τδ. κυδάμιος, κύνδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλῆος, πυδάω.

4. Τθ. ἐρυδιόων, μυδάμαι, παραμύδιον, πυθαγόρας, πυθιδῶν, πύδιος, ψιμυδιον.

5. Τκ. ἐρυκακῆς, ἐρύκαμαι, ἐρύκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφαντής, φυκίον, φυκίους.

6. Τλ. θυλακίς, θύλακος, θυλακοῖς, κολχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλάω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακοῖς, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Τμ. κίμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμῆμαι, ἐνθυμῆμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμάδης, κασσιδυμέναι, κρυμάδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Τν. ἀρτυῖομαι, βιδωῖα, γυνῖος, ξυνῖμι, ξυνῶω, σιωχῆς, propter liquidam.

9. Τπ. λυπέομαι, ῥύπειν, πρυπῶω, τρύπανον.

10. Τρ. γυρῖος γυρόω, κινύρομαι, κυρῶν, κύρος, κυρῶνος, μαρτύρομαι, μυρίος, μυριότις, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύρεος, πύραμος, πυραμίς, πυραῖος, πυρεῖτις, πυραΐχη, πυρῶων, ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγῆς, πυρῶν, συρίζω, σφύρανα, τυρός, τυρέω.

11. Τσ. βελύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, κυσίτωνος, λυσίκακος, λυσιμελής, λυσιμέμενος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φύσιος, φυσίγναθος, φυσίχοις Iliad. 3. χρύσεος.

12. Ττ. ἀτρυπῶνη, αὔπεω, πρεσβυπῆος, σκυποτήμος, φυταλιά, φυτάλιος.

13. Τφ. βοτρυφόρος apud Orph. in Hymn. Dionys. v.

5. ἐλυφάζω, κεκρύφαλον, κωλύφιον, σύφομαι, πρυφέω Phocylides producit.

14. Τχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Τ ante Vocalem. ἐνυῶ, θυῆς, κῦαξ, μέω, μύων, μύω†,

μύω, πῶς, σῶξ, ὦ.

Verba in ω, habentia ante v duas consonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producantur: ut πῶς, ποιπῶς, ἰδῶς, ξῶς, ἔρητῶς, ἡμῶς.

Indifferentia sunt, ἀνῶς, ἀρῶς, βρῶς, σακρῶς, δῶς, ἐρῶς, θῶς, κλύω, κοκλύω, λύω, μνῶς, φύω.

Δρυός, a δρῦς, Hesiodus producit, cum aliqui corripitur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur: & ἰλῶς ab ἰλῦς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθῦτι Iliad. χ. v. 458.

2. Τβ. ὑβός.

3. Τγ. ἀμαρυγή, ἰῦγή, λεσρύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγῶν, πυγή, σρυγῶν, Κόκυξ, κόκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producit aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Τδ. ἀβυδός, βοτρυδόν, ἐρικυδής, κυδός, λυδός, τυδός, φρεκυδής.

Indiff. ὕδωρ.

5. Τθ. ζύθος, μῦθος, πύθω Verbum, πυθῶ Nomen. βυθός commune.

Genitivi producantur, ἀγλυθός, κώμυθος.

6. Τκ. βρυχός, βρύχω, κέρκυκα, μεμυκώς, πέφυκα, συκῇ, σῦπον, φυκίς, φύκος, cum Genitivis βόμβυκος, κήρυκος, κήυκος.

Anceps ἐρύχω: βίβρυξ, βίβρυκος, δαΐδωξ, δαΐδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλάτ. 711.

7. Τλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐμφύλη, κένδυλα, μυλῶς, σῦλος, τῶλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλῶς, φυλή, φυλῶ, χυλός. Item σκύλον, φύλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπισρογγύλαται producit.

8. Τμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἄλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμών, κύμη acervus, ερυμῶν. Et dissyllaba in υμος: κρυμός, ῥυμός, χυμός, πρόθυμος. Item ὑμῆς, ὕμων.

Indiff. νώνυμος. ὀμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμός ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin.

v. 18., cum alioquin producantur.

9. Τν. ἄμμια, βιδιωός, γορτωίς, γρουῶς, δέκτωια, μα-
ρανδωός, τωίη pro σύ, ὄνις, φόρκις. Item μυύη, φρύ-
νη, θύνος, φρυός. Item ἀνδιδωός, βόδωος, κίνδυνος,
λάγωος, ὀρκιώς, πάχωος. Item ξιωός, ἐπιξυός. Et φόρ-
κωος, a φόρκω. Item δαίω, & polysyllaba in αῶν : ut
διδαιώ, μολυνώ, ὀτρυνώ. Aratus ἀμβλύπεται, corripit :
Homerus ἀπαμβλυέται, Herodot. βίω Ὀμήρου : & Odyss.
γ ἄρτωίη, Theognis ἐνταίη : Homerus in Batrach. σρω-
4 λωδωνόσσα.

Anceps κορυή.

10. Τπ. γρυπός, γυπός, λύπη, ἄλυπος, πανύπης in Hy-
mnis Homeri.

11. Τρ. ἀγκυρα, ἀλκυρής, γέφυρα, γυρή, γυρός, κέρκυ-
ρα, κινύρη, κύρς, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυβις, νίτυρος,
ὀλύρα, ὀνόγυρς, πάπυρος, τίτυρα, πλημυρίς, πυρός, σκύ-
ρος insula, σύβριξ, σφύρα malleus, τυρώ. Item oxytona
habentia antepenultimam longam, ἰχυρός (etfi πλάτω
Aristoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρῶ : ut σύρῶ, φέρῶ.

Homerus & Orpheus corripunt ἀλκυρός : & Nican-
der Alex. 132. ἄδυρον.

Indifferens τυρός.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσός, πολύχρυ-
σος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epi-
gr. 82. cum alioquin corripere debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipi-
tem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω,
producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤϋσε, δα-
κρύσαι, λύσατε. Corripuntur ἐκταινύσεις, ἔλκυσεν, ἐρύ-
σαντο.

In υζῶ, dant ut breve : ut κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἀτρυτος, αὐτή, βηρυ-
τός, βελυτός, γωρυτός, κωκυτός, λύτωρ, μώνυτῆρ, μινύτωρ,
μινυτής, πρεσβύτης, πρεσβύτης, ρυτή, ρυτής, ρυτός, ρυτήρ,
σκύτος.

14. Τφ. ἔνυφος, χέλυρος, κυρός, κύφων, εὐφος, εὐφῶ,
τῦγος. Et Præterita χέκυφα, σέτυφα.

15. Τχ. Βρυχή, ἐλαβρύχης, σαμφύχος, τρυχος, τυ-
χή.

χή. Et Composita ab ὀρύττω : ποιχώρυχος , τυμβώρυχος .
Et verba in υχω : ut , βρύχω , τρύχω , φύχω . De his
omnibus diligenter scripserunt Renatus , Guillioneus ,
Franciscus Vergaras & Abdias Prætorius .

De Carminibus Observationes quædam .

1. Carmina , Pedes , Scansio eadem fere , quæ apud
Latinos . Usitata , & faciliora genera Carminum
apud Græcos Hexametrum , sive Heroicum , Pentame-
trum , Jambicum .

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe , nisi Apostro-
pho notetur .

3. Græci versus sæpenumero Cæsura carent .

4. Cæsura , vel saltem species Cæsurae crebro breves
syllabas producit .

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt .

6. Sæpe fit Synæresis : ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ . Iliad.

1. χρυσέῳ ᾧ , Dactylus est .

7. Versus ἀκέφαλος , hoc est , cujus initium est in-
differens : ut ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἐλθέσποντων ἵκοντο . Iliad.

23. ubi initio Jambus pro spondaeo .

8. Versus μύκρος , hoc est postremo pede claudi-
cans , sive circa finem angustus : ut πρῶτες δ' ἐρρίγησαν ,
ὅπως ἴδον αἶολον ὄρι . ubi in fine Pyrrhichius pro Spondaeo .

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero lon-
ga fit .

10. Versus Hypermeter , hoc est syllaba abundans .

Figura Prosodia breviter comprehensa .

Synæresis , sive Synecphonesis vocalem brevem ante
aliam , plerumque longam , in carminis dimensione col-
lidit .

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales , aut
longam in suas breves dissolvit .

Tmesis membra vocis compositæ disternit , inter-
ventu unius , vel plurimum dictionum .

Systole longam corripit .

Diaſtole , sive Ecstasis brevem producit .

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictionis ,
& initio pedis .

Licentia Poetica, quæ nullis legibus constricta est, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem versu & producit, & corripit, sive propter metri necessitatem, sive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

- S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
 G. τῷ αἰνείῳ Com. αἰνείῳ Jon. αἰνείῳ Æolice, vel Bœotice; αἰνείᾳ Dorice, αἰνείῳ Poetice.
 D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
 A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείῳ, & αἰνείᾳ Jon.
 V. ὃ αἰνείᾳ Com. αἰνείας Attice.
- D. N. & A. τῷ αἰνείᾳ.
 G. & D. τοῦ αἰνείαν.
 V. ὃ αἰνείᾳ.
- P. N. οἱ αἰνείαι.
 G. τοῖν αἰνείων Com. αἰνείων Jonice, αἰνείων Æolice, αἰνείων Dorice.
 D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
 A. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείας Jonice.
 V. ὃ αἰνείαι.

Regule plurium partium Orationis Communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut, ἰσοπέα, ἰσοπέῃ: δράω, δράσω, δρήσω: πράζας, πρήζας: ἀγαίδειαν, ἀναιδείων.
2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήψῃ, λάψῃ: σινομένη, σινομένα.
3. Ubi Doræ η servant, ibi Bœoti id mutant in α: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἥρας, εἶρας: αἰδύ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

- S. N. ἡ μέλισσα.
 G. τῇ μελίσῃ Communiter, μελίσας Dorice.
 D. τῇ μελίσῃ Communiter, μελίσῃ Dorice.

A

A. τὴν μέλισσαν, ὀπλοῖω pro ὀπλοῖω, Iliad. 9.
V. 362.

V. ὦ μέλισσα.

D. N. & A. πᾶ μέλισσα.

G. & D. τῶν μέλισσων.

V. ὦ μέλισσα.

N. αἱ μέλισσαι.

G. πῶν μέλισσων Communiter, μέλισσων Jonice, μέλισσων Æolice, μέλισσων Dorice.

D. ταῖς μέλισσαις Communiter, μέλισσῃς, μέλισσαις
σι, μέλισσῃσι Jonice, & Dorice.

A. πάς μέλισσας.

V. ὦ μέλισσα.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.

G. τοῦ λόγου Communiter, λόγου Jonice, & Dorice. λόγῳ Dorice, sine Jota subscripto.

D. τῷ λόγῳ.

A. πῶν λόγων.

V. ὦ λόγος Communiter, λόγος Attice.

D. N. A. τὸ λόγῳ.

G. & D. πῶν λόγων Communiter, λόγοισιν Poetice.

V. ὦ λόγῳ.

P. N. οἱ λόγοι.

G. πῶν λόγων.

D. τοῖς λόγοις Com. λόγοισι Jonice, & Dorice.

A. πάς λόγους Com., λόγους, & λόγος Dorice.

V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumit ο, ut ὁ πιστεῖο
πᾶ πιστεῖο, πιστεῖω.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutorum, in εσ mutando: ut ἀνήρ, ἄνδρες, ἄνδρεσι, τρώς, τρῶες, τρώεσσι: ἱπῶς, ἱπῶα, ἱπῶεσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum Communis.

Poetice Casib. additur syllaba ρι, aut ϕιν: ut,

ἢ ἐτέρᾳ, ἐτέρῳ, vel ἐτέρῃ, vel ἐτέρῳ.

αἵς ὄνῃς, ὄνῃφι, ab ὄνῃ.

πῇ ὠρέῃ, ὠρέῃφι, ab ὠρέᾳ.

τοῦ ὄνῳ, ὄνῃφι.

ὦ ἑρᾷᾳ, ἑρᾷᾳφι.

αῶ πόνῳ, πόνῳφι, a πόντος.

ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδόνῃφι, a κοτυληδών.

ποῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εἰς.

παῖ σῆδεα, σῆδεσφι, a σῆδος.

αὖ αὐτῷ, αὐτῷφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπὴ : ut, τὸ κεῖ, pro κείμενον : τὸ σκέπα pro σκέπασμα ; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina. ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἐγῶ Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐμῷ & μῷ Communiter, ἐμῷ & ἐμῷ Jonice ; ἐμῷθεν & ἐμῷθεν Att. ἐμῷ & μῷ Æolice, & Dorice.

D. ἐμοὶ & μοι Com. ἐμῖν, & μῖν, & ἐμῶν Dorice.

A. ἐμὲ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νῶ Communiter, ἄμμι Æolice.

G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμεῖς Jonice, ἄμμι Dorice, ἄμμι Æolice.

G. ἡμῶν Communiter, ἡμῶν & ἡμῶν Jonice, ἄμῶν Dorice, & ἄμῶν Æolice.

D. ἡμῖν Communiter, ἡμῖν Att. ἡμῖν, ἄμιν, & ἄμιν Dorice. ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.

A. ἡμᾶς Com. ἡμᾶς Jonice, ἄμᾶς Dorice, ἄμμι, & ἄμμι Æolice.

ΣΥ.

S. N. σύ Com. τὺ & τῷ Dorice.

G. σὺ Communiter, σέο & σέο Jonice, σέοθεν, & σέοθεν Attice, σέο Æolice, & Dorice, τέο Dor.

D. σοὶ Communiter, σοὶ & τῶν Dorice.

A. σέ Communiter, τὺ Dorice.

V. σὺ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφῶ Communiter, ὕμμι Æolice, G. &

- G. & D. σφᾶιν, σφῶν.
 P. N. ὑμᾶς Communiter, ὑμεῖς Jonice, ὕμεις Dorice,
 ὕμεις Æolice.
 G. ὑμῶν Communiter, ὑμείων & ὑμείων Jonice,
 ὑμείων Æolice.
 D. ὑμῖν Communiter, ὑμῖν Poetice, ὕμμι, & ὕμ-
 μιν Æolice.
 A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὕμμας Æolice.
 Oἷ.
 S. G. ἱ Communiter, ἱο & ἱο Jonice, ἱοθεν & ἱθεν
 Attice, ἱ Dorice.
 D. οἱ Apud Soph. σφῖν, εἰ.
 A. ἱ Apud Eurip. σφέ, eum, eam.
 D. N. & A. σφωῖ, σφέ.
 G. & D. σφῶιν, σφῖν.
 P. N. σφεῖς Communiter, σφεῖς Jonice, σφῖς Dorice.
 G. σφῶν Communiter, σφείων & σφείων Jonice.
 D. σφῖσι Communiter, σφῖ & σφῖν Poetice.
 A. σφεᾶς Communiter, σφεᾶς Jonice, σφῖ Æolice.
 Min, vel νιν, se; ipsum, ipsam, ipsum; ipsos, ipfas,
 ipfa, Dorica sunt.

Ἐκᾶνος Communiter, κᾶνος poetice, κῶνος Dorice.
Verba. Indicat. Præsens.

S. πᾶν, πᾶντεῖς, πᾶντε.

Dor. πεπᾶχῶ, πᾶντες, πᾶντε.

Æolice πᾶντις, πᾶντι,

sine Jota subscripto, & πᾶντισσα.

D. πᾶντεον, πᾶντεον.

P. πᾶντομεν, πᾶντετε, πᾶντισι.

Dor. πᾶντομες, πᾶντοντι.

Jonica sunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾶς: ab εἶω, εἶα, pro
 εἶμ, finit: priore α brevi, posteriore longo.

Imperf.

S. ἱπᾶντον, ἱπᾶντες, ἱπᾶντε.

Poet. πᾶντεσκον, πᾶντεσκεις, Jon. πᾶντεσκε.

D. ἱπᾶντεον, ἱπᾶντέτω.

P. ἱπᾶντομεν, ἱπᾶντετε, ἱπᾶντον.

Dor. ἱπᾶντομες, Bæot. ἱπᾶντοσαν.

Poet. πᾶντεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut

Τάτ-τε pro ἵπατ-τε: ἄκωαε pro ἤκωσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut ἰχάροντο, κεχάρητο: λαβίσσαι, λελαβίσσαι.

Τάτ-τεσκε a Communi ἵπατ-τες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoristi, ἱταξας, τάξασκε: ἱταγες, τάγασκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripuntur: ut

Ἐποίη, ποίησε: ἰχρύσας, χρύσοσκε: εἰδής, ᾗθισε: ἴσῃς, ἴσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἱδής, δέσκει: ἐσῃς, εἰσκει: ἰδῶς, δόσκει.

Præt. Perfect.

S. σέταχα,	τέταχας,	σέταχε.
D. τετάχαπον,	τετάχασον,	τετάχασι.
P. τετάχαμεν,	τετάχατε,	τετάχαν.
Dor. τετάχαμεις,		τέταχαν Chalcidice.

Plusq. perf.

S. ἱτετάχαν,	ἱτετάχης,	ἱτετάχη.
Jon. ἱτετάχια,		ἱτετάχης.
Att. ἱτετάχη,		ἱτετάχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum sunt dissolutiones, contractiones Atticorum: ut

Ποιῶν, ποιῶ, ἐβέκον, ἐβόων: ἱτετύρεα, vel ἱτετύρεα, ἱτετύρη.

D. ἱτετάχαπον,	ἱτεταχείτω.
P. ἱτετάχαμεν,	ἱτετάχισαν,
Dor. ἱτετάχαμεις,	Att. ἱτετάχισιν.

Abjicitur nonnunquam Attice a principio tertiarum Personarum Singularis, & Pluralis numeri: ut

Συγγεγόνει, τεθρύλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλίσταμαι, ποιῶν.

Aorist. 1.

S. ἱταξα,	ἱταξας,	ἱταξι.
Poet. τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D. ἱτάξαπον,		ἱταξάτω.
		P.

P. ἐτάξαμεν,
Dor. ἐπέξαμεν,

ἐτάξατε,

ἐπαξαν.

Bæot. ἐπέξασαν.

Aoristus 2.

S. ἐπαγον,
Poet. πάγεσκον,

ἐπαγες,

ἐπαγε.

D.

πάγειςκες,

Jon. πάγειςκας.

D.

ἐτάγειτον,

ἐπαγέτω.

P. ἐτάγομεν,

ἐτάγετε,

ἐπαγον.

Dor. ἐτάγομεν.

Bæot. ἐπέγασαν.

Futur. 1.

S. τάξω,
Dor. παξῶ,

τάξεις,

τάξει.

παξῆς,

παξή.

D.

Æol. τάξης,

τάξη.

τάξεισιν,

τάξειπον.

Dor. παξήσιν,

παξήσιν.

P. σάξομεν,

τάξετε,

τάξεσι.

Dor. ταξῶμεν,

τάξετε,

τάξῶσι.

Æoles pro φάλω, σπερῶ, faciunt φάλω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S. σαγῶ,

ταγῆς,

ταγει.

D.

ταγῆσιν,

ταγῆσιν.

P. ταγῶμεν,

ταγῆτε,

ταγῶσι.

Dor. ταγῶμεν,

ταγῶσι.

Imperat. Præsens.

S.

τάττε,

ταττάτω.

D.

τάττεσιν.

ταττάτων.

P.

τάττετε,

ταττάτωσαν.

Att. ταττῶντων.

Præteritum Perfectum.

S.

τέταχε,

τέταχίτω.

D.

τέταχεσιν,

τέταχίτων.

P.

τέταχετε,

τέταχίπωσαν.

Aoristus 1.

S.

τάξον,

ταξάτων.

D.

τάξαπον,

ταξάτων.

P.

τάξατε,

ταξάπωσαν.

Att. ταξάντων.

Aoristus 2.

S.

τάγι,

ταγῆτω.

τάγοι, more Syracusanorum.

D.

D.

πάγων ,

παγέπων .

P.

πάγετε ,

παγέψωσαν .

Att. παγόντων .

Optativ. Præfens.

S. πάττοιμι ,

πάττοις ,

πάττοι .

D.

πάττοιτον ,

παττοίτῳ .

P. πάττοιμεν ,

πάττοιτε ,

πάττοιεν .

Dor. πάττοιμει .

τρέφοιεν ρρι) τρέφοιμι , Eurip. ἄφρων ἂν εἴλω , εἰ τρέφοιεν
 τὰ πῶν πέλας . Varinus in Lexico , quod ἐν ἀμαλθείας
 κέρει continetur .

Præt. perf.

S. τεπάχοιμι ,

τεπάχοις ,

τεπάχοι .

D.

τεπάχοισον ,

τεπαχοίτῳ .

P. τεπάχοιμεν ,

τεπάχοιτε ;

τεπαχοιεν .

Dor. τεπαχοίμεες .

Aorist. 1.

S. πάζαιμι ,

πάζας ,

πάζαι .

D.

πάζαιτον ,

παζαίτῳ .

P. πάζαιμεν ,

πάζαιτε ,

πάζαιεν .

Dor. πάζαιμεες .

Job. 18. θηρώσασαν .

ὀλέσασαν , ἐλδοισαν : pro θηρώσαιεν , ὀλέσαιεν , ἐλδοιεν ,

Aoristus 2.

S. πάγοιμι ,

πάγοις ,

πάγοι .

D.

πάγοιτον ,

παγοίτῳ .

P. πάγοιμεν ,

πάγοιτε ,

παγοιεν .

Dor. πάγοιμεες .

εἵποιεν pro ἔποι . Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις , ἃ ἂν τις εἵποιεν .

Fut. 1.

S. πάζοιμι ,

πάζοις ,

πάζοι .

D.

πάζοιτον ,

παζοίτῳ .

P. πάζοιμεν ,

πάζοιτε ,

πάζοιεν .

Dor. πάζοιμεες .

Futur. 2.

S. παροῖμι ,

παροῖς ,

παροῖ .

D.

παροῖτον ,

παροίτῳ .

P. παροῖμεν ,

παροῖτε ,

παροῖεν .

Dor. παροῖμεες .

Sub-

Subjunct. Præsens.

S. εἰν πάτω,	πάτης,	πάτη.
Æol. πάτησθα		πάτησι Jonice.
D. πάτησον,	πάτησον,	πάτησον.
P. πάτωμεν,	πάτητε,	πάτωσι.
Dor. πάτωμες.		

Præterit. perf.

S. εἰν τεπάχω,	τεπάχης,	τεπάχη.
D. τεπάχιστον,	τεπάχιστον,	τεπάχιστον.
P. τεπάχωμεν,	τεπάχητε,	τεπάχωσι.
Dor. τεπάχωμες.		

Aorist. 1.

S. εἰν πάξω,	πάξης,	πάξη.
D. πάξιστον,	πάξιστον,	πάξιστον.
P. πάξωμεν,	πάξητε,	πάξωσι.
Dor. πάξωμες.		

Aorist. 2.

Σ. εἰν πάγω,	πάγης,	πάγη.
		Jon. πάγωσι.
D. πάγιστον,	πάγιστον,	πάγιστον.
P. πάγωμεν,	πάγητε,	πάγωσι.
Dor. πάγωμες.		

Infinit. Præsens.

πάττειν Communiter.

πάττειν Dorice.

πάττειν Æolice, & Dorice.

πάττειναι, Attice, & Dorice.

πάττειν Jonice.

βοᾶν Communiter, βοᾶς Æolice, χρυσοῦ

Communiter, χρυσοῖς Æolice.

Apud Homerum ἀχαλάαν Jonice, ultima longa, pro ἀχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεπαχέναι.

τεπαχέμεναι. Dor. & Att.

τεπαχέμεν. Jon.

Aorist. 1.

πάξαι. πάξωμεν Jon. πάξάμεναι Att.

Aorist.

ταγῆν.

ταγῆν. Dor.

ταγέμεναι. Att. Dor.

ταγέμεν. Jon.

ταγῆν, dissolutione π̄ ταγῆν Ionica.

Futur. 1.

τάξην, variatur ut præsens.

Futur. 2.

ταγῆν, variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Ionica fit etiam in aliis modis Activæ διαδέσιως, itemque in quibusdam reliquarum διαδέσιων: ut

λεανῶ, λεανέω. Iliad. 15. V. 261.

μενῆι, μενεία. Nonnus cap. 14. παραφρέσιως διαγ.

ἀγγεῖλαι, ἀγγελίεσι. Iliad. 9.

ἀρτωῦσι, ἀρτωέουσι. Odyss. 1.

φαγοῖς, φαγίοις. Phocylides.

διαχεῖναι, διαχευνέουσι. Iliad. 2.

μιγῶσι, μιγύνει. Ibidem.

πλωῦσα, πλωέουσα. Odyss. 6.

ᾠφράνω, ᾠφρανέω. Iliad. 7.

Passivum. Indicat. Præsens.

S. τάττομαι, τάττη, τάττεται.

Jon. τάττειαι, Attice τάττη.

D. ταττόμενον, τάττεσθον, τάττεσθον.

P. ταττόμεθα, τάττεσθε, τέττονται.

Dor. & Jon. ταττόμεσθα.

Imperf.

S. ἱταπτόμην, ἱτάττην, ἱτάττετο.

Poet. ταττεσκόμην, ταττέσκη, ταττέσκετο.

Jon. ἱτάττεο.

Dor. ἱτάττη.

D. ἱπαττόμενον, ἱπάττεσθον, ἱπαττέσθην.

P. ἱπαττόμεθα, ἱπάττεσθε, ἱπάττεσθε.

Dorice, & Jonice, ἱπαττόμεσθα.

Οὐ muta-
tur Dori-
ce in

1. ω, extra Crasin : ut μῶσα, μῶσα, βυκόλῳ, βυκόλῳ.
2. ε, in Crasi : ut Δημοσθένεῳ, υς, Δημοσθένεος : ποιόντι, ὄντι, ποιόντι, ποιή-
σα, ὄσα, ποιήσα. Sic κείσομαι, Dorice
κισῶμαι, & κισῶμαι.
3. οι, in Participiis : fœmininis Barytono-
rum Præsentis Temporis : ut
τύπῃσα, τύπῃσα.

Præter. perf.

S. τέπαγμαί,	τέπαξαι,	τέπακται.
D. τεπαγμένον,	τέπαχθον,	τέπαχθον.
P. τεπαγμένα,	τέπαχθε,	τεπαγμένοι εἰσί.

Dor. τεπαγμεσθα.

Jon. τεπαχάσαι.

φράζομαι, πέρσασμαι Communiter, πέρσασμαι Attice.
μνάσμαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice
μείμνηαι, & μέμναι, tum Attice μέμνῃ.

Plusq. perf.

S. ἐτεπαγμην,	ἐτέπαξο,	ἐτέπακτο.
D. ἐτεπαγμένον,	ἐτέπαχθον,	ἐτεπαχθῶ.
P. ἐτεπαγμένα,	ἐτέπαχθε,	τεπαγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐτεπαγμεσθα.

Jon. ἐτεπαχασθ.

Aorist. 1.

S. ἐπάχθην,	ἐπάχθης,	ἐπάχθη.
D. ἐπάχθητον,	ἐπάχθητον,	ἐπαχθήτω.
P. ἐπάχθημεν,	ἐπάχθητε,	ἐπάχθησαν.

Dor. ἐπάχθημεν.

Bæot. ἐπάχθεν.

ἐκρίνδην, & ἐκλίνδην Poetica sunt, pro ἐκρίδην, &
ἐκλίδην : α κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S. ἐπάγην,	ἐπάγης,	ἐπάγη.
D. ἐπάγητον,	ἐπάγητον,	ἐπαγήτω.
P. ἐπάγημεν,	ἐπάγησε,	ἐπάγησαν.

Dor. ἐπάγημεν.

Bæot. ἐπαγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι,	ταχθήσῃ,	ταχθήσεται.
----------------	----------	-------------

Jon. ταχθήσῃ.

Att. ταχθήσῃ.

D.

D.	παχθισόμεθον ,	παχθήσεσθον ,	παχθήσεσθον .
P.	παχθισόμεθα ,	παχθήσεσθε ,	παχθήσονται .
Dor.	παχθισόμεσθα .		

Futur. 2.

S.	παγήσομαι ,	παγήσῃ ,	παγήσεται .
		Jon. παγήσεται .	
		Att. παγήσει .	
D.	παγησόμεθον ,	παγήσεσθον ,	παγήσεσθον .
P.	παγησόμεθα ,	παγήσεσθε ,	παγήσονται .
Dor.	παγησόμεσθα .		

Paulo post Futur.

S.	τεταξομαι ,	τεταξῇ ,	τεταξεται .
		Jon. τεταξεαι .	
		Att. τεταξει .	
D.	τεταξόμεθον ,	τεταξεσθον ,	τεταξεσθον .
P.	τεταξόμεθα ,	τεταξεσθε ,	τεταξονται .
Dor.	τεταξόμεσθα .		

Imperat.

Præfens.

S.	πάτρε ,	πατρίσθω .
	Jon. πάτρεο .	
	Dor. πάτέω .	
D.	πάτρεσθον ,	πατρίσθων .
P.	πάτρεσθε ,	πατρίσθωσαν .
		Att. πατρίσθων .
εφανεύσθων , coronentur : Synesf. περί δόρε .		

Præterit. perf.

S.	πέπαξο ,	πεπαχθῶ .
D.	πέπαχθον ,	πεπαχθῶν .
P.	πέπαχθε ,	πεπαχθώσαν .
	Aorist. 1.	
S.	πέχθη ,	ταχθήτω .
D.	πέχθηον ,	ταχθήτων .
P.	πέχθητε ,	ταχθήτωσαν .
	Aorist. 2.	
S.	πέγηθι ,	ταγήτω .
D.	πέγηθη ,	ταγήτων .
P.	πέγηθε ,	ταγήτωσαν .

Opta-

Optativ.

Præfens.

S. ταττώμεν,	τάττωιο,	τάττωιτο.
D. ταττώμενον,	τάττωιστον,	τάττωισδην.
P. ταττώμεθα,	τάττωισθε,	τάττωιντο.
Dor. ταττώμεσθα,	Jon. & Poet.	ταττώιατο.

Præter. perf.

S. πεταγμένον,	ἔην,	ἔη.
D. πεταγμένον,	ἔητον,	ἔήσην.
P. πεταγμένοι,	ἔημεν, ἔητε,	ἔησαν.

Aorist. 1.

S. παχδεῖν,	παχδεῖς,	παχδεῖν.
D. παχδεῖν,	παχδεῖντων,	παχδεῖσθην.
P. παχδεῖμεν,	παχδεῖτε,	παχδεῖσαν.

Dor. παχδεῖμεν.

Syncope, παχδεῖμεν, παχδεῖτε, παχδεῖν.

Aorist. 2.

S. ταγειν,	ταγεῖς,	ταγεῖν.
D. ταγειν,	ταγεῖντων,	ταγεῖσθην.
P. ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖσαν.

Dor. ταγεῖμεν.

Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμεν,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμενον,	ταχθήσοιστον,	ταχθησοισδην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσονται.

Dor. ταχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγήσοιμεν,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγήσοίμενον,	ταγήσοιστον,	ταγήσοισδην.
P. ταγήσοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσονται.

Dor. ταγήσοίμεσθα. Poet. ταγήσοίατο.

Paulo post Futur.

S. πεταξοίμεν,	πεταξοιο,	πεταξοιτο.
D. πεταξοίμενον,	πεταξοιστον,	πεταξοισδην.
P. πεταξοίμεθα,	πεταξοισθε,	πεταξοιντο.
Dor. πεταξοίμεσθα,	Jon. & Poet.	πεταξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præsens.

S. ἰάν πύττωμαι, πύττω, πύττωται.

Jon. πύττωται.

D. πύττωμένον, πύττωσον, πύττωσον.

P. πύττωμένα, πύττωσι, πύττωνται.

Dor. πύττωμεναι.

Præter. perf.

S. ἰάν πεταγμένος, ὦ, ἦς, ἦ.

D. πεταγμένον, πεταγμένον, ἦτον, ἦτον.

P. πεταγμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aorist. 1.

S. ἰάν ταχθῶ, ταχθῆς, ταχθῆ.

D. ταχθῆτον, ταχθῆτον, ταχθῆτον.

P. ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμεν.

Aorist. 2.

S. ἰάν ταγῶ, ταγῆς, ταγῆ.

D. ταγῆτον, ταγῆτον, ταγῆτον.

P. ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.

Dor. ταγῶμεν.

Infinit.

Præsens.

πύττεσθαι.

Præterit. πετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθῆμεναι Att. &

Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγῆμεναι Att. & Dor.

ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγῆσεσθαι.

Paul. post Fut. πετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. πέταγας,

D.

πέταγας,

πέταγαν,

πέταγε.

πέταγον.

P.

P. πεπάρμεν,	πεπάρκατε,	πεπάρκασι.
Dor. πεπάρκαμεν.		πεπάρκανσι.

Plusq. perf.

S. ἔτεπάρην,	ἔτεπάρης,	ἔτεπάρη.
Jon. ἔτεπάρκα,		ἔτεπάρκοι.
Att. ἔτετάρην,		ἔτετάρην.
Sic εἶδον, εἶδαν, ἦδαν, ἦδεα, ἦδαι, ἦδη.		
D. ἔτετάρητον,		ἔτεταγέσθην.
P. ἔτετάρημεν,	ἔτετάρητε,	ἔτεταγέσαν.
Dor. ἔτετάρημεν.		

Aorist. 1.

S. ἐπαξάμην,	ἐπαξέω,	ἐπαξάτω.
Jon. ἐπαξάο,		μνησάσκητο
pro ἐμνήσκατο. Iliad. 11. V. 565.		
D. ἐπαξάμεθον,	ἐπαξάσθον.	ἐπαξάσθην.
P. ἐπαξάμεθα,	ἐπαξάσθε,	ἐπαξάντω.
Dor. ἐπαξάμεσθα,		

Aorist. 2.

S. ἐπαγόμεν,	ἐπάγω,	ἐπάγειτο.
Jon. ἐπάγεις.		
Dor. ἐπάγδ.		
D. ἐπαγόμεθον,	ἐπάγεσθον,	ἐπαγέσθην.
P. ἐπαγόμεθα,	ἐπάγεσθε,	ἐπάγοντο.
Dor. ἐπαγόμεσθα.		

Futur. 1.

S. πείσομαι,	πείξω,	πείξεταί.
Dor. πείξομαι,	&c. Jon. πείξαι.	
Att. πείξει.		
D. πείσομεθον,	πείξεσθον,	πείξεσθον.
P. πείσομεθα,	πείξεσθε,	πείξονται.
Dor. πείσομεσθα.		

Futur. 2.

S. πεγήμαι,	πεγή,	πεγήται.
Jon. πεγήαι.		
Att. πεγή.		
D. πεγήμεθον,	πεγήσθον,	πεγήσθον.
P. πεγήμεθα,	πεγήσθε,	πεγήνται.
Dor. πεγήμεσθα.		

T

Im-

Imperat.

Præterit.

S.	πέγαγε,	πεπαγίτω.
D.	πεπάγετον,	πεπαγίτων.
P.	πεπάγετε,	πεπαγίτωσαν.

Aorist. 1.

S.	πάξα,	πάξασθω.
D.	πάξασθον,	πάξασθων.
P.	πάξασθε,	πάξασθωσαν.

Att. πάξασθων.

Aorist. 2.

S.	παγῆ,	παγίσθω.
D.	παγίσθον,	παγίσθων.
P.	παγισθε,	παγίσθωσαν.

Att. παγίσθων.

Optativ.

Præterit.

S.	πεπάγοιμι,	πεπάγοι.
D.	πεπάγοιτον,	πεπαγόιτων.
P.	πεπάγοιμεν,	πεπάγοιεν.

Aorist. 1.

S.	παξάιμω,	παξάιτω.
D.	παξάιμεθον,	παξάισθω.
P.	παξάιμεθα,	παξάιντω.
Dor.	παξάιμεσθα,	Jon. & Poet. παξάιατω.

Aorist. 2.

S.	παγοίμω,	παγοίω.
D.	παγοίμεθον,	παγοίσθω.
P.	παγοίμεθα,	παγοίντω.
Dor.	παγοίμεσθα,	Jon. & Poet. παγοίατω.

Futur. 1.

S.	παξοίμω,	παξοίω.
D.	παξοίμεθον,	παξοίσθω.
P.	παξοίμεθα,	παξοίντω.
Dor.	παξοίμεσθα,	Poet. παξοίατω.

Futur. 2.

S.	παγοίμω,	παγοίω.
D.	παγοίμεθον,	παγοίσθω.

P.

P. παρίμεθα, παρίσθε, παρίντω.
Dor. παρίμεσθα. Jon. & Poet. παρίνω.

Subjunct.

Præterit.

S. εἰν παίγω, παίγῃς, παίγῃ.
D. παίγῃσθον, παίγῃσθον.
P. παίγωμεν, παίγητε, παίγωσι.
Dor. παίγωμες.

Aorist. 1.

S. εἰν παίζωμαι, παίζῃ, παίζῃται.
Jon. παίζῃ.
D. παίζώμεθον, παίζῃσθον, παίζῃσθον.
P. παίζώμεθα, παίζῃσθε, παίζωνται.
Dor. παίζώμεσθα.

Aoristus 2.

S. εἰν παύωμαι, παύῃ, παύῃται.
Jon. παύῃ.
D. παύώμεθον, παύῃσθον, παύῃσθον.
P. παύώμεθα, παύῃσθε, παύωνται.
Dor. εἰν παύώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

σεπαγίναι Commun. σεπαγόμεναι Att. & Dor. σεπαγέ-
μεν Jonice.

Aor. 1. πῆσθαι.

Aor. 2. παγίσθαι.

Fut. 1. πῆξέσθαι.

Fut. 2. παγίσθαι.

Substantivum εἰμί

Indicat.

Præsens.

S. εἰμί, εἶς, ἕξι εἶ. εἶ.
Dor. ἐμμί, Com. εἷ, ab εἶμαι. Dor. ἐνθ.

Att. εἶα.

εἶσι. Poet.

D. εἶσθον, εἶσθον.
P. εἶσμεν, εἶσι.

T. 2

Dor.

Dor. εἰμὲν, & εἰμῆς,		Jon. εἰσσι. Dor. εἰνά.
	Imperf.	
S. ὤ, Jon. ἰα, ἦα,	ἦς, Æol. ἦσθα, ἦα,	ἦ. ῶ. Dor. ἦς. Poet. ἰῶ. ἦῶ. ἦε.
Att. ἦ, Poet. ἰῶ, & ἰον, & ἰσκον,		ἰσκα. ἦτῶ. ἦσιῶ. ἰσιῶ. ἦσαν. ἰσαν. ῶ ῶ ἄρα.
D.	ἦπον, ἦσον, ἦσον, ἦτε,	
P. ἦμεν. Dor. ἦμες,		

καὶ κῆνοι θαλακάρδιοι. In Epigrammate
apud Æschin. κατὰ κτησιφῶντῶ.

	Futur. i.	
S. ἴσομαι,	ἴση,	ἴσεται.
	Jon. ἴσεται, Poet. ἴσεται,	Sync. ἴσαι.
Dor. ἴσῶμαι,	ἴση.	ἴσῶται, &c.

	Imperat.	
	Præfens.	
S.	ἴσω.	ἴσω.
	ἴσθι,	ἦτω.
D.	ἴσον,	ἴσων.
P.	ἴθε,	ἴσασαν.
	Att. ἴσων.	

	Optat.	
	Præfens.	
S. εἰῶ.	εἴης,	εἴη.
		Poet. εἴοι.
D.	εἴησον,	εἴητῶ.
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.
Sync. εἴμεν,	εἴην.	εἴην.

Fu-

S. ἰσοίμην,

Futur. 1.

ἴσοιο,

ἴσοιτο, &c.

Subjunct.

Præfens.

S. εἰάν ᾧ

ἦς,

ᾗ.

Jon. εἴω,

ἔης,

ἔῃ.

Æol. ἦσθα.

D.

ἦτον,

ἦτον.

P. ὤμεν,

ἦτε,

ὦσι.

Jon. ἴωσι.

Infinit.

Præfens.

εἶναι Communiter, ἵμεναι Attice & Dorice,
ἔμμεναι Æolice, ἵμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἴσσεσθαι.

Participium.

ὦν, & εἰόν.

ῖσα, & εἴσα.

ὄν, & εἰόν.

} Poet. vel Jon.

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγή, ut, αἰπῶ, αἰπίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur, ut, παγήλαυτῶ, pro παγήλαυτος: ἀκπιμένῶ, pro ἀκπιμέ-
νῶ: Θεόσδωρῶ, & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρῶ, & Θεό-
δοτῶ.

3. ο in ω Attice: ut, δόπης, δαίπης: πόπης, πώπης:
δύο, δύω.

4. Duplex ω, Attice per duplex ττ effertur: θάλασ-
σα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ solvitur: ut

συνείζω, συνείσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice ef-
feruntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιζῶ.

7. Doris ω sæpe in α mutant: ut

πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποίησα, ab ἐποιησάμην.

Hinc credo ω pronuntiatum fuisse per α obscurum,
sicut Hebræorum Cametz.

T 3

8. Do-

8. Dorica sunt, *δυόφθ*, pro *γνόφθ*; *Σωκράτω*, pro *Σωκράτης*: *μῆον* pro *μείον*.

9. Tenuēs Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, *χιτών*, *κισών*: *ἀφίκοντο*, *ἀπίκοντο*: *ἐφ' ἧς*, *ἐπ' ἧς*, *Ατ. ἐνδύνει*, pro *ἐνταῦθα*.

10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut *ἔτθ*, pro *ἐτθ*: *ἀπῆκε*, pro *ἀφῆκε*. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut *ἐλένλω*, *Φελένλω*.

11 Æoles præponunt, aut postponunt, aut geminant Consonantes: ut

βραδινός, *βραδινός*: *χαλυβικός*, *χαλυβδικός*: *ὄχθ*, *ὄγχθ*, *ἄμαδθ*, *συγκοπή ἄμθ*, Æolice *ἄμμεθ*. Sic *Ἀχιλλῶς*, quia *ἄχος* ποῖς *Ἰλιδσιν ἐνεποίησε*, dolorem Trojanis dedit: Æolice *Ἀχιλλῶς*. Aliter etiam Joannes Tzerzes in Lycophrone derivat.

12 Pro *πάλαις*, & *σύφαις*, dicitur Æolice *πίλαις*, & *σύφαις*.

13. Æolice *Πηλῶς*, pro *Πηλῶς*.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut *ἵππορ*, *ἵππορ*: *ἔτθ*, *ἔτορ*: *μάρτυς*, *μάρτυρ*. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur; Item in toto Eustathio.

Καὶ πόδε μὲν βαρέαις ὀδυνῇσι πιπαρμένθ ἦτορ

Ἐξ ἀλόχοιο μόρου, ξυνέγραφα πολυπλανὲς ἔργον.

Σοὶ δὲ, βροτῶν σώτερ, μεγάλη φίλος ἢ θεοῖο,

Δόξα, κλέος τ' εἰς αἰῶνας περικυδὲς ἅπαντας.

GRÆCORUM MENSIIUM DISTRIBUTIO

Secundum
Gazam.

μαιμακτεριών.
πυανε-φιών.
άνδρε-ηριών.
ποσειδιών.
γαμηλιών.

Secundum
Scaligerum.

1. εκατομβαιών.
2. μεταγεντιών.
3. βοηδρομιών.
4. πυανε-φιών.
5. μαιμακτεριών.
6. ποσειδεών.
7. γαμηλιών.
8. άνδρε-ηριών.
9. ελαφηβολιών.
10. μυνυχιών.
11. θαρρηλιών.
12. σκιρόφοριών.

Secundum
Petavium.

μαιμακτεριών.
πυανε-φιών.

His Græcis Mensibus Latini respondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Augustus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Distributio Scaligeri omnium probatissima est, quippe confirmata duabus marmoreis Inscriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in suo Itiner. Græciæ relatis.

Athenienses enim a Solstitio æstivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue cursu Lunæ.

ἀνδεσχεῖν magis videtur fuisse Martius : ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Mensis Divisio.

Mensis dividitur in tres Decadas . Prima dicitur ἴσμενος, sive ἀρχομένη μῶς, instantis, vel ineuntis Mensis : altera μεσσηνός, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, seu δεκάτη, medii, vel supra decem : tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, desinentis, ex-
euntis.

Primus dies Mensis dicitur Νημῶνια, Novilunium : quia Luna mensē & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἑνὴ, καὶ νεία, Vetus & novus : quia inter elapsū, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum Mensis.

1	Dies	Calendæ	Νημῶνια	)	
2		IIII	δελτέρια	)	
3		III	τρίτη	)	
4		Prid. Non.	τετάρτη	)	
5		Nonæ	πέμπτη	)	
6		VIII	ἕκτη	)	ἴσμενος, vel
7		VII	ἑβδόμη	)	ἀρχομένη
8		VI	ὀγδόη	)	
9		V	ἐνάτη	)	
10		IIII	δεκάτη	)	
11		III	πρώτη	)	
12		Pridie id.	δελτέρια	)	
13		Idus	τρίτη	)	
14		XVIII	τετάρτη	)	
15		XVII	πέμπτη	)	
16		XVI	ἕκτη	)	ἐπὶ δέκα.
17		XV	ἑβδόμη	)	
18		XIIII	ὀγδόη	)	
19		XIII	ἐνάτη	)	
20		XII	δέκα	)	
21		XI	δεκάτη φθίνοντος.	)	

vel πρώτη ἐπὶ δεκάδι, seu μετὰ δεκάδα, & sic deinceps.

22	X	ἐννάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἑκτη	)
26	VI	πενήκτω	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)
28	IIII	τέλει	)
29	III	δωδεκά	)
30	Pridie Cal.	ἐνὴ καὶ νία, seu τετρακάς.	

Quando mensis erit 29. dierum, pro δεκάτῃ φθίνοντος dicebatur ἐννάτῃ φθίνοντος, quando plus quam triginta, post δεκάδα ἑνδεκάτῃ addebatur.

Usus apud Auctores.

ἑβδόμη ἰσαμένῃ, septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαίρωνδα ἄρχοντος, ἐλαφροβουλῶνος ἑκτη ἰσαμένῃ. Prætoræ Chæronda, 8. Idus Februarii. Demosth. περὶ

εἰρῆς. ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἐκατομβαιῶνος ἐνὴ καὶ νία: Mneciphilo Prætoræ, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quorum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyssææ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad ι, denarium numerum: hac nota ς (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota γ, quæ ἡ ἐκόπησα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ usque ad finem, pro nongenario addita hac nota ται, quæ χαρρακτηρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti subscribitur, vel, ut quidam volunt, supra infri-

scribitur : prima classis millenariorum Monadas , secunda Decadas , tertia Centurias significat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem significat.

Π πέντε.

Δ δέκα.

Η ἑκατόν.

Χ χίλια.

Μ μύρια.

Hæ omnes , præter Π usque ad numerum quaternarium , sive per se , sive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum , Centuriarum , Chiliadum , & Myriadum quinariorum , hæc elementa , Δ , Η , Χ , Μ , Literæ Π inclusa significant.

Major numerus in Compositione minorem præcedit , & in secundo , & tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ς	ΠΙ.
7	ζ	ΠΙΙ.
8	η	ΠΙΙΙ.
9	θ	ΠΙΙΙΙ.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔΙ.
12	ιβ	ΔΙΙ.
13	ιγ	ΔΙΙΙ.
14	ιδ	ΔΙΙΙΙ.
15	ιε	ΔΠ.
16	ισ	ΔΠΙ.
17	ιζ	ΔΠΙΙ.
18	ιη	ΔΠΙΙΙ.
19	ιθ	ΔΠΙΙΙΙ.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔΙ.
22	κβ	ΔΔΙΙ.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λκ	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	ΙΔΙ.
51	να	ΙΔΙΙ.
52	νβ	ΙΔΙΙΙ.
60	ξ	ΙΔΙΔ.
70	•	ΙΔΙΔΔ.
80	τ	ΙΔΙΔΔΔ.
90	υ	ΙΔΙΔΔΔΔ.
100	ρ	Η.
200	σ	ΗΗ.
300	τ	ΗΗΗ.
400	υ	ΗΗΗΗ.
500	φ	ΙΗΙ.
600	χ	ΙΗΙΗ.
700	↓	ΙΗΙΗΗ.
800	ω	ΙΗΙΗΗΗ.
900	ωι	ΙΗΙΗΗΗΗ.
1000	α	vel α X.
2000	β	XX.
3000	γ	XXX.
4000	δ	XXXX.
5000	ε	ΙΧΙ.
6000	ς	ΙΧΙΧ.
7000	ζ	ΙΧΙΧΧ.
8000	η	ΙΧΙΧΧΧ.
9000	θ	ΙΧΙΧΧΧΧ.
10000	ι	M. &c.

Postremo notandum, δ quatuor significat, δ quatuor millia, δ quartam partem. Sicut Cof. significat Consullem, Coss. Consules, Imppp. tres Imperatores: ita ξξ, sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum. ξξς, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΤΥΧΗ ΚΤΡΙΑΚΗ.

ΠΑῖτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὕρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεθα τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ὑμᾶς τῷ πονηρῷ. Ἀμήν.

Ἀσπασμός τῷ Ἀγγέλῳ πρὸς τὸν Ἀγιοπάτρι

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Χαῖρε κεχαριστομένη Μαρία, ὁ Κύριός μετὰ σοῦ· διλογημένη σὺ ἐν γλώσσῃ, καὶ διλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἀγία Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, προσδώχῃς ἡπὲρ ἡμῶν τὸν ἀμαρτωλὸν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾃ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἑκ μόνου, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γενηθέντα ἐκ Μαρίας ὡς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Ἀδάν, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾃ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τὸν Οὐρανόν, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κεῖναι ζῶντας, καὶ νεκροῦς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἀγίου

Ἀγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικῶν, Ἀγίαν κοινωσίαν.

Εἰς ἄφροσιν ἀμαρτῶν.

Σαρκὸς ἀνάσσειν.

Καὶ ζωῇ αἰώνιον. Ἀμήν.

Τίμῃ πρὸς τὴν Ἀγιωτάτῳ Παρθένον

Μ Α Ρ Ι Α Ν.

Χ Αἶρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέος, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπίς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ πᾶς Εὐας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀπενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνῶντες ἐν πῶδε τῇ σὺ κλαυθμῶν⁹ κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Σωτήριε ἡμῶν, πῶς ὀσπλάγχνης σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεφον· καὶ Ἰησοῦν τὸν ἀλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τῷ ὑπερορείαν ταύτῃ, ἡμῖν ἀνάδιδον. ὦ ἐπιεικής, ὦ ὀσπλάγχνη, ὦ ἡδύα Παρθένη Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

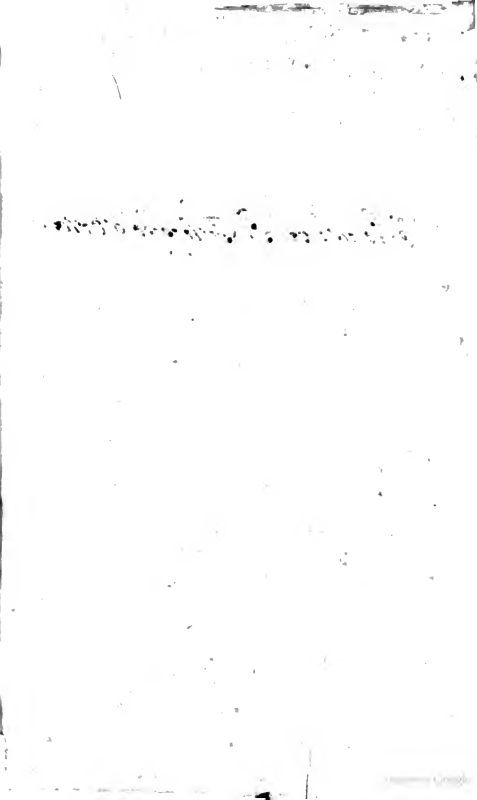
GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Eis Προαίρεσιν Σοφιστῶν.

ΜΗ κίπ Κεκροπίῳ μεγάλ' ἄχαι· ὃ δέμεις ἐστὶν
 Ἡελίς τυτθῶν ἀντι φέρειν δαίδα,
 Οὐδὲ Προαίρεσις ῥήτρη βροτῶν ἀλῶν' ἐρίζειν,
 Ὅς ποσὲ ἀρπυστοῖς κόσμον ἐπέσσε λόγοις.
 Βροντῶν Ἀτθίς ἐνεκε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
 Πᾶν γέν' ὕφ' ἰλόνων εἶκε Προαίρεσιν.
 Ἐξε-μὲν· ἀλλὰ μιν ἔσχε μόρφω φθόν'· ἐκέντ' Ἀδύωαι
 Κόδιμοι· ὃ νεόπτε, φάγετε Κεκροπίῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

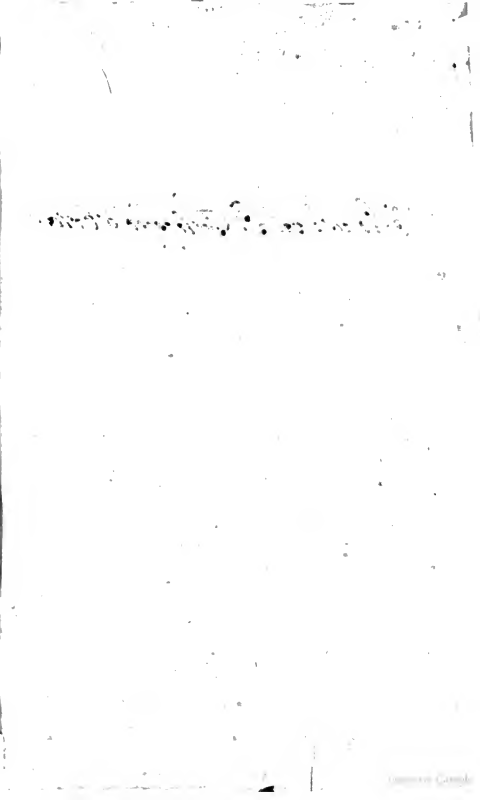
GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

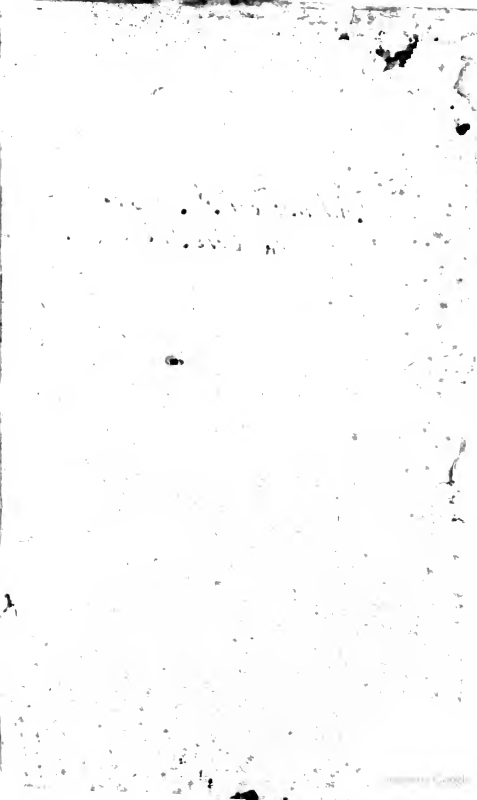
Eis Προαρείσιν Σοφιστῶν.

ΜΗκέτι Κεκροπίη μεγάλ' ἄχου : ἡ δέμεις ἐστὶν
 Ἡελίς τυτθῶν ἀντα φέρειν δαίδα,
 Οὐδὲ Προαρείσις ῥήτρη βροτῶν ἄλλον ἐρίζειν,
 Ὅς ποτὲ ἀρπαγῶν κόσμον ἔειπες λόγοις.
 Βροντῶν Ἀτθίς ἐνεκε νεόκτυπον : ἀλλὰ Σοφιστῶν
 Πᾶν γένε' ὑφίλογγον ἔκε Προαρείσιν.
 Ἐξεμὲν : ἀλλὰ μιν ἔσχε μόρῳ ρόδον· ἐκείν' Ἀδύσαι
 Κόδιμοι· ὃ νεότης, φάγετε Κεκροπίω.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ed uso del P. Filippo d'Orta

*Ad uso del P. Filippo
da Orte M.O.*

